Când vederea se află în suferinţă

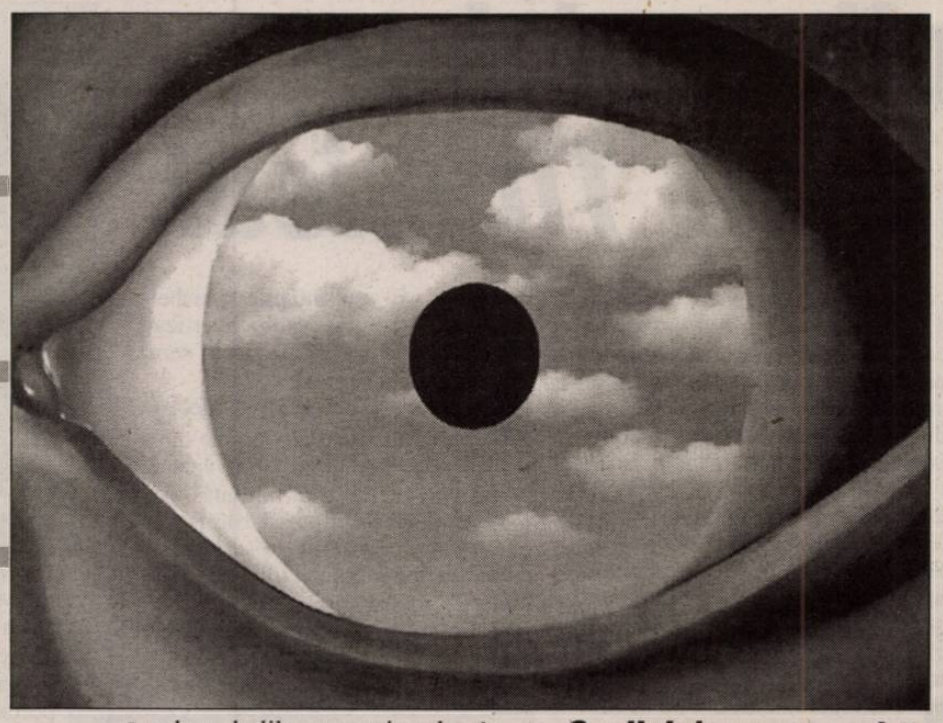

Iarnă extrem de capricioasă, răbufnită în februarie, are toate şansele să se prelungească în zilele începutului de primăvară calendaristică, afectând destul de serios organismul uman, mai ales dacă protecţia acestuia lipseşte. Ochii, fiind în contact permanent cu aerul atmosferic, pot suferi diverse atacuri, din acest punct de vedere. Doamna dr. Luminiţa TEODORESCU, medic primar oftalmolog la Clinica „Oftapro", ne-a oferit o serie de informaţii şi sugestii importante, de care e bine să ţinem seama, pentru a ne păstra o vedere bună.

Patologii obişnuite

Una dintre cele mai frecvente afecţiuni este *conjunctivita,* manifestată cu senzaţie de corp străin în ochi, arsuri şi înţepături. Ochii sunt roşii, iar secreţia conjunctivală abundentă se adună în colţurile ochilor. Cauzele sunt diverse: viruşi, bacterii, paraziţi, fungi sau o conjunctivită virală suprainfectată bacterian. Afecţiunea în sine nu e gravă, însă trebuie tratată la timp, cu mijloace specifice. Precizarea nu e întâmplătoare. De multe ori, conjunctivita prost tratată, cu antibiotice nepotrivite, ridică probleme de terapie şi necesită examenul secreţiei. În acelaşi timp, trebuie evitată contaminarea persoanelor din jur, prin păstrarea riguroasă a igienei (faţă de pernă şi prosop personale). O complicaţie a acestei afecţiuni este

Dr. Luminiţa Teodorescu

keratita – extinderea infecţiei la cornee, cu simptome mai neplăcute: dureri, lăcrimare, fotofobie, scăderea acuităţii vizuale. Activitatea de zi cu zi se desfăşoară mai greu şi apare necesitatea acoperirii ochiului cu un pansament.

Reacţia ochiului la temperaturi scăzute

Temperaturile scăzute se ştie că răscolesc bolile reumatismale, în cadrul cărora pot apărea inflamaţii ale altor ţesuturi oculare: *sclerite, episclerite, uveite* de diverse tipuri. Ochii roşii, cu dureri, congestia perikeratică (inel roşu în jurul corneei) trebuie să-l alerteze pe pacient, determinându-l să se prezinte urgent la specialistul oftalmolog. Descoperirea cauzei acestor infecţii necesită analize multiple, ele putând avea o natură virală, bacteriană, parazitară – la nivelul ochiului, focare de vecinătate – infecţii bucodentare, sinuzite sau să apară în cadrul unor boli reumatismale. Temperaturile scăzute, umezeala şi vântul modifică reactivitatea sistemului imunitar la unele persoane, prin creşterea receptivităţii la agenţii virali şi la cei bacterieni. În final, se declanşează reacţia imunitară, mecanism patogenetic în acest tip de infecţii oculare mai grave. Tratamentul e complex, cu antibiotice, antiinflamatoare nespecifice, preparate cortizonice, general şi local, vitaminoterapie. Şi, fiindcă zăpada încă îi atrage pe împătimiţii sporturilor de iarnă, aceştia pot deveni victimele „oftalmiei de zăpadă". Cauza este radiaţia ultravioletă reflectată de zăpadă, care „arde" primele straturi de celule corneene. Protecţia se face cu ochelari de soare, lentile cu filtru UV (contra razelor ultraviolete).

Copilul dumneavoastră vede bine?

Această întrebare ar trebui să stea în atenţia oricărui părinte. Ochii copilului diferă de cei ai adultului, din mai multe puncte de vedere, ei sunt în creştere, au afecţiuni specifice, care însă pot fi prevenite şi tratate. Una dintre cele mai frecvente afecţiuni este *strabismul* (deviaţia ochilor), însoţit deseori de *ambliopie* (vedere scăzută). Dintre copiii născuţi într-un an, 10% au strabism şi 50% ambliopie. Din nefericire, în România există un număr foarte mare de copii cu vedere scăzută, care necesită tratament în timp util. Ei manifestă vicii de refracţie (dioptrii) sau provin din familii cu ereditate în strabism. Afecţiunea se poate descoperi acoperind ochiul bun cu mâna şi observând ce se întâmplă cu celălalt ochi şi cum reacţionează copilul: dacă ochiul descoperit „fuge" (acelaşi lucru se poate întâmpla şi ca efect al oboselii), avem de-a face cu strabism; dacă însă copilul plânge şi se fereşte la amintitul tip de examinare, este vorba despre ambliopie. Trebuie accentuat că orice copil trebuie expus unui examen oftalmologic de rutină, înainte de a împlini vârsta de 5 ani, chiar dacă nu se observă la el nimic anormal. Pentru că – afirmă d-na dr. Luminiţa Teodorescu – „niciodată nu este prea devreme să tratezi vederea scăzută şi strabismul". Patologiile oculare la copii sunt însă, din nefericire, mult mai complexe, iar tratamentele ajung până la operaţie, probleme asupra cărora vom reveni într-un articol viitor.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

BOALA NU ALEGE!

DRAGOŞ CÂMPEANU, Braşov: Vă referiţi la *leptospiroză,* exprimându-vă o oarecare mirare şi chiar îndoială că ea ar putea să apară şi în oraşe, dar nu e deloc clar de ce gândiţi astfel. Există anumite categorii de populaţie predispuse la anumite patologii, anumite zone geografice cu factori de risc mai numeroşi, dar până la urmă „regula" e una singură: boala nu alege, nu se orientează după statutul social, avere, funcţie, culoarea pielii ş.a.m.d. Leptospiroza nu face nici ea notă aparte.

Boala se contractează ca urmare a expunerii la apa contaminată cu urina unor animale infectate: vite, porci, cai, câini, rozătoare, animale sălbatice. Simptomele includ febra, durerile de cap puternice, frisoane, dureri musculare, voma, gălbinare (pielea şi sclerotica ochiului, galbene), diaree, dureri abdominale, erupţii. Netratată, generează probleme la nivelul rinichilor, meningită, disfuncţii hepatice şi respiratorii, putându-se ajunge chiar la moarte. Diagnosticarea se face totuşi numai prin analize de laborator (sânge sau urină), întrucât manifestările menţionate mai sus apar şi în alte afecţiuni. Apoi, dacă într-o primă fază leptospiroza evoluează relativ blând, dând apoi impresia că a cedat, în a doua fază atacă puternic rinichii, ficatul şi meningele. În categoriile de risc sporit intră agricultorii, excursioniştii şi cei aflaţi în contact frecvent cu apa, personalul militar. În România, copiii din zonele citadine sunt cei mai expuşi şi mai ales vara, în urma băilor în ape ce adună gunoiul de grajd de la creşcătorii de animale din zonele apropiate.

Tratamentul leptospirozei se face (la sfatul medicului!) în faza incipientă, cu antibiotice (doxiciclină, penicilină ş.a.) injectate intravenos, la pacienţii cu probleme grele. E bine totuşi să se evite îmbolnăvirea, pur şi simplu ocolind lacurile şi râurile ce pot fi infestate cu urina animală contaminată, iar persoanele ce nu pot evita acele locuri trebuie să poarte echipament de protecţie.

Remedii naturale

Condimente terapeutice

Dintre frunzele folosite la mâncăruri pentru proprietăţile lor condimentare şi incluse, în vorbirea curentă, în categoria „verdeaţă", ***leuşteanul*** dă un gust aparte ciorbelor. Totuşi, rădăcina şi sămânţa au şi ele căutare, însă pentru uz terapeutic. Infuzia din seminţe se prepară cu o jumătate

de linguriţă de plantă la o cană cu apă şi se consumă 2 căni pe zi. Din rădăcină se prepară un decoct – o linguriţă la cana cu apă, 2-3 căni pe zi, dar şi o pulbere uscată, din care se iau 2-3 vârfuri de cuţit pe zi. Din frunze sau din rădăcină se poate obţine şi o tinctură – 20 grame de plantă, macerate în 100 mililitri de alcool 70º, timp de 10 zile; se vor lua 20-25 de picături, de 2-3 ori pe zi.

La ce sunt bune toate acestea? Intern, se măreşte considerabil diureza, favorizând eliminarea clorului şi a compuşilor azotaţi, proces urmărit în edemele cardio-renale. De asemenea, leuşteanul este deopotrivă hipotensiv şi sedativ, cu bun efect în tulburările de natură neurogenă. În patologiile respiratorii, favorizează expectoraţia, iar în probleme de digestie normalizează scaunele (recomandare specială în constipaţie), totodată fiind şi tonic-aperitiv. La femei, reglează ciclurile menstruale (efect emenagog). Leuşteanul se utilizează şi extern. Frunzele – în aplicaţii locale, împotriva ulceraţiilor. Rădăcina şi seminţele – la băi fortifiante, în special pentru copiii debili. Un motiv în plus, pentru a acorda un loc mai important consumului acestui aliment-remediu atât de răspândit la noi.

ACIDUL FOLIC îi poate ajuta pe fumători?

Având un rol-cheie în unele dintre cele mai importante procese metabolice din organism, acidul folic este esenţial în sinteza de ADN (tiparul pentru dezvoltarea şi reproducerea celulelor). Recent, a fost de asemenea prezentat ca reuşind să prevină anumite tipuri de cancer şi de afecţiuni congenitale.

Acidul folic se găseşte în legumele verzi de tipul salatei, în ciuperci şi în ficat, printre alte surse alimentare. Deficitul de acid folic poate să apară ca un tip de anemie numită anemie megaloblastă, ale cărei simptome includ o senzaţie generală de slăbiciune, rezistenţă scăzută la efort, iritabilitate şi crampe.

Carenţele pot fi provocate de o alimentaţie săracă (obişnuită la vârstnici) şi de probleme de absobţie. Cercetătorii de la Institutul Naţional de Cancer din SUA au constat că fumătorii cu celule bronşice anormale, susceptibile să devină canceroase, aveau nivele scăzute de acid folic în sânge. Cercetătorii din Alabama au declarat că au reuşit să reducă dezvoltarea acestui tip de celule precanceroase la fumători, cu o combinaţie de acid folic şi vitamina B12.

Un nivel prea scăzut de acid folic măreşte predispoziţia fumătorilor la modificări canceroase în ţesutul pulmonar. Aşadar, cei care fumează şi prezintă riscul pulmonare ar trebui cel puţin să fie mai atenţi cu alimentaţia lor.

O nouă performanţă românească

O metodă de intervenţie medicală ortopedică de ultimă oră a fost aplicată cu succes, pentru prima dată în zona balcanică, de o echipă de chirurgi ai Clinicii II Ortopedie-Traumatologie, din Spitalul Judeţean Timişoara, echipă condusă de prof. dr. Dan V. Poenaru. În limbaj de specialitate, noua tehnică se cheamă autotransplant de condrocite umane realizat pe matrice solidă, tridimensională (Hyalograft C) şi face posibilă reconstrucţia porţiunilor de cartilaj deteriorate în urma unor traumatisme ori a unor afecţiuni degenerative. De remarcat că, în mod frecvent, acest tip de afecţiuni determină în final amputarea piciorului, singura alternativă fiind în prezent Hyalograft C, metodă folosită doar în câteva ţări occidentale. În afara imensului avantaj pentru pacient, de a nu-şi pierde membrul bolnav, se remarcă şi reducerea duratei operaţiei, la cel mult o jumătate de oră, precum şi eliminarea în bună măsură a stresului post-operator. Este, aşadar, de remarcat încă o dată profesionalismul şi competenţa chirurgilor români, care iată că sunt capabili de performanţe apreciabile pe plan mondial, folosindu-se de realizări bioinginereşti de ultimă oră.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

CONTROVERSE

Al doilea *aisberg* care a lovit *Titanicul*

Primul aisberg a lovit luxosul „Titanic" puţin înainte de miezul nopţii de 14-15 aprilie 1912. În mai puţin de trei ore aveau să piară peste 1500 de persoane.

Care este „al doilea aisberg"? Poate că însăşi conştiinţa căpitanului Lord Mersey, aflat la mai puţin de 15 kilometri de tragedie, pe nava „Californian".

De ce nu a răspuns semnalelor luminoase trimise de pe „Titanic" acel comandant de vas? Nu există încă o explicaţie logică.

„Ni s-a părut că vasul avea o poziţie ciudată..."

Nici astăzi nu este finalizată – din punct de vedere al desfăşurării logice a evenimentelor – ancheta privind atitudinea căpitanului Lord Mersey (nu este vorba despre un nume nobiliar!), cel care de pe puntea vasului comercial „Californian" putea interveni, dacă ar fi dat curs semnalelor luminoase disperate trimise spre cer de către ofiţerii de pe „Titanic". Cu greu şi după numeroase audieri – în Congresul SUA şi în Parlamanetul britanic –, acest comandant a acceptat că a fost informat de mai multe ori de către ofiţerii săi de cart despre opt semnale luminoase emise de pe nava aflată la mai puţin de 20 de kilometri (distanţa este aceeaşi la diverşi autori). Dar iată cum s-au petrecut lucrurile:

- la 22,20, duminică, 14.04.1912, nava comercială „Californian" staţionează pentru a înnopta în preajma unui „câmp de gheaţă" pe care-l reperase din timp, dar pe care avea posibilităţi să-l penetreze;
- la 23,00 sunt zărite luminile unui vas care se apropia dinspre est şi care părea a fi un vas de pasageri. Era chiar „Titanicul";
- căpitanul Lord Mersey nu doreşte să ia legătura cu acea navă, totul fiind la ora aceea în regulă, aşa că se duce în propria cabină;
- La 23,40, ofiţerul de cart de pe „Californian" observă modificări ale luminilor de pe „Titanic" şi bănuieşte că aceasta s-a oprit pentru înnoptare. De fapt, în acele momente se producea groaznicul impact dintre luxosul transatlantic şi aisbergul asupra căruia fusese avertizat, dar operatorul telegrafic nu le semnalase nimic ofiţerilor;
- La 0,45, 15.04.1912, deci la aproximativ 30 de minute după ciocnirea cu aisbergul, sunt văzute, de pe puntea lui „Californian", primele semnale luminoase trimise de pe „Titanic". Ofiţerul de serviciu se duce în cabina căpitanului Lord şi-i transmite ce a văzut.
- Între prima semnalizare şi cea de-a opta şi ultima s-au scurs aproximativ două ore, perioadă în care căpitanul Lord a mai fost avertizat de două ori.
- La 2,00, vasul observat de pe „Californian" ia o poziţie „ciudată" şi luminile sale dispar încet-încet. Cei de pe nava comercială credeau că „Titanicul" se îndepărtează...
- La 2,40, căpitanul Lord este din nou avertizat că fuseseră văzute semnale de pe vasul de la 10-15 kilometri, dar nu reacţionează nici atunci. La acea oră, sute de oameni se aflau deja în bărcile de salvare sau erau în curs de a se îmbarca.
- La 6,00, căpitanul Lord Mersey află telegrafic că „Titanicul" s-a scufundat. Abia atunci porneşte toate motoarele şi ajunge în 25 de minute la ultima poziţie cunoscută a „Titanicului". Ofiţerul mai apucă să vadă cum oamenii din ultimele bărci de salvare ale navei înghiţite de ape sunt luaţi pe vasul „Carpathia", care deja se afla la locul catastrofei.

Aisberg pe Atlantic

Barca de salvare de pe Titanic

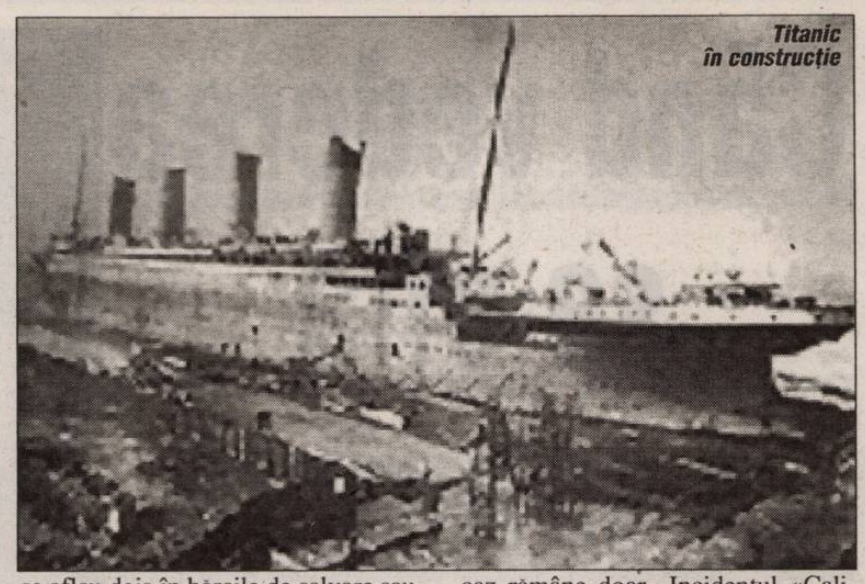
Titanic în construcţie

Aceste secvenţe ale unui coşmar real (prezentate extrem de succint) reprezintă sinteza „filmului" tragediei, aşa cum a putut fi făcută după depoziţiile ofiţerului Boxhall de pe „Titanic" (el s-a salvat după al optulea semnal luminos la care n-a răspuns nimeni), cel ce observase o navă apropiată (respectiv „Californian") şi ale mai multor ofiţeri şi subofiţeri de pe „Californian", care-şi atenţionaseră comandantul. Nu-mi permit să estimez câţi oameni dintre cele peste 1500 de victime ar fi fost salvaţi de „Lord". Cert este că „Lord" a fost dat afară din acea linie maritimă şi angajat de o alta. Pentru istorie, acest caz rămâne doar „Incidentul «Californian»".

Un gentleman deschide uşa Atlanticului

Numele lui Benjamin Guggenheim, mare industriaş american, este unul de legendă adevărată. Soţia şi copiii săi se aflau la New York, iar el ocupa pe Titanic un apartament împreună cu o femeie foarte frumoasă. Martorii supravieţuitori de la clasa I a navei au relatat cum dl. Guggenheim a ajutat-o pe iubită să se urce într-o barcă de salvare, apoi a ajutat multe alte femei şi, când vasul a început să se încline foarte mult, şi-a luat valetul şi s-au îmbrăcat amândoi în ţinută de recepţie. Deşi mai erau locuri în ambarcaţiuni, dl. Guggenheim (care nu împlinise 50 de ani) şi valetul şi-au întâmpinat sfârşitul sorbind din cupele cu coniac şi fumând trabucuri. Martorii supravieţuitori i-au auzit pe cei doi vorbind despre ceea ce vor face şi nu l-au auzit pe valet opunându-se acestui rendez-vous cu glacialul neant.

Inconfundabila semnătură

Roşii, vinete, ridichi, ardei gras, tărtăcuţe, morcovi, cartofi, ciorchine de strugure, cireşe, gutui, pepene, crenguţe şi frunzuliţe – iată materia primă cu care primul mare nonconformist al istoriei artei a creat o inconfundabilă galerie de portrete. Cui să-i treacă prin minte, în plin secol XVI renascentist, să se joace de-a figurile compozite, cotrobăind prin cămară, prin livezi şi prin pădure, după elementele care să treacă drept obraji, buze, sprâncene, chică, ochi, urechi şi să le combine cu o măiastră expresivitate?

Giuseppe Arcimboldo (1527-1593) a fost un om serios, născut într-o familie milaneză cu renume în ierarhia Bisericii, a justiţiei şi a artei. Se pare că tatăl său, Biagio, i-a insuflat dragostea pentru penel, căci adolescentul Giuseppe îşi putea alege orice carieră, neavând nici o clipă grija existenţei. De altfel, dovedind un talent acceptabil pentru notabilităţile din Milano, Giuseppe Arcimboldo devine un pictor convenţional, decorator de biserici – vitralii şi fresce. Şi, pentru a ne tempera entuziasmul faţă de acest artist de excepţie, trebuie să remarcăm faptul că, fără o invitaţie de onoare adresată de împăratul habsburgic Maximilian II, Arcimboldo s-ar fi pierdut prin puzderia de mari artişti italieni ai veacului XVI. Dar, la 35 de ani, el ajunge la Curtea de la Viena şi apoi la Praga, care devin adevăratele „focare" ale inspiraţiei ludice pentru seriile de portrete compozite unice în istoria artei.

În 1575 urcă pe tron Rudolf II, fiul lui Maximilian. Acest împărat era cunoscut pentru excentricităţile sale artistice. El îşi numea galeria de artişti, actori, acrobaţi „menajeria de artă". În acest mediu propice pentru un spirit liber precum Arcimboldo, au fost create capodoperele care l-au scos subit din anomimat pe milanezul aflat într-un fel de exil asumat. Dar, în deceniile în care i-a fost asigurată existenţa la Curtea regilor habsburgi, artistul a dovedit şi calităţi speciale de inginer (inventând maşini hidraulice pentru circulaţia apei în interiorul şi în afara incintei edificiilor) şi muzician – a creat, tot în joacă, un sistem de notaţie muzicală bazat pe cromatică.

A fost un căutător al perfecţiunii – iată una dintre cele mai autorizate opinii critice – şi nu un pictor genial care se amuză contopind natura cu omenescul. Pentru simplul consumator de frumos, Giuseppe Arcimboldo poate fi considerat un poet inegalabil al portretelor naturale compozite. Dar istoria artei îl defineşte ca „manierist al centrului renascentist de la Praga, la finele secolului XVI". Poate fi el considerat un precursor al suprarealismului? Problema este discutabilă, căci Arcimboldo nu este citat ca pictor care ar fi influenţat vreun artist al secolului XX. El este unic şi atât de plăcut privirii, încât îi recunoşti imediat opera. Iar când un artist nu mai are nevoie de semnătură, atunci misiunea sa a fost desăvârşită.

Vara

Bibliotecarul

Primăvara

Toamna

Iarna

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ *...continentul nord-american este împărțit în trei state mari? Acestea sunt: Canada, la nord, Statele Unite ale Americii, în centru și Mexicul în sud.*

◆ *...cartea „Suferințele tânărului Werther" a fost scrisă de Johann Wolfgang*

Goethe (1749-1832)? Ea a declanșat o epidemie de pesimism, marcată chiar de sinucideri.

◆ *...prima mențiune scrisă privitoare la orașul Deva datează din 1269? Cetatea, împreună cu 56 de sate, a fost dăruită de Vladislav I al Ungariei lui Iancu de Hunedoara.*

◆ *...Oimiakon, oraș situat în estul Siberiei, este cel mai rece punct locuit permanent? Până la amplificarea cercetărilor din Antarctica și a înregistrării temperaturilor la stațiunea de cercetări Vostok, a fost considerat polul frigului pe planeta noastră.*

◆ *...amblistomele sunt un gen de amfibieni cuprinzând circa 20 de specii? Sunt răspândite în America de Nord și în Mexic.*

◆ *...corveta este o navă cu pânze cu trei catarge, ar-*

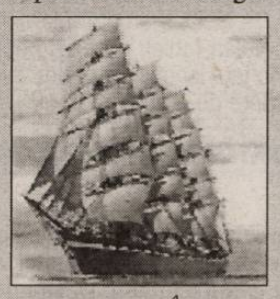

mată cu tunuri? În trecut era folosită la acțiuni militare.

◆ *...Jan Botto (1829-1881) a fost un poet romantic slovac, autor de balade și poeme în stil popular? Cea mai cunoscută operă a sa este poemul „Moartea lui Janosik" închinat eroului legendar cu același nume.*

◆ *...chenaful este o plantă anuală originară din Africa? Se cultivă ca plantă textilă mai ales în India, unde este utilizată la confecționarea sacilor și a pânzeturilor groase, în vreme ce uleiul extras din semințele ei este folosit în industria săpunurilor.*

Știați că...

Brâncuși în Statele Unite

În inima Texasului, la Houston, se află unul dintre cele mai frumoase și mai mari muzee din Statele Unite, Muzeul de Artă. De fapt, ca mărime este al șaselea de acest gen din țară, însă nu doar proporțiile contează în cazul acestor edificii. Fondat în 1900 de Liga Școlii Publice de Artă, a crescut neîncetat, mai ales ca valoare. Găzduind peste 40.000 de opere, oferă expoziții permanente, manifestări culturale, cursuri de artă și multe altele.

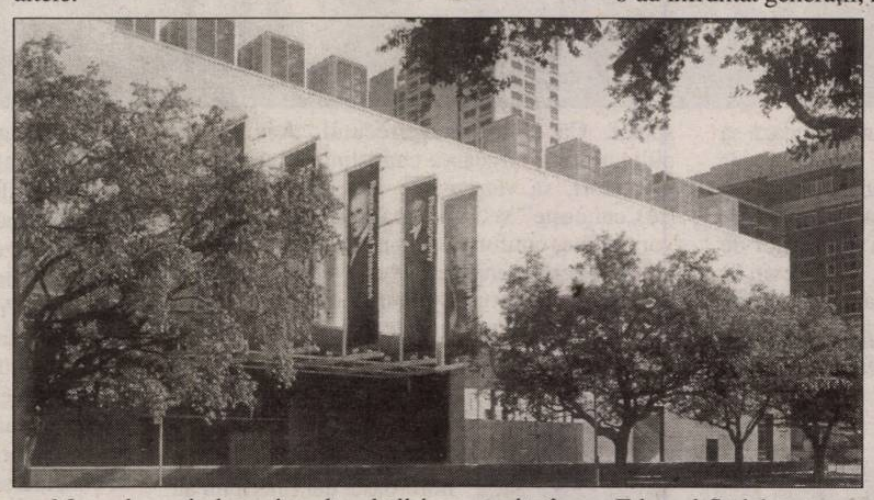

Muzeul cuprinde mai multe clădiri construite în perioade diferite. Cea mai veche dintre ele, rămasă până în zilele noastre într-o excelentă stare, și fiind permanent restaurată, este Law Building. Aceasta a fost ridicată în 1924 în stil neoclasic, după desenele lui William Ward Warkin și transformată ulterior după principiile arhitecturii moderne în genul Bauhaus de către Ludwig Mies van der Rohe. Cele două adăugiri s-au făcut în 1958 și 1974.

Muzeului îi sunt anexate apoi clădirea Audrey Jones, Grădina Lillie și Hugh Roy Cullen, în care sunt expuse 20 de statui cu semnături ilustre și alte câteva colecții. Ca în marile muzee ale lumii, sălile Muzeului reprezintă o adevărată istorie a artei. Sunt găzduite aici opere europene, asiatice, africane, americane, comori ale artei antice grecești și ale celei contemporane. Din mulțimea numelor, nouă ne atrage însă atenția unul, cel al lui Constantin Brâncuși. Cum se știe, marele sculptor de la Hobița a fost eroul unui răsunător proces în Statele Unite, în anii 1926-1928.

El acuza o judecată pripită și ofensatoare. O pasăre măiastră, operă a artistului, fusese taxată la vamă drept un simplu obiect de utilitate practică. Brâncuși a intentat un proces răsunător, în care s-au înfruntat generații, idei, prejudecăți, interese meschine. O serie de avocați iluștri și artiști, mai mult decât cunoscuți, au pledat la bară pentru cel care a revoluționat sculptura modernă. Mari sculptori ca Epstein, critici de artă ca Henry McBride sau Forbes Watson, pictori și fotografi ca Edward Steichen au vorbit despre emoția pe care au simțit-o în fața statuii pe care unul dintre ei a achiziționat-o pentru propria lui colecție. Sunt analizate opere de artă antică, pentru a se sublinia legătura acestora cu arta modernă, sunt chestionate dicționare, sunt citate galerii de artă și adversarii marelui artist se văd obligați să cedeze pas cu pas. Procesul devine un triumf pentru Brâncuși, iar arta autentică învinge toate prejudecățile.

Muzeul din Houston se mândrește peste măsură ca „Muza" lui Constantin Brâncuși, statuie de bronz pe soclu de calcar, realizată în 1917, achiziționată destul de recent. Această lucrare, și nu altele, a devenit coperta pliantului muzeului și tot ea a servit, după eternul obicei comercial, ca model la realizarea unor podoabe și a unor obiecte decorative. Specialiștii din Houston au preferat „Muza" lui Brâncuși, conștienți de efectul electrizant pe care lucrările marelui maestru le exercită asupra privitorilor. E o admirație recunoscută deschis, care nu poate trezi în sufletele noastre decât o legitimă mândrie.

Down House – leagănul al științei

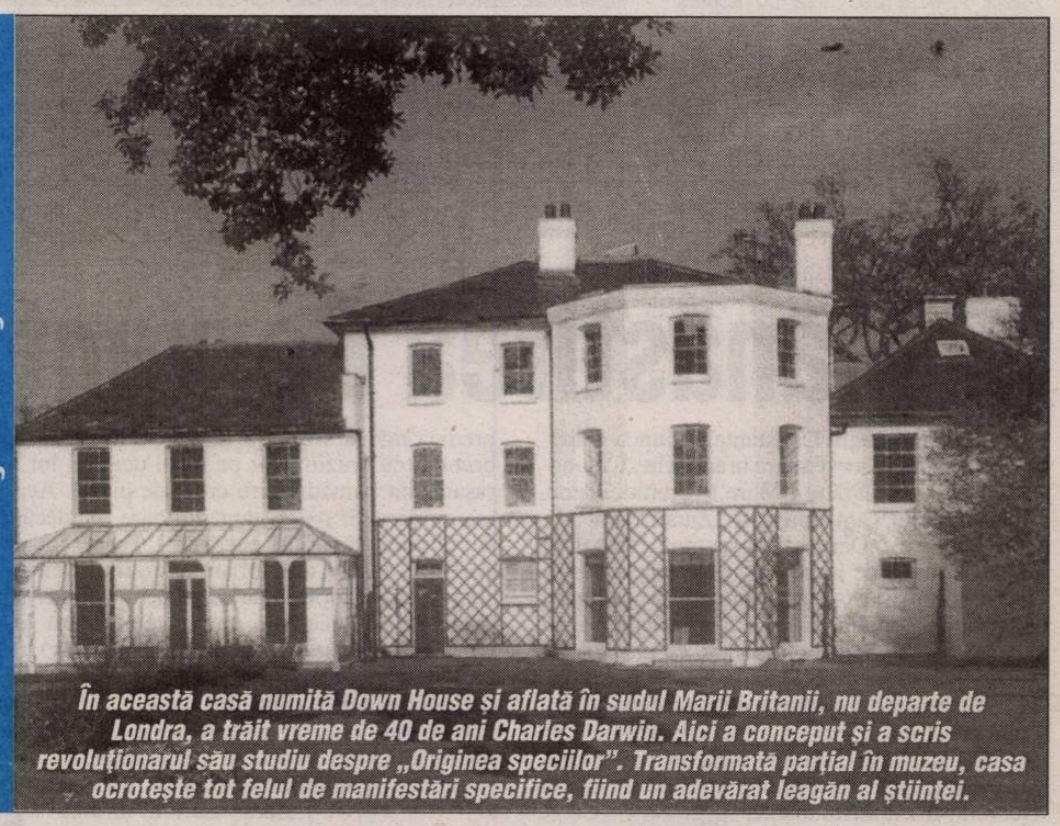

În această casă numită Down House și aflată în sudul Marii Britanii, nu departe de Londra, a trăit vreme de 40 de ani Charles Darwin. Aici a conceput și a scris revoluționarul său studiu despre „Originea speciilor". Transformată parțial în muzeu, casa ocrotește tot felul de manifestări specifice, fiind un adevărat leagăn al științei.

Omagiu în piatră

Statuia lui Gheorghe Lazăr din Piața Universității din București este opera sculptorului Ion Georgescu (1856-1896), elev al lui Karl Storck. Personajul este surprins în momentul în care dă o replică. Are un aer convingător, modest dar, în același timp, demn și hotărât. Este un omagiu în piatră adus celui care a întemeiat și a condus prima școală superioară românească, Școala de la „Sfântul Sava" din București.

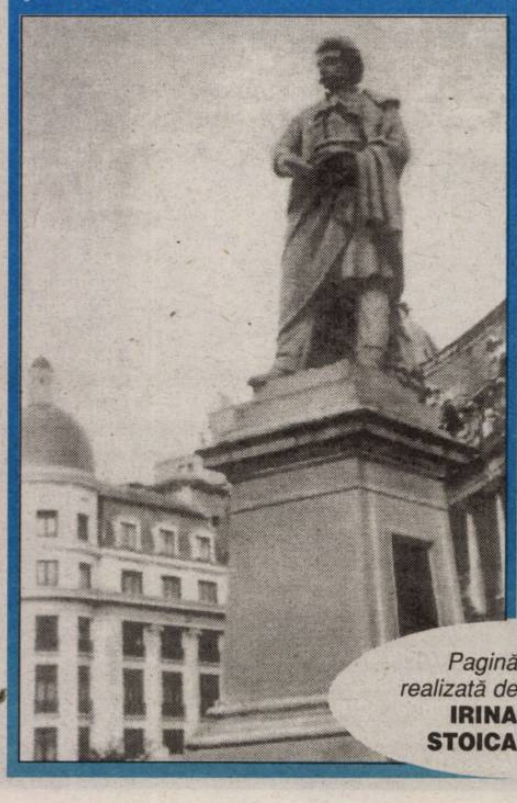

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Moșul Codrului

Mitologia românească a creat un corespondent masculin pentru Muma Pădurii și acesta este Moșul Codrului. Cei doi nu sunt nici soți, nici frați, nici parteneri, dar au îndeletniciri asemănătoare. Moșul Codrului pare a fi derivat din Silvanus roman, al cărui cult era foarte răspândit în Dacia Romană, după cum ne spune Victor Kernbach. Are anumite asemănări și cu zeul slav Liesii, dar este o divinitate răufăcătoare și antropofagă.

Ritualuri de iniţiere în ale bărbăţiei

De la un continent la altul, de la un popor la altul, probele de bărbăţie şi ceremoniile care marchează trecerea la vârsta adultă sunt diferite. Transmise din generaţie în generaţie, ele respectă tradiţiile locale, adesea ancestrale. O scurtă incursiune în Senegal şi în Kenya.

În drum spre o ceremonie de iniţiere

Senegal. Dansul măştilor

Respectaţi şi de temut, bărbaţii mascaţi, denumiţii Lukuta, reprezintă spiritele naturii. Supravegheaţi şi coordonaţi de bătrânii iniţiaţi, tinerii care se pregătesc să devină adulţi îi vor înfrunta în cadrul unei probe a puterii. Fiecare tânăr candidat, care trebuie să aibă 15 ani şi să fie circumcis, urmează să înfrunte un Lukuta. O luptă adesea inegală. Dar nu contează, important e să dovedească faptul că doreşte să provoace spiritele şi să lupte din răsputeri. Cei care trec această probă de forţă sunt antrenaţi de Lukuta şi de bătrâni iniţiaţi, în afara satului, într-un loc sacru. Acolo vor bea arawin, o poţiune iniţiatică specială, care, conform credinţei, îi ucide şi instantaneu îi readuce la viaţă. O viaţă nouă, cea a adulţilor şi a iniţiaţilor. Tinerii urmează să stea izolaţi două săptămâni, supuşi unor interdicţii. Nu au voie să vorbească, să râdă, să întoarcă capul, să se aplece după vreun obiect căzut pe jos. În plus, sunt supuşi loviturilor de baston şi unor teste de rezistenţă. Apoi revin în sat. Se consideră că tinerii iniţiaţi au creierul spălat. Că şi-au uitat trecutul. Acum sunt obligaţi să-şi lărgească cunoştinţele, asistaţi de învăţători, să vâneze etc. Nu înainte de a-şi (re)„cunoaşte" vecinii şi părinţii. Părinţi care îi vor adopta, conform scenariului tradiţiei. După un an, tinerii „renăscuţi" vor avea dreptul să-şi amintească trecutul. După trecerea acestui prag, vor deveni adulţi.

Adolescenţii îşi părăsesc părinţii

Proba leului

Reîntoarcerea în sat

Kenya. Massai

Obiceiul circumciziei există şi aici; operaţia e dureroasă, dar tinerii nu au voie să crâcnească. Sunt obişnuiţi cu durerea. Tatuaţi, supuşi extracţiilor dentare (fără anestezie), obligaţi să trăiască în condiţii dure de supravieţuire, învaţă să înfrunte teama şi durerea. Înainte de a deveni adulţi, tinerii massai trebuie să treacă de proba războiului. Vor trăi până atunci, câţiva ani, cvasiizolaţi, într-o comunitate de tineri între 15-30 de ani. Vor împărţi între ei vânatul şi iubitele. Prin aceasta îşi vor putea stăpâni gelozia şi instinctul de proprietate.

În timpul celor şase ani de ucenicie, sunt supuşi la diverse încercări. Cea mai importantă e proba leului. Se vânează în grup, iar cel care îşi va înfige primul lancea în trupul animalului va fi considerat un erou. După şase ani se vor integra comunităţii satului, îşi vor asuma responsabilităţile de adulţi şi vor participa la ceremonii.

DORIN MĂRAN

Se mişcă scoarţa terestră?

Seismul din 26 decembrie trecut, care a fost răspunzător pentru valurile ucigaşe ce au făcut peste 300.000 de victime în Asia de sud-est, mai este răspunzător şi pentru deplasarea scoarţei terestre. Experţi thailandezi au afirmat recent în presa locală că Insula Phuket şi chiar capitala Thailandei, oraşul Bangkok, s-au deplasat faţă de poziţiile de anul trecut. Astfel, specialiştii au făcut cunoscut faptul că la o lună după seism, Bangkokul s-a deplasat pe orizontală cu 9 centimetri spre sud-vest, iar Insula Phuket s-a mişcat în aceeaşi direcţie cu 32 centimetri! Echipa de cercetători de la Universitatea Chula-longkorn, citată de Bangkok Post, a anunţat că a ajuns la această concluzie după ce au interpretat datele furnizate de sateliţi, obţinute prin GPS (Sistemul Global de Poziţionare) între 20 şi 24 ianuarie. Unul dintre aceşti specialişti a amintit că, totuşi, deplasarea uscatului este ceva normal; în acea zonă pământurile se deplasează cam cu un centimetru pe an, fără ca aceasta să aibă vreun impact asupra oamenilor. El a adăugat însă că cercetători malayezieni au conchis că această ţară pare să se deplaseze cu un centimetru pe săptămână, spre vest, şi asta în urma seismului, apreciind că acelaşi fenomen pare să aibă loc şi în sudul Thailandei.

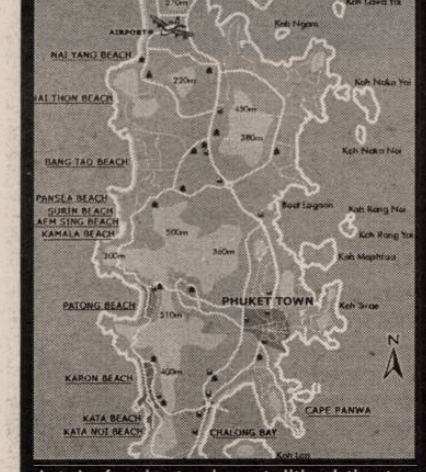

Splendorile naturii

Iezerul Ighiel

Este un lac de baraj natural cu o poziţie extrem de pitorească, fiind cuibărit în fundul unei văi cu versanţi calcaroşi, acoperiţi în mare parte de păduri bogate de foioase. Situat în partea de sud a Munţilor Trascău, *Iezerul Ighiel* se numără printre puţinele lacuri naturale ale Munţilor Apuseni. Aşezat pe valea cu acelaşi nume (Valea Iezerului Ighiel), în acest loc confluează un mănunchi de pâraie ce-l alimentează cu apă, alimentare ce se face chiar şi subteran, datorită unei circulaţii carstice. Lacul nu are scurgere de suprafaţă. Fiind drenat subteran, i-a făcut pe unii specialişti să-l considere un lac carstic, adăpostit într-o dolină. Dacă urcaţi însă puteţi observa că în faţa lui există o pantă bruscă, cu un relief destul de haotic, ce barează practic valea pe întreaga lăţime iar la baza acesteia izvorăşte apa ce se scurge în lac. Acesta este de fapt un baraj natural, rezultatul unei alunecări de teren ce-a închis cândva valea, ducând la acumularea apei. Dacă ar fi să-l asemănăm cu un alt lac, acesta ar fi Lacul Roşu de pe Valea Bicazului, rezultat din acelaşi proces. Alunecarea a avut loc prin desprinderea, din versantul stâng (nordic), a calcarelor de pe substratul de roci eruptive, strângându-se în fundul văii. Aşa explică, unii autori, poziţia lacului. Dacă ar fi să acceptăm cealaltă ipoteză, e greu de explicat ideea unei doline, ţinând cont că în această parte a Munţilor Trascău nu se cunosc în văi doline de această mărime. *Iezerul Ighiel* are o suprafaţă de 5,26 ha iar adâncimea de maxim 9 m. Interesantă este şi flora pe care o adăposteşte acest lac. Ea este bogată în alge şi în plante fanerogame acvatice precum şi o faună abundentă. *Iezerul Ighiel* este ocrotit de lege tocmai pentru ansamblul peisagistic dar şi pentru elementele biologice pe care le cuprinde. Cum ajungeţi în această minunată zonă? Ei bine, din inima oraşului Alba Iulia pe şoseaua ce duce către Zlatna, până în comuna Ighiu. De aici, pe un drum forestier de pe valea Ighiel, paşii vă poartă până în faţa lacului, unde veţi avea o tresărire de emoţie.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Dervent

Aflată în judeţul Constanţa, în lunca Dunării, Mănăstirea Dervent are hramurile „Cuvioasa Parachiva", „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe", „Izvorul Tămăduirii" şi „Ziua Crucii".

Numele ei, „Dervent", înseamnă „Trecătoare" şi se înalţă pe locul unei puternice sihăstrii din secolul al IX-lea, înfiinţată de călugării autohoni. Monahii de aici aveau legături cu sihăstria rupestră de la Basarabi, cu altele de la gurile Dunării şi cu cele de la Muntele Athos.

Sihăstria este distrusă de pecenegi în secolul al XI-lea, dar viaţa monahală se reface în secolele XII-XVII, când în zonă apar alte organizări isihaste, care continuă tradiţia celei de la Dervent. În cimitirul mănăstirii s-au descoperit cruci de piatră din secolul al IX-lea. În această zonă s-a oprit, conform legendei, Sfântul Apostol Andrei, care s-a adăpostit într-o peşteră din apropierea localităţii Ion Corvin. El a trimis patru ucenici în cetatea Dervent care era locuită de greci, daci şi romani, pentru a predica învăţătura întru Iisus. Ucenicii au fost omorâţi cu cruzime iar pe locul uciderii lor au răsărit din pământ patru cruci de piatră. Acestea au dovedit puteri tămăduitoare, vindecând deopotrivă creştini şi necreştini. Tot o legendă vorbeşte despre un cioban surdo-mut din Coşlugea care a adormit cu capul pe una din cruci. Trezit de o ploaie rece, care începuse fără veste, şi-a dat seama că aude şi poate vorbi. O altă minune pare a fi petrecută în ajunul Războiului de Independenţă, când fiul unui paşă a retezat braţele unei cruci şi întreaga zonă a devenit pe loc pustie, toată vegetaţia uscându-se.

Crucea păgubită de braţe se află acum în afara bisericii, în dreptul altarului. Biserica a fost înălţată din dorinţa oamenilor de a ocroti cele două cruci. De aceea, preotul Elefterie Mihai, având aprobarea episcopului Gherontie al Constanţei, a început să străbată satele, strângând fonduri pentru înălţarea mănăstirii care a fost ctitorită în 1936. Biserica a devenit un loc de pelerinaj, căutată mai ales pentru vindecările ei miraculoase. Decretul din 1959 alungă însă călugării şi locaşul se transformă într-o biserică parohială iar starеţul Elefterie se angajează paznic la o fermă. El revine la 2 februarie 1990, în vârstă de 90 de ani, dar se stinge din viaţă în numai câteva luni, la 12 mai. Opera sa este însă continuată de noul ieromonah, care ridică şi o clădire mare pentru stăreţie, chilii, trapeză şi toate încăperile necesare unei bune funcţionări a mănăstirii.

Biserica are două altare şi a fost pictată în frescă între 1987-1989 de pictorul Marcel Cochescu din Câmpulung-Muscel. Este un loc de suflet şi de gând care te aduce mai aproape de cele sfinte.

IRINA STOICA

Dicţionar religios

Cateheză – lecţie de religie.
Catehism – expunere a principiilor religioase sub formă de întrebări şi răspunsuri; lucrare în care se expune esenţa învăţăturii de credinţă.
Catehumen – persoană pregătită pentru primirea botezului.
Caterisire – acţiune de destituire a unui preot.
Catisimă – una dintre cele 20 de grupe de psalmi în care este împărţită Psaltirea.

Sporturi extreme ale limbii

Politica bate telenovela

Că viaţa bate filmul, o constatăm aproape zilnic şi o observăm şi în moda botezării copiilor cu nume de personaje din telenovele sau de fotbalişti celebri.

În lume, imaginaţia nu cunoaşte limite. O irakiană care a născut exact în ziua aşa-numită „a primelor alegeri libere" şi-a botezat fetiţa Intikhabat, nume care, tradus în orice limbă, înseamnă „Alegeri". Se-nţelege că ziariştii locali s-au grăbit să plaseze – fatalmente – pe reţeaua Internet informaţia care a mai descreţit cumva frunţile adulţilor, cu importanta precizare că „Alegeri" e bine, sănătoasă. Ceea ce e de dorit pentru toţi nounăscuţii, chiar dacă se numesc, să zicem, Gheorghe. Dar, chiar aşa: oare s-or mai boteza mulţi copii şi cu nume adevărate, de oameni? *(A.N.P.)*

Ce le trece unora prin minte?

Ca să dai lovitura în domeniul paleoantropologiei, trebuie să lucrezi în stil mare. Şi mai trebuie să fii pe cât de subtil, pe atât de spectaculos, atunci când îţi pregăteşti descoperirea epocală cu care vrei să rupi gura târgului. Cu aceste principii înălţătoare au pornit la drum fraţii Erick şi Frank Lymo, care şi-au propus să fie descoperitorii unui schelet uman vechi de patru miişoare de ani. Ei, şi?, veţi spune. Cum ei şi? Scheletul cu pricina ar fi trebuit să aparţină unui individ destrul de arătos, care ar fi avut înălţimea de 9,5 metri! Aţi ghicit, Erick şi Frank voiau să devină demiurgii unui Goliat nemaiîntâlnit, mult mai dezvoltat decât acel Goliat despre care Biblia ne învaţă că era cam culturist şi cam netot. Din păcate, bucata de pământ care acoperea falsul şantier arheologic s-a prăbuşit din cauza ploilor şi vecinii le-au descoperit isprava.

Atunci când pescarii se laudă prea mult, aduceţi-le aminte povestea lui Tim Gemings – nefericitul din imagine – şi o să le treacă cheful de braşoave. Ce s-a întâmplat cu Tim? Într-o bună zi, pe când se afla la o partidă de pescuit cu amicii, de undiţa lui s-a prins un somn uriaş, ceva la peste 40 de kilograme (din zăpăceală, nici n-a mai fost cântărit). Şi, pentru a fi mai convingător pentru eternitate, lui Tim i-a venit ideea să bage capul în gura somnului, ca să nu mai fie nici un dubiu asupra unui mizerabil trucaj. Dar peştişorul nu i-a ghicit intenţiile şi, mai rău, era încă în putere. Astfel, după ce şi-a băgat chelia între fălcile namilei, aceasta l-a strâns ca într-o menghină diabolică. A fost nevoie de intervenţia energică a amicilor, care au ciopârţit animalul răzbunător. Doar fotografia a rămas întreagă.

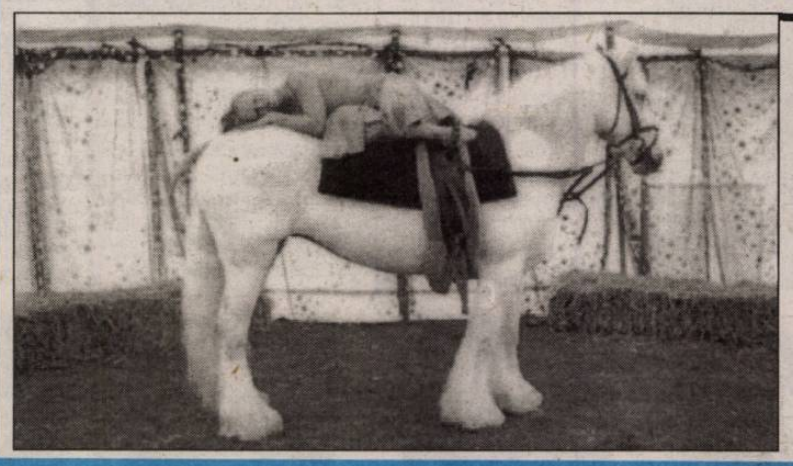

O imagine idilică de toată frumuseţea a fost reuşită de artista americană de circ Yula Prosiatzki. Crescută cot la cot, dacă putem spune aşa, cu splendidul cal Naky, Yula a reuşit un număr formidabil, pe care, totuşi, nu-l poate prezenta în arenă. Şi asta pentru că fata s-a obişnuit să doarmă pe cal, în totală siguranţă. Naky o înţelege şi timp de o oră sau două nu se mişcă, pentru a nu-şi deranja stăpâna. Practic, patrupedul se transformă într-o statuie înţelegătoare şi doarme şi el, sorbind din căldura trupului fetei. (P.I.)

Poliţistul tâlhar

Un agent de poliţie în vârstă de 36 de ani a fost inculpat de tribunalul din Bolinas, aflat în centrul Suediei, pentru un jaf armat comis la sfârşitul anului trecut. Poliţistul a intrat cu cagula pe faţă în bancă şi, după ce sub ameninţarea cu arma a obţinut banii râvniţi, a dispărut cu rapiditate. Foarte curând a apărut, de data aceasta în uniformă şi cu faţa descoperită, pentru a „ancheta" cazul. Făptaşul descoperit şi-a recunoscut fapta, dar suma extrasă nu a fost comunicată. *(I.S.)*

Căsătorie întreruptă de valurile ucigaşe

Sukmadi şi Lidya Nurhayati, în vârstă de 35 şi respectiv 25 de ani, erau pregătiţi să-şi unească destinele în dimineaţa zilei de 26 decembrie, când valurile ucigaşe au lovit localitatea Banda Aceh, din nordul insulei indoneziene Sumatra. Urmau să plece, pe rând, la marea moschee pentru a-şi schimba verighetele când apele oceanului au invadat ţărmul, inundând lăcaşul sfânt, fără a-l distruge. Din fericire, cei doi au supravieţuit unei drame soldate cu 30.000 de morţi doar în acest oraş. O lună mai târziu, pe 27 ianuarie, în prezenţa a peste 500 de invitaţi, cuplurile s-au unit oficial. *(D.M.)*

Invenţie pescărească

Vinul de peşte

Unui antreprenor din portul Dalian, aflat în nord-estul Chinei, i-a venit ideea de a produce o băutură unică în lume, pe bază de peşte, oferta de materie primă fiind extrem de bogată. După lungi experimente, inventatorul, Sun Keman, a reuşit să producă un vin pe care experţii l-au analizat şi degustat, afirmând că băutura are calităţi nutritive, conţine puţin alcool şi este plăcută la gust. Pentru a fabrica vinul de peşte, Sun Keman a creat o societate biologică maritimă în care peştele este curăţat, tranşat, spălat, fiert, lăsat la fermentat şi la prelucrat. Vinul a fost bine promovat iar comenzile au început să apară din mai multe regiuni ale Chinei, dar şi din alte ţări, cele mai interesate deocamdată fiind Japonia şi Rusia. *(D.M.)*

Operaţie cinică

Aflaţi la căpătâiul unei femei de 85 de ani căreia trebuia să i se constate moartea, infirmierii au observat o incizie profundă în pieptul defunctei. Întrebat, fiul acesteia, James A. Donaldson, în vârstă de 59 de ani, a recunoscut că a extras din trupul mamei stimulatorul cardiac pe care aceasta îl purta din 1995. El a făcut „operaţia" cu un cuţit de bucătărie, dar susţine că a întreprins acţiunea respectivă numai după ce s-a convins că femeia este cu adevărat moartă. De asemenea, i-a mărturisit sergentului Bruce Williams că medicul mamei şi agenţia de asigurări sunt în conflict de multă vreme, mai exact după implantarea stimulatorului. Fiul intenţiona să păstreze piesa respectivă ca probă pentru acuzarea firmei de un eventual defect de fabricaţie. Acuzat de falsificare de probe, fiul riscă până la 10 ani de închisoare, iar autorităţile au hotărât autopsia defunctei, pentru a se constata dacă moartea ei a fost cu adevărat naturală şi nu s-a produs din cauza cinicei operaţii. *(I.S.)*

Gemenele vesele, la 200 de ani

E-adevărat, Siri Ingvarsson şi Gunhild Gaellstedt, cele mai vârstnice gemene suedeze, au adunat două veacuri de viaţă, dar împărţite pe din două, adică... frăţeşte. La recenta aniversare a centenarului naşterii lor, au părut pentru câteva clipe derutate, în faţa unui tort uriaş şi mai ales înconjurate de o mică armată de fotografi curioşi din cale-afară. Dar şi-au revenit repede şi au început să glumească, potrivit firii lor. „De ce e nevoie de atâţia fotografi? Oare se tem că filmul nu va suporta «greutatea» vârstei noastre?" – s-a întrebat Gunhild, secondată de Siri: „De fapt, 100 de ani nu e cine ştie ce. În orice caz, nu înseamnă o mare schimbare, în raport cu cei 99 de ani, pe care i-am împlinit anul trecut!"

Gemenele vesele locuiesc în Stockholm, de 50 de ani în acelaşi imobil, Siri la etajul doi şi Gunhild la trei, fără a fi deranjate de faptul că nu au un lift la dispoziţie. La obsedanta întrebare despre o „reţetă" a longevităţii, ele răspund mereu că nu există aşa ceva şi că simţul umorului li s-a format demult, demult, pe când se hrăneau doar cu napi, în timpul Războiului Mondial. Primul război – accentuează ele. Cu toate acestea, sunt sănătoase, fiecare are câte un copil şi numai Gunhild, geamăna mai mică doar cu 30 de minute, a fost internată acum doi ani în spital, din cauza unei uşoare fracturi de femur, vindecată repede. Cealaltă, Siri, mărturiseşte, cu un aer misterios: „Din când în când, mă mai supără degetul mare de la piciorul drept..." Un mic secret însă tot se pare că există la mijloc. În ţara unde persoanele de vârsta a treia sunt primite gratuit în instituţiile de ocrotire speciale, gemenele centenare îşi trăiesc fiecare zi „pe picioare", cum s-ar spune, pline de dinamism (ele fac piaţa, gătesc, spală, fac curăţenie în casă) şi de o bună dispoziţie molipsitoare. Şi, la drept vorbind, ce rost are să ne irosim zilele în certuri, ură, dispreţ, când viaţa e atât de scurtă? Chiar şi la o sută-două de ani! *(A.N.P.)*

VINERI - 11 martie

TVR 1

7.00 Jurnalul TVR 7.45 Agenţia doi fără un sfert 10.10 Serial: „Orice e posibil" 11.00 Serial (r) 12.00 Garantat 100% (r) 13.30 Desene animate 15.30 România politică 16.00 Film: „Supă cu dragoste" (SUA, 2001) 17.45 Interes general 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Stele... de cinci stele 21.00 Şcoala vedetelor 23.00 Total K 1.00 Film: „Regele dansează" (coprod., 2000) 3.10 Serial: „Felicity" 3.55 Film (r) 6.05 Serial: „Destine secrete"

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 9.10 Omul care aduce cartea 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.15 Serial: „Doctorul de suflete" 12.00 Zâmbete într-o pastilă 12.30 La Bloc (r) 13.30 Zâmbete într-o pastilă 14.00 Film: „Mania grandorii" (coprod., 1972). Cu: Louis De Funes, Yves Montand 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile ProTv 20.15 Film: „Oră de vârf" (SUA, 1998). Cu: Jakie Chan 22.30 Film: „Inteligenţă artificială" (SUA, 2001). Cu: Jude Law 1.45 Film (r).

antena 1

7.00 Observator 8.00 Canalul de ştiri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Hercule" 13.45 Film: „Fii pe recepţie" (SUA, 1992) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.45 9595 - Te învaţă ce să faci 19.00 Observator 20.15 Film: „Ador încurcăturile" (SUA, 1994). Cu: Julia Roberts, Nick Nolte 22.45 Film: „o lume pierdută - Jurasic Park II" (SUA, 1997). Cu: Julianne Moore 1.30 Concurs interactiv 2.30 Film (r) 4.15 Serial: „Dinozaurii".

PRIMA TV

9.30 Serial: „Dragoste şi putere" 11.00 Monica (r) 12.55 Bani la greu 14.25 Serial: „Sunset Beach" 15.25 Serial: „Dragoste şi putere" 15.50 Camera de râs 16.30 Serial: „A doua şansă" 16.50 Kensky Show 18.00 Focus 19.00 Monica 20.00 Serginio 21.00 Ce vor fetele 23.00 Film: „Zeul cartoforilor 2" (Hong Kong, 1994) 2.00 Bani la greu 3.00 Clubul de noapte.

acasă

5.00-9.15 Reluări 11.15 Serial: „Şapte femei" 12.15 Serial: „Îngerul nopţii" 13.15 Serial: „Răzbunarea" 14.15 Serial: „Pisica sălbatică" 15.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Gitanas" 19.15 Serial: „Te voi învăţa să iubeşti" 20.15 Serial: „Numai iubirea" 21.30 Un bărbat adevărat 23.30 Serial: „Extravaganta Anastasia".

TVR 2

8.30 CeZar şi Tipar - Revista presei 10.00 Tonomatul DP2 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.45 Oltenești la TVR2 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Insula piraţilor" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Lecţia de privit 17.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 18.30 Auto club 19.00 Serial: „Soţia lui Lorenzo" 20.00 Serial: „Dragul de Raymond" 20.30 Doc.: „Castele şi mănăstiri" 21.00 NBA Action 21.30 Jurnalul TVR 22.15 D'ale lu' Mitică 23.15 Serial: „Umbrele întunericului" 0.15 a3 - Alternative Tv 3.30 Baschet: Milwackee Bucks - Dallas Mavericks.

PRO CINEMA

6.00 Apropo Tv 7.00 Rondul de dimineaţă 13.00 Serial: „X-Men: Evoluţie"" 15.00 Doc.: „Redescoperirea lumii" 16.15 Doc.: „Mapamondul, pas cu pas" 17.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 18.00 Film: „Anatomia unei crime" (SUA, 1959) 20.00 Serial: „Evadatul" 22.00 Film: „Mulholland Drive: Calea Misterelor" (SUA, 2001).

SÂMBĂTĂ - 12 martie

7.00 Ceasul deşteptător 8.30 Desene animate 9.45 Serial: „Orice e posibil" 10.45 Spectacolul lumii 11.15 Premiile Grammy 2005 14.15 Lumea-n care trăim 15.25 O vedetă... populară 17.25 Concert Voltaj 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Surprize, surprize 23.45 Eşti îngerul meu! - Concert Direcţia 5 0.45 Film: „Mesagerul morţii" (SUA, 1998). Cu: Charles Bronson 3.10 Film (r).

7.00 Film (r) 8.30 Desene animate 10.00 Serial: „Cleopatra 2525" 11.00 Ski Magazin 11.30 Promotor 12.15 Magazin UCL 13.00 Serial: „O lume dispărută" 14.00 Film: „Willow" (SUA, 1988). Cu: Val Kilmer 16.00 Film: „Cavalerii Mesei Rotunde" (SUA, 1995). Cu: Sean Connery, Richard Gere, Julia Ormond 18.25 Te vezi la Ştirile ProTv 19.00 Ştirile ProTv 20.15 Film: „Arma mortală III" (SUA, 1992). Cu: Mel Gibson, Joe Pesci, Rene Russo 22.45 Film: „Moarte instantanee" (SUA, 1995). Cu: Jean-Claude Van Damme 1.15 Film (r).

6.30 Serial: „Seaquest" 8.00 Desene animate 10.00 Casa de piatră 10.30 Roata de rezervă 11.00 Vreau şi eu 11.30 Gillette World Sport 12.00 Serial: „Îngerul păzitor" 13.15 Serial: „Justiţiarii Vestului" 14.15 Film: „Fantoma din Monte Carlo" (M. Britanie, 1990) 16.15 Film: „Masca de argint" (România, 1984) 18.40 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.00 Fotbal: Rapid - Poli Iaşi 23.00 Film: „Arlington Road" (SUA, 1999). Cu: Jeff Bridges 1.30 Concurs interactiv 3.15 Film: „Situaţie extremă" (SUA, 1997) 5.00 Doc.: „Minunile naturii".

8.00 Serial: „Mutant X" 9.00 Ora nouă a României 10.00 Ministar 10.30 Sport, dietă şi o vedetă 11.00 Fotbal Divizia B: Liberty Salonta - F.C. Oradea 13.00 The Flavours 3 Bucătari 13.30 Vedetă la măturâ (r) 16.30 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 20.00 Poliţia în acţiune 21.00 Film: „Nu-i spune mamei că bona a murit" (SUA, 1991) 23.00 Trădaţi în dragoste (r) 0.00 Serial: „Omul din umbră" (ep.1).

9.15 Serial: „Minciuna" 11.15 Serial: „Şapte femei" 12.15 Serial: „Îngerul nopţii" 13.15 Serial: „Răzbunarea" 14.15 Serial: „Pisica sălbatică" 15.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Gitanas" 19.15 Serial: „Te voi învăţa să iubeşti" 20.15 Serial: „Numai iubirea" 21.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 23.30 Serial: „Extravaganta Anastasia" 0.30 Serial: „Dorinţa".

7.30 Prim plan 8.30 Doc.: „Fantomele Dunării" 9.00 Universul cunoaşterii 10.00 Buburuze şi alte gâze 10.30 Steluţe pentru Europa 11.00 Baschet (r) 12.30 Magazin IT 13.00 Pe drumuri de munte 13.30 Fotbal: U. Craiova - F.C. Arges 15.30 Rugby: Irlanda - Franţa 17.15 Via Sacra 18.00 Serial: „Miracole" 19.00 Culoarele puterii - doi într-o bancă 20.00 Serial: „Sabrina" 20.30 Serial: „Amy" 21.30 Jurnalul TVR 22.00 Serial: „Doctorii" 23.00 Film: „Titanic" (coprod., 1996, partea I). Cu: Catherine Zeta-Jones 0.35 Serial: „Inspectorul Burnside".

6.00 Apropo Tv 10.30 Doc.: „Călătorii" 12.00 Doc.: „Redescoperirea lumii" 16.00 Serial: „Visuri americane" 17.00 Doc.: „În jurul lumii" 18.00 Film: „Comoara din Sierra Madre" (SUA, 1948). Cu: Humphrey Bogart 20.00 Film: „Haiducii" (România, 1966) 22.00 Serial: „Sub pământ SRL" 23.15 Serial: „Oz - Închisoarea federală" 3.30 Serial: „Evadatul".

DUMINICĂ - 13 martie

7.00 Universul credinţei 8.30 Desene animate 9.45 Debut 50 Plus 10.45 Orizont 2007 11.45 Uliţa către Europa 12.00 Viaţa satului 13.00 Agenda politică 14.15 Dănuţ s.r.l. 16.15 Travelinf Circular 17.15 Tezaur folcloric 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Minutul 91 20.15 Fotbal: Dinamo - Farul 23.15 Film: „Trenul evadării" (SUA, 1985). Cu: John Voight 1.10 Serial: „Există minuni?" 3.10 Tezaur folcloric (r) 5.10 Universul credinţei (r).

6.15 Film: „Cavalerii Mesei Rotunde" (r) 8.30 Desene animate 10.00 Provest 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Bucătăria lui Radu 14.00 Film: „Cu Grivei la tribunal" (SUA, 2001). Cu: Scott Bakula 16.00 Apropo Tv 17.00 Film: „Hoaţa" (SUA, 1987). Cu: Whoopi Goldberg 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Vancanţa Mare 21.45 Film: „Băieţi răi" (SUA, 1995). Cu: Martin Lawrence, Will Smith, Tea Leoni 0.30 Film: „La limita legalităţii" (SUA, 1995) 2.15 Film (r).

7.00 Concurs interactiv 8.00 Desene animate 8.30 Serial: „Misterele civilizaţiei" 9.30 Desene animate 10.30 Serial: „Comedia animalelor" 11.00 Film (r) 13.15 Misiunea Casa 14.00 Serial: „Matrix: Ameninţare teroristă" 15.00 Duminica în familie 18.40 7 zile 19.00 Observator 20.15 Folclorul contraatacă 21.30 Divertis 23.15 Recursul etapei 1.00 Film: „Termen limită" (SUA, 1999).

8.00 Serial: „Mutant X" 9.00 Tradiţiile românilor 9.30 Tibanu' pescuieşte şi vânează 10.30 Puzzle T 11.00 Casa noastră 12.00 Filmul şi televiziunea 12.30 Orizonturi europene 13.30 Academia mămicilor 15.00 Copiii spun lucruri trăsnite (r) 16.00 Cronica cârcotaşilor (r) 18.00 Focus 19.00 Monica (r) 20.00 Guinness - lumea recordurilor 21.00 Schimb de mame 22.30 Eurotombola.

7.30 Club 700 9.15 Serial: „Minciuna" 12.00 Bucătăria pentru toţi 13.00 Lori 14.00 Corazon latino • Film: „Amanţii" (Mexic, 2003) 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Al şaptelea cer" 19.15 Serial: „Te voi învăţa să iubeşti" 20.15 Serial: „Numai iubirea" 21.30 Film: „Trăieşte cum vrei" (SUA, 2002). Cu: Faye Dunaway 23.15 Serial: „Extravaganta Anastasia" 0.15 Serial: „Dorinţa".

8.30 Medalion folcloric 9.00 Ferma 10.00 Doc.: „Natură şi aventură" 10.30 Arca lui Noe 11.00 H... ora prichindeilor 12.00 Două roţi 13.00 Atenţie, se cântă! 14.30 Doc.: „Poftă bună!" 15.00 Piersic show 16.00 Serial: „Lois şi Clark - noile aventuri ale lui Superman" 16.55 Rugby: Scoţia - Ţara Galilor 19.00 Serial: „Farmece" 20.00 Serial: „Sabrina" 20.30 COOLmea distracţiei 21.30 Jurnalul TVR 22.00 Serial: „Şi dacă mâine va veni" 23.15 Film: „Omul din Lună" (coprod., 1999). Cu: Jim Carrey 1.20 Remix Rock Forum.

6.00 Apropo Tv 9.15 Serial: „Puterea pietrei magice" 12.00 Doc.: „Redescoperirea lumii" 16.00 Serial: „Visuri americane" 18.00 Film: „Gilda" (SUA, 1948). Cu: Rita Hayworth 20.00 Film: „Tipu' de la cablu" (SUA, 1996) 22.15 Serial: „Sub pământ SRL" 23.30 Serial: „Oz - Închisoarea federală" 4.15 Serial: „Evadatul".

WOODY ALLEN
– marţi, 18.00 –

JULIANNE MOORE
– vineri, 22.45 –

WILL SMITH
– duminică, 21.45 –

CATHERINE ZETA-JONES
– sâmbătă, 23.00 –

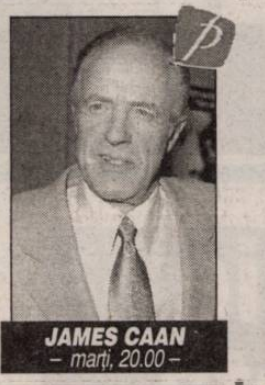

JAMES CAAN
– marţi, 20.00 –

FAYE DUNAWAY
– duminică, 21.30 –

CHARLES BRONSON
– sâmbătă, 0.45 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 14 martie

7.00 Jurnalul TVR 7.45 Agenţia doi fără un sfert 10.00 Surprize, surprize (r) 12.30 Teleenciclopedia (r) 13.30 Desene animate 15.00 Pro Patria 15.30 Kronika 16.55 Sănătate pentru toţi 17.30 Serial: „Portul miracolelor" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Iartă-mă! 21.30 Ochiul magic 22.30 Serial: „Crime perfecte" (ep.1) 23.35 Nocturne 0.30 Film: „Sissi, împărăteasa rebelă" (Franţa, 2004) 3.10 Film (r) 5.50 Serial: „Destine secrete".

7.00 Ştirile ProTv 9.10 Omul care aduce cartea 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 11.15 Film: „Cu Grivei la tribunal" (r) 13.30 De râsul lumii 14.00 Film: „Hoaţa" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile ProTv 20.15 Film: „Urmărirea" (SUA, 1994). Cu: Charlie Sheen 22.15 La Bloc 23.45 Dinastia Campionilor 23.50 Serial: „Ele spionează" 0.45 Isctim tivi 2.15 Film (r).

6.30 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de ştiri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Hercule" 13.45 Folclorul contraatacă (r) 15.00 Divertis (r) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.45 9595 - Te învaţă ce să faci 19.00 Observator 20.15 Film: „Sister Act II" (SUA, 1993). Cu: Whoopi Goldberg, Harvey Kaitel 22.30 Marius Tucă Show 0.30 În gura presei 1.00 Concurs interactiv 3.00 Serial: „Dinozaurii".

9.30 Serial: „Dragoste şi putere" 10.00 Kensky Show (r) 12.55 Bani la greu 14.25 Serial: „Sunset Beach" 15.25 Serial: „Dragoste şi putere" 15.50 Camera de râs 16.50 Kensky Show 18.00 Focus 19.00 Monica 20.00 Vindecări miraculoase 21.00 Trădaţi în dragoste 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.00 Fanatik Show 2.00 Bani la greu 3.00 Clubul de noapte.

5.00-11.15 Reluări 13.15 Serial: „Răzbunarea" 14.15 Serial: „Pisica sălbatică" 15.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Gitanas" 19.15 Serial: „Te voi învăţa să iubeşti" 20.15 Serial: „Rubi" 22.00 De 3 x femeie 0.00 Serial: „Extravaganta Anastasia" 1.00 Serial (r) 2.30 De 3 x femeie (r) 4.30 Muzica de acasă.

7.00 Serial (r) 9.00 Poftă bună! (r) 10.30 D'ale lu' Mitică (r) 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.45 Serial (r) 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Insula piraţilor" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Zona de conflict 17.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 18.30 Doc.: „Zestrea românilor" 19.00 Fotbal în sală: Odorheiul Secuiesc - Senic Craiova 20.30 Monştrii sacrii 21.00 Neuitatele personaje 21.30 Jurnalul TVR 22.15 Film: „Trillennium" (Germania, 2000, partea I) 0.00 Serial: „Districtul".

6.00 Apropo Tv 7.00 Rondul de dimineaţă 10.15 Serial: „Puterea pietrei magice" (ultimul ep.) 13.00 Serial: „X-Men: Evoluţie" 15.00 Doc.: „Redescoperirea lumii" 17.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 18.00 Film: „American Graffiti" (SUA, 1973). Cu: Richard Dreyfuss 20.00 Serial: „Un detectiv dat naibii" 21.00 Serial: „Cheers" 22.00 Film: „Ringul de foc" (SUA, 1991) 2.30 Serial: „Evadatul".

MARŢI - 15 martie

7.00 Jurnalul TVR 7.45 Agenţia doi fără un sfert 10.00 Nocturne (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Tezaur folcloric (r) 13.30 Desene animate 15.00 Alege viaţa! 16.00 Kronika 16.55 TVR în direct 17.30 Serial: „Portul miracolelor" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Vorbe despre fapte 21.00 Profesori de milioane 22.30 Cultura eco 0.30 Film: „Păsări rare" (Canada, 2001) 2.25 Serial: „Felicity" 4.15 Film (r) 5.55 Serial: „Destine secrete".

7.00 Ştirile ProTv 9.10 Omul care aduce cartea 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.15 Serial: „Doctorul de suflete" 11.15 Zâmbete într-o pastilă 12.15 La Bloc (r) 13.30 De râsul lumii 14.00 Film: „Danielle Steel - Puterea dragostei" (partea I) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile ProTv 20.15 Film: „Singur acasă" (SUA, 1990). Cu: Macauley Culkin, Joe Pesci 22.15 La Bloc 23.45 Serial: „Corupţi de libertate" 3.00 Film (r).

7.00 Observator 8.00 Canalul de ştiri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Hercule" 13.45 Film (r) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.45 9595 - Te învaţă ce să faci 19.00 Observator 20.15 Din dragoste 22.30 Marius Tucă Show 0.30 În gura presei 1.00 Concurs interactiv 3.00 Serial: „Dinozaurii".

9.30 Serial: „Dragoste şi putere" 11.00 Monica (r) 12.55 Bani la greu 14.25 Serial: „Sunset Beach" 15.25 Serial: „Dragoste şi putere" 15.50 Camera de râs 16.50 Kensky Show 18.00 Focus 19.00 Monica 20.00 Film: „Luna de miere în Las Vegas" (SUA, 1992). Cu: James Caan, Nicolas Cage, Sarah Jessica Parker 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.15 Poliţia în acţiune 2.30 Bani la greu 3.30 Clubul de noapte.

5.00-9.15 Reluări 11.15 Serial: „Şapte femei" 12.15 Serial: „Îngerul nopţii" 13.15 Serial: „Răzbunarea" 14.15 Serial: „Pisica sălbatică" 15.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Gitanas" 19.15 Serial: „Te voi învăţa să iubeşti" 20.15 Serial: „Rubi" 22.00 De 3 x femeie 0.00 Serial: „Extravaganta Anastasia" 4.30 Muzica de acasă.

8.30 CeZar şi Tipar - Revista presei 10.00 Tonomatul DP2 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.45 la... şi vezi 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Insula piraţilor" 15.00 Împreună în Europa 17.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 18.30 Doc.: „Mărturii" 19.00 Serial: „Soţia lui Lorenzo" 20.00 Serial: „Dragul de Raymond" 20.30 Doc.: „Monştrii apelor" 21.00 Lumea de aproape 21.30 Jurnalul TVR 22.15 Film: „Lacrimi în ploaie" (Anglia, 1988). Cu: Sharon Stone 0.00 Serial: „Stargate" 1.20 Film: „Gângănii" (SUA, 2001).

6.00 Apropo Tv 7.00 Rondul de dimineaţă 13.00 Serial: „X-Men: Evoluţie" (ultimul ep.) 17.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 18.00 Film: „Mai cântă o dată, Sam" (SUA, 1972). Cu: Woody Allen, Diane Keaton 20.00 Serial: „Film: „Telefonul de la miezul nopţii" 22.00 Film: „Vendetta" (SUA, 1995) 2.00 Serial: „Evadatul".

MIERCURI - 16 martie

7.00 Jurnalul TVR 7.45 Agenţia doi fără un sfert 10.10 Serial: „Orice e posibil" 11.00 Serial (r) 12.00 Stele... de cinci stele (r) 13.30 Desene animate 15.00 Oameni ca noi 15.30 ...Sed lex! 16.00 Convieţuiri 16.55 TVR în direct 17.30 Serial: „Portul miracolelor" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Patinaj artistic: C.M. la Moscova - proba de perechi 22.00 Vorbe despre fapte 23.30 Reconstituire... la secundă 0.30 Film: „Cine apasă pe trăgaci?" (coprod., 2003) 2.25 Serial: „Felicity" 4.15 Film (r).

7.00 Ştirile ProTv 9.10 Omul care aduce cartea 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.15 Serial: „Doctorul de suflete" 11.15 Zâmbete într-o pastilă 12.15 La Bloc (r) 13.30 De râsul lumii 14.00 Film (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile ProTv 20.15 Film: „Infern în Chicago" (SUA, 1997). Cu: Jeff Fahey 22.15 La Bloc 23.45 Serial: „Prietenie pe muchie de cuţit" 1.40 Film (r).

7.00 Observator 8.00 Canalul de ştiri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Hercule" 13.45 Din dragoste (r) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.45 9595 - Te învaţă ce să faci 19.00 Observator 20.15 Film: „Îngerii răzbunării" (SUA, 2002) 22.30 Marius Tucă Show 0.30 În gura presei 1.00 Concurs interactiv 3.00 Serial: „Dinozaurii".

9.30 Serial: „Dragoste şi putere" 11.00 Monica (r) 12.55 Bani la greu 14.25 Serial: „Sunset Beach" 15.25 Serial: „Dragoste şi putere" 15.50 Camera de râs 16.50 Kensky Show 18.00 Focus 19.00 Monica 20.00 Cronica cârcotaşilor 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.15 Serginio (r) 0.15 Vindecări miraculoase (r) 1.15 Şapte seri cu Adriana 2.30 Bani la greu 3.30 Clubul de noapte.

5.00-9.15 Reluări 11.15 Serial: „Şapte femei" 12.15 Serial: „Îngerul nopţii" 13.15 Serial: „Răzbunarea" 14.15 Serial: „Pisica sălbatică" 15.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Gitanas" 19.15 Serial: „Te voi învăţa să iubeşti" 20.15 Serial: „Rubi" 22.00 De 3 x femeie 0.00 Serial: „Extravaganta Anastasia" 4.30 Muzica de acasă.

8.30 CeZar şi Tipar - Revista presei 10.00 Tonomatul DP2 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.45 Te vezi din Banat 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Insula piraţilor" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Zona de conflict 17.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 18.30 Minorităţi sub trei dictaturi 19.00 Serial: „Soţia lui Lorenzo" 20.00 Serial: „Dragul de Raymond" 21.00 Omul între soft şi moft 21.30 Jurnalul TVR 22.15 Film: „Desfăşurare de forţe" (SUA, 1990). Cu: Andy Garcia 23.55 Serial: „Colecţionarul de suflete" 1.15 Film: „Viaţa străzii" (SUA, 1994).

6.00 Apropo Tv 7.00 Rondul de dimineaţă 13.00 Serial animaţie: „Laboratorul lui Dexter" 16.15 Film (r) 17.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 18.00 Film: „Marele Waldo Pepper" (SUA, 1975) 20.00 Serial: „Terapie intensivă" 22.00 Film: „Înfruntare finală" (SUA, 1991). Cu: Lorenzo Lamas 0.00 Film: „Străzile în flăcări" (SUA, 1984) 3.30 Serial: „Evadatul".

JOI - 17 martie

7.00 Jurnalul TVR 7.45 Agenţia doi fără un sfert 10.10 Serial: „Orice e posibil" 11.00 Serial (r) 12.00 O vedetă... populară (r) 13.30 Desene animate 15.30 Akzente 16.55 TVR în direct 17.30 Serial: „Portul miracolelor" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Patinaj artistic: C.M. la Moscova - proba masculină 22.00 Vorbe despre fapte 23.30 Film: „O mamă ca tine" (Italia, 2004) 1.30 Serial: „Felicity" 3.10 Film (r).

7.00 Ştirile ProTv 9.10 Omul care aduce cartea 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.30 Serial: „Doctorul de suflete" 11.45 Zâmbete într-o pastilă 12.15 La Bloc (r) 13.30 De râsul lumii 14.00 Film: „Peţitorul" (coprod) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile ProTv 20.15 Film: „Măsuri disperate" (SUA, 1998). Cu: Michael Keaton, Andy Garcia 22.15 La Bloc 23.45 Dinastia Campionilor 23.50 Serial: „Renegatul" 1.45 Film (r).

7.00 Observator 8.00 Canalul de ştiri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Hercule" 13.45 Film: „Legenda din Balmain" (Australia, 2003)16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.45 9595 - Te învaţă ce să faci 19.00 Observator 20.15 Ciao Darwin 22.30 Marius Tucă Show 0.30 În gura presei 1.00 Concurs interactiv 3.00 Serial: „Dinozaurii".

9.30 Serial: „Dragoste şi putere" 11.00 Monica (r) 12.55 Bani la greu 14.25 Serial: „Sunset Beach" 15.25 Serial: „Dragoste şi putere" 15.50 Camera de râs 16.50 Kensky Show 18.00 Focus 19.00 Monica 20.00 Copiii spun lucruri trăsnite 21.00 Vedete la măturâ 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.15 Film: „Misterul scheletului din Cadavra" (SUA, 2001) 2.15 Bani la greu 3.15 Clubul de noapte.

5.00-9.15 Reluări 11.15 Serial: „Şapte femei" 12.15 Serial: „Îngerul nopţii" 13.15 Serial: „Răzbunarea" 14.15 Serial: „Pisica sălbatică" 15.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Gitanas" 19.15 Serial: „Te voi învăţa să iubeşti" 20.15 Serial: „Rubi" 22.00 Îndrăgosteşte-mă de tine! 23.30 Serial: „Extravaganta Anastasia" 3.30 Muzica de acasă.

8.30 CeZar şi Tipar - Revista presei 10.00 Tonomatul DP2 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.45 TeleVine de la Cluj 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Insula piraţilor" 15.00 Împreună în Europa 17.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 18.30 Sănătate naturistă 19.00 Serial: „Soţia lui Lorenzo" 20.00 Serial: „Dragul de Raymond" 20.30 Doc.: „În lumea adâncurilor" 21.00 Bugetul meu 21.30 Jurnalul TVR 22.15 Film: „O călătorie numită iubire" (Italia, 2002) 0.00 Serial: „A fost odată hoţ" 1.20 Film: „La nord de Pittsburg" (Canada, 1992).

6.00 Apropo Tv 7.00 Rondul de dimineaţă 13.00 Serial animaţie: „Laboratorul lui Dexter" 17.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 18.00 Film: „Rio Bravo" (SUA, 1959). Cu: John Wayne 20.00 Serial: „Ally McBeal" 22.00 Film: „Ultimul apărător al dreptăţii" (SUA, 1996) 0.00 Film: „Întâlnire lungă, despărţire scurtă" (Germania, 1999) 4.30 Serial: „Evadatul".

„Căderea" care te urcă

Chiar dacă nu a fost recompensat cu nimic, să spun că, totuşi, la categoria „cel mai bun film străin" la Oscarul 2005, a fost nominalizat şi filmul *Der Untergang* (Căderea), în regia lui Oliver Hirschbiegel. Ultima stenografă a lui Hitler, Traudl Junge, povesteşte ultimele zile ale dictatorului din buncărul său din Berlin. Surpriza vine din faptul că în rolul stenografei o aflăm pe actriţa Alexandra Maria Lara, o româncă stabilită în Germania, care urcă astfel în topul mondial al artiştilor de film. În rolul lui Adolf Hitler joacă Bruno Ganz, cel care a fost cât pe ce să nu accepte rolul, după cum el însuşi a afirmat la Festivalul Internaţional de la Palm Spring, din ianuarie 2005. Atunci a mai spus că de-abia după ce a văzut filmul *Der Letzte Akt* (Ultimul act) şi prestaţia excelentă a lui Albin Skoda în rolul lui Hitler, şi-a dat seama că poate face un rol căruia să-i confere o oarecare profunzime. Cât despre Alexandra Maria Lara (plecată cu familia în urmă cu 21 de ani, pe când avea doar 5 ani), ea s-a aflat în România, unde face primul ei film în ţara natală. Filmul se numeşte *Offset* şi joacă nu doar alături de tatăl ei, actorul Valentin Plătăreanu, ci şi de Alexandru Papadopol (talentatul tânăr actor din „Marfa şi banii"), Ioan Gyuri Pascu, Tania Popa, Antoaneta Cojocaru, Marius Chivu, Andi Vasluianu sau Ioana Flora. Alexandra Maria Lara a întrerupt lucrul la *Offset* pentru a pleca la Los Angeles, unde a participat la festivitatea decernării premiilor Oscar, dar va reveni la Bucureşti, pentru a continua filmările prevăzute a dura până la jumătatea acestei luni. *Offset* este regizat de germanul Didi Danquart, pe un scenariu al lui Cristi Puiu şi Răzvan Rădulescu.

Alexandra Maria Lara în filmul „Căderea"

Cea mai bună actriţă germană

Alexandra a primit recent premiul Camera de Aur pentru cea mai bună actriţă într-un film german, decernat de ghidul TV Hörzu. În cadrul respectivei ceremonii, au mai fost premiaţi Goldie Hawn şi Jerry Lewis, pentru întreaga carieră, Bruce Willis la categoria film internaţional, Tina Turner şi Bryan Adams la categoria pop internaţional. Dustin Hoffman, care a apărut într-o reclamă pentru Audi, a primit şi el un premiu Camera de Aur, pentru cel mai bun actor dintr-un spot publicitar. Premiile Camera de Aur, aflate la cea de-a 40-a ediţie, sunt decernate de ghidul TV Hörzu, editat de grupul Axel Springer. Alexandra a fost desemnată şi Femeia Anului 2004, de cititorii ediţiei germane a revistei Maxim şi a primit, totodată, titlul de cea mai bună actriţă a filmului german şi titlul de „Style Icon", întrecând vedete precum Heidi Klum şi Diane Kruger. Alexandra a debutat devreme în actorie, iar cariera i-a fost supravegheată atent de tatăl ei. La vârsta de 16 ani, a obţinut rolul titular în serialul de televiziune „Mensch, Pia". Au urmat alte producţii tv, precum „Der Tod kommt Online", „Die Bubi Scholz Story" şi „Vertrauen ist alles", dar a jucat şi teatru, primind chiar o distincţie importantă în spaţiul german: Premiul Else-Adrian. A jucat rolul unei emigrante din Est, în „Tunelul" (2001) şi al contesei Maria Walewska, în „Napoleon" (2002), unde a apărut alături de John Malkovich, Gérard Depardieu şi Isabella Rossellini.

Lara în filmul **Nacht**

Alexandra Maria Lara

Am trăit s-o auzim şi pe asta!

Secvenţa cea mai romantică din toate timpurile

Că înghiţim tone de filme de divertisment, că ne uităm la milioanele de „staruri" şi „sex-simboluri", toate ceva mai talentate decât o furculiţă, că auzim de recorduri la „box-office", mai treacă-meargă. Dar să aflăm că scena dintre Demi Moore şi Patrick Swayze (evident, actori de clasa a treia), în care ei construiesc o cană de ceramică, secvenţă din filmul „Ghost", a fost votată cea mai romantică secvenţă de film din toate timpurile, asta e chiar prea gogonată! Ce urmează în acest „top", chiar că nici nu mai contează. Pe locul doi, după specialiştii Blockbuster (!), s-a situat scena din filmul *Titanic*, în care Leonardo Di Caprio şi Kate Winslet se sprijină de prora vasului, pe fundalul unei melodii cântate de Céline Dion, pe care am uitat-o imediat. Ei, dar Tom Hanks şi Meg Ryan pe unde se situează? Celebrul cuplu se află pe locul trei, cu o scenă „romantică" din anonimul film „You've Got Mail". Probabil că „specialiştii" au analizat cărţile de telefon şi n-au reţinut scene de un romantism tulburător din filme precum *In the mood for love* (cu Tony Meung şi Maggie Cheung), *As good as it gets* (Helen Hunt şi Jack Nicholson) sau *Moskva slezam ne verit* – „Moscova nu crede în lacrimi" (Premiul Oscar, în 1980, pentru cel mai bun film străin, câştigător în faţa lui Kurosawa, cu *Kagemusha*, şi al lui Truffaut, cu *Ultimul metro*), scena la masă dintre Alexei Batalov şi Vera Alentova, ca să nu pomenesc decât primele trei filme care îmi vin în minte.

Demi Moore şi Patrick Swayze în „Ghost"

Vitrina cu exemple venite repede în minte

Vera Alentova şi Alexei Batalov în „Moscova nu crede în lacrimi", Tony Meung şi Maggie Cheung în „In the mood for love"

Pagină realizată de **GEORGE CUŞNARENCU**

Un expres la Polul Nord

Pentru cel de-al patrulea an consecutiv, industria Oscar-ului consacră un loc printre premianţi filmelor de animaţie. La ediţia din 2005 au fost eligibile nu mai puţin de 11 filme (printre ele, şi *Polar Express* sau *Innocence: Ghost of the Shell)*, dar de nominalizat au fost nominalizate doar trei: *Shrek 2*, *The Incredibles* şi *Shark Tale*. Iar Oscar-ul a fost atribuit filmului *The Incredibles*.

Polar Express, care a pierdut contactul cu nominalizaţii, dar şi *Incredibilii* au recurs la tehnici noi de animaţie care ar putea să revoluţioneze industria cinematografică. Scenariul din „Polar Express" (Chris Van Allsburg) se inspiră dintr-un clasic al literaturii japoneze. E povestea unui copil care se urcă la bordul unei locomotive magice într-o călătorie fantastică la Polul Nord, ca să vadă dacă există sau nu Moş Crăciun. Actorul Tom Hanks joacă în acest film cinci roluri diferite. Graţie unei tehnici digitale care permite suprapunerea actorilor reali pe decoruri şi fundaluri animate, filmul creează impresia unei cărţi cu poze. Mişcările actorilor filmaţi şi imaginile lor prelucrate pe calculator sunt transferate pe fundaluri şi personaje animate, generând imagini cu un efect unic, care se află între desenul animat şi film.

Avantajele şi capcanele dietoterapiei

Hrana i-a fost dată omului ca să-i fie şi leac, dar din păcate omul a transformat-o în otravă, o dată cu evoluţia lui spre epoca supertehnologizată. Nu doar că în sfera alimentaţiei au fost introduse produse care, în mod natural, ar fi trebuit excluse de la consum, dar chiar şi străvechi prieteni vegetali ai organismului nostru – cerealele, legumele, fructele – suferă modificări de esenţă, ce fac să acţioneze deseori contrar scopului urmărit.

Saliva – un factor pozitiv

În primul rând, saliva acţionează în zona cavităţii bucale, ca element de protecţie împotriva cariilor dentare, datorită compuşilor ce menţin şi influenţează reparaţia smalţului dinţilor, întârzie creşterea şi înmulţirea bacteriilor, ajută la eliminarea resturilor alimentare. Fosforul şi calciul eliberate de salivă în contact cu dinţii au astfel un rol hotărâtor în remineralizarea smalţului. Totodată, saliva reduce nivelul aciditătii din cavitatea bucală, produsă de bacterii. Amintitul proces de îndepărtare a resturilor alimentare prin salivaţie reduce perioada de contact dintre acestea şi dantură. Există persoane la care fluxul salivar este mai redus, noaptea fenomenul manifestându-se însă la toată lumea. Remediul optim al acestui deficit este... periuţa de dinţi, cu pastă şi neingerarea ulterioară de alimente. În legătură cu aceeaşi problemă, există un aşa-numit tratament cu ulei, dimineaţa, imediat după trezire. *Se ia o gură de ulei (cel mai la îndemână, de floarea-soarelui) şi se ţine astfel cel puţin un sfert de oră, „mestecându-l" din când în când.* În amestec cu saliva, sunt atrase astfel toate substanţele nocive din cavitatea bucală, dar şi din ţesuturi situate mai departe, motiv pentru care *la sfârşit se elimină acel amestec, care între timp a căpătat o culoare albă.* De fapt, este o adevărată otravă. Procedura are un efect bun, inclusiv în bolile de inimă.

Spanacul – aliment pentru... vedere?

Anumite forme de cecitate (afecţiune a vederii cauzată de diverşi factori ce împiedică pătrunderea razelor luminoase până la retină) ar putea fi tratate graţie unor pigmenţi fotosensibili existenţi în spanac. Este o speranţă exprimată în urma unor cercetări aflate în curs de desfăşurare şi care înseamnă înlocuirea celulelor distruse ale retinei prin pigmenţi fotosensibili extraşi din frunză de spanac. Faptul că anumite substanţe din spanac acţionează pozitiv asupra celulelor nervoase ale ochiului, atunci când acesta este expus la lumină, ne aminteşte şi de

utilizarea sucului obţinut din această plantă, în depresiile fizice şi nervoase (câte un pahar băut în fiecare dimineaţă). Un efect similar, în sensul măririi acuităţii vizuale, îl are şi proverbialul morcov, însă nu în legătură cu... iepurii, ci cu faptul că leguma respectivă este un excelent vitaminizant – în special la grupele A, B1, B2, C şi K – determinând şi creşterea rezistenţei organismului la infecţii; în acest caz, cel mai indicat este să se consume tot sucul, care ajută şi la eliminarea masivă a toxinelor.

Regimul Weil

Respectarea unui regim de viaţă nu foarte strict ajută la prevenirea bolilor în care trebuie să se intervină cu medicamente. Astfel, medicul american Andrew Weil recomandă renunţarea la cafea, alcool, grăsimi animale, evitarea factorilor de stres în măsură cât mai mare, pentru alimentaţie indicând preponderent următoarele vegetale: – ulei de măsline (scade nivelul colesterolului); – usturoi (scade tensiunea arterială, nivelul colesterolului şi al trigliceridelor, reduce tendinţa de coagulare a sângelui, acţionează ca antibiotic); – ceai verde (scade nivelul colesterolului, îmbunătăţeşte metabolismul lipidelor, are proprietăţi anticancerigene şi antibacteriene); – broccoli (are proprietăţi anticancerigene şi este o importantă sursă de fibre vegetale); – ghimbir (previne maladiile digestive şi acţionează ca antibiotic); – ginseng (furnizează o mare cantitate de energie, tonifică pielea şi muşchii, îmbunătăţeşte apetitul şi digestia, însă trebuie evitat în hipertensiune, fibrom, cancer la sân).

Acelaşi medic mai oferă câteva sugestii de potenţare a sănătăţii pe cale naturală: – respiraţie cât mai adâncă; – cel puţin 45 de minute de mers pe jos, zilnic; – evitarea cafelei, a băuturilor ce conţin cofeină şi, atenţie, a apei cu clor; – consum cât mai redus de carne, care poate fi înlocuită cu proteinele din soia; – folosirea piscinei sau a saunei (dacă este posibil); – petrecerea unui timp cât mai îndelungat în compania persoanelor iubite; – muzica plăcută, liniştitoare şi florile nu trebuie să lipsească din casă; – evitarea aerului poluat, prin ieşiri cât mai dese în natură, departe de oraş; – pentru a reduce stresul, cât mai puţine ştiri (citite, ascultate, văzute la televizor) vor lăsa locul unei imagini despre lumea în care trăim, cât mai apropiată de ceea ce ne dorim şi, în fond, ar trebui să fie. Abia atunci, putem spera să fim cu-adevărat sănătoşi, fără să ne mai gândim la medicamente.

Remedii neconvenţionale împotriva stresului

Uleiul de grapefruit. Câteva picături de ulei esenţial de grapefruit (sau obţinut pur şi simplu, prin presarea unor bucăţi de coajă de fruct), cu care să impregnaţi un pachet de batiste din hârtie, vă vor ajuta să parcurgeţi ziua însoţiţi de un miros relaxant. Ori de câte ori aveţi nevoie de destindere, puteţi inspira adânc esenţa respectivă. Stresul se îndepărtează şi masând uşor, cu degetele umezite în ulei de grapefruit, încheietura pumnului, ceafa, zona plexului, a coatelor. Cinci picături din acelaşi ulei, puse în puţină apă caldă în care vă îmbăiaţi picioarele, alungă oboseala acestora.

Picioarele la perete! E bine ca, la întoarcerea acasă, să vă întindeţi doar pentru trei minute direct pe sol, ridicându-vă picioarele la verticală, sprijinite de perete, de la fese, până la călcâie. Este un mijloc radical de a îndepărta oboseala adunată peste zi în corp.

Ascultaţi natura! Sunt recunoscute efectele extraordinare pe care le au asupra sistemului nervos şi, în general, asupra psihicului şi a întregului organism, murmurul unei ape, cântecele păsărelelor, freamătul pădurii, adică tot ce înseamnă liniştea naturii. Obiecţia noastră majoră este că nu avem timp să ieşim. În acest caz, o ambianţă apropiată se poate crea datorită numeroaselor casete audio şi CD-uri cu asemenea sunete relaxante.

Cald şi rece. Nu e un joc, ci o combinaţie ideală de uleiuri esenţiale, care, aplicate pe zonele contractate ale corpului, pot să creeze senzaţiile complementare de rece, apoi de cald (de exemplu, menta şi lavanda). Tensiunile musculare astfel anulate, întregul corp va fi invadat de o senzaţie generală de bine.

Astrologie medicală

10 - 16 martie

10.03. –Suntem obişnuiţi să aşteptăm cu nerăbdare primăvara, în această perioadă, aşa că dinamismul specific momentului îl putem folosi cu eficienţă, prin alergări (chiar şi mai alerte), înot, exerciţii cu greutăţi. Este indicat şi masajul tonifiant, însă e bine să se evite intervenţiile chirurgicale asupra cavităţilor.

11.03. –Din punct de vedere dietetic sunt indicate, acolo unde e cazul, curele de adăugire în greutate. Se pot consuma alimente bogate în albumine, proteine, zarzavat proaspăt, legume de sezon. De asemenea, se recomandă masajul tonifiant, precum şi procedurile de călire a organismului. Aceleaşi precauţii ca şi ieri, pentru organele din cavitatea abdominală.

12.03. –Astăzi sunt favorizate procedurile complementare adresate zonei lombar-sacrale. Se admit şi suprasolicitări dinamice de natură sportivă, iar călirea cea mai eficientă este cea cu apă rece (în special duşurile). Sunt recomandate şi procedurile cosmetice de întinerire a pielii, dar e contraindicată folosirea somniferelor.

13.03. –Au succes procedurile de revigorare şi de curăţire a vezicii urinare, a intestinelor şi a organelor din cavitatea abdominală. Se poate continua cu efortul fizic mai accentuat: lucrul cu greutăţi, alergările, înotul, dacă e posibil chiar shippingul. Mare atenţie totuşi la suprasolicitarea inimii.

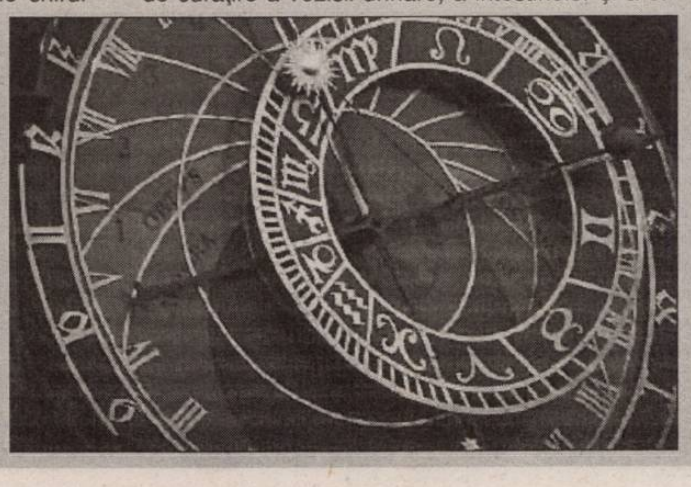

14.03. –Se pot continua exerciţiile în forţă, dar astăzi sunt favorizate şi procedurile de încălzire cu comprese în zona lombar-sacrală şi pe zonele inflamate (se pot folosi infuziile de plante medicinale). Nu uitaţi nici de flexibilitatea corpului şi de procedurile pentru călirea organismului. Nu se recomandă consumul de medicamente cu efect puternic.

15.03. –Ziua este una mai blândă, când e bine ca exerciţiile fizice să fie mai moderate, ceea ce nu înseamnă că măcar o plimbare în aer liber este interzisă; dimpotrivă. Este favorabil întregului organism şi postul negru, de 24-36 ore, şi chiar cu o cantitate de lichide ingerate mai redusă. Iarăşi nu se recomandă medicamentele cu efect puternic, nici practicile extrasenzoriale.

16.03. –Într-o oarecare prelungire a zilei precedente, e bine să alegeţi băile menite deopotrivă să încălzească organismul, să elimine toxinele şi reziduurile din corp. Masajul calmant, într-o ambianţă plăcută, marcată şi prin muzică de relaxare şi aromaterapie, poate întregi starea de bine. Menajaţi-vă totuşi corzile vocale şi evitaţi consumul de alcool şi de cafea.

CALENDARUL PLANTELOR

14 - 20 MARTIE

Motto: „Uneori, e mai uşor să previi o afecţiune medicală, decât să o tratezi, iar cu plantele medicinale poţi face acest lucru".

Din punct de vedere calendaristic, a venit primăvara, pe afară se arată mici semne. Dar oare în sufletele noastre ce este? Simţim şi noi bucuria renaşterii naturii, o dată cu venirea primăverii? Poate că da, dar corpul nostru vrea multe, vrea căldură, chiar dacă aceasta se lasă în unele zile aşteptată. Vă recomand ca remediu o ceaşcă fierbinte de ceai şi mult optimism, plus imaginaţie. Atuurile perfecte pentru o după-amiază liniştită, în care să meditäm la timpul când vom bea un ceai rece şi răcoritor, atunci când se va încălzi vremea!

Anghinarea (Cynara Scolymus)

- Plantă de cultură bienală sau perenă.
- Se utilizează frunzele
- Anghinarea este sensibilă la temperaturi scăzute (nu rezistă la 0º C pe solul descoperit) preferă soluri adânci, bogate, cu reacţie neutră, permeabile, cu umi-

ditate suficientă, are pretenţii ridicate faţă de umiditatea atmosferică. Poate fi cultivată – cu bune rezultate – în sudul ţării: judeţele Ialomiţa, Teleorman, Olt, Dolj, Buzău, Brăila. Se poate cultiva în scopuri medicinal-ornamentale în parcuri şi în grădini.

- Se recomandă în afecţiuni precum: dischinezia, colecistita, insuficienţa biliară, hepatite, ciroze, hipercolesterolomie, ateroscleroză, nefrite, edeme cardiorenale, constipaţie, anorexie, dispepsie.
- Infuzie (1 lingură la 500 ml) care se bea într-o zi, o cană dimineaţa, înainte de masă, restul cu 30 de minute înaintea meselor principale. Se fac cure de 20-30 de zile, cu 30 de zile pauză între ele.
- Intră în formula ceaiurilor hepatic şi gastric stimulent.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Hazul copiilor serioşi

Un forum – Internet pentru copii cu vârste cuprinse între 4 şi 8 ani a adus în discuţie iubirea. Puştanilor, fete şi băieţi, nu li s-a cerut, evident, o definiţie, ci să spună cum au constatat ei că pe lume există acest sentiment sublim. Iată câteva răspunsuri:

...Sprâncenele ţi se rotunjesc, faci ochii cât cepele şi din ei îţi ies steluţe.

...Fata îi dă băiatului o poreclă imbecilă, dar după aceea el vrea să fie strigat mereu aşa de urât, pentru a-i face ei pe plac.

...Când mama îl vede pe tata că este nespălat şi plin de praf şi murdărie, dar totuşi îi spune că este frumos ca Robert Redford.

...Când mergi pe stradă şi dai toată punga cu cartofi prăjiţi, ca să faci plăcere persoanei iubite, deşi nu cred că-i este foame.

...Cine vrea să înveţe iubirea trebuie să înceapă cu cineva pe care nu-l suferă deloc, aşa cum am făcut eu cu John, care m-a tras de păr şi apoi a fugit de frica mea.

...Când îi spui unui băiat că-ţi place cămaşa lui, iar după aceea el o poartă tot timpul, chiar dacă nu mai e curată de mult.

...Când mama îi taie lui tata cea mai bună porţie de friptură.

...Când tata sughite la masă şi mama nu-i spune că e dezgustător, ci îl roagă să răspundă la telefon, poate e unchiul James.

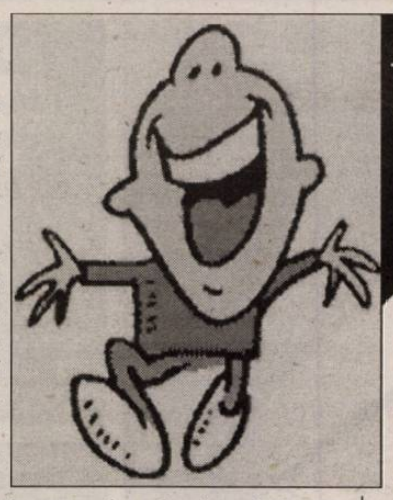

...Când fratele meu cântă la pian şi nu pot suferi să facă asta, dar eu nu dau televizorul mai tare, pentru că mama ne iubeşte pe amândoi.

...Când Woody, căţelul meu, mă linge pe faţă, deşi l-am lăsat toată ziua singur acasă.

...Când o fată se dă cu parfum, când un băiat se dă cu apă de toaletă şi apoi se duc să se miroase fără să scoată o vorbă.

Opinii şcolăreşti

Iliada a fost scrisă de un trubadur necunoscut, pe nume Homer.

Ca şi Romulus şi Remus, Romeo şi Otilia au supt de la o leoaică.

Din cauza unei răni de la picior, Ştefan cel Mare strălucea ca un apus de soare.

Mircea cel Bătrân a fost înmormântat la Cozia, împreună cu umbra sa.

Meritul principal al lui Geo Bogza a fost că a fost martor la ceea ce a văzut.

Ana Karenina şi-a pus capăt zilelor, dar a rămas o mamă foarte bună.

În vremuri vechi, petrolul se scotea din pământ sub formă de puţ.

Nu trebuie să cădem în extrem, nici invers.

Tănase Scatiul afirmă, pe bună dreptate, că cine are bani mulţi e bogat.

Primul nostru scriitor marin este Ion Marin Sadoveanu.

Cu toate că este bătrână, Coana Chiriţa se ţine de aventuri amoroase cu banii storşi de la bieţii ţărani.

La han, oaspeţii mănâncă fripturi din tiglă, beau vin din oale şi dau gata plăcintele din poala Ancuţei.

Din cauza setei de bani, Ghiţă şi-a distrus familia conjugală.

Paratrăsnetul este o ţeavă care se pune în vârful casei şi care are trei craci duşi în două direcţii.

Imaginea copilăriei i s-a imprimat colorat şi frumos pe retina din creier.

Într-o viaţă efemer de scurtă, poetul a creat o operă nemuritoare prin mărimea ei.

Trubadurii îşi arătau talentele faţă de fete sau alte obiecte.

Născut în copilărie, poetul admira încă de atunci natura din poeziile de om mare.

(sursa: Internet)

PAUL IOAN

Integramă de GHEORGHE POPESCU

PAROLE

FERTIL / CONCLUDENŢI		SALUT ROMAN / FIRIDE		PUS PE JANTĂ / LE DUCE MINTEA		AFIRMAŢIE / PĂMÂNT SCUMP		NOR DE GĂZE / SELECŢIE		COMPASIUNE / IA OSTĂTECI
MOTOR GERMAN / GRESAT							MONEDĂ DIN IRAN / TĂRÂIT DE GREIER			
		TĂRII DIN PRUNE / DOMOALE							LA REVEDERE! / LIDER DESPOTIC	
ZĂNE RELE / DE FOLOS LA CUSUT					LUPII PĂSĂRILOR / FINAL DE CENACLU!					A SCUFUNDAT TITANICUL
		ÎNCHEIE O ENUMERARE / SCUTIT DE PEDEAPSĂ				A ENERVA / RĂSĂRITEAN				
	APARAT DE GIMNASTICĂ / PUTERE						PROTAGONIŞTI / PUI DE CAPRĂ			
				PORTIERE / FRUMOASĂ DIN BASME				FĂCUT SCRUM / FRIGUROŞI		
SUPORT DE TUN / FĂCUT PILAF					PLICTISITOR / OBICEI BISERICESC					A TRAGE LA MĂSEA
		SECETOASE / IOANA RADU							BUNE! / ARIPI DE LĂCAR!	
ABATAJ / MISTERIOS / HĂMĂIT							TAGMA POPILOR			
						PODOABĂ CU PERLE				

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „EXPRESII"

Orizontal: M - P - C - R - M - M - BIBLIOTECARA - NEAM - AGITAT - CULT - EURO - CI - NEANT - ECRAN - VAL - INOT - ENE - A - ET - IN - II - U - SN - ITI - ACAR - URNE - NUNTAS - OMAT - AERE - VO - ATARNA - TONT - MIERLA - FEMEI.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Hibernală

Se pare că iarna de anul acesta i-a inspirat pe mulţi dintre cititorii noştri. Doamna Florentina Gorea din Topliţa, veche prietenă a rubricii noastre, ne-a trimis şi domnia-sa un set de întrebări legate de acest anotimp. O mare parte din ele le publicăm mai jos.

1. Ce zi din calendarul nostru popular se numeşte „Cap de iarnă"?
2. Cum se numea vaca din mitologia scandinavă apărută din acumularea stropilor reci împroşcaţi de talazurile genunii pustii Ginnunga Cap, şi care se hrănea lingând ţurţuri de gheaţă sărată?
3. Ce titan al dramaturgiei universale este autorul piesei de teatru „Poveste de iarnă"?
4. Cărui pictor rus, care a trăit între 1865-1911 şi a fost un cunoscut elev al lui Repin, îi aparţine tabloul „Iarna".
5. Ce compozitor de muzică uşoară este autorul melodiei „Valsul fulgilor de nea"?
6. Ce mare scriitor român este semnatarul povestirii „Dimineaţă de iarnă"?
7. Cine sunt protagoniştii filmului „Leul în iarnă", regizat de Anthony Harwey în 1968?

Răspunsurile din numărul trecut

1) În astronomie, prin amurg se înţelege intervalul de timp cuprins între apusul soarelui şi lăsarea nopţii. 2) Amurgul se mai numeşte crepuscul. 3) Sculptura alegorică „Amurgul" aparţine marelui Michelangelo (1475-1564). 4) Volumul de versuri „Plumb" a fost scris de George Vasiliu Bacovia (1881-1957). 5) Autorul compoziţiei pentru orchestră de coarde „Amurg de toamnă" este Alfred Alexandrescu (1893-1959). 6) Tragicomedia „Amurg burghez" a fost scrisă de Romulus Guga (1939-1983). 7) Filmul „Amurgul (căderea) zeilor" a fost realizat de regizorul italian Luchino Visconti (1906-1976).

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Câinele" apărute în numărul 7 al revistei am primit:

7 răspunsuri corecte: *Prof. Maria Iova – Constanţa; Ion Ciocşan – Pucioasa; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei* şi *Mihai Waspusch – Bucureşti.*

6 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea – Topliţa* şi *Elena Ispas – Piatra Neamţ.*

5 răspunsuri corecte: *Monica Vlad – Timişoara* şi *Cristina Simion – Sibiu.*

Radu Cristea – Bucureşti. De obicei, prietenii rubricii răspund la mai mult de patru întrebări. Desigur că publicăm şi numele celor care dau mai puţine răspunsuri bune, dar această situaţie este foarte rar întâlnită. *(Irina Stoica)*

E iarnă

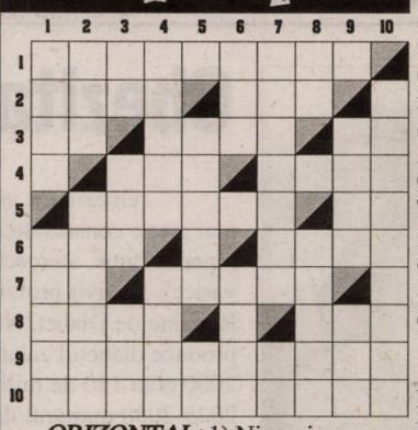

ORIZONTAL: 1) Ninsori cu steluţe rare. 2) Din când în când – Cristale de gheaţă. 3) Capătul derdeluşului! – Casa zăpezilor – Viscoliri în final! 4) Le face gerul bocnă – Munte în judeţul Argeş. 5) N-are suflet rece (fig.) – În ocol! 6) Calitate a blănurilor (pl.) – Are grijă de iernatul oilor. 7) Alunecos pe margini! – Garnitură la friptură. 8) Toţi o „îmbrăţişează" în sezonul rece – Au inimă de gheaţă. 9) Înzăpezit. 10) Ninsoarea bătută de vânt.

VERTICAL: 1) Numele popular al lunii februarie (var.) – Comparativ pentru nămeţi. 2) Somnorosul iernii – Încălţăminte de iarnă, purtată peste pantof. 3) Începe lapoviţa! – În cămin! – Baterie de serviciu (abr. mil.). 4) Răceli – Iarna rămâne pustiu şi trist. 5) A deveni foarte rece – Rocada mică. 6) Întreprindere de administraţie locală (sigla) – Folositor. 7) Brâu veşnic cald – Pare! 8) Cale! – A adăposti şi hrăni vitele în timpul iernii. 9) Frig – Localitate în Rusia. 10) Vreme cu vânt şi ninsoare.

DICŢIONAR: AREF, BTS, AIL. *(Gheorghe Nistoroaia)*

Soluţia careului („E iarnă"):
FULGUIELI - ARAR - ACE - V - US - IGLU - RI - R - APE - AREF - SMERIT - CO - MOI - U - OIER - AS - PIURE - N - SOBA - T - RAI - INTROIENIT - VISCOLEALA.

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

ŞAH Grunfeld - Tarrasch, 1925

DEZLEGARE:
1. Nh4! h6 (1... Ng6? 2. Nf6 Rg8 3. Ch6X) 2. Df8! Cf8 3. Nf6 Rh7 4. Tg7 Rh8 5. Tf7 Rg8 6. Ch6 mat.

© GHEORGHE POPESCU
– maestru F.I.D.E.

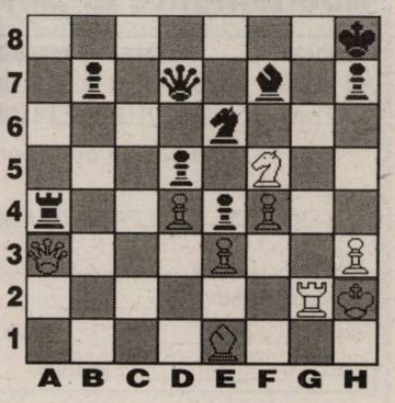

Coltul fiarelor cu motor

CONCEPT S

Pe 13 martie şi-a închis porţile ultima ediţie a Salonului Auto de la Geneva (100 de ani de la prima manifestare) care a fost „burdusit" cu noutăţi. Noi am ales, dintre toate, Lamborghini Concept S. Maşina evocă modele celebre din istoria companiei, oferind concurenţei o lecţie de design supersport. Lumea zice că a fost unul dintre cele mai neobişnuite concepte prezentate la Salonul Auto de la Geneva. Realizat la „Centro Stile Lamborghini" de către Luc Donckerwolke, şeful echipei de design Lamborghini, Concept S este reprezentarea extremă a unei decapotabile. Construit pe baza caroseriei lui Gallardo, Concept S se inspiră din maşinile de curse clasice cu un singur loc, pentru pilot. Maşina nu dispune de un parbriz convenţional, ci de un deflector de vânt folosit pe vremuri la maşinile de curse. Spaţiul dintre cele două scaune are însă şi rol practic, ajutând la curgerea lină a aerului către motor.

Cum s-a împuşcat „James Bond" în gât

Un şofer din Germania, care atunci când se uita în oglindă credea că este James Bond, a trecut pe lângă moarte după ce a supravieţuit unei întâmplări hazlii: el s-a împuşcat, din greşeală, în gât, cu

un „pistol" disimulat într-un stilou, o armă celebră din arsenalul faimosului erou de film. Din greşeală, din greşeală, dar de unde avea omul o asemenea armă? Poliţia din Düsseldorf a aflat că şoferul de 35 de ani, numit pe scurt Nusret F, se încheia la şireturi în momentul în care din buzunar i-a căzut „stiloul" mortal şi s-a declanşat împuşcătura. Şoferul care efectua livrări la un spital din localitate, întrebat fiind de unde are pistolul, a declarat că l-a găsit pe stradă. Bine că n-a găsit celebra maşină blindată a Agentului 007!

HOROSCOP
14 – 20 MARTIE

BERBEC (21.03-20.04): Luni sau marţi veţi primi o veste foarte importantă despre bugetul dv., care vă va umple inima de bucurie. Curba financiară „confirmă" îndrăvenirea venitului personal, dar în a doua jumătate a intervalului. Atenţie la un Scorpion din mediul profesional!

TAUR (21.04-21.05): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv. Majoritatea curbelor astrale se situează la cote înalte, cea mai semeaţă fiind curba psihicului. Dacă sunteţi la serviciu, atunci s-ar putea să aveţi o realizare deosebită în domeniu, cu urmări materiale consistente.

GEMENI (22.05-21.06): Două veşti bune vor umple această săptămână plină de evenimente favorabile. Marţi sau miercuri veţi primi bani, iar spre finele perioadei veţi primi o ştire sentimentală care vă va reda speranţele pentru restabilirea unei legături mai vechi, care doare.

RAC (22.06-22.07): Curba financiară parcă este nehotărâtă la începutul intervalului, apoi o ia razna spre culmi nebănuite, aşa că joi sau vineri are un maxim triumfal. Probabil că veţi primi o sumă frumuşică şi vă veţi putea permite câteva zile de vis, într-o scurtă vacanţă.

LEU (23.07-22.08): Curbele astrale sugerează că sunteţi în vacanţă, cel puţin cu spiritul. Din păcate, acest aspect îl are şi curba financiară, care parcă a adormit la un nivel destul de coborât. În schimb, curba afectivităţii zvâcneşte spre cote foarte înalte, semn că staţi bine cu dragostea.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Din nefericire, se pare că vă paşte un ghinion financiar sau în dragoste – în prima jumătate a săptămânii. Ar fi bine să fiţi cât mai prudent în tot ce faceţi şi să nu luaţi decizii importante în această perioadă. Atenţie la un Capricorn de la serviciu!

BALANŢA (22.09-22.10): Două veşti bune, ambele din domeniul material, vor sosi în această săptămână „glorioasă" din punct de vedere al banilor. Probabil că veţi reuşi să puneţi deoparte ceva, dacă nu cumva aveţi de făcut o investiţie urgentă şi cam costisitoare.

SCORPION (23.10-21.11): Curba financiară nu se încumetă deloc spre înălţimi, ci stagnează la o cotă satisfăcătoare. Din păcate, se pare că se vor ivi cheltuieli neprevăzute şi asta vă va modifica oarecum programul de investiţii. Despre dragoste, numai de bine.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Curba afectivităţii prezintă oscilaţii periculoase, semn că în viaţa de cuplu s-ar putea ivi ceva neplăcut. Dacă sunteţi în concediu, atunci lucrurile pot lua o întorsătură mai gravă, căci v-ar putea afecta întreaga vacanţă. Cenzuraţi-vă orgoliile!

CAPRICORN (21.12-19.01): În primele zile ale săptămânii veţi avea, se pare, un ghinion financiar destul de important, aşa că păziţi-vă cu străşnicie buzunarele! Apoi, curba cu pricina se ridică spre nivele mulţumitoare, semn că situaţia bugetului dv. se va îndrăveni.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Toate curbele astrale se află mult peste normal. Luna şi Soarele vă sunt acum aliaţi de nădejde, aşa că şi la serviciu, şi acasă veţi lua câteva decizii foarte profitabile. Câteva probleme trecătoare s-ar putea ivi, în weekend, în viaţa sentimentală.

PEŞTI (19.02-20.03): Luni sau marţi veţi primi o sumă drăgălaşă de bani, dar vă va ajunge doar pentru onorarea unor datorii mai vechi. Din păcate, viaţa sentimentală nu merge pe roze, căci unele răni „vechi de când lumea" nu vor să se vindece. În weekend, o întâlnire profitabilă.

Personalităţile săptămânii: *Al. O. Teodorescu, George Topîrceanu, Margareta Sterian, Alecu Russo, Ion Barbu (Dan Barbilian), Dinu Lipatti, Theodor Aman, Alexandru Ioan Cuza; Rimski-Korsakov, Valentin Rasputin, Johann Strauss-tatăl.*

Reproducere la scară planetară

Potrivit unui studiu întreprins de Divizia Populaţie a Naţiunilor Unite, până în anul 2050 populaţia globului va creşte cu circa 40%, cu alte cuvinte, se va atinge cifra de 9,1 miliarde de persoane. Între 2005 şi 2050, nouă ţări, India, Pakistan, Nigeria, Congo, Bangladesh, Uganda, SUA, China şi Ethiopia – vor contribui la înmulţirea populaţiei globale. „Va fi o lume ciudată", a ţinut să precizeze Hania Zlotnik, directorului Un Population Division, menţionând că acest lucru va ridica probleme serioase, mai ales în acele ţări care au probleme cu asigurarea unui nivel de viaţă cât de cât decent.

Hocheiul în Cartea Recordurilor

Cu ultimele picături ale unui efort supraomenesc, două echipe de hocheişti canadieni au pus capăt unei partide-maraton care a durat mai bine de... 240 de ore! Jucătorii speră că, după atâta efort, merită să intre direct în Cartea Guinness a Recordurilor. Mai ales că partida disputată într-un cartier al oraşului Edmonton (Alberta) a permis strângerea unui fond de 50.000 dolari dedicat cercetărilor contra cancerului. Maratonul pe gheaţă a depăşit recordul de 203 ore stabilit de două echipe de hocheişti din Ontario.

Speriat de gândul văduviei

Un bărbat de 50 de ani a ajuns în stare gravă la spitalul din Băicoi, judeţul Prahova, după ce şi-a înfipt un cuţit în abdomen. Omul a explicat medicilor că a vrut să o împiedice astfel pe soţia sa să se supună unei intervenţii de extirpare a fierii. Temându-se că operaţia nu va reuşi şi că va rămâne văduv sau cu o soţie veşnic bolnavă, prahoveanul a decis, evident, după mai multe pahare de alcool, să-şi pună capăt zilelor. La rândul său, soţia sinucigaşului a declarat poliţiştilor că bărbatul ameninţase de mai multe ori că se va spânzura, dacă ea se va interna în spital.

➤ SEMAFOARE CONTRA ULTRAVIOLETELOR.

Chile este una dintre ţările cele mai expuse la razele ultraviolete si, prin urmare, zona unde se înregistrează o explozie a cazurilor de cancer de piele. Este motivul pentru care în această ţară a fost lansat un sistem inovator de „semafoare" care indică oamenilor momentele zilei în care trebuie evitată expunerea la soare. Ele sunt amplasate pe plajă şi afişează culori diferite, în funcţie de prezenţa sau absenţa razelor periculoase pentru piele.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- Războiul virusilor cu omul
- Angrenajul infernal al sectelor
- Boala „jumătăţii de cap"
- Rubens, poetul femeii împlinite
- Caverna cu manuscrise
- Flora spontană, o farmacie la îndemâna oricui

Obezitatea, boală grea!

Obezitatea afectează azi circa 30 - 40% dintre români. Cele mai grave consecinţe ale acesteia sunt bolile pe care le provoacă: hipertensiune, ateroscleroză, tulburări de circulaţie periferică (flebite, varice). Potrivit prof. dr. Dan Mircea Cheţa, preşedintele Societăţii Române de Diabet, Nutriţie şi Boli Metabolice, „principala cauză care produce diabetul zaharat este, în 80% din cazuri, obezitatea. Dacă în 2000 erau 150 de milioane de diabetici în toată lumea, pentru perioada 2025-2030 numărul diabeticilor se preconizează că va ajunge la 300 de milioane". În România sunt aproximativ 500.000 de diabetici, dar la fiecare diabetic depistat, medicii spun că există încă unul sau doi diabetici necunoscuţi.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	35.000 (3,5) LEI	❑ 3 LUNI	115.000 (11,5) LEI	❑ 5 LUNI	185.000 (18,5) LEI
❑ 2 LUNI	70.000 (7) LEI	❑ 4 LUNI	150.000 (15) LEI	❑ 6 LUNI	230.000 (23) LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. ____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ___, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN" !

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 720 • ANUL XLVIII • 17 MARTIE 2005 • 16 PAGINI • 10.000 LEI (1 LEU NOU) Nr. 11 (2470)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ **Liceul este o şcoală modernă unde copiii se adună să fumeze.**
(Ambrose Bierce)

■ **Omul e rareori ceea ce pare. De regulă, e mult mai rău.**
(August von Kotzebue)

■ **Unul dintre cele mai mari cusururi ale adevărului este că nu poate fi schimbat.**
(Alexandre Dumas)

Rubens, poetul femeii împlinite

Femina club
Pentru dumneavoastră, doamnă
Numerologie - 2005
Splendori nepreţuite

Teoria spune că un moment de cotitură în istoria planetei a fost momentul în care omul, un fel de maimuţă mai inteligentă decât toate, a adoptat mersul în două picioare, biped. O splendidă metaforă reprodusă şi în debutul filmului lui Stanley Kubrick, Odiseea spaţială 2001, realizat în 1968. Dar când s-a întâmplat asta?

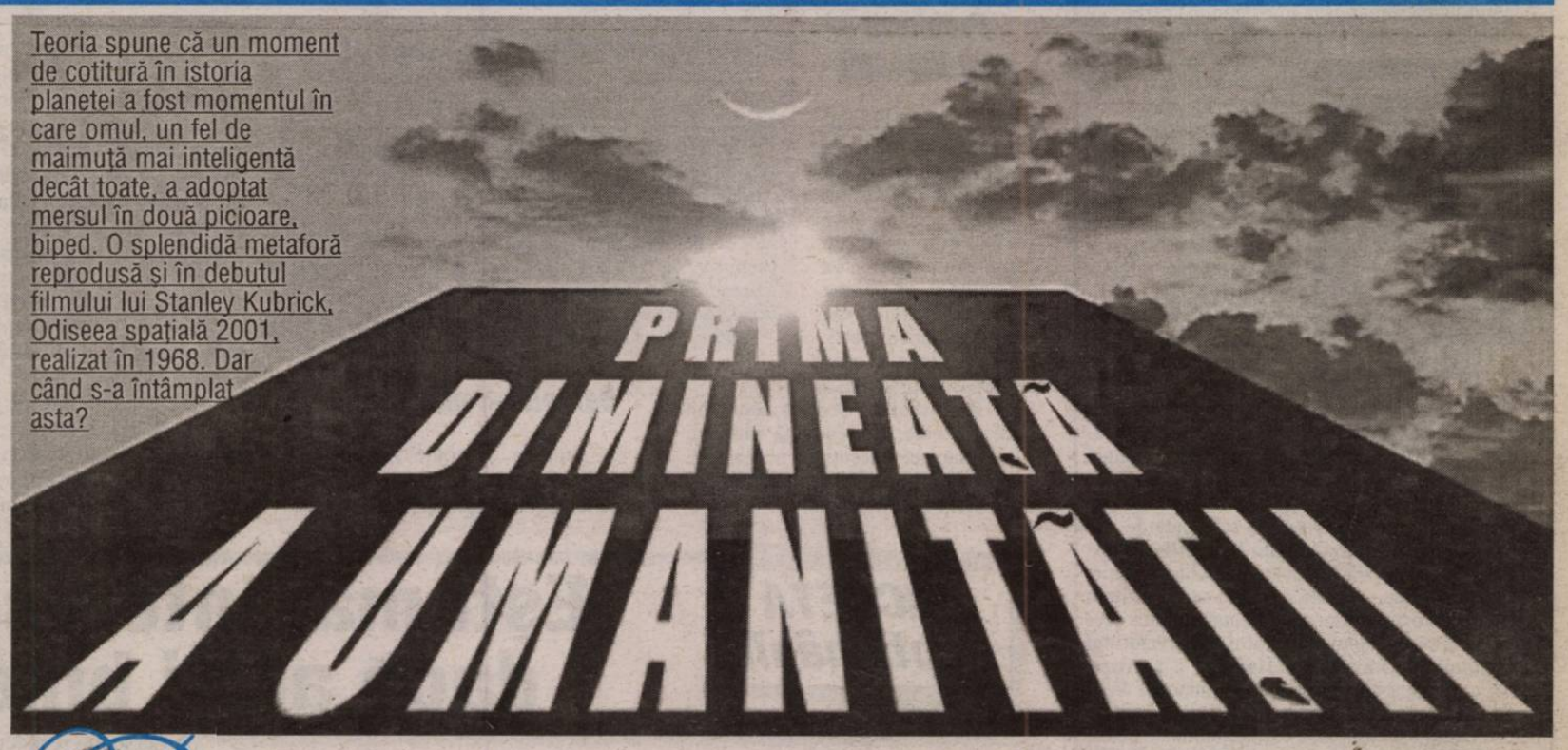

PRIMA DIMINEAŢĂ A UMANITĂŢII

Recent, o echipă de cercetători etiopieni şi americani a descoperit resturile fosile a ceea ce ei cred a fi primul strămoş al umanităţii care a mers pe două picioare. În urma datărilor cu carbon, este vorba, spun paleontologii, despre un hominid în vârstă de 3,8-4 milioane de ani care trăia în savana din Cornul Africii. Osemintele cu pricina au fost scoase la lumina zilei luna trecută într-un noul sit paleontologic, aflat în regiunea Afar din nord-estul Etiopiei, a precizat Bruce Latimer, unul dintre şefii echipei de cercetători şi directorul Muzeului de Istorie naturală din Cleveland (Ohio). Printre fosile se găsesc o tibie întreagă, bucăţi osoase de şold, vertebre, o claviculă, un pelvis şi un omoplat. Analiza unui os al gleznei, împreună cu tibia, i-a făcut pe cercetători să conchidă că e vorba despre un strămoş biped, cel puţin aşa a declarat Bruce Latimer. „Pentru moment, putem spune că este cel mai vechi biped din lume. Această nouă descoperire ne dă posibilitatea să ne imaginăm momentul în care s-a produs trecerea omului la mersul biped", a mai spus omul de ştiinţă american. Cu toate acestea, descoperirile n-au fost analizate de cercetătorii străini din echipă şi nici n-au fost publicate în vreo revistă ştiinţifică. Pentru Leslie Aielo, antropolog la University College din Londra „se pare că e vorba despre o descoperire de mare importanţă, mai ales dacă au un schelet parţial, pentru că asta va permite să se tragă concluzii asupra biomecanicii".

Nu e prima oară când se descoperă schelete de hominizi. În 1994, paleontologii au exhumat, tot în Etiopia, resturile unui *Ardipithecus ramidus*, un australopitec (hominid care a trăit în Africa într-o perioadă cuprinsă între 1 milion şi 4 milioane de ani î.Ch.) care ar fi avut 4,5 milioane de ani vechime. Între savanţi încă există o dispută legată de întrebarea dacă acesta mergea pe picioarele inferioare. *Ramidus* era ceva mai mic decât celebrul *Australopithecus afarensis* botezat „Lucy", descoperit în Etiopia în 1978 care avea o vârstă de 3,2 milioane de ani şi o înălţime de 1,20 m. Hominidul recent descoperit, la o distanţă de doar 60 km de Lucy, s-ar putea situa undeva între *Ardipithecus ramidus* şi *Ardipithecus afarensis*.

Şi ar putea oferi indicii preţioase asupra evoluţiei umanităţii, estimează Yohannes Hailé-Sélassié, celălalt şef al echipei de cercetători şi custodele Muzeului de istorie naturală din Cleveland care a mai adăugat: "Această descoperire ne spune o mulţime de lucruri despre felul în care strămoşii noştri mergeau în urmă cu 4 milioane de ani, ce înălţime şi ce aspect aveau". Putem fi, aşadar, liniştiţi. Strămoşii noştri au început să meargă în urmă cu 3,8 milioane de ani. Dacă nimeni nu ne va contrazice.

Scandal în lumea antropologilor

UN DEZASTRU AL DATĂRILOR

Nu e prima oară când datările cu carbon sunt puse la îndoială. Dar atunci când se constată că probele au fost manipulate, scandalul e gata.

Un profesor german de antropologie, ale cărui lucrări prezentau dovezi că *omul de neanderthal* trăia în nordul Europei, a demisionat după ce un juriu de specialişti a tras concluzia că acesta a falsificat datele ştiinţifice. Juriul Universităţii din Frankfurt a considerat că profesorul Reiner Protsch von Zieten a minţit în legătură cu vârsta unor cranii umane, cărora le-a atribuit o vârstă de zeci de mii de ani, cu toate că ele erau mult mai tinere, relatează *WorldNetDaily*. Înşelăciunea a ieşit la iveală în momentul în care alţi antropologi au investigat descoperirile cercetate de Protsch pe care le-au trimis la testări la Universitatea Oxford. După sosirea „probelor", grupul de antropologi au denumit activitatea de trei decenii a profesorului Protsch un „dezastru al datarilor". Astfel, s-a demonstrat că scheletul feminin „Bischof-Speyer", găsit în nordul Germaniei, cu o neobişnuit de bună dantură, pe care Protsch îl datase la 21.300 de ani, avea de fapt o vârstă de doar 3300 de ani. O altă mistificare de datare a fost identificată în cazul unui craniu găsit lângă Paderborn, în Germania, pe care Protsch îl datase la 27.400 de ani. În plus, se mai spunea că este vorba despre cea mai veche rămăşiţă umană găsită în regiune. Asta până în momentul în care investigatorii de la Oxford au indicat faptul că el a aparţinut unui om nevinovat care murise în... anul 1750. Reacţiile n-au întârziat să apară. Profesorul Chris Stringer, un specialist în Epoca de Piatră şi conducătorul secţiei de antropologie a Muzeului de Istorie Naturală din Londra a declarat: „Ceea ce era considerată o dovadă majoră în privinţa faptului că neanderthalienii trăiau odată în nordul Europei s-a dus pe apa sâmbetei. Suntem nevoiţi să rescriem preistoria". „Acum, Antropologia trebuie sa revizuiască imaginea sa despre omul modern dintre anii 40.000 şi 10.000 î.Hr.", a adăugat Thomas Terberger, arheolog la Universitatea din Greifswald. Concluzia ar fi că va veni o zi când multe din fosilele descoperite şi datate ca având milioane sau zeci de milioane de ani vechime vor fi „retestate". Şi atunci, cine ştie cum va fi rescrisă Preistoria?

Carbon dating 'might be wrong by 10,000 years'

Biblioteca Judeteană

PATUL LUI PROCUST

Ciocnirea lumilor, o ipoteză temerară

După război, Immanuel Velikovski ieşise bine. Era un tip respectabil, medic psihiatru, deşi psihiatria încă nu atrăgea prea mulţi clienţi, oricum aplecat spre ştiinţă, spre învăţarea limbilor moarte, greaca şi latina, spre studiu. Poate că ar fi dispărut în anonimat dacă imediat după război nu s-ar fi aşezat la masă pentru a scrie o carte atât de uimitoare încât avea să provoace o adevărată nebunie în epocă, cu precădere după ce, în 1950, editura MacMillan avea să-i publice „Worlds in Collision", cartea care l-a făcut brusc celebru. Adulat şi privit cu scepticism deopotrivă, Im. Velikovski şi-a pierdut bruma de respectabilitate, dar a deschis un drum nou care a prins în deceniile următoare: acela al ipotezelor temerare despre univers, undeva la graniţa dintre ştiinţă şi imaginaţie. Tentativa n-a întârziat să fie criticată dinspre oamenii de ştiinţă serioşi. Aşa se face că în 1950, în timp ce se pregătea să scoată de sub tipar *Ciocnirea lumilor,* editura MacMillan, după cum scrie Ion Hobana în cuvântul înainte al ediţiei în limba română, apărută în acest an la editura Lucman, a fost supusă unor nemaiîntâlnite presiuni. „Harlow Shapley, directorul Observatorului Astronomic al Universităţii Harvard, a avertizat că, în cazul apariţiei lucrării lui Immanuel Velikovsky, va organiza un boicot al celor care scriau pentru editură şi cumpărau cărţile publicate de ea. Dean McLaughlin, un astronom de la Universitatea din Michigan, i-a scris lui George Brett, preşedintele Companiei MacMillan: „*Ciocnirea lumilor* este o înşiruire de minciuni şi numai minciuni". Fiind întrebat dacă a citit cartea, McLaughlin a răspuns, iritat: „Nu, n-am citit-o şi n-am s-o citesc niciodată!"... Coaliţia anti-Velikovsky a avut câştig de cauză, deşi cartea a fost până la urmă un best-seller. „E adevărat", spune Ion Hobana, „că ipoteza lui – planeta Venus ar fi fost o cometă ejectată de Jupiter pe la 3000 î.Hr., care a trecut foarte aproape de Pământ pe la 1500 î.Hr., ceea ce a dat naştere unor teribile cutremure şi diluvii - este aberantă. Dar ideea centrală a cărţii, aceea că, în cursul istoriei sale, omenirea a fost martora unor catastrofe de origine cosmică, menţionate în textele vechi, ar fi meritat o evaluare atentă şi obiectivă, fiind confirmată de investigaţii relativ recente". Să nu uităm că la sfârşitul secolului al XVII-lea, William Whiston, primul astronom catastrofist, prieten cu Newton şi Halley, afirmă că potopul biblic s-a datorat impactului unei comete cu Pământul, acesta urmând să fie nimicit, într-un viitor apropiat, de un fenomen asemănător. Cum a ajuns Velikovski la ipoteza lui? Pur şi simplu amestecând mitologia romană cu cea greacă, amintind de zeiţa Athena care s-a născut din capul lui Zeus. Substituind-o apoi Athena cu Venus şi pe Zeus cu Jupiter (zeităţi romane) Velikovski scrie: „Sub greutatea argumentelor, am ajuns la concluzia, în legătură cu care n-am nici o urmă de îndoială – că planeta Venus, la acea vreme încă o cometă, este cea care a provocat catastrofa grelelor zile ale Exodului". Iar „cometa" Venus, evident ieşise din „capul" planetei Jupiter. Acesta este motivul pentru care Leroy Ellenberger scrie: „Cu cât ştii mai puţin despre ştiinţă, cu atât mai plauzibil este scenariul lui Velikovsky". Cartea este plăcută la citit şi, probabil, i-a dat ghes lui Erich von Deniken să iasă pe piaţă cu cărţi stupefiante, legate de data asta de vizitele extratereştrilor pe planeta Pământ. Şi în cazul lui, deşi şi aici există milioane de fani, e valabilă aceeaşi întrebare: ştiinţă sau şarlatanie?

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

AXINTE TUDORICĂ, Paşcani:

*„...De ce v-am scris? Pentru că am observat că la rubrica «Dialog astrologic» publicaţi şi adresele celor care vor să corespondeze (...) Eu doresc să corespondez pe diverse teme cu oricine, indiferent de vârstă sau sex. Al doilea lucru este că aş vrea să-mi spuneţi, din punct de vedere astrologic, dacă ne potrivim, eu şi prietena mea. Ea este născută pe 2 septembrie 1970 şi este din zodia Fecioarei. Noi ne iubim enorm şi vrem să ne căsătorim, dar avem mai multe piedici (din exterior). Suntem compatibili? (eu sunt născut la 17 februarie 1968). În speranţa că nu deranjez foarte mult, dar cu rugămintea de a-mi răspunde şi publica adresa, vă rog să primiţi toate urările mele de bine, multă sănătate colectivului redacţional, la cât mai multe numere şi să o ţineţi tot aşa. Cu mulţumiri anticipate şi mult respect! Adresa mea: **AXINTE TUDORICĂ, Paşcani, bloc Crinului, scara B, apart.16, strada Moldovei nr.10, judeţul Iaşi.**"*

Problema unui Vărsător

- Stimate domnule ***Tudorică,*** dacă în cuplu este dominant bărbatul din Vărsător, atunci acesta este perfect compatibil cu femei din Taur sau Vărsător şi ar fi bine să evite femeile din Rac, Fecioară şi Peşti. Este, desigur, vorba despre o statistică astrologică discutabilă. Doi oameni din aceeaşi zodie nu seamănă între ei, nici chiar cei născuţi în aceeaşi zi. Vă urez multă fericire şi să luaţi decizia cea mai înţeleaptă!

RADU MIRONESCU, Bucureşti:

„...Zodiile arborilor din Japonia sunt cele mai interesante pentru mine, chiar mai atractive decât cele chinezeşti pentru că regnul vegetal este mai misterios decât regnul animal. Copacii sunt mai sensibili, dar şi mai sensibile sunt florile. Aş dori să-mi spuneţi care sunt copacii şi florile din luna mai şi ce semnificaţie au (...) Aş vrea să vă mai spun o curiozitate din familia mea. Eu sunt din zodia Berbecului şi sunt profesor de matematică pensionar; fiul meu este tot din Berbec şi este profesor de matematică, iar nepotul meu este student la matematică, fiind născut tot în Berbec. Este o coincidenţă sau zodia Berbecului are o predilecţie pentru ştiinţele exacte?"

Berbecii şi matematica

- Stimate domnule ***Mironescu,*** sunt de acord cu dumneavoastră că zodiile vegetale sunt mai enigmatice decât cele ale animalelor; dialogul cu arborii şi florile din jurul nostru este mult mai subtil. Iată zodiile arboricole japoneze ale lunii mai: 1 – 14.05: Plopul (pesimist, ghinionist în dragoste, nu are avere remarcabilă, urcă greu pe scara social-profesională); 15 – 24.05: **Castanul** (spirit justiţiar, temperament vulcanic, inteligenţă peste medie, mai multe căsnicii, zgârcit); 25.05 – 3.06: **Frasinul** (ambiţie nemărginită, şiretenie, avariţie, alunecos în dragoste). Luna mai, acoperită în mare măsură de zodia Taurului, este protejată de liliac şi o are drept planetă guvernatoare pe Venus. În ceea ce priveşte ştiinţele exacte, nu există o repartizare pe zodii. În mod cu totul subiectiv, unele statistici spun că nativii zodiilor de iarnă au gândirea abstractă cea mai ascuţită. Berbecii sunt primăvăratici şi sunt consideraţi visători, melancolici, atraşi de artă şi literatură. Excepţiile întăresc regula, întotdeauna.

SIMONA din Baia Mare:

„...Se poate şti, judecând după datele astrologice, care va fi sexul unui copil? Acum câţiva ani am rămas însărcinată şi, discutând cu o persoană care se pricepea la astrologie, mi-a spus că dacă ambii părinţi sunt născuţi într-o zodie masculină, atunci va fi băiat; dacă părinţii sunt dintr-o zodie feminină, atunci va fi fată. Foarte interesant a fost că s-a confirmat această presupunere, căci şi eu şi soţul meu suntem din Leu, zodie masculină, iar eu am născut un băiat. Se poate spune că există o regulă în această privinţă sau a fost o întâmplare? Este important pentru o prietenă de-a mea să afle acest lucru, mai mult ca pe o curiozitate..."

Sexul viitorului copil

- Stimată doamnă ***Simona,*** au existat numeroase tentative de a ghici astrologic sexul unui copil ce urmează a veni pe lume, dar nici o metodă nu are un grad de certitudine foarte mare. Evident, zodiile părinţilor contează pentru viitoarea personalitate a copilului, dar în privinţa sexului nu există statistici legate de zodiile părinţilor. De altfel, însăşi atribuirea sexului zodiilor din astrologia clasică este subiectivă, repartiţia nefiind agreată în mod unanim. Pentru unii autori, contează foarte mult zodia în care a fost conceput copilul şi zodiile în care au fost concepuţi părinţii acestuia, deci calculul teoretic este complicat şi plin de elemente dificil de apreciat.

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Eşti mai interesant dacă arăţi bine?

Unii tineri devin interesanţi prin inteligenţă, prin simţul umorului, prin felul în care se îmbracă, prin arborarea unui tatuaj „discret"... Alţii doar printr-un fizic atrăgător.

Dacă arăţi bine, devii instantaneu şi interesant. Toţi sunt cu ochii pe tine. Sunt atenţi la felul în care te mişti, te îmbraci, la ce spui şi totul li se pare deosebit. *(Flaviu Roşu, 18 ani)*

Frumuseţea atrage şi, evident că dacă atrage persoana, devine interesantă. Dar aceasta poate fi aparte, specială nu doar prin felul în care arată şi care după părerea mea e puţin important ci prin felul de a fi, prin felul în care gândeşte, vorbeşte şi se comportă. *(Laurenţia Adamescu, 19 ani)*

Frumuseţea poate fi interesantă în sine, nu neapărat şi persoana respectivă. Cei mai interesanţi oameni pe care i-am cunoscut sau i-am văzut la televizor nu erau nişte frumuseţi. Există oameni fermecători care îţi trezesc interesul şi sunt urâţi ca.... Dar asta nu înseamnă că n-am cunoscut şi tipi care-l aveau pe acel „vino-ncoa" şi care erau şi simpatici, aveau şi umor şi sclipiri de inteligenţă. *(Anca L., 18 ani)*

Depinde ce înţelegi prin interesant. Dacă eşti atras de arta plastică, un sculptor sau un pictor sau un grafician devin interesanţi pentru tine indiferent cum arată. *(Anda Manole, 19 ani)*

Există tineri mediocri care nu arată formidabil dar sunt distractivi, simpatici. Eu cred că dacă eşti simpatic, devii automat interesant. Dacă mai arăţi şi bine şi eşti simpatic, devii superinteresant. Toţi roiesc în jurul tău, toţi vor să-ţi câştige prietenia. Şi cu cât ai mai mulţi prieteni, cu atât eşti mai fericit. *(Dora, 17 ani)*

Dacă eşti un bun profesionist, dacă apari la televizor, dacă ai bani, dacă ai putere, eşti interesant. Dar nu e mai puţin adevărat că eşti interesant şi dacă arăţi super. Sunt unii convinşi că frumuseţea e mai importantă decât alte calităţi şi pariază totul pe ea. *(Ion Davidescu, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Endorfinele, aceste morfine endogene eliberate în timpul actului sexual, ne transpun într-o stare de bine, atât mentală cât şi fizică. Teoretic, actul sexual e o binefacere pentru sănătate. Un lucru e sigur,

E bun sexul pentru sănătate?

sexul nu afectează sănătatea. Nici măcar sănătatea cardiacă. Chiar şi cei care nu mai sunt tineri pot fi liniştiţi. Statisticile indică faptul că unul din 500.000 riscă să facă un infarct în timp ce face amor. Activitatea sexuală e relativ periculoasă în cazul celor afectaţi de insuficienţă coronariană, cărora li se recomandă să-şi tempereze avântul pasional.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Nataşa Munteanu
Cont: RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000 (LEI)
• RO44 CBIT 4210 1003 5700 2000 (USD)
• RO10 CBIT 4210 1003 5700 3000 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 224.39.96

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Biblioteca Județeană

Cochiliile „explozive”

Cu binecunoscuta lor rigoare ştiinţifică, cercetătorii germani de la universitatea din Stuttgart au realizat un studiu destul de bizar. Au început prin a observa modul în care cojile de ouă golite de conţinut se sparg, în urma unui impact cu un

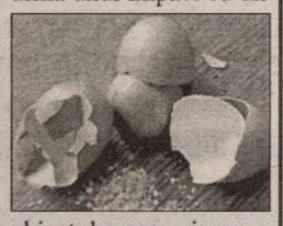

obiect dur sau prin explozie. În ambele cazuri, repartizarea pe dimensiuni a resturilor a urmat una şi-aceeaşi lege. Simularea ulterioară pe computer a arătat că fenomenul este, foarte probabil, universal, indiferent de forma oului sau a cochiliei şi de materialul din care este alcătuit. Studiul nu este întâmplător, el putând fi aplicat de fapt în cazul unor rezervoare, aeronave şi chiar construcţii de forma amintită mai sus, susceptibile de a se fragmenta prin explozie. De asemenea, se presupune că astfel se vor studia mai eficient şi redistribuirea maselor solide după explozia unei supernove în Univers.

Pericolul deşeurilor

Problema extrem de sensibilă a reziduurilor nucleare pare a deveni tot mai acută, cu-atât mai mult cu cât nu există o rezolvare în termen scurt. Punctul de vedere general acceptat este că îngroparea acestora reprezintă cea mai bună metodă de tratare a problemei, existând chiar un „consens ştiinţific internaţional” asupra stocării geologice. În ideea respectivă, se derulează diverse programe de studiu al

compoziţiei solurilor (granit, argilă, sare) capabile să primească viitoarele depozite de deşeuri radioactive. Totuşi, rămân suficiente incertitudini care justifică opinia unor apărători ai mediului, că astfel (şi) subsolul terestru ar fi transformat în pubelă. În ciuda progreselor ştiinţifice şi tehnologice în stocarea geologică, argumentul forte al ecologiştilor nu poate fi combătut cu nimic: asemenea materiale cu înaltă radioactivitate rămân foarte periculoase până peste 10.000 de ani! *(A.N.P.)*

- *Inteligenţa virusului, la scară microscopică*
- *Inamicul care ne scapă întotdeauna*
- *O luptă spectaculoasă şi inegală?*

Războiul virusilor cu omul

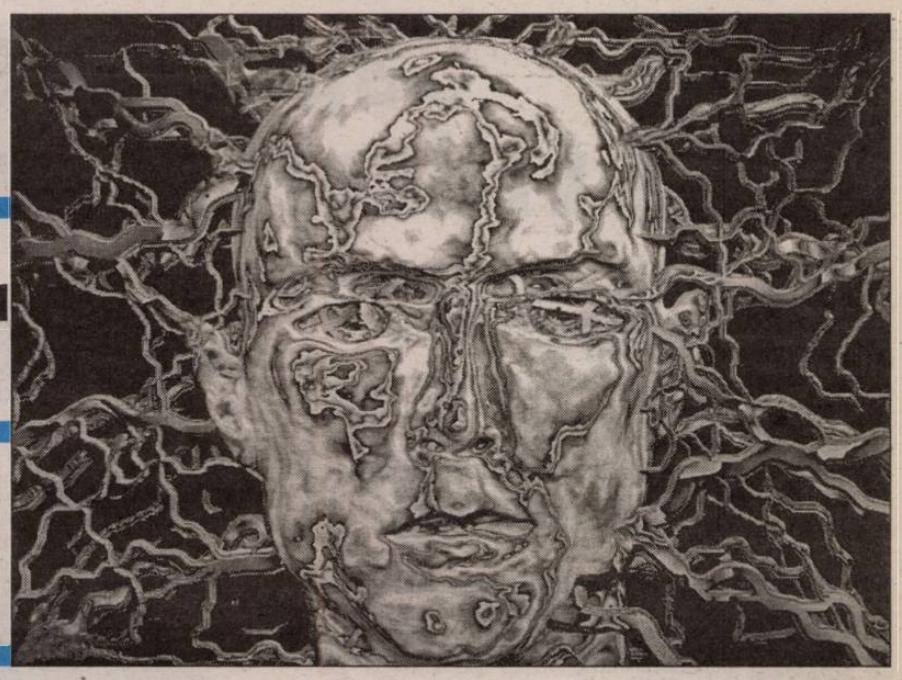

Secretul victoriei în orice război este să deţii cât mai multe şi mai detaliate informaţii despre inamic şi să găseşti (şi să foloseşti la timp) contralovitura care să anihileze armele acestuia. Ideea e valabilă în conflictele armate inter-umane, dar se pare că într-o veritabilă conflagraţie mondială, ce îl pune pe *Homo sapiens* în faţa unor uriaşe „trupe” de viruşi, omul mai are de aflat nenumărate secrete şi de creat antidotul optim, încă nedescoperit. Pentru că, dacă de pildă ar trebui să numim repede o boală incurabilă, pe primul loc ar sta probabil banala gripă. De fapt, deloc banală, câtă vreme ea face anual victime, adoptând noi metode de atac, în timp ce „loviturile” profilactice – vaccinurile – mereu transformate, adaptate, înnoite, îşi dovedesc o eficacitate relativă şi temporară. Unul dintre obstacolele majore în elaborarea unui vaccin îl reprezintă capacitatea agenţilor infecţioşi de a scăpa de supravegherea sistemului imunitar, a cărui vigilenţă este astfel înşelată. Însă doar o parte din aceste strategii a fost identificată.

„Dezinformatorii” din corpul nostru

Transformiştii deţin o capacitate uimitoare de a se deghiza, de a lua alt „chip” decât cel cunoscut iniţial. De exemplu, HIV şi mai ales virusul gripei au o anumită structură, pe baza căreia virusologii concep şi realizează vaccinul. Numai că moleculele de la suprafaţa agentului patogen se transformă treptat, astfel încât antidotul nu le recunoaşte drept inamic, deci nici celulele de apărare ale sistemului imunitar nu mai intră în luptă. De aceea se şi reactualizează anual vaccinurile gripale. Totuşi, însăşi nevoia de permanentă reluare a acestei munci sisifice denotă faptul că omul se află cu un pas în urma inamicului său nevăzut. *Mimeticii* (cum este meningococul de tip B) recurg la strategia împrumutării structurii parţiale a unor elemente prezente în mod natural în anumite celule ale creierului. Consecinţele pot fi, pe cât de spectaculoase, pe atât de grave. Astfel, vaccinul împotriva maladiei lui Lyme a trebuit să fie retras de pe piaţă, după ce s-a constatat că el activa celule imunitare care ajungeau să lupte atât împotriva agentului infecţios specific, cât şi a celulelor sănătoase.

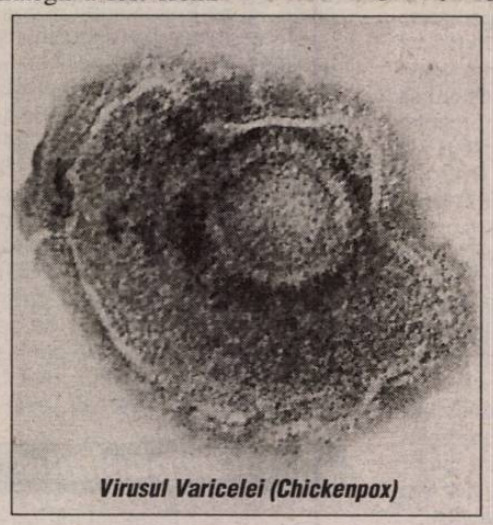

Virusul Varicelei (Chickenpox)

Somnoroşii şi agresivii, la atac

Unii agenţi patogeni se comportă ca nişte făpturi somnolente, instalându-se în celule într-o manieră neagresivă, dar durabilă (virusul herpesului, cel al varicelei ş.a.), ori în zone greu accesibile pentru celulele imunitare, cum ar fi sistemul nervos. După o lungă inactivitate, ei devin brusc virulenţi, mai ales sub efectul factorilor de stres. În schimb, alţi viruşi atacă frontal celulele imunitare, fără a se ascunde. Totuşi, nu numai uluitoarea inteligenţă a agenţilor patogeni împiedică acţiunea vaccinului, ci şi... omul însuşi. Cum aşa? Din cauza diversităţii genetice, fiecare răspuns imunitar depinzând de caracteristicile fiecărui individ, astfel că unul şi acelaşi vaccin, injectat la persoane diferite, va avea grade de eficacitate diferite, nefiind deci obligatoriu ca protecţia să fie de 100% la toţi cei trataţi. O asemenea disparitate s-a observat de pildă în cazul vaccinului contra hepatitei B. În fine, reactivitatea unui individ la un vaccin depinde de

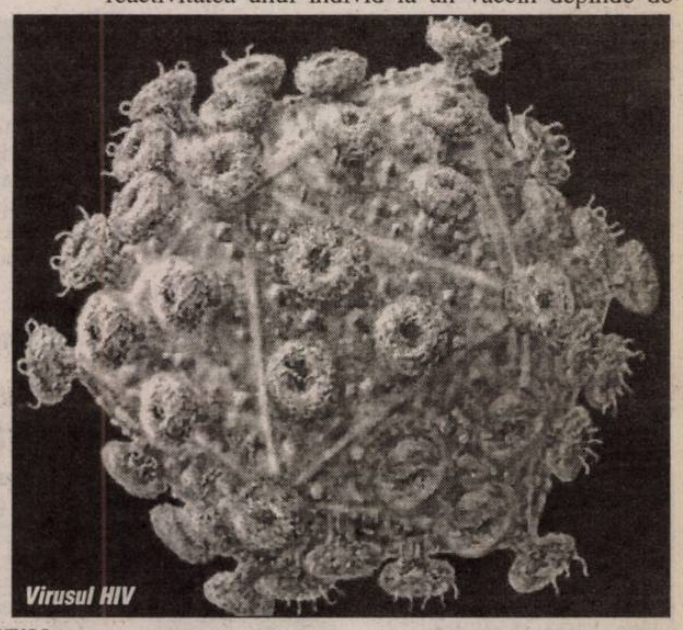

Virusul HIV

starea sistemului său imunitar, care diferă substanţial – de exemplu – între copilul sub vârsta de 2 ani, femeia însărcinată şi vârstnicul trecut de 70 de ani. O concluzie formulată succint ar fi că acest etern război planetar dintre om şi agenţii patogeni va fi întotdeauna dominat de inamicii noştri nevăzuţi, dacă omenirea nu va forma front comun împotriva lor. Astfel spus, vaccinarea să fie un act de sănătate deopotrivă individual şi colectiv.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Scenariu pentru un fenomen „inexplicabil”

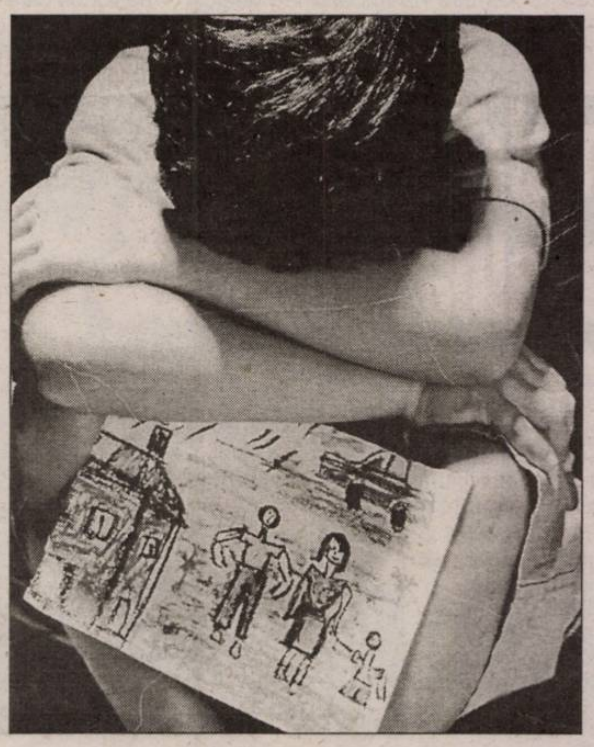

Tristeţea care apare în urma pierderii unei persoane dragi sau datorită stresului ne poate „sfărâma” inimile. Sindromul cunoscut în tradiţia populară sub denumirea de „inimă-rea” se află de multă vreme în atenţia medicilor care n-au reuşit să dezlege mecanismele metabolice ale acestuia.

Într-un studiu recent (publicat în luna februarie) cercetătorii de la Universitatea americană John Hopkins pun în evidenţă faptul că un eveniment tragic sau stresant poate „şoca” inima producând simptome similare celor care apar în timpul unei crize cardiace: dureri toracice, dificultăţi respiratorii, edem pulmonar. Spre deosebire de infarctul miocardic, această stare e reversibilă. Pacienţii spitalizaţi îşi revin după o perioadă relativ scurtă, fără a se înregistra sechele ale muşchiului cardiac. De cîteva secole medicii au ajuns la concluzia că şocurile emoţionale pot provoca infarcturi şi decese brutale. Sindromul „cardiomiopatic de stres” constituie însă un fenomen distinct. Echipa de specialişti de la Universitatea John Hopkins explică acest fenomen avansând următorul „scenariu”: Creşterea nivelului de adrenalină şi al altor hormoni ai stresului poate afecta capacitatea inimii de a pompa sângele, afluxul acestor hormoni provocând contracţia minusculelor vase sangvine. Pot exista însă şi alte cauze, neidentificate până acum. „Oricum, se impune evitarea procedurilor (cardiace) inutile în cazul pacienţilor care suferă de acest sindrom”, afirmă Dr.Hunter Champion, cel care a coordonat acest studiu. Între 1999 şi 2003, echipa condusă de acesta a tratat 19 pacienţi internaţi de urgenţă cu simptome de criză cardiacă, dar care erau atinşi de sindromul „cardiomiopatic de stres”. O mare parte din ei, în special femei trecute de 60 de ani, pierduseră un membru de familie.

Niciunul dintre pacienţi nu suferise o criză cardiacă. Maladia poate fi provocată de o serie de alte evenimente cum ar fi un accident, o agresiune (tâlhărie) o ceartă violentă etc. Medici şi cercetători din alte ţări ale lumii, în special din Japonia, au raportat cazuri similare. Fenomenul, e larg răspândit şi apare frecvent în viaţa unui mare număr de indivizi, în forme uşoare, fără ca aceştia să apeleze la medic.

Relaţiile dintre inimă şi creier sunt deosebit de complexe. În cazul sindromului „inimă rea”, cercetătorii de la John Hopkins au oferit doar o explicaţie cât se poate de simplă.

DORIN MĂRAN

Capcanele viziunii noastre

David M. Jacobs Ph.D. este profesor permanent la Universitatea Temple din Philadelphia, unde ţine cursuri de istorie politică şi culturală, între care, cu regularitate, cursul „OZN-urile şi societatea americană". În cărţile sale Secret Life (1992) şi The Threat (1998) el susţine că întregul fenomen OZN are drept finalitate un imens experiment, în primul rând genetic, efectuat asupra omenirii de o inteligenţă superioară nouă.

În câteva articole mai recente, Jacobs revine asupra unora dintre particularităţile investigării răpirilor OZN. Scepticii – spune el – mai ales cei care s-au mulţumit doar cu o examinare sumară a faptelor, erau, de la bun început, foarte categorici în explicaţii: psihoză, înşelătorie, stări psihice exotice, contaminare prin mass-media, folclor, isterie colectivă, artefacte ale regresiei hipnotice etc. Ulterior au apărut şi scepticii mai nuanţaţi; aceştia elaborau noi şi noi teorii, pe măsură ce se dovedea că explicaţiile vechi nu mai pot sta în picioare. La mijlocul anilor 80 ei vorbeau de „amintiri paravan", de efecte ale unor abuzuri sexuale din copilărie, de labilitatea lobului temporal al creierului etc. Spre sfârşitul anilor 80 aceste explicaţii au fost înlocuite cu „personalitate înclinată spre fantazare", la începutul anilor 90 cu paralizia din timpul somnului, la mijlocul anilor 90 cu sindromul amintirilor false, iar în jurul anului 2000 cu milenarismul. Toate aceste variante de explicaţii erau legate de subiectele „fierbinţi" sau „la modă" din presa vremii.

Între timp „demistificatorii" fenomenului răpirilor au tot încercat să reproducă în laborator, cu persoane obişnuite, tot cortegiul de detalii raportate de cei răpiţi, dar fără succes.

În opoziţie cu caracterul schimbător al ipotezelor, primele cazuri faimoase de răpiri : Betty şi Barney Hill, Antonio Villas Boas etc. etc., cu detaliile lor bine cunoscute, au rămas acceptabile şi azi. Ele s-au dovedit, în timp, mult mai puţin influenţate cultural decât explicaţiile care au fost puse pe seama lor.

Ei sunt aici – chiar dacă nu ştim cum au venit

Oamenii de ştiinţă – se ştie – au expediat de la bun început fenomenul, pe motiv că dacă lumina, cu viteza ei care nu poate fi depăşită, are nevoie de mii de ani să străbată distanţele interstelare, rezultă că OZN-urile nu pot fi manifestări ale unei inteligenţe extraterestre. Pentru a trece peste acest obstacol, unor învăţaţi li s-a părut mai la îndemână să vorbească despre „alte dimensiuni" sau „universuri paralele" decât despre „extratereştri". În mijlocul acestor discuţii s-a pierdut din vedere că problema cea mare rămâne faptul că nenumărate mărturii spun că *ei sunt aici*. Modalitatea pe care au folosit-o reprezintă doar o problemă secundară, de *tehnologie*, una la care ştiinţa noastră nu poate găsi un răspuns la ora actuală, dar asta nu înseamnă că în viitor nu va găsi.

Un alt contraargument al scepticilor este că vizitatorii nu există, întrucât, conform mărturiilor, nu se comportă corespunzător cu modelele culturale pe care le avem în minte; adică: nu vin oficial, nu se oferă (dacă sunt atât de avansaţi) să ajute omenirea să-şi depăşească problemele, sau că nu ne-au invadat la primul contact, precum conchistadorii imperiul incaş. De ce ar răpi OZN-urile oameni, făcând pe ei experimente traumatizante – spun aceşti critici – dacă, fiind atât de avansaţi, ar putea face toată ingineria genetică în laborator? Sau de ce răpirile vizează persoane fără importanţă, în loc să se concentreze asupra unor elite ? Tot acest amestec de „science-fiction" naiv, de bun simţ comun şi de multă ignoranţă în privinţa detaliilor din mărturii, s-a pietrificat, de-a lungul anilor într-o veritabilă dogmă. Mai pe scurt, respectivii critici sunt convinşi că nişte ipotetici „extratereştri" ar trebui să acţioneze în conformitate cu şabloanele noastre culturale, iar dacă fenomenul răpirilor nu răspunde acestor şabloane înseamnă că nu poate fi acceptat,

Şi totuşi fenomenul există şi deocamdată – aşa cum spun David Jacobs sau John Mack – el *„este ceea ce este"*. Datoria noastră este să investigăm şi să consemnăm.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 225.000 (22,5) lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

M/11

NUME ____ PRENUME ____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA ____
ADRESA: str. ____ nr. ____ bl. ____
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate ____
cod ____, judeţul ____.

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.*

Războiul magicienilor

Ce legătură există între planetele Sistemului Solar şi sufletele noastre (sau spiritele noastre, într-o accepţiune mai largă asupra personalităţii fiecăruia) după moarte şi chiar înainte de viaţă? Mulţi înţelepţi, majoritatea pasionaţi de misterele astrologiei, au acceptat ideea că ne naştem cu însuşiri formate în conformitate cu „stagiile" noastre de pe diferite astre din Sistemul Solar. Acest gen de abordare implică fenomenul reîncarnării, care nu este acceptat de Biserică dar este extrem de util pentru filosofi şi vizionari precum Edgar Cayce.

Turismul de dincolo de moarte

Mai mult sau mai puţin influenţat de adepţii turismului inter-planetar al sufletelor (vezi proeminentele figuri ale lui Rudolf Steiner şi Fontenelle), marele vizionar american Edgar Cayce (1877-1945) vorbeşte în somn hipnotic despre evoluţia personalităţii noastre după moarte şi înainte de viaţa următoare ca şi cum el însuşi ar fi fost pe acele astre reci în „inspecţie", pentru a le desluşi importanţa pentru caracterul şi temperamentul oamenilor. În conformitate cu ciclurile reîncarnărilor şi cu „programarea" apariţiei omului pe Terra, ca entitate predefinită de stagiile planetare, Cayce face o afirmaţie care ne taie respiraţia: „Omul îşi alege data naşterii!" Trecând peste afirmaţiile în care ideile sale se intersectează cu unele principii creştine (însuşi Iisus ar fi trecut prin stagiile interplanetare), aş putea remarca modul cum planetele ne configurează personalitatea – atunci când suntem între două vieţi reale terestre. Astfel, Mercur ne conferă înţelepciune, Marte ne umple de violenţă, Pământul ne dă consistenţa trupului, pe Venus învăţăm ce-i iubirea, pe Jupiter căpătăm forţă fizică, pe Saturn ne reevaluăm defectele, pe Uranus ne iniţiem în fenomene extrasenzoriale, pe Neptun învăţăm adoraţia faţă de divinitate, iar pe Pluto căpătăm conştiinţa de sine.

Toate însuşirile respective se transmit sufletelor prin vibraţiile specifice fiecărei planete. Un aspect foarte interesant atacat de Cayce (probabil la îndemnul interlocutorilor care l-au asistat pe când se afla în transă hipnotică) este cel legat de genialitate. Dacă astrologia clasică spune că Saturn este planeta geniilor şi zodia cu pricina este Capricorn, pentru vizionarul american geniul se formează ca urmare a interacţiunilor dintre vibraţiile lui Mercur şi ale lui Uranus. Cu alte cuvinte, înţelepciunea profundă trebuie să se servească şi de capacităţile paranormale pentru a atinge culmi ale cunoaşterii. Mai mult, mult lăudatul Saturn din astrologia tradiională este pentru Cayce un fel de loc de adunare al rebuturilor umane; aici ajung sufletele care trebuie să se schimbe radical, întrucât au ajuns la un moment de impas şi înnoirea se impune pe toate planurile. Cea mai lăudată planetă pentru modul cum ne modelează armonia vieţii este Venus. Dacă suntem tandri şi echilibraţi, atunci am avut un sejur de succes pe Venus...

Remarcabil este şi faptul că Edgar Cayce vorbeşte despre Pluto cu câţiva ani înainte ca aceasta să fie descoperită (1930), denumindo Septimus. Numai că în antichitate se intuia existenţa unei planete numite Vulcan şi care se va identifica în secolul XX cu Pluto. Pe de altă parte, astrologia lui Cayce confirmă unele aspecte deja cunoscute despre Soare (văzut în mod eronat ca o planetă) şi Lună. Astrul ziilei are o influenţă covârşitoare asupra creierului, iar astrul nopţii asupra sexualităţii.

Poate că cea mai interesantă dintre ideile vizionarului este cea legată de imprecizia zodiilor din epoca modernă. Precesia echinocţiilor face ca întoarcerea cu aproape 30 de grade să transforme zodia Peştilor în zodia Vărsătorului (şi aşa mai departe). În aceste condiţii, având în vedere şi schimbările calendarelor de-a lungul timpului, mai „exactă" este – pentru caracterizarea destinului unui om – specificarea planatei pe care s-a iniţiat sufletul, decât data şi ora naşterii. Dar, la curent cu obiecţiile iluminiştilor şi ale raţionaliştilor în ceea ce priveşte astrologia, Cayce afirmă şi el că voinţa umană poate anula influenţele astrale. Aşa spunea şi Voltaire: „astrele influenţează, dar nu decid."

Imposibilul umileşte realitatea

Vampiriţa cu ochi albaştri

Se făcea că într-un sătuc din sudul Franţei trăia o singură femeie cu ochi albaştri, Xamare pe numele ei exotic. Primele însemnări despre excepţionala femeie datau de pe la începutul secolului XVIII, dar vremea trecea şi această Xamare nu îmbătrânea deloc. Ba mai mult, generaţiile de săteni se succedau inevitabil, însă ciudata fiinţă continua să fie la fel de proaspătă şi de fermecătoare. Şi cum nimeni nu ştia cum îşi câştigă existenţa – nu era văzută la muncă niciodată – oamenii au presupus că este întreţinută pe ascuns de bărbaţii cărora le oferă farmecele şi cu sângele cărora se hrăneşte.

Declarată vampiriţă, Xamare a început să fie vânată pe la mijlocul secolului XIX, sătenii fiind convinşi că este una şi aceeaşi persoană cu femeia „veche de o sută de ani". Deşi nimeni din zona respectivă nu s-a plâns că a fost atacat de un vampir, se bănuia că secretul tinereţii veşnice a femeii fără vârstă (care avea o colibă în pădure) este sângele de om. Mai mulţi fruntaşi ai satului şi preoţimea s-au decis să analizeze soarta bărbaţilor cu care se presupunea că ar fi avut de-a face. Aşa s-a descoperit că mai mult de douăzeci de bărbaţi suspecţi dispăreau perioade lungi de timp, fără să se ştie de ce, apoi reveneau la familiile lor şi mureau în scurt timp de „o slăbiciune totală". Nu s-au descoperit semne specifice vampirilor şi s-a presupus că Xamare avea alt sistem de colectare. Pe la finele secolului XIX, sătenii au prins-o, au ucis-o şi i-au dat foc. Femeia, la fel de tânără ca în secolul precedent, nu s-a opus... Basm sau realitate? Nimeni nu ştie.

Rubrici realizate de
PAUL IOAN

Omul modern nu poate scăpa de păianjenul interdicţiilor morale şi sociale, dar tendinţele de a spulbera unele tabu-uri se manifestă din ce în ce mai puternic

*Nenumărate tabu-uri au intrat în normalitate, astfel încât demontarea lor pare o acţiune sortită **a priori** eşecului*

De la obişnuinţa cafelei de dimineaţă şi până la oroarea de a asculta expresii obscene în mijloacele de transport în comun, interdicţiile şi micile privilegii devin legi nescrise ale vieţii cotidiene

Dezvelirea tabu-urilor

triburi polineziene (dezvirginarea miresei de către tată, verificarea potenţei mirelui de către soacră etc.), astăzi trebuie să facem faţă unor interdicţii moral-legale inimaginabile pe vremea părintelui psihanalizei. Iată câteva care ne privesc şi pe noi, românii.

Aproape jumătate din cei intervievaţi se feresc să consume plante modificate genetic. Depărtarea de natură este, dincolo de orice argumente ştiinţifice, anormală. Două treimi din cei chestionaţi (cu vârste de peste 18 ani) sunt împotriva legalizării drogurilor uşoare (pe bază de canabis şi nu numai). Adopţiile de copii de către cuplurile de homosexuali sunt privite ca o tendinţă de degenerare a normalităţii vieţii unui copil. Clonarea umană şi ingineria genetică aplicată embrionului, în scopuri terapeutice, nu este nici ea bine văzută. Pentru avort trebuie motive foarte bine întemeiate, având în vedere răspândirea SIDA şi existenţa mijloacelor contraceptive.

Problema cauzării morţii unui individ sub acoperirea legii are două capitole: pedeapsa cu moartea şi euthanasia. Tabu-urile morale sunt încă foarte drastice în aceste cazuri, dar legile diferă de la stat la stat. De aceea, organizatorii anchetei au nuanţat motivaţia pedepsei cu moartea, amintind doar despre asasinii de copii. În cazul euthanasiei se vorbeşte numai despre situaţii critice ireversibile. De la ce vârstă, minorii delincvenţi pot fi încarceraţi?

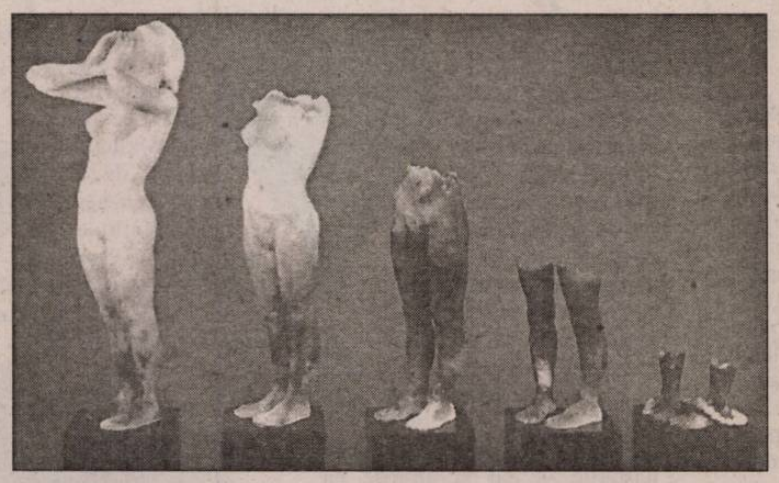

Actualmente, în Franţa, limita este de 16 ani, dar există unele voci care cer scăderea limitei la 13 ani (având în vedere creşterea criminalităţii juvenile). Alţii cer anularea alocaţiei pentru părinţii de minori infractori. Şi tot la capitolul copii, nu puţini sunt aceia care ar opta pentru o ţinută de tip uniformă în şcoli şi chiar pentru a permite poliţiei să facă anchete (a interveni) în incinta şcolilor. Toate aceste probleme cred că interesează şi societatea românească.

Obsesiile celor 24 de ore

De la cafeaua şi duşul de dimineaţă şi până la aşezatul în fotoliu, seara, pentru vizionarea ştirilor sau a unui film, activităţile fixe (unii le spun „sacre") s-au transformat din tabieturi, în tabuuri *sine qua non*. Dacă în decursul unei zile sărim (din varii motive) vreunul, atunci buna dispoziţie s-a spulberat. Obişnuinţa devine „lege" şi abaterea creează un disconfort căruia i s-a găsit numele: stres. Între tabu-urile personale şi nivelul stresului este o dependenţă funciară. Dacă „robotizarea" se întrerupe, suntem nevoiţi să improvizăm, să ne creăm obiceiuri noi, care se vor automatiza şi ele, cu timpul. Dacă avem un animal de companie, atunci lucrurile se complică, întrucât intervin obiceiuri noi, generate de obligaţiile faţă de acea vietate. Şi apropo de compania patrupedelor, ce-ar fi dacă s-ar introduce tabuu-ul excrementelor de câine care „împestriţează" trotuarele! În multe ţări civilizate, pietonii sunt protejaţi prin lege de urmele de câini. Poate şi la noi se va mişca ceva.

PAUL IOAN

Moralitatea, mai presus decât legea?

O prestigioasă revistă franţuzească, „Le Figaro Magazine", a publicat o anchetă foarte amplă cu privire la tabu-urile ce ne ţin în prizonieratul unor legi morale care au devenit de-a lungul timpului norme de drept, adică legi. La nivelul societăţii (una dintre secţiunile anchetei), incestul, avortul şi pedeapsa cu moartea s-au supus mai întâi unor legi morale, apoi au devenit legi de drept. Evoluţia a fost sinuoasă şi neuniformă. Dacă Freud (în „Totem şi tabu") ne exemplifică unele tabu-uri sexuale ale unor

Să vorbim corect!

„De pe malul mării ascultam cântecul unor ghitări" spunea un tânăr romantic. În primul rând termenul „ghitară" nu este tocmai corect, dicţionarele preferând forma „chitară". În al doilea rând

Cântau nişte „ghitări"...

pluralul, frate bun cu „bări" şi „pălmi" este complet greşit. Corect este pluralul „chitare" chiar dacă oribilul „chitări" pătrunde din ce în ce mai mult în vorbirea şi chiar în presa scrisă. Poate că în acest caz funcţionează nu doar influenţa unor plurale masculine ci şi legea minimului efort, dar nu cred că merită să sacrificăm corectitudinea şi să schilodim limba de dragul unei silabe mai puţin în vorbire. *(I.S.)*

Angrenajul infernal al sectelor

Sectarismul reprezintă un fenomen de o amploare nemaiîntâlnită până în prezent, cauzele fiind multiple şi complexe. Milioane de persoane le cad victime, aceasta însemnând nu numai abandonarea cu trup, suflet şi mai ales cu averi, în mâinile şi voinţa mentorilor, liderilor, aşa-numiţilor guru, ci şi renunţarea la propria viaţă, asupra căreia ajung să decidă câţiva indivizi versaţi şi malefici. Nu întâmplător, legat de secte, se pronunţă frecvent sintagma „spălarea creierelor". Dar cum e posibil să se realizeze o asemenea operaţiune de ştergere a memoriei omului?

Seducţie şi captivitate

Nu trebuie considerat că sectele sunt destinate doar depresivilor şi naivilor. Indivizi celebri şi bogaţi, precum Tom Cruise sau John Travolta, cunosc şi ei seducţia unor promisiuni halucinante. Pentru că nici un asemenea grup nu se prezintă în maniera „Vino cu noi, abandonează-ţi familia şi cunoscuţii şi dă-ne nouă banii tăi.". Noile cuceriri se fac pas cu pas, în mod mascat. Din partea potenţialelor victime, sunt speculate nevoia de a vorbi despre dificultăţile familiale ori de a se implica în cauze nobile, dorinţa de autocunoaştere şi de a pătrunde tainele lumii. Activiştii sectanţi se ascund în spatele unor cursuri şi teste pe tema personalităţii umane, a conferinţelor gen „universul Matrix", a acţiunilor umanitare, a activităţilor pentru studenţi, a unor oferte de muncă aparent extrem de generoase ş.a.m.d. Pentru mai mare eficacitate, unii se specializează. De exemplu, sataniştii care îşi recrutează adepţii în special în cadrul concertelor de rock gotic, de metalhead, ori prin site-urile dedicate anumitor seriale de benzi desenate.

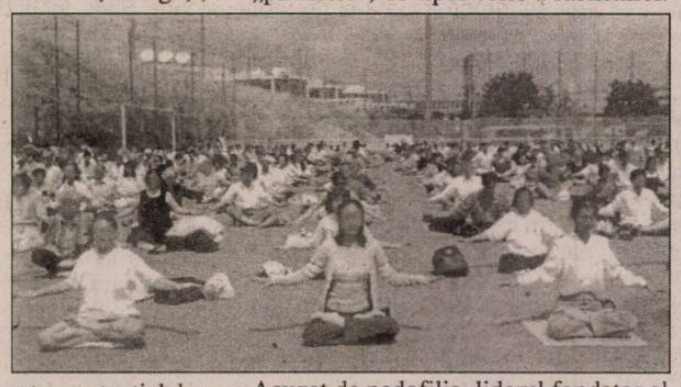

Acuzat de pedofilie, liderul fondator al sectei a început să organizeze acţiuni de denunţare şi condamnare a sclaviei sexuale şi a unor preoţi catolici pedofili. După ce victima a muşcat momeala, i se cere să vină mai aproape de grup, să participe la unele întruniri, să facă mici servicii, lăsându-i-se libertatea să renunţe, dacă şi atunci când va dori. Numai că laţul deja s-a strâns, noul venit cunoaşte din plin sensibilitatea şi bunăvoinţa unanim adulatului guru. Aproape întotdeauna, aceasta se face ca o iniţiere „avizată", în cadrul unor cursuri deloc ieftine. Şi încă e doar începutul robiei depline, când proaspătul recrut nu vede portiţa ce-i mai stă deschisă, în apropiere, dar care se închide cu fiecare nouă acţiune.

Paradoxul libertăţii

Odată ajunşi în faţa prăzii, sectanţii nu se aruncă asupra ei, ci îşi rezervă timp pentru a o cunoaşte mai bine, pentru a-i stabili profilul exact, înainte să-şi vândă marfa. Iar în cadrul strategiei generale, de mare succes se bucură un truc imparabil: „bombardamentul cu dragoste" (*love bombing*), de genul „eşti cel mai bun om, cel mai frumos, cel mai inteligent"... Nu lipsesc nici „piruetele", de tipul celei a raelienilor.

Căderea în ireal

Meditaţie, ritualuri, post, renunţarea la modul de viaţă cunoscut, asemenea detalii de viaţă induse şi impuse slăbesc corpul şi spiritul, anulează capacitatea de discernământ şi de concentrare. Reperele obişnuite se pierd şi subiectul deviază către o lume ireală, unde nu mai are putere de decizie. Anumite secte sau organizaţii merg şi mai departe, perfecţionând înrobirea adepţilor prin ruperea lor totală de familie şi de casă. Ei sunt adunaţi în locuri de izolare, unde, în paralel cu ritualurile de manipulare mentală, sunt obligaţi la diverse activităţi aducătoare de bani şi de alte foloase, în avantajul liderului şi al apropiaţilor lui. De-aici înainte, e greu de scăpat din angrenajul infernal al sectei, întotdeauna amintindu-i-se adeptului că a acceptat totul de bunăvoie. În rarele cazuri de rebeliune, de comentare a preceptelor grupării, guru joacă ultima carte: „acuzatul" este aruncat pradă celorlalţi membri, care îl vor culpabiliza cu duritate. Iar impactul momentului e cu-atât mai puternic, dacă în sectă se află prieteni şi chiar rude ale rebelului. De aceea, rareori mai rămâne şi o cale de scăpare. Şi de aceea se mai spune că a intra într-o sectă înseamnă a muri puţin!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Revoluţia sexuală se află în derivă

Sida, pornografia mediatizată, căsătoriile homosexuale, pedofilia... Epoca actuală mustește de evenimente extreme care ne sugerează faptul că ceva s-a schimbat în contextul relaţiilor sexuale. Unde anume? În intimitatea dormitoarelor sau în plan social? Un lucru e sigur. Din punct de vedere al actului sexual, bărbaţii şi femeile din secolul XXI nu au inventat în acest sens nimic. Azi, ca şi ieri, obiceiurile sexuale sunt identice. Despre începuturile umanităţii nu se ştie mare lucru. Paleontologii au putut deduce totuşi că bărbaţii din paleolitic erau poligami şi că monogamia apare în neolitic (o ipoteză disputată). O dată cu apariţia scrisului, textele au ilustrat de-a lungul secolelor, moravurile oamenilor. Aceştia erau liberi din punct de vedere sexual în Antichitate, înainte ca biserica să stigmatizeze păcatul carnal în evul mediu şi să instituie căsătoria creştină monogamă. Documentele atestă diverse reguli sociale, care ţin de pudoare, de modul de întâlnire al partenerilor, de rituri de iniţiere, care îşi pun amprenta asupra mentalităţii şi a comportamentului indivizilor. Începând cu secolul XIX, sexualitatea devine obiect de studiu ştiinţific, nu fără dificultăţi pentru că secretele intimităţii sunt greu de dezvăluit. Prin anii'70 în Europa se face simţit un vânt de libertate sexuală. Contextul era deja modificat. Pilulele contraceptive invadează piaţa, mişcările gay devin vizibile, începe legalizarea avorturilor, se profilează ameninţător fenomenul SIDA. Revoluţia sexuală a fost însoţită începând cu anul 1960, de un „seducător" fenomen social de amploare, cu rădăcinile în California: mişcarea „hippie". Nu e vorba de o mişcare structurată ci doar de un stil de viaţă aflat în opoziţie cu cel tradiţional. Tinerii hippie se alătură în grupuri, ascultă muzică, consumă alcool şi droguri, cochetează cu filozofia orientală, cultivă relaţiile de apropiere dintre oameni bazate pe un principiu cald şi generos: pace şi dragoste. În cadrul vieţii de grup, se practică adesea naturismul (nudismul) şi relaţiile sexuale libere, „la vedere". Istoria hippie a fost marcată de câteva mişcări importante: marşul de pace din Washington (1970) şi festivalurile de rock de la Monterey (16-18 iunie 1967) şi Woodstock (august 1969). Mişcarea s-a răspândit rapid în unele ţări europene (în special anglo-saxone şi nordice având ecouri puternice şi în Franţa. Debutul declinului are loc în 1969 când un spectator negru a fost ucis în timpul unui concert al trupei Rolling Stones, chiar de serviciul lor de ordine în care figurau membri ai unui grup rasist. Revoluţia sexuală a făcut o serie de breşe în patriarhat, eliberând femeia de un complex de restricţii familiale şi sociale. Emancipându-se în raport cu bărbatul îşi cucereşte pas cu pas independenţa. Fenomenul informaţional în domeniul sexului devine exploziv. Problemele sexuale devin subiecte tratate fără prejudecăţi, în lucrări de specialitate, broşuri, publicaţii, în emisiuni TV. Femeia e din ce în ce mai mult asimilată de industria sexului şi a publicităţii. O industrie care dincolo de aspectele legate de cercetare şi educaţie sexuală, va degenera în pornografie.

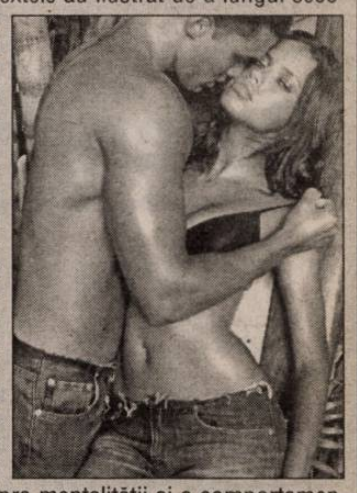

Femeile se emanacipează social, devin mai active, mai exigente şi se pronunţă tot mai deschis pentru o sexualitate mai diversificată. Îşi încep viaţa sexuală mai devreme, pe fondul declinului unei norme religioase privitoare la virginitatea fetelor înainte de căsătorie. Tinerii nu mai ţin cont de normele impuse de adulţi ci de cele personale, influenţate adesea de grup, de anturaj. Modificările comportamentului sexual se fac simţite la toate vârstele. Evidenţiindu-se mai ales o mobilitate conjugală şi o supralicitare a rolului sexualităţii atât în viaţa personală cât şi în cea socială şi profesională. O viaţă sexuală regulată, armonică, spun psihosociologii, are o influenţă benefică asupra comportamentului social şi a randamentului profesional. Formele reziduale ale revoluţiei sexuale îşi fac în mod „spectaculos" apariţia. Infidelitatea conjugală se accentuează, prostituţia proliferează, violurile, mai ales în cazul minorilor şi tinerilor, se multiplică. Heterosexualitatea înregistrează cu oarecare regres, pe măsură ce practicile homosexuale sau bisexuale se fac tot mai simţite. Anchetele efectuate în ultimii 20 de ani în ţările occidentale indică faptul că 4% din bărbaţi au avut raporturi sexuale cu parteneri de acelaşi sex.

Mediul, comportamentul oamenilor sunt în permanentă schimbare, într-o lume aflată în derivă morală. Anomaliile continuă să sfideze bunul simţ. Un bun simţ a cărui supravieţuire e pusă sub semnul îndoielii.

DORIN MĂRAN

E bine de ştiut

Cataracta

Vederea reprezintă unul dintre cele mai importante simţuri prin care omul percepe imaginea lumii înconjurătoare. Iată de ce se poate afirma fără putinţă de tăgadă, că nici o infirmitate nu este mai greu de suportat decât pierderea vederii.

Aşa se explică faptul că orice diminuare a vederii ne alarmează şi ne determină să consultăm rapid un oftalmolog. Vederea poate fi afectată de boli generale precum hipertensiunea, arterioscleroza, de maladii ale sângelui, de diabetul zaharat. De asemenea unele complicaţii de tipul hemoragiilor, cât şi boli cu caracter strict local, cum ar fi suferinţele corneei, ale corpului vitros şi ale retinei pot afecta vederea. Viciile de refracţie, miopia, hipermetropia, astigmatismul, dacă nu sunt corectate la vreme, duc în final la scăderea vederii. Dar, cele mai frecvente scăderi ale vederii sunt datorate tulburărilor de transparenţă ale cristalinului, cunoscute sub numele de cataracte.

Aşa cum se ştie, cristalinul este o lentilă de transparenţă, dispusă înapoia irisului şi menţinută în poziţia sa de un ligament format din fibre foarte fine (Zonula Zinn), care se inseră în regiunea corpului ciliar. Datorită elasticităţii sale cristalinul îşi poate schimba curbura, participând la clarificarea imaginii pe retină. Acesta este deci elementul esenţial al acomodaţiei.

Începând de la vârste de 10-20 de ani, puterea de acomodaţie scade, datorită unui proces de scleroză, prin care cristalinul îşi pierde treptat elasticitatea.

Rezultatul direct este apariţia la vârste de 40-50 de ani a prezbiţiei, fapt ce impune purtarea ochelarilor. Scăderea acomodaţiei nu face să se piardă buna vedere la distanţă, aceasta rămânând bună în restul anilor vieţii. Tulburările care privesc transparenţa cristalinului aduc în primplan teama de cataractă. Cataracta poate apărea încă de la naştere (cataracta congenitală) sau poate fi dobândită în cursul vieţii.

Copilul se poate naşte cu cristalinul opacifiat complet sau parţial, vederea fiind foarte scăzută. Între factorii incriminaţi sunt: îmbolnăvirea mamei de rubeolă, în primele trei luni ale sarcinii, când cataracta se proclamă mai ales. Se mai enumeră: sifilisul mamei, diferite viroze, oreionul, carenţa vitaminei B şi excesul de vitamină A, lipsa calciului etc. În alte cazuri, cataracta congenitală se încadrează într-un sindrom malformativ ereditar, ca urmare a unor tulburări genetice ale părinţilor.

Dr. VALERIU MANTA

Splendori nepreţuite

Dacă la Paris, inconfundabila capitală a modei, „haute couture" plânge, piaţa bijuteriei valoroase râde. Chiar dacă ambele aparţin aceleiaşi categorii de splendori nepreţuite, domeniul bijuteriilor nu este atins de criză. Poate pentru că, dincolo de frumuseţe, bijuteriile au şi valoarea lor sentimentală. Ele însoţesc trilogia iubirii legitime – logodnele, căsătoriile, naşterile –, dar şi iubirile pasionale, cu „ingredientele" lor numite „coups de foudre", despărţire, reîmpăcare. Aceste delicate obiecte din aur, argint şi pietre preţioase, a căror valoare se măsoară în carate, reprezintă o constantă atracţie pentru investitori. Cu toate acestea, în ultimii ani bijuteriile nu au mai putut să-şi păstreze intactă „coroana de rege de lux" şi ideile noi au revoluţionat domeniul. S-a trecut de la clasic la modern. A apărut o nouă generaţie de bijuterii. Ele sparg unele reguli clasice, admiţând amestecul de culori, sau alăturarea „semi-preţioaselor" rudelor lor nobile – diamante, smaralde. Dar, lucrul cel mai important, bijuteriilor de astăzi le place lumina zilei, fiind purtate de femeile îmbrăcate sport, în pulover şi pantalon. Ele devin astfel un accesoriu capital pentru look-ul femeilor. Aşa se face că, la fel ca în creaţia vestimentară se prezintă anual o colecţie de bijuterii scumpe (de peste 50.000 euro) şi două colecţii pentru piesele mai abordabile. După Chanel, din 1997 Dior şi-a creat un departament de bijuterii valoroase unde stilista Victoire de Castellane îşi pune în valoare imaginaţia şi bunul gust.

Gastronomice

Iată alte reţete pentru meniurile săptămânii, sugerate de doamna Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj-Napoca.

Găină cu maioneză şi aspic

1 găină, 1 morcov, 1 pătrunjel, 1 ceapă, 1 linguriţă cu oţet, 1 lingură cu vin, 300 g maioneză, 1 plic gelatină.

Se curăţă şi se spală pasărea şi se pune la fiert în apă clocotită, apoi se adaugă legumele, oţetul şi vinul. Când este gata se scoate găina, se taie bucăţi şi se aranjează pe un platou adânc, oval sau pătrat. Deasupra se acoperă cu maioneză şi peste maioneză se împrăştie aspic colorat (roşu, cu zeamă de sfeclă; verde, cu zeamă de spanac). Pe margine se pot aranja felii de castraveţi muraţi, legume fierte, feliuţe de lămâie, măsline fără sâmburi.

Salată asortată de legume cu maioneză

2 mere, 1 ţelină, 1 borcan (400 g) cu fasole păstăi, galbenă (conservă). Maioneză: 2 ouă, 1 linguriţă muştar, sucul de la 1/2 lămâie, ulei.

Se curăţă de coajă merele, se curăţă de coajă ţelina, se spală bine şi se dau prin răzătoare cu găuri mici. Se trece fasolea printr-un jet de apă rece. Se amestecă toate cruditătile, se sărează şi se piperează. Se face o maioneză dintr-un ou fiert, 1 ou crud, muştar, ulei şi suc de lămâie. Se amestecă împreună cu salata şi cine doreşte poate adăuga crenvurşti tăiaţi rondele, şuncă sau parizer. Se aşază pe un platou şi se ornează cu maioneză, măsline, ou fiert, castraveţi din oţet.

Salată de morcov cu mere

2-3 morcovi, 2 mere, suc de lămâie, ulei.

Se curăţă morcovii, se dau prin răzătoarea mică. Se curăţă merele, se dau pe răzătoarea mare. Se amestecă şi se adaugă ulei şi suc de lămâie. Cine doreşte poate adăuga o ceapă mică tocată fin. Este mai gustoasă cu oţet diluat.

Supă de linte, rece

500 g linte, 1,5 l apă, 1 ceapă, 3 căţei de usturoi, 1 lingură cimbru, oţet de mere.

Se spală lintea aleasă şi se pune de cu seară în apă. A doua zi se pune, cu 1,5 l apă şi 1 ceapă, la fiert 2 1/2 ore. Când lintea este aproape fiartă se adaugă sarea, usturoiul şi cimbrul, se lasă să dea câteva clocote. Se strecoară şi se acreşte cu oţet după gust. Se poate servi şi rece, cu pâine prăjită. Cine doreşte poate adăuga puţin ulei.

Cremă de cafea

0,5 l lapte, 100 g zahăr, 2 linguriţe esenţă tare de cafea, 3 gălbenuşuri, 1 albuş spumă.

Se fierbe laptele cu zahăr, se adaugă esenţa de cafea. Se lasă să se răcească. Se amestecă gălbenuşurile, cu albuşul spumă şi se toarnă puţin câte puţin laptele pregătit cu esenţa de cafea. Se pune în forme şi se aşază în baia de apă fierbinte sau la cuptor, să se închege. Se scot, se lasă la răcit şi se dau la frigider.

Pentru dumneavoastră, doamnă

NUMEROLOGIE - 2005

Să vedem, de această dată, anticipările numerologilor pentru cei al căror calcul personal conduce la cifrele anilor 7, 8, 9. (Pentru a şti cifra anului dumneavoastră, adunaţi cifrele zilei şi lunii de naştere. Adăugaţi cifra 7 – obţinută din adunarea celor 4 cifre ale anului 2005. Dacă aţi obţinut un număr format din două cifre, adunaţi-le pentru a ajunge la una singură, cuprinsă între 1 şi 9).

7 În pregătirea viitorului, aveţi nevoie de „o gură de oxigen", pentru a vă lua elan. Dacă nu veţi forţa destinul în dorinţa de a ajunge mai rapid la ţintele vizate, dacă veţi accepta să cedaţi, veţi reuşi să vă schimbaţi cursul vieţii. Neuronii lucrează la viteză maximă, astfel încât să fiţi atenţi să nu vă scape idei originale. Intelectualii, creatorii, cercetătorii se vor simţi foarte inspiraţi. Şi o călătorie în străinătate ar putea să marcheze evoluţia, dar, adesea, în voi înşivă veţi găsi forţa necesară. Rămâneţi răbdători şi aşteptaţi luna decembrie pentru a avansa spre viitorul pe care îl visaţi.

Vibraţiile anului vă vor forţa să trăiţi „cu încetinitorul", mai ales în primele luni. Vi se va părea atmosfera apăsătoare, mai ales dacă sunteţi o femeie hiperactivă. Nu încercaţi să opuneţi rezistenţă cu orice preţ, dacă nu doriţi să fiţi mereu cu nervii încordaţi. Evitaţi să vă lansaţi în proiecte noi profesionale, în cursul primelor şase luni ale anului. Obişnuiţi-vă să reflectaţi şi totul va fi bine.

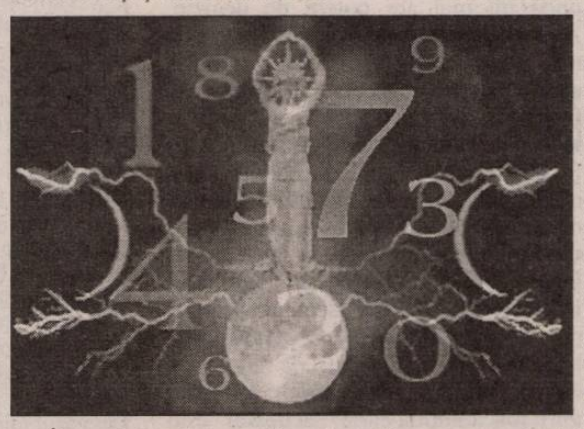

În anul 7 există tendinţa izolării. Veţi rămâne departe de prieteni. În schimb veţi trăi poveşti insolite, care vă vor deschide orizonturi noi. Celibatarii vor putea trăi un „coup de foudre".

8 Gata cu teoria. În anul 8 trebuie să mizaţi pe practică. Atenţie, nu rataţi cosul, pentru că nu veţi mai primi pasa. Visaţi să fiţi bogaţi şi veţi avea această posibilitate. Nu aşteptaţi rezultatele loteriei, ci faceţi în aşa fel încât să progresaţi în carieră. Dacă aveţi proiecte în acest sens, treceţi la acţiune. Lucraţi concret şi veţi sesiza oportunităţile care apar, pentru că începând din februarie vor fi extrem de numeroase. Un alt bonus: vitalitatea vă va fi la maximum. În anul 8 pasivitatea nu vă este favorabilă. Stând la locul dv. norocul vă va ocoli. Atenţie la impulsivitate: un cuvânt supărător sau un proiect prost negociat poate să vă facă să pierdeţi totul, mai ales la începutul anului. În caz de litigii, nu neglijaţi nici un detaliu şi nu vă eschivaţi de a apela la un mediator care va fi consilierul dv. Business-ul obligă, veţi întâlni mulţi oameni care vor putea să vă ajute în proiectele voastre, în special în martie. Dar, atenţie, evitaţi aroganţa cu noii prieteni, pentru că îi veţi pierde. Celibatarele vor fi atrase de bărbaţi mai în vârstă. În anul 8, femeile pot spera într-un mariaj frumos.

9 Este timpul reflecţiei. Acum a sosit şi vremea dv. şi puteţi, în sfârşit, visa la tot ceea ce veţi întreprinde în viitor. Pentru că programul vă este mai puţin încărcat decât anul trecut, profitaţi cultivându-vă mai mult prietenii şi făcând noi cunoştinţe. Evenimentele care v-ar şlefui destinul ţin de hazard. În acest an aveţi în cap noi proiecte profesionale, dar, aveţi răbdare. Conjunctura astrală vă este cel mai puţin favorabilă până în octombrie. Pe plan material se impune prudenţa. În anul 9 vă veţi pierde obiectivitatea şi emoţiile vor fi cele care vă vor ghida. Mai ales în iulie nu este cazul să forţaţi nota. Dacă nu veţi suporta inactivitatea, veţi avea tendinţă spre depresii. Nu rămâneţi prizonierii gândurilor negre. Înscrieţi-vă la un curs de desen, dans etc., mergeţi cu prietenii în excursii, călătoriţi mult pentru a vă reface resursele fizice şi psihice.

În 2005 veţi avea mintea foarte deschisă şi vă veţi arăta altruist. Veţi reîntâlni, probabil, oameni pe care i-aţi cunoscut cu multă vreme în urmă şi pe care i-aţi pierdut demult din vedere. Împreună veţi face bilanţul experienţelor voastre. Celibatarii îşi vor găsi „jumătatea" dorită.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Boala „jumătăţii de cap”

O boală care apare aproape imprevizibil şi ne întoarce viaţa pe dos. Poate să dureze 5 minute (însă revenind), un sfert de oră sau mai mult de 2-3 zile, repetându-se la anumite intervale de timp. În latină, i se spune *hemicrania*, ceea ce se traduce prin durere „a unei jumătăţi a craniului”, explicând precis forma de manifestare a bolii.

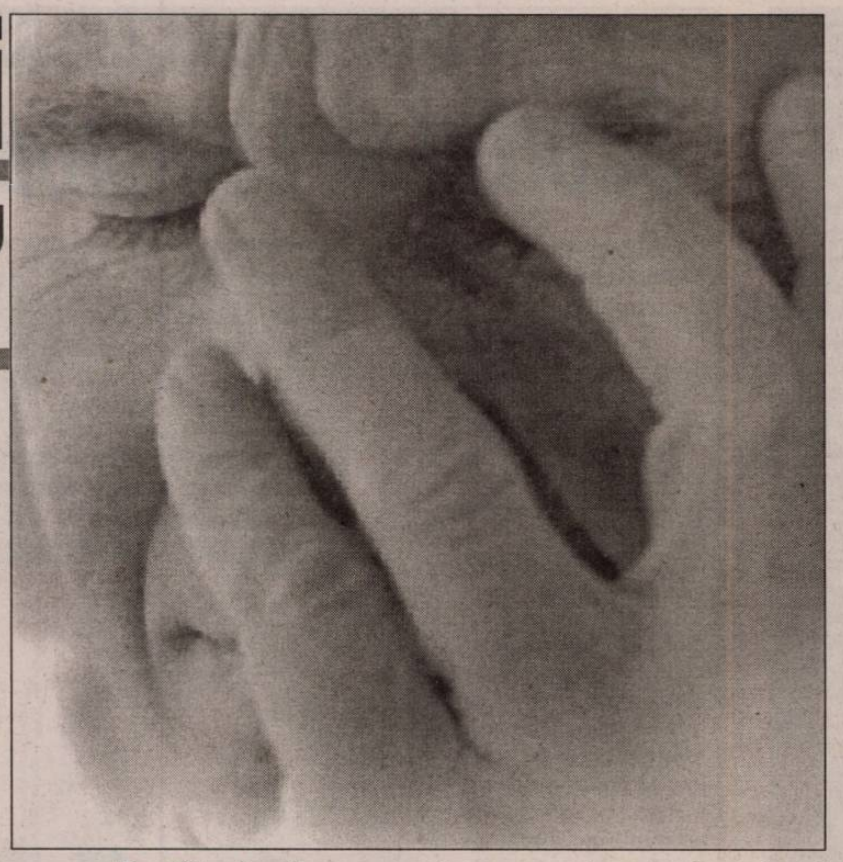

Este vorba, desigur, despre *migrenă*, în legătură cu care a circulat un pseudo-mit ce o atribuia exclusiv femeilor. Cu toate că nu e adevărat, femeile afectate de această maladie sunt, numeric, de circa patru ori mai multe decât bărbaţii, în rândul copiilor proporţia atingând în jur de 5%. Foarte grav este că, în plan general, zeci de milioane de oameni acuză simptomele specifice migrenei.

Clasic şi comun

Deşi patologia e precis localizată, cauzele variate fac dificilă stabilirea unui portret-robot al bolnavului: psihologice, alimentare, familiale, factori de mediu. Factori favorizanţi citaţi de obicei sunt oboseala şi stresul emoţional, schimbările meteorologice, perioadele menstruale şi utilizarea anumitor contraceptive, lipsa poftei de mâncare şi chiar unele alimente (brânză, nuci, ciocolată, nitraţii şi emolienţii din anumite preparate şi din alcool), dar la origine pot sta şi factori ereditari ori o malformaţie vasculară cerebrală. Există anumite semne ce preced declanşarea mecanismului migrenogen. În patologia clasică, se schimbă frecvent percepţia vizuală (dublarea imaginii, linii în zigzag, luminiţe), apar amorţeli, ameţeală, mers instabil, gândire confuză, bâlbâială ori chiar blocarea vorbirii, tremuratul mâinilor, al feţei. Desigur, nu se pune problema ca la una şi-aceeaşi persoană să se manifeste toate aceste simptome, însă ele revin la fiecare criză, în mod asemănător. După ce dispar, se instalează durerea propriu-zisă, sub formă pulsatilă. Avansând în intensitate, ea duce la greţuri, vărsături, sensibilitate la lumină şi la zgomote. În schimb, migrenele comune nu sunt anunţate de simptome precum cele de mai sus. Durerea apare instantaneu şi poate merge, dintr-o jumătate a capului, în cealaltă. Este o formă manifestată mai frecvent la copii şi însoţită deseori de dureri abdominale ce dispar, în urma vărsăturilor.

Profilaxie şi remedii

La apariţia simptomelor migrenei, persoana afectată trebuie să se prezinte imediat la medic, care poate aprecia dacă durerea de cap a fost cauzată de această boală sau, de exemplu, de tensiune. Medicaţia odată stabilită, este bine ca pacientul să apeleze la ea de îndată ce simte că o criză e pe cale să se declanşeze. De altfel, se înregistrează şi situaţii când durerile specifice revin de cel puţin trei ori pe lună, ceea ce înseamnă un serios semnal de alarmă. Prevenirea trebuie să ţină cont de acei factori favorizanţi ai bolii existenţi în viaţa subiectului, dar care se impune să fie eliminaţi ori înlocuiţi, cu concursul cadrului medical. Astfel, din dietă pot dispărea hrana rece, slănina, şunca, hot-dog, ciocolata, nucile, brânza, avocado, dar şi sarea – în cazul femeilor ce acuză migrene premenstruale, sau alcoolul, care facilitează manifestarea migrenelor. De asemenea, medicul poate recomanda metode contraceptive în măsură să le înlocuiască pe cele orale, dacă este cazul. Şi, pentru că oboseala psihică, stresul apar cel mai frecvent printre cauzele maladiei, se recomandă un program de somn regulat, exerciţii fizice în aer liber (plimbări, ciclism, înot), relaxare mentală, îndepărtarea factorilor de stres şi toate acestea puse sub semnul prudenţei sporite, atunci când şi schimbarea vremii contribuie la declanşarea mecanismului migrenogen.

*

Migrena reprezintă un tip de patologie la care, practic, este expusă orice persoană. De aceea, e bine să se ştie că boala nu este contagioasă, dar că, odată instalată, poate reveni pe parcursul mai multor ani, riscând să provoace chiar anumite probleme psihice. Pe de altă parte, însăşi medicaţia poate avea efecte secundare grave în timp, aici intervenind, în contrapondere, rolul important al dietei. Pentru diminuarea durerii, fiecare pacient trebuie să-şi cunoască organismul cât mai bine. Astfel, pentru unii are eficacitate o sursă de căldură aplicată pe zona dureroasă (o ţesătură înmuiată în apă caldă), în timp ce altora le e de ajutor punga cu gheaţă învelită într-un prosop. Aşezarea într-un loc liniştit, întunecat, respiraţia calmă, profundă, concentrarea asupra unui element relaxant, ajută şi ele la atenuarea considerabilă a formelor neplăcute de manifestare a bolii. Ca o concluzie, ar fi de remarcat că, deşi pare destul de dificil pentru omul modern, din aglomeraţiile urbane, să întruneasca toate aceste condiţii ale conservării sănătăţii, ele nu trebuie neglijate, întrucât consecinţele pot fi imprevizibil de grave.

Remedii naturale

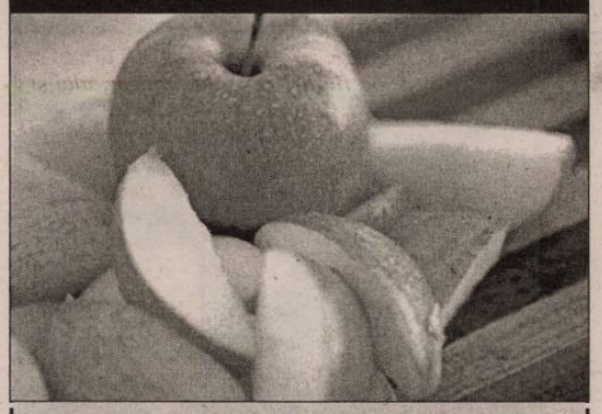

Fructul zeilor

Un măr pe zi ţine doctorul la uşă, aşa spune un proverb foarte răspândit, la fel ca acest fruct considerat hrana zeilor, în mitologia popoarelor scandinave. Şi nu sunt simple aprecieri metaforice, merele având utilizări multiple, ca remediu natural, atât intern, cât şi extern.

Consumul frecvent de fructe crude ajută în special digestia. Ele absorb din intestin toxinele şi microorganismele, totodată fiind şi uşor laxative. În schimb, la copii tratează diareele (fructe rase şi amestecate cu morcov 0,5-1 kg, de-a lungul unei zile). La aceeaşi categorie de vârstă, din mere şi zahăr în părţi egale, fierte la foc mic, se obţine un sirop, din care se dau câte două linguri înaintea fiecărei mese, pentru efectul laxativ, ca şi pentru cel pectoral, ajutând la eliminarea secreţiilor bronşice. Cura de mere crude este indicată şi în combaterea obezităţii, în diabetul infantil sau în ameliorarea stării persoanelor de vârsta a treia. Artrismul, reumatismul, guta, bolile rinichilor, apoi hipertensiunea arterială sau reducerea colesterolului din sânge beneficiază de tramentul care include merele. În asemenea patologii se indică o primă fază „de atac”, cu hrana compusă doar din 250-300 g orez fiert şi mere în cantitate nelimitată (durează 1-3 luni), după care pacientul începe să consume şi legume, cartofi, peşte, carne, pâine fără sare.

Extern, fructele fierte şi aplicate local dau bune rezultate în durerile de urechi, iar în amestec cu ulei (părţi egale) se folosesc în plăgile atone. De asemenea, medicina populară tratează inflamaţiile splinei cu tărâţe umezite cu decoct de mere concentrat şi cald. Încă o precizare, credem, utilă, ar fi aceea că merele cele mai bune pentru organismul uman nu trebuie să fie neapărat mari, frumos colorate şi lucitoare, la ţară chiar spunându-se că mărul care are vierme e cel sănătos.

Şi medicamentele „răcesc”...

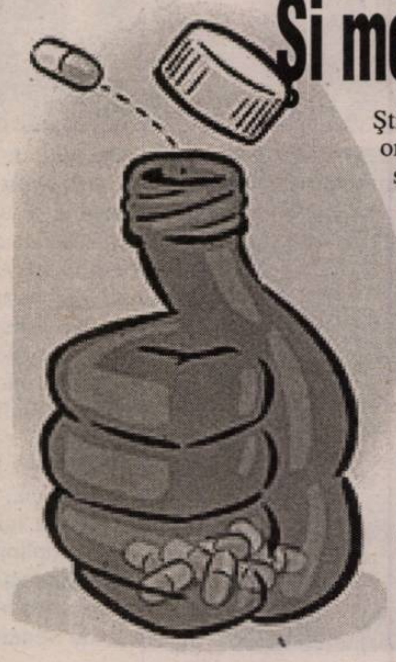

Ştim bine că în sezonul rece organismul nostru declanşează reacţii fiziologice, pentru a lupta împotriva temperaturilor scăzute. O mecanică formidabilă, care poate fi însă înfrântă, paradoxal, chiar de anumite medicamente. Se află în curs de desfăşurare cercetări orientate spre depistarea exactă a produselor farmaceutice care contribuie la agravarea efectelor frigului asupra noastră. Cele vizate cu prioritate sunt anumite medicamente împotriva hipertensiunii sau a anginei pectorale, altele prescrise în tratamentul hipotiroidiei, anti-epileptice, neuroleptice şi „majoritatea celor ce acţionează asupra stării de luciditate”, de tipul sedativelor şi al hipnoticelor. Evident, persoanele care urmează asemenea tratamente nu sunt sfătuite să le întrerupă ori să micşoreze dozele, în absenţa unui aviz al medicului, căruia trebuie să i se solicite părerea. Adaptarea tratamentului se va face şi în funcţie de alţi factori de risc: vârstă înaintată, maladii cronice (cardiovasculare, respiratorii etc.), condiţii de trai şi de muncă (malnutriţie, lucrul în aer liber).

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

„PIETRELE” DIN CORPUL NOSTRU

MARIETA SOARE, din Constanţa, în vârstă de 49 de ani, a fost diagnosticată cu litiază biliară şi afirmă că se teme de o posibilă complicaţie, mai mult decât de existenţa bolii, motiv pentru care ar duce-o mai departe „pe picioare”, însă acţionând în scopul de a o face mai uşor suportabilă. În esenţă, aceasta este problema cititoarei noastre, ce dezvăluie o componentă psihologică tipică pentru majoritatea bolnavilor, nepotrivită şi totuşi perpetuată în mod conştient: „vreau să mă fac bine, cât mai repede şi, dacă se poate, fără să sufăr, fără să fac eforturi deosebite”. Reacţie, în fond, omenească.

Calculii („pietrele”) la bilă au drept cauză principală de formare consumul frecvent de grăsimi şi de carne, ceea ce duce implicit la ideea ca bolnavul să scoată din alimentaţie aceste produse, care se pot înlocui cu altele, cum sunt preparatele din soia şi grăsimile vegetale (uleiul de măsline – o lingură dimineaţa, pe stomacul gol, apoi 20-25 minute repaus culcat pe partea dreaptă – are efecte foarte bune). Rămânând în acelaşi domeniu, amintim şi sucul de ridichi, eventual în amestec cu suc de morcovi, luat 30-40 mililitri, cu un sfert de oră înaintea meselor, dar se poate consuma aceeaşi legumă şi rasă, amestecată cu măr ras. Există şi alte reţete din medicina populară adresate calculilor vezicii biliare, ceea ce indică şi frecvenţa ridicată a acestei afecţiuni, dar soluţia optimă este contactarea şi ţinerea legăturii cu medicul specialist, apoi urmarea cu strictete a medicaţiei şi a regimului alimentar indicate, fără întreruperi nejustificate. Cât despre teama cititoarei noastre, ea are o justificare şi în faptul că „pietrele” respective pot avea şi dimensiuni foarte mici, astfel încât să poată fi eliminate fără probleme prin canalul coledoc (care are doar circa 4 milimetri în diametru), dar ajung uneori până la dimensiunile unui ou de prepeliţă! În fine, mai precizăm că rezultate remarcabile au şi unii bioterapeuţi, în determinarea eliminării fără dureri a calculilor, indiferent de mărime.

În căutarea ADN-ului mutant

Nu este vorba despre întâlniri de gradul trei ori despre bioinginerii frankensteiniene, ci problema se referă la domeniul depistării cancerului colorectal, afecţiune malignă deseori fatală şi din păcate destul de răspândită. Noul test, pus la punct de o echipă de cercetători americani, a fost aplicat în 81 de spitale, proporţia depistării bolii ajungând la 52%, faţă de numai 13%, prin metodele utilizate până în prezent. Tehnica respectivă constă în căutarea unor fragmente de ADN „mutant”, anormal, care apare în particule mici de sânge „ascunse” în scaunul bolnavilor. Rezultatele sunt încurajatoare, ele venind pe fondul creşterii incidenţei acestei maladii cu 50% în ultimele două decenii şi al înregistrării, într-o ţară precum Franţa, peste 16.000 de decese cauzate de ea, în fiecare an.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Nr. 11 (2470

CASETA CU UNICATE

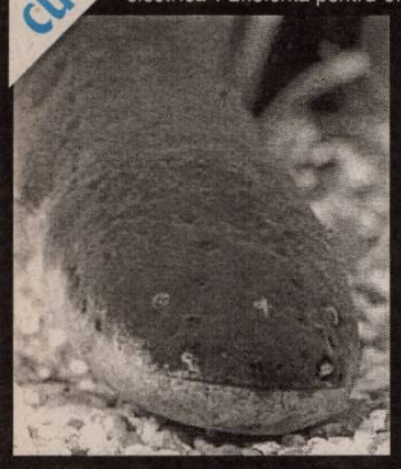

Ţiparul electric de Amazon

Una dintre cele mai enigmatice alifii care se vând prin târgurile ocazionale de pe cursul Amazonului, în special în Brazilia, este cea denumită „grăsimea electrică". Eficientă pentru orice fel de durere de oase şi de muşchi, această unsoare reprezintă o reţetă secretă a băştinaşilor care ştiu să prindă un ţipar electric de apă dulce fără să se curenteze. Formidabilul peşte cu alură de şarpe (şapte optimi din lungimea corpului reprezintă coada) poate produce şocuri electrice de până la 800 de volţi (la maturitate, când atinge 2 metri lungime), iar un pui cu lungimea de 20-30 de centimetri descarcă 50-60 de volţi. Cercetările incomplete au stabilit că în grăsimea din jurul coloanei vertebrale există trei tipuri de „baterii electrice", dintre care numai două au fost deslușite în ceea ce privește mecanismul de funcționare. Ţiparul se apără şi îşi imobilizează prada degajând electricitate. Unele studii arată că în zona capului sunt sarcinile negative, iar la finele cozii sunt cele pozitive. În stare relaxată, el nu generează impulsuri electrice.

PRIMII CRIMINALI ÎN SERIE DIN SUA

Scurtul şi Lunganul care au făcut-o lată

Povestea adevărată a lui John şi William Harp, desfăşuartă în a doua jumătate a secolului XVIII, poate fi definită ca o dezlănţuire diabolică a doi indivizi care au profitat la maximum de slăbiciunile inerente ale autorităţilor poliţieneşti din acea epocă. Zeci de crime (numărul oscilează între 30 şi 50), printre care şi pruncucideri, furturi, violuri şi incendieri au caracterizat aproape douăzeci de ani de aventuri macabre. Cei doi reprezintă primii ucigaşi în serie cunoscuţi ai SUA, consideraţi ca atare din cauza vastei lor activităţi criminale, căci, probabil, nu au fost primii care au comis atrocităţi în serie.

William-Lunganul şi John-Scurtul au fost de fapt veri, dar au rămas în istorie ca „fraţii Harp". În jurul anului 1775, aceştia au emigrat din Scoţia în teritoriile americane unde sperau să se îmbogăţească făcând comerţ cu sclavi. Dar abolirea sclaviei le-a dat planurile peste cap, cei doi fiind obligaţi, pentru a supravieţui, să se reorienteze „profesional". Şi cea mai la îndemână li s-a părut a fi viaţa de bandit, căci oamenii legii nu aveau pe atunci potenţialul de a lua urma infractorilor pe arii foarte mari şi de a organiza potere suficiente care să-i urmărească pe teritoriile mai multor state. În consecinţă, fraţii Harp şi-au făcut ucenicia foarte repede, în faimoasa bandă a lui Tory. Acesta se specializase în furturile masive din ferme şi în răpirea fetelor şi nevestelor pentru a primi răscumpărări cât mai grase. Dar, cu timpul, fraţii Harp au considerat că acest mod de a-şi câştiga existenţa este prea „cuminte". Părăsindu-l pe Tory, cei doi

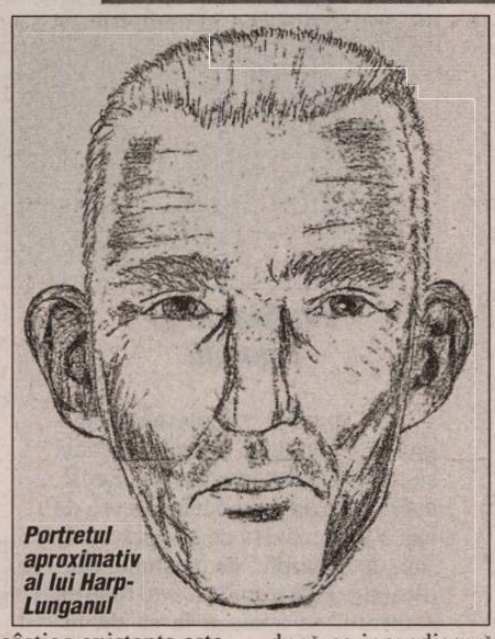

Portretul aproximativ al lui Harp-Lunganul

banditi au descoperit curând că uciderea unui om nu le lasă nici o urmă în conştiinţă şi că şerifii sunt neputincioşi dacă ştii să te ascunzi.

Primele însemnări despre crimele fraţilor Harp se referă la femeile răpite pentru a le fi „neveste de ocazie" şi pe care, după un timp, le omorau şi le aruncau în apele curgătoare. Zvonurile despre atrocităţile comise împotriva femeilor au parvenit dintr-o aşezare de indieni Cherokee, unde criminalii se refugiaseră după ce incendiaseră mai multe ferme de pe teritoriul statului Kentucky. Blamaţi de indieni, cei doi au început un lung pelerinaj prin centrul SUA şi se spune că la un moment dat, după aproape cincisprezece ani de crime şi jafuri, au vrut să se stabilească şi să aibă neveste. Cronicile – mai mult zvonuri despre acele evenimente – spun că atunci când soţiile lor au născut, fraţii Harp s-au înfuriat atât de tare, încât şi-au ucis pruncii dar şi pe mamele lor. Motivul? Îi împiedicau să se miște liberi. Deja în mai multe ţinuturi erau căutaţi pentru cel puţin 30 de crime, violuri, jafuri şi incendieri. Greşeala care i-a adus mai aproape de deznodământul vieţii lor criminale a fost făcută într-un han, unde, după ce au fost ospătaţi de un fermier, l-au ucis şi l-au aruncat în râul Ohio, pentru a-i viola nevasta şi apoi pentru a-i ucide întreaga familie. Martorii au format imediat o poteră, dar cei doi s-au refugiat în interiorul bandelor care făceau piraterie pe Green River şi Ohio River. Demenţa lor criminală i-a speriat şi pe crosarii de apă dulce. Denunţat, Harp-Lunganul a fost prins şi decapitat, capul fiindu-i afişat prin mai multe localităţi şi atârnat într-un copac. Harp-Scurtul a mai supravieţuit patru ani în bandele care se ascundeau în grote, dar a fost în cele din urmă prins şi spânzurat, apoi decapitat... În statul Kentucky există mai multe locuri care poartă numele Harp, cel mai odios din acele timpuri.

Rubens, poetul femeii împlinite

Ea mai proeminentă figură a artei flamande a secolului XVII (cum este apreciat de critică), Peter Paul Rubens (1577-1640) a cumulat în viaţă mai multe recorduri legate de vocaţia sa. În primul rând, Rubens – exponent marcant al barocului – a fost unul dintre artiştii care s-a dedicat cei mai mulţi ani studiului picturii. Marele flamand (născut la Siegen, acum oraş german) nu a devenit în cei peste treisprezece ani de „şcolarizare" în diverse medii artistice europene (Italia, Franţa, Spania etc.) doar un excelent cunoscător al stilurilor şi tehnicilor contemporanilor săi, ci şi un erudit al artei renascentiste şi antice. Un al doilea record profesional al lui Rubens, care poate

Unirea Apei cu Pământul

fi cu greu cuantificat într-un spaţiu atât de mic, este legat de numărul uriaş al comenzilor pe care le-a primit acest fascinant pictor. Practic, de când a devenit „maestru" al pictorilor din Antwerp (la numai 21 de ani) şi o dată cu pelerinajul său artistic în mai multe oraşe italiene (în primul rând la Veneţia), Peter Paul a fost solicitat de toate capetele încoronate ale Europei apusene şi nu a reuşit să facă faţă el însuşi suitelor de opere comandate. De aceea, Rubens a fost nevoit să lucreze acompaniat de numeroşi discipoli care, de obicei, terminau tablourile pe care maestrul le începea. Astfel, în Franţa, numai pentru Maria de Medicis (comandă pentru Palais de Louxembourg) a realizat douăzeci şi opt de compoziţii fabuloase.

Se mai poate vorbi şi despre un alt record, care evidenţiază la rându-i personalitatea marelui flamand şi importanţa operei sale. Astfel, mulţi critici apreciază că Peter Paul Rubens a avut cea mai lungă şi mai profundă influenţă asupra unor artişti de seamă din secolele următoare, inclusiv din veacul

Răpirea fiicelor lui Leucippe

Christ şi Sf. Ioan, cu îngeri

XIX. Mai mult de două sute de ani, acest titan al barocului a ajustat gândirea artistică a pictorilor europeni. Astfel, într-unul din numerele trecute l-am prezentat de Pierre Auguste Renoir, a cărui concepţie asupra formei nudurilor feminine (nu şi a culorilor) îşi are seva în femeia rubensiană. Într-adevăr, femeia lui Rubens este „împlinită" – după cum spunea Gaston Lombard – din toate punctele de vedere. Se

Autoportret cu Isabelle Brandt

poate spune că, muritoare sau zeiţă, corpul femeii este la Rubens unul „realist de frumos". Sensul acestei sintagme este că, aşa cum era concepţia în epocă, a fi durdulie, bine conturată fără a fi planturoasă, reprezenta sensul frumuseţii şi al maternităţii în acelaşi timp. O femeie „împlinită" reprezenta pentru Rubens o atracţie aparte, căci formele pline însemnau pentru el (şi nu numai) şi o expresie a sănătăţii. Admirând cele trei Graţii sau „Răpirea fiicelor lui Leucippe", nu putem să nu remarcăm faptul că, spre deosebire de concepţia despre femeia împlinită de astăzi, femeile lui Rubens nu au sânii exageraţi de mari, deşi sunt uşor corpolente.

Numit de Delacroix „Homer al picturii", Peter Paul Rubens s-a dedicat mai mult scenariilor mitologice decât operelor de inspiraţie religioasă (probabil din cauza oscilaţiilor confesionale din familia sa, care a trecut de la catolicism la calvinism şi apoi a revenit). Şi nu a uitat să lase posterităţii şi portretele celor două soţii ale sale, Isabelle Brandt şi Helene Fourmet (16 ani la măritiş), ultimei dedicându-i ultimii zece ani din viaţă.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ *...orașul Giurgiu este menționat în documente de la începutul secolului al XV-lea, din anul 1403?. Documentul respectiv este tratatul de alianță pe care Mircea cel Bătrân îl reînnoia cu regele polon Vladislav Jagello.*

◆ *...pe țărmurile „Lacului Morții din Sicilia nu crește nici un fel de vegetație? Orice ființă vie care intră în apele lui moare imediat, deoarece lacul, de origine vulcanică, are pe fundul său două izvoare, surse naturale de acid sulfuric.*

◆ *...Teofan Grecul a fost pictor și miniaturist bizantin de la mijlocul secolului al XIV-lea și începutul secolului al XV-lea? Emigrant în Rusia, a contribuit la dezvoltarea artei din Novgorod și l-a influențat pe Andrei Rubliov.*

◆ *...orașul Avignon din Franța a fost reședință papală? Această calitate a avut-o între 1309-1377.*

◆ *...scorușul este un arbore din familia rozaceelor, înalt de 15-20 metri, cu fructe mari, galbene sau brune? În zona mediteraneană se cultivă ca pom fructifer iar la noi crește spontan pe colinele însorite din regiunile sudice.*

◆ *...în miturile budiste din India exista un Arbore al Științei, un Pom al Cunoștinței binelui și răului, numit Bodhi? Sub el s-a produs iluminarea lui Buddha.*

◆ *...orașul Roman, așezat pe malul Siretului, este menționat documentar pentru prima oară în uricul din 1392 dat de Roman Vodă Mușat? De fapt Roman Vodă este întemeietorul orașului.*

◆ *...ulanii erau ostașii din corpurile de cavalerie mongolo-tătare din secolele XII-XIV? Același nume îl aveau și lăncierii călări din unele țări din Europa începând din secolul XVI.*

◆ *...capitala Somaliei este orașul Mogadishu (Mogadiscio)? Este un oraș cu circa 900.000 de locuitori.*

◆ *...fandango este un vechi dans popular spaniol? Se execută de o singură pereche cu acompaniament de chitară și castaniete.*

◆ *...drupa este un tip de fruct cu pericarp cărnos, colorat, și cu un sâmbure în care se află sămânța, cum sunt pruna, vișina, caisa, piersica, măslina etc.? Uneori drupa nu are pericarp cărnos, așa cum ne apare la migdal sau fistic.*

Știați că...

Bodh Gaya – locul iluminării

Cu mai bine de 2500 de ani în urmă, în orașul Kapilavastu de la poalele Himalayei, în familia lui Çuddhodana din neamul Gautama, șef al tribului Çakya, se năștea micul Siddharta, despre care nimeni nu-și imagina că va da naștere unei noi religii. La 19 ani acesta s-a căsătorit din dragoste cu verișoara sa Yasodra, a avut un fiu și a trăit ignorând noțiunea de suferință. În pragul vârstei de 29 de ani însă a fost șocat de patru întâlniri tragice cu un bolnav, un bătrân, un mort și un ascet. Astfel a aflat că există boală, bătrânețe și moarte, dar și o cale a renunțării voluntare la huzur. Tânărul Gautama părăsește în secret palatul și practică asceza vreme de aproape 7 ani. Așezat la umbra unui smochin (bodhi) are, după îndelungi căutări, revelația adevărului, devenind Buddha sau „Iluminatul". La 35 de ani își proclamă propria religie și vreme de 45 de ani călătorește prin nordul Indiei, predicând despre adevărata cale spirituală, calea de mijloc între asceză și plăcere, între uitarea de sine și răsfăț. Kushinagara, locul în care la 80 de ani s-a stins din viață, devine pentru budiști loc de pelerinaj, alături de locul nașterii sale, parcul de lângă Vanarași, unde a ținut prima cuvântare și Bodh Gaya, locul iluminării.

Relicva sacră de la Bodh Gaya reprezentând piciorul lui Buddha

Pentru credincioși acesta din urmă este cel mai venerat, smochinul devenind și el arbore sacru și sapiențial. Copacul sub ale cărui ramuri s-a așezat Buddha a fost consacrat oficial drept sacru de împăratul budist Ashoka (265-268 î.Ch.) care l-a împrejmuit cu un grilaj protector, ridicând în apropiere un sanctuar. Ulterior pe locul acestuia s-a construit templul Mahabodhi, cu un turn de piatră de culoare aurie. Mai târziu au fost ridicate mai multe sanctuare și stupa, Bodh Gaya fiind considerat de budiști centrul universului.

Înconjurat de mulțimea monumentelor se înalță un smochin despre care se spune că este urmașul celui de altădată.

Arbuștii, plantele agățătoare, palmierii și un smochin nu fac decât să sporească frumusețea construcțiilor dintre care se detașează net templul Mahabodhi. El este alcătuit din șiruri orizontale suprapuse, reprezentând un trunchi de piramidă care își păstrează forma avută în secolul al VII-lea. Chiar la intrare, în partea dreaptă se află un sanctuar mic, de cărămidă, aflat pe locul unde Buddha a stat fix privind smochinul, fără să clipească, vreme de o săptămână. „Calea pietrelor prețioase" este o terasă pe care Buddha se plimba meditând la adevărurile ce-i fuseseră dezvăluite și întrebându-se dacă să le dezvăluie lumii. Minunate incrustații, reprezentând flori de lotus, marchează urma pașilor lui.

Pe malul lacului Muchalinda din partea de sud a templului se află un alt smochin. Sub strămoșul acestuia medita „Iluminatul" când s-a dezlănțuit o ploaie torențială de care a fost protejat de către Muchalinda, regele șerpilor, încolăcit în jurul său și întinzând crestele celor patru capete pentru a-l adăposti. Sanctuarul Curcubeului, aflat la nord-est de templu, marchează locul unde Buddha, după iluminare, a iradiat o lumină strălucitoare.

Loc de procesiune pentru călugării budiști, Bodh Gaya își desfășoară viața în jurul copacului căruia îi subsumează toate monumentele. Arborele este împodobit cu steguțe colorate și eșarfe, la rădăcina lui pelerinii ard tămâie, așază flori și lămpașe. Este o altă lume. O lume a frumuseții și a echilibrului ale cărei simboluri pătrund adânc în sufletul omenesc.

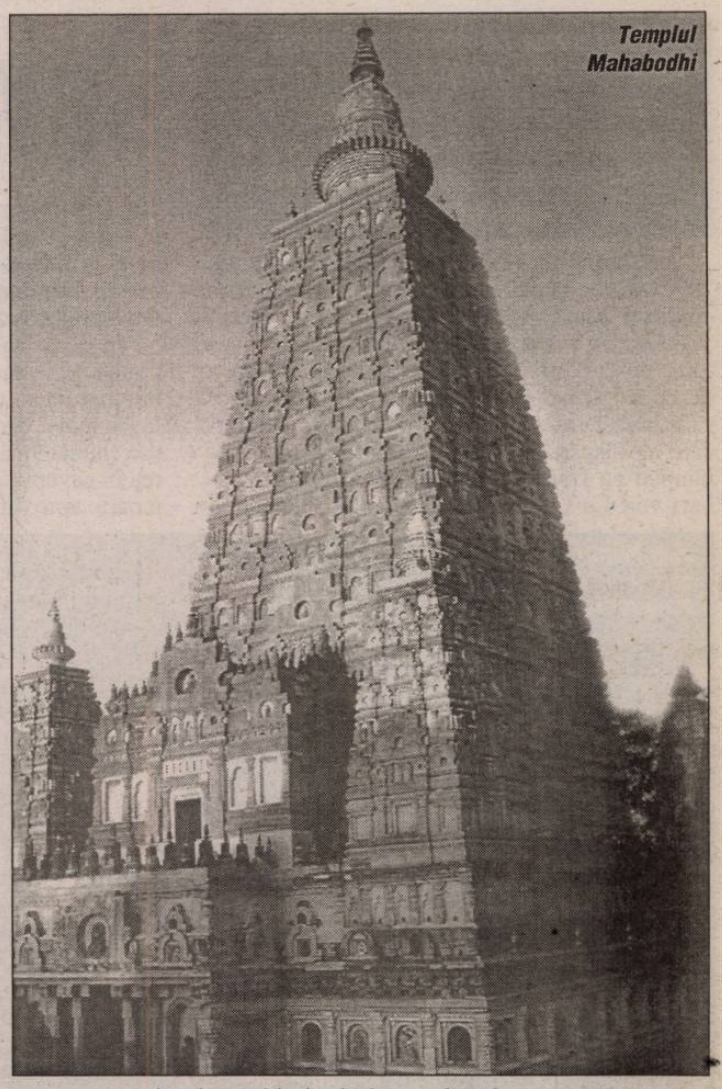

Templul Mahabodhi

Fântâna Inocenților

Capodoperă a Renașterii franceze aflată în apropierea vestitelor Hale și a Centrului Pompidou, Fântâna Inocenților este cel mai vechi monument de acest fel din Paris. Înălțată între 1547-1550 după desenele lui Pierre Lescot și sculptată de Jean Goujon este o construcție pătrată, fiecare față prezentând câte o arcadă și fiind acoperită de basoreliefuri înfățișând nimfe, tritoni, victorii. La origine fântâna era plasată pe zidul unei clădiri și nu avea decât trei suprafețe. Cea de-a patra, sculptată de Pajou, i-a fost adăugată în 1788, când a fost plasată în mijlocul pieței în care se află și astăzi.

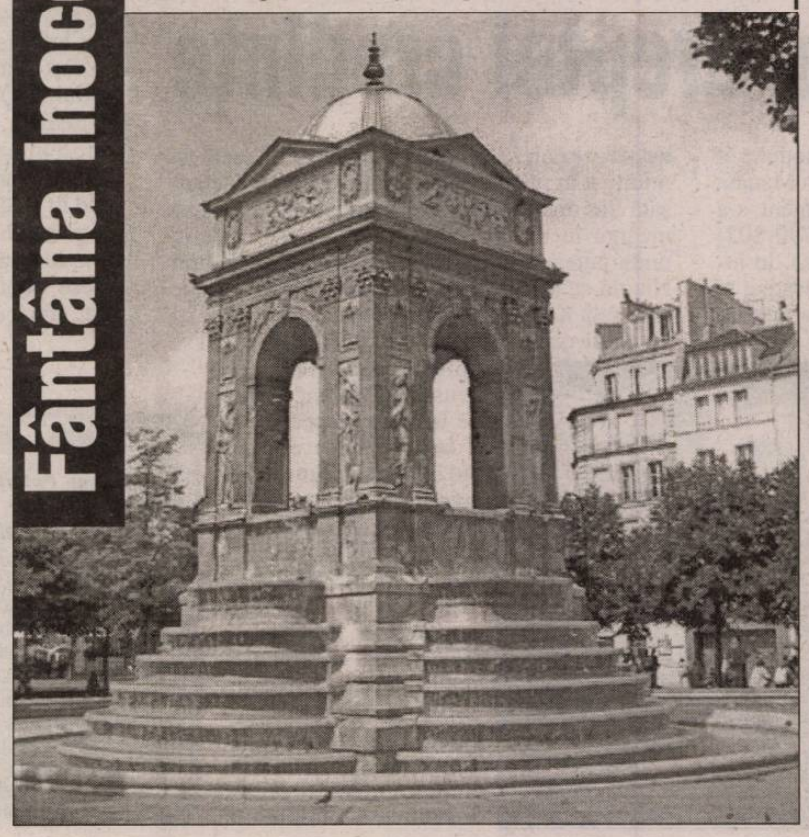

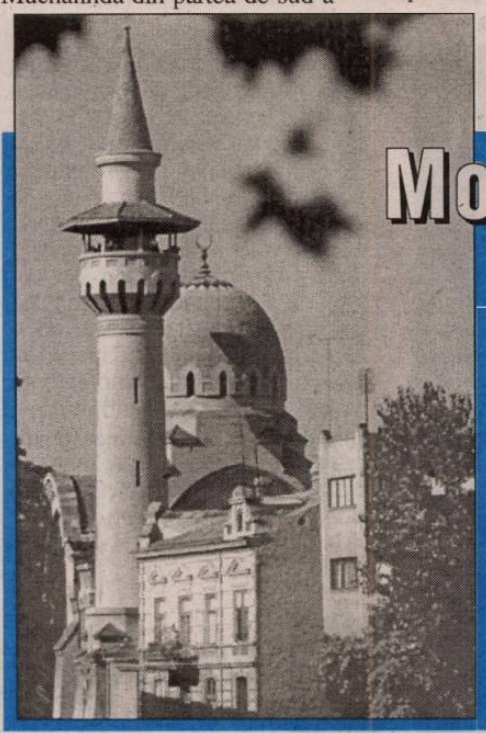

Moscheea din Constanța

Aflată între Piața străjuită de statuia poetului Ovidiu și Catedrala Sfinții Petru și Pavel, nu departe de mare, Moscheea din Constanța este una dintre cele mai cunoscute construcții ale orașului. Monument de arhitectură maură, a fost construită în 1910 cu un minaret de 50 metri și o cupolă de beton armat. Efortul depus prin urcarea numeroaselor trepte care duc în vârful minaretului este pe deplin răsplătit de minunata priveliște care ți se oferă de aici.

Clepsidra

Cu toate că în zilele noastre clepsidra a devenit mai mult un obiect decorativ, ea continua să aprindă imaginația, neputând fi ignorate multiplele sensuri simbolice ale ceasului cu nisip. Simbol al vremelniciei, al deșertăciunii și al scurgerii timpului, clepsidra ar vrea să-ți amintească de sfârșitul care se apropie cu fiecare clipă trecută. Ea face parte din recuzita zeului timpului, Chronos. Întrucât trebuie mereu întoarsă ea poate fi asociată cu timpul ciclic, cu revenirea eternă a evenimentelor cosmice. Este un îndemn la virtute și Sfinții Mucenici Ambrosie și Magdalena sunt reprezentați cu o clepsidră, sugerând cumpătarea și modestia.

Pagină realizată de **IRINA STOICA**

Caverna cu manuscrise

Mai puţin celebre decât cele descoperite la Marea Moartă, cele câteva zeci de mii de manuscrise din Dunhuang, din mătase sau din cânepă, au o istorie la fel de fascinantă.

Suntem în anul 1900. De la sfârşitul secolului XIX, câţiva exploratori europeni printre care englezul Mark Aurel Stein, germanul Albert von Le Coq şi francezul Paul Pelliot s-au aventurat în Turkestan, în nordul Chinei pentru a descoperi urme ale cetăţilor mitice şi ale comorilor budiste aflate pe Drumul Mătăsii. Comori care au dispărut în mare parte aşa cum s-a întâmplat cu frescele decupate de germanul Albert von Le Coq şi transportate în Germania. Din nefericire, unele dintre ele au fost distruse în timpul bombardamentului Berlinului din cel de-al doilea război mondial. Şi azi se văd în pereţii din siturile din Turfan, cicatricile rămase după prelevarea acestor fresce.

În acest an – 1900 – o întâmplare senzaţională avea să schimbe cursul explorărilor. La intrarea într-o cavernă din situl Mogao, un călugăr taoist dărâmă, accidental, un perete subţire al unei încăperi ascunse aflate chiar la intrarea în cavernă. Înăuntru se afla o nebănuită comoară: aproximativ 50.000 de manuscrise, picturi pe pânză de mătase şi cânepă şi alte obiecte de artă închise aici de zece secole! Timp de 7 ani, câteva manuscrise vor circula din mână în mână printre notabilii locali. În 1907 ajung în Urumqi, capitala Xinjiangului. Marc Aurel Stein cumpără o parte din aceste manuscrise. Unul dintre ele data din secolul VIII. Paul Pelliot care vorbea curent limba chineză pleacă în 1908 în Dunhuang şi se închide timp de trei săptămâni în camera cu manuscrise. Aici, la lumina lumânărilor, selecţionează mii de documente şi picturi înainte de a le cumpăra. Cercetează apoi şi alte grote, făcând fotografii şi notându-şi fiecare amănunt interesant: vor urma expediţii ruse şi britanice care vor face acelaşi lucru. Paul Pelliot îşi transportă comoara la Paris. Nu înainte de a trece prin Pekin pentru a prezenta câteva manuscrise unor eruditi. Autorităţile sunt informate imediat şi decid ca restul manuscriselor descoperite în grotă să fie expediate în capitală. Aproximativ 10.000 de manuscrise, singurele care vor rămâne în China.

În 1914, Aurel Stein reuşeşte să mai cumpere încă 600 de manuscrise. Alte câteva mii ajung în Rusia. Prin anii 1920-30 încep să circule falsurile. Oferta e din ce în ce mai mare. La fel şi cererea. De ce s-a creat o asemenea nebunie în jurul acestor manuscrise? În primul rând datorită vechimii lor (între 406-1200 d.Ch.). Documente în care erau tratate probleme economice, agricole, demografice, în care era înfăţişată viaţa din mănăstiri, arta taoismului, a divinaţiei. Printre ele figurau tratate de medicină şi o hartă a cerului a cărei precizie a fost depăşită de-abia în perioada Renaşterii europene.

Colecţia Pelliot aflată la Biblioteca Naţională din Paris conţine 4.000 de manuscrise chineze, fragmente sau suluri de până la 25 m lungime şi 4.000 de manuscrise tibetane în limba sanscrită, ebraică, turcă etc. Alte comori din Dunhuang se găsesc în Londra şi Saint-Petesburg.

DORIN MĂRAN

Paul Pelliot cercetând atent manuscrisele

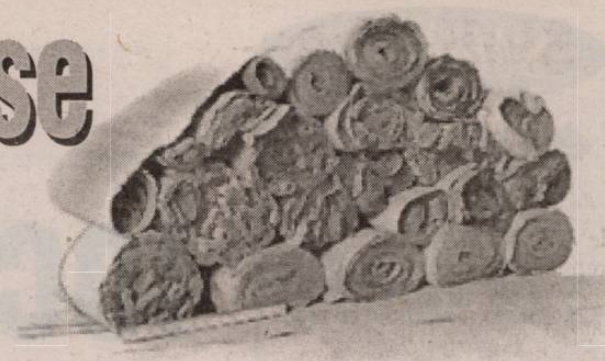

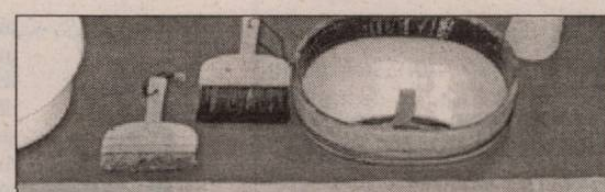

Refacerea pergamentelor, un procedeu care cere multă îndemânare şi răbdare

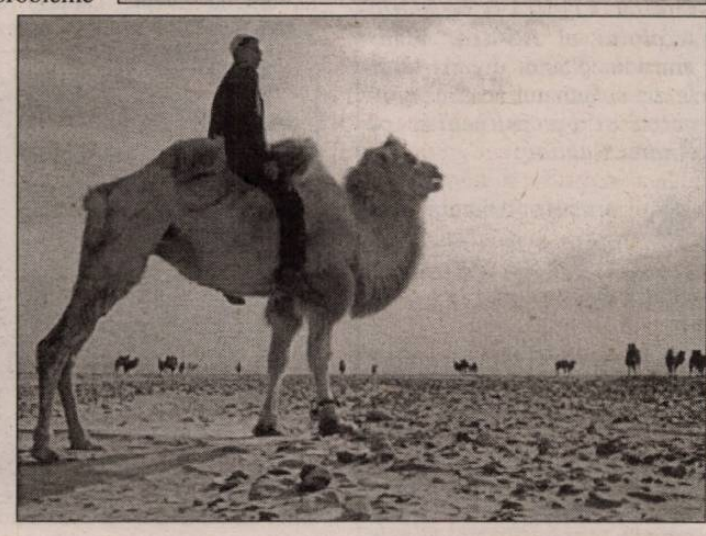

Splendorile naturii

Coloanele de bazalt din Munţii Perşani

Perimetrele în care sunt prezentate bazaltele în partea de vest a Munţilor Perşani, apar ca un triunghi cu un vârf în est, la Racoş, altul în vest, la Rupea şi altul în sud, pe valea Comanei. Fiecare vârf este marcat de apariţii ieşite din comun ca o dezvoltare a bazaltelor. Din acest motiv aici s-a declarat o rezervaţie naturală. Aceste bazalte au format, cu mult timp în urmă o placă unitară, dezmembrată de-a lungul vremii de eroziune. O suprafaţă mai largă o prezintă un platou situat la sud de Olt, între Bogata-Hoghiz şi Valea Lupşei iar în rest vom putea vedea doar masive izolate. Formaţiunile sedimentare de sub cele eruptive arată că procesele vulcanice au avut loc în timpul Cuaternarului. Bazaltele columnare pot fi foarte bine observate în carierele unde sunt chiar exploatate. Roca neagră, compactă sau poroasă, uneori cu vacuole umplute cu cuarţ, a fost şi este folosită în construcţii şi ca piatră de pavele. Pentru a preîntâmpina exploatarea exagerată dar şi pentru conservarea celor mai spectaculoase puncte de apariţie a coloanelor prismatice, câteva dintre ele au fost puse sub ocrotirea legii. Este vorba de Racoş, Piatra Cioplită şi Rupea.

Piatra Cioplită din Valea Comanei este cel mai sudic punct de apariţie al bazaltelor din Munţii Perşani. El reprezintă un centru de erupţie al bazaltelor, fiind umplutura unui coş vulcanic. Au aspect columnar, cu coloane scurte iar roca este compactă. Ansamblul este foarte frumos, *Piatra Cioplită* fiind încununată de o pădure dându-i o notă de sălbăticie destul de interesantă într-un relief foarte variat. Un alt punct este *Racoş* unde prismele de bazalt cu înălţimi până la 15 m sunt aproape drepte permiţând o examinare detaliată a structurii lor. Al treilea punct este *Rupea* şi reprezintă singurul *neck* (umplutura unui coş de erupţie) vizibil de bazalte din Bazinul Transilvaniei. Bazaltele sunt un mic „paradis" al Munţilor Perşani.

IOANA PROCA FLORIA

Bucurie printre specialişti

TURNUL DIN PISA SE ÎNDREAPTĂ!

După decenii de luptă cu înclinarea accentuată a Turnului din Pisa şi de perspectivă angoasantă a prăbuşirii, înclinarea celebrei opere arhitecturale pare ca s-a redus pentru prima oară în istoria lui! Turnul s-a îndreptat în ultimii ani cu 46 cm! Asta e ştirea bună pe care a anunţat-o echipa care s-a ocupat de lucrările de consolidare a monumentului. „Turnul are în prezent aceeaşi înclinare pe care o avea în urmă cu 200 de ani", a declarat Michele Jamiolkowski, preşedintele comisiei internaţionale pentru restaurarea celebrului monument italian. Acum Turnul are o înclinare cu 46 de centimetri mai redusă decât în 1993, când partea superioară se

afla la 4,4 metri fata de bază. Turnul din Pisa a început sa fie construit în anul 1173, lucrarea fiind terminată în secolul al XIII-lea. La scurt timp dupa aceea, turnul a început să se încline, se pare că din cauza terenului pe care se află fundaţia. Pentru a îndrepta monumentul de 14.500 de tone şi 55,86 metri înălţime, au existat o mulţime de proiecte. Turnul a fost contrabalansat cu blocuri de beton, a fost ancorat cu cabluri de oţel şi s-au extras tone de pământ de sub turn - din partea opusă înclinării, dar rezultate spectaculoase au întârziat să apară. Până de curând. Vizitatorii sunt singurii dezamăgiţi: o verticalitate normală a Turnului din Pisa ar însemna dispariţia de pe harta turistică a lumii a celebrului oraşel italian.

Panteon creştin

Martiri ai dreptei credinţe

În ziua de 20 martie, Biserica Ortodoxă îi prăznuieşte pe Sfinţii Mucenici ucişi în Mănăstirea Sfântului Sava. Tragicul eveniment s-a petrecut în timpul împărătesei Irina (790-802) şi a fiului acesteia Constantin al VI-lea. În jurul anului 800 arabii năvăliseră în Palestina şi făceau dese incursiuni în jurul Ierusalimului. Tradiţia spune că o astfel de invazie a avut loc chiar în Postul Mare, în joia dinaintea Paştilor. Atunci au fost ucişi toţi cei care se aflau în Mănăstirea Sfântului Sava iar chiliile au fost incendiate.

Peste trei zile, la 23 martie, sunt prăznuiţi Nicon şi cei 190 de ucenici ai lui, Sfinţi Mucenici. Sfântul născut în Neapole era fiul unei credincioase creştine care îi insuflase alese şi sincere sentimente întru Hristos. Fiind soldat în armata romană, recunoscut pentru vitejia şi curajul său, a dorit să primească botezul, dar în cetate nu se afla nici un preot. Toţi se retraseseră în munţi şi în pustietăţi datorită prigoanei declanşată din ordinul lui Deciu. Sfătuit de mamă să meargă în munţii sau pe insulele din răsărit, unde putea întâlni călugări sau preoţi, Sfântul Nicom se îmbarcă pe o corabie cu care ajunge în insula Kios unde poposeşte un timp, apoi îşi continuă călătoria până la muntele Ganos. El se opreşte aici, deoarece avusese o viziune legată de locurile respective şi îl întâlneşte pe episcopul Teodosie, egumen al unei mănăstiri cu 190 de călugări. Este botezat de acesta şi după trei ani este hirotonit preot şi apoi episcop. Preluând conducerea obştii de 190 de fraţi, Sfântul este sfătuit să plece în Sicilia împreună cu ceilalţi călugări. După moartea lui Teodosie procedează conform sfatului primit ducându-se împreună cu cei 190 de fraţi la Mitilene şi apoi în Sicilia. Aici înfiinţează o mănăstirre unde vin şi câţiva din foştii săi tovarăşi din armată. Guvernatorul ţinutului, Quintilianus, aflând de această oază de credinţă, îi arestează pe toţi monahii mănăstirii. Sunt supuşi la chinuri groaznice, dar îndură cu bărbăţie şi demnitate matiriul, cu toţii fiind în cele din urmă decapitaţi. Sfântul Nicon are parte de un tratament şi mai aspru. Este ars cu torţe şi târât pe pietre în goana cailor de care fusese legat. În cele din urmă este şi el decapitat, tragicul eveniment având loc în anul 251.

IRINA STOICA

Fresca din biserica Domnească Mare din Târgovişte

Dicţionar religios

- ***Cârjă* sau *Pateriţă*** –toiag purtat de autoritatea bisericească
- ***Ceaslov*** sau ***Orologiu*** –carte bisericească al cărei conţinut este alcătuit din anumite rugăciuni pentru diferite ceasuri ale zilei.
- ***Chiriarah*** –episcop, ierarh, conducător al unei eparhii, mitropolii, patriarhii
- ***Comănac*** –acoperământ al capului de formă rotundă, fără boruri, făcut din lână sau pâslă, pe care îl poartă călugării şi călugăriţele.
- ***Comănd*** –1) masă de pomenire a unui mort, praznic; 2) diferite bunuri pe care oamenii şi le pregăteau şi le păstrau pentru înmormântare sau pentru praznic.

Slujba sau tutunul?

Howard Weiers, în vârstă de 71 de ani, patronul unei importante antreprize din Michigan, a hotărât să se ocupe serios de sănătatea angajaților săi. Pe lângă faptul că încă din 2003 a angajat un nutriționist pentru consultații și sfaturi în ceea ce privește regimul alimentar el oferă prime de 100 de dolari celor care își ameliorează sănătatea și bonuri cu reduceri de 45 la sută pentru amatorii de săli de gimnastică.

Având el însuși o formă excelentă, patronul consideră că randamentul celui ce lucrează este strâns legat de problemele de sănătate, economisindu-se astfel și banii de asigurări.

De aceea s-a simțit obligat să ia și măsuri severe. Cea mai drastică a fost interzicerea fumatului. În 2003 l-a interzis doar la serviciu, prin călcarea dispoziției respective riscându-se o amendă de 50 de dolari. Acum el a interzis și fumatul acasă, cerându-le în același timp celor supraponderali să slăbească urgent. Interzicerea totală a fumatului la domiciliu a dus la demisia a patru din cei 200 de angajați. Aceștia au refuzat să se supună unei analize de urină impusă de fondatorul și singurul acționar al societății.

Specialiștii de la forurile de resort au apreciat că măsura poate constitui un precedent cu condiția să supraviețuiască unor contestații juridice, dar până acum nu s-a depus nici o acțiune în acest sens. *(I.S.)*

Ce le trece unora prin minte?

Cine nu-și dorește să fie considerat un om cu scaun la cap? Toată lumea, fie că e vorba de un scaun stil sau unul de bucătărie. Dar de aici și până la a te lupta cu recordul de ținere a unui scaun pe cap, e drum lung. Poate că din plictiseală sau poate din dorința de a fi mai originali decât alții, unii oameni inventează astfel de concursuri pentru a se umple de „glorie". Germanca Angeline K. este o performeră în acest sens, ea rezistând cu un scaun pe cap, în poziția în picioare, nu mai puțin de 18 ore și 20 de minute. Fată tânără și cu tot viitorul înainte, Angeline a vrut să demonstreze publicului (n-a urmărit-o decât o mână de oameni) și mai ales iubitului ei că este plină de ambiție și răbdare. Dar mai interesant decât acest concurs este titlul competiției: „Scaunul înțelepciunii". Cam ciudată denumire, mai ales că după terminarea probei, tot șezutul este cel care are de-a face cel mai mult cu scaunul cu pricina.

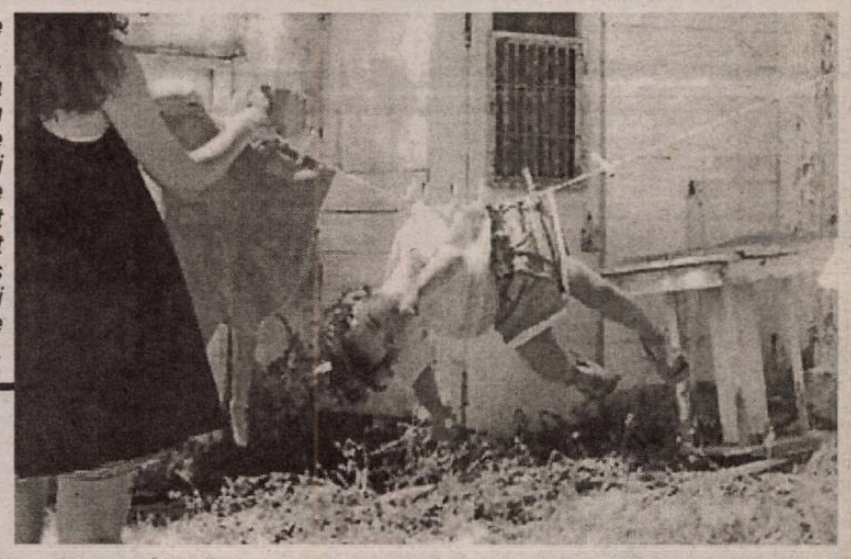

Cei mai neastâmpărați copii primesc pedepse diferite, în funcție de imaginația părinților. Fotografia alăturată nu este trucată. Fetița „pusă la uscat" își ispășește vina de a murdări rufele din curte, jucându-se cu un cățel căruia nu-i pasă de munca mamei. După ce i-a atras atenția de mai multe ori, mămica respectivă s-a înfuriat atât de rău, încât și-a agățat fiica pe sfoară și a alungat câinele nărăvaș. Nu știu dacă fetița va fi învățat ceva din această penitență, dar eu personal n-aș recomanda nici unei mame o astfel de experiență.

Această magnifică fotografie a unui amator american, care reunește un prunc și un pui de câine din rasa Shar Pei, a avut o istorie foarte veselă pentru cititorii unei reviste americane. Cititorii au fost invitați, ca la un fel de concurs, să găsească cel mai potrivit titlu pentru splendida imagine. Ei bine, competiția a fost câștigată de o cititoare foarte inspirată, care a scris așa: „Aveți un fier de călcat?" Câștigătoarea se referă cu duioșie la ondulațiile pielii puiului de om, care dispar o dată cu înainterea în vârstă, dar care la rasa Shar Pei rămân toată viața. (P.I.)

Din istoria terorismului

Cobra cu șapte capete

Pe 17 mai 1974, o mică armată de trăgători de elită din FBI și polițiști atent selectați lua cu asalt o clădire aflată într-un cartier de negri al orașului San Francisco. Acțiunea s-a desfășurat ca-n filme și într-un fel chiar așa și era. Regizată în cele mai mici detalii, operațiunea de anihilare a unui grup de teroriști devenit celebru pe mapamond a „beneficiat" de... transmiterea în direct pe toate posturile de televiziune, ca și de o amplă mediatizare ulterioară în ziare, datorită prezenței la fața locului a unui număr impresionant de ziariști.

„Coincidențe" bine regizate

Rafale prelungite de arme automate, grenade cu gaze lacrimogene, explozii spectaculoase și, în final, un incendiu de amploare, care a mistuit clădirea. Nici unul dintre teroriști nu a scăpat cu viață. Dar ceea ce în fața opiniei publice apărea drept o victorie a autorităților statului împotriva elementelor antisociale ascundea și un detaliu greu de bănuit: fuseseră eliminați astfel importanți martori implicați într-un caz ce a făcut mare vâlvă la vremea respectivă – „răpirea" și convertirea la terorism a tinerei multimilionare Patricia Hearst.

Foarte interesant este și alt amănunt. Exact când poliția își pregătea asaltul, magazinul de obiecte sportive „Mel's Sporting Goods" devenea ținta unui jaf. Bandiții, un bărbat și două femei, nu au avut însă succes, întrucât declanșarea sistemului de alarmă i-a obligat să fugă. Ajunși în motelul unde stăteau ascunși, au constatat cu stupefacție că toate posturile tv transmiteau amintita acțiune a poliției, localizarea diferită a camerelor de luat vederi oferind condițiile optime pentru conectarea la o realitate de-a dreptul sinistră. Dar nu latura „artistică" îi interesa pe cei trei, ci certitudinea că acolo, în clădirea încercuită se aflau toți ceilalți membri ai organizației teroriste *Armata Simbiotică de Eliberare* (SLA), din care și ei făceau parte. Iar piesa de rezistență, dacă poate fi numită astfel, era amintita Patricia, pe numele ei de rebelă Tania. Probabil, pentru că acest pseudonim avea fascinante rezonanțe rusești...

Revoluționara din palat

A curs multă cerneală în presa americană și în cea vest-europeană, mai întâi după ce, pe 4 februarie 1974, fiica lui Randolph Hearst II, magnat al presei americane, a fost răpită de trei teroriști, dintr-un apartament în care se afla împreună cu iubitul ei, un

oarecare Steven Weed, angajat ca profesor de matematică pentru odrasla multimilionară. De fapt, acest din urmă cuvânt poate că ascunde explicația a tot ce avea să urmeze. Patricia avea ea, singură, o avere personală de peste 200 milioane de dolari, trăia într-un palat de o opulență orbitoare, situat în California, unde numai piscina costase un milion de dolari, fond „locativ" pe care germinase un plictis suprem, ușor de deturnat, la 19 ani, către violență. Un asemenea teren generos și fragil a reprezentat și șansa uriașă, și fatalul sfârșit al organizației SLA. Firește că, la început, regatul media a acuzat terorismul de grup ce o făcuse victimă pe însăși Patricia, însă a venit apoi o stranie solicitare din partea SLA. Nu cerere de răscumpărare, nu apeluri disperate ale victimei, ci solicitarea ca ultrabogatul magnat să le ofere californienilor alimente în valoare de două milioane de dolari!

Atacarea Băncii Hibernia

Lovitură de teatru: satisfacerea cererilor teroriștilor nu a fost urmată de eliberarea fetei, ci de o dezvăluire șocantă. Patricia însăși devenise membră a SLA, apărea chiar în câteva fotografii ținând în mână o mitralieră, iar hotărârea ce i se citea pe chip, de a-și lua soarta (și mai ales libertatea) în propriile mâini, avea să fie confirmată de acțiunile ulterioare. S-a vorbit mai târziu despre spălarea creierului, despre determinare prin intermediul forței, la a acționa violent, dar nici un astfel de argument nu rezistă la o analiză psihologică a personalității tinerei. Altfel, ce ar fi determinat-o pe Tania să participe activ la jaful de la Banca Hibernia, proprietate a familiei unei prietene, unde toți atacatorii purtau cagule, cu excepția ei, deși știa clar că în interior existau camere de luat vederi? Totul a fost pregătit și executat la modul profesionist, a existat doar un rănit dintre funcționarii băncii, iar suma furată nu a depășit 10-11.000 de dolari. Mult mai importantă a fost însă mediatizarea imediată a acțiunii, răspândită rapid pe întreg mapamondul, din motive lesne de înțeles. Totuși, deși celebritatea era garantată, SLA se vedea brusc și foarte vulnerabilă, astfel că șeful grupării a decis divizarea în celule de câte trei, care să acționeaze independent. Iar în acest puzzle, Tania a trebuit să rămână alături de soții Harris, numiți în organizație Iolanda și Teko.

Un (alt) fel de proces

Trebuie să fii foarte naiv pentru a crede că acțiunea în forță a FBI, din 17 mai 1974, nu urmărea – pe lângă distrugerea rețelei SLA, o grupare formată din câteva zeci de indivizi dopați cu idei extremiste de stânga și având drept simbol o cobră cu șapte capete – salvarea foarte bogatei fiice a magnatului Randolph Hearst, fie și cu prețul vieții câtorva „paria", oricum aflați în afara legii. Ceea ce, de altfel, s-a și întâmplat. Iar urmările au confirmat așteptările opiniei publice americane. Patricia-Tania a fost arestată în cel mai banal mod posibil, în apartamentul noului său iubit, un vopsitor pe nume Steven. A urmat procesul, în cadrul căruia statul american a cheltuit sume enorme (din banii contribuabililor, desigur), în timp ce – sub luminile nestinse ale mijloacelor media – în apărarea odraslei multimilionare venea cel mai mare avocat american, cu o echipă ce a ocupat nu mai puțin de 35 de camere, într-un hotel din San Francisco. De partea acuzării, în ordinea „firească" a lucrurilor, apărea un procuror la primul său proces. Verdictul era ca și cunoscut, numai că judecătorul Carter a avut curajul să o condamne pe bogata teroristă la detenție de 35 de ani. A urmat un leșin al acuzatei, mare tam-tam mediatic și moartea subită a îndrăznețului Carter. Firește, ulterior, pedeapsa a fost redusă treptat, până la o durată simbolică de 5 ani, și aceia înjumătățiți și petrecuți într-un fel de apartament de lux, cu trei camere, televizor, telefon, gardieni selectați cu grijă. În final, Patricia a fost grațiată chiar de către președintele Jimmy Carter. Amănunt ce nici nu mai are nevoie de comentarii... *(A.N.P.)*

Bunicuța cu volan de platină

Marcelle P. o femeie în vârstă de 85 de ani din Rouen (Franța) a primit din partea președintelui unui Club automobilistic un volan de platină, o recompensă pentru cei 67 de ani de condus fără a fi implicată în vreun accident rutier. „Am învățat să conduc mașina unchiului meu la țară pe când aveam 14 ani mărturisește Marcelle iar la 18 ani am obținut fără probleme carnetul de conducere. În câțiva ani am făcut zeci de mii de kilometri bătând Franța în lung și-n lat. Am trecut de multe ori prin situații periculoase dar am reușit să evit de fiecare dată accidentele. Nu fără ajutorul bunului Dumnezeu. Singura dată când mașina mea a avut de suferit s-a datorat unei efracții puse la cale de doi tineri aflați în stare de ebrietate care mi-au spart mașina în speranța că vor găsi vreun obiect de preț. Negăsind nimic au sfâșiat scaunele cu un cuțit. Am avut atâtea mașini încât nici măcar nu-mi amintesc numărul lor. Nimic nu m-a oprit să mă urc la volan, nici ploaia, nici zăpezile, nici furtunile puternice. Singurul lucru care mă deranjează azi e comportamentul în trafic și mă refer în primul rând la tineri care conduc ca niște nebuni, ignorând adesea legile de circulație", a mărturisit octogenara în fața presei, neuitând să adauge faptul că femeile sunt mult mai disciplinate în trafic decât bărbații. „Dacă s-ar afla la volan doar femei, numărul accidentelor ar scădea drastic." *(D.M.)*

VINERI - 18 martie

TVR 1

7.00 Jurnalul TVR 7.45 Agenţia doi fără un sfert 10.05 Ochiul magic (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Garantat 100% (r) 13.00 Spectacolul lumii (r) 13.30 Desene animate 15.30 România politică 16.00 Film: „Alex şi Emma" (SUA, 2003) 17.40 Interes general 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Patinaj artistic 22.00 Şcoala vedetelor 0.00 Film: „Nijinski" (M. Britanie, 1980) 2.25 Serial: „Felicity" 4.10 Film (r) 6.05 Serial: „Destine secrete".

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 9.10 Omul care aduce cartea 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.15 Serial: „Doctorul de suflete" 12.00 Zâmbete într-o pastilă 12.30 La Bloc (r) 13.30 Zâmbete într-o pastilă 14.00 Film: „Triunghiul morţii" (România, 1998, partea I) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile ProTv 20.15 Film: „Raport Special" (SUA, 2002). Cu: Tom Cruise 23.45 Film: „Cavalerul întunericului" (SUA, 1995). Cu: Billy Zane 1.45 Film (r).

antena 1

7.00 Observator 8.00 Canalul de ştiri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Hercule" 13.45 Film: „O invenţie de milioane" (SUA, 1979) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.45 9595 - Te învaţă ce să faci 19.00 Observator 20.15 Geniali - Gheoghe Hagi 0.00 Film: „Luptătorii" (SUA, 1995) 1.30 Concurs interactiv 3.30 Serial: „Dinozaurii".

PRIMA TV

9.30 Serial: „Dragoste şi putere" 11.00 Monica (r) 12.55 Bani la greu 14.25 Serial: „Sunset Beach" 15.25 Serial: „Dragoste şi putere" 15.50 Camera de râs 16.30 Trăsniţi în N.A.T.O. (r) 16.50 Kensky Show 18.00 Focus 19.00 Dance Masters 2005 20.00 Serginio 21.00 Ce vor fetele 23.00 Film: „Poveste din Bronx" (SUA, 1993). Cu: Robert de Niro 2.00 Bani la greu 3.00 Clubul de noapte.

acasă

5.00-9.15 Reluări 11.15 Serial: „Şapte femei" 12.15 Serial: „Îngerul nopţii" 13.15 Serial: „Răzbunarea" 14.15 Serial: „Pisica sălbatică" 15.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Gitanas" 19.15 Serial: „Te voi învăţa să iubeşti" 20.15 Serial: „Numai iubirea" 21.30 Un bărbat adevărat 23.30 Serial: „Extravaganta Anastasia".

TVR 2

8.30 CeZar şi Tipar - Revista presei 10.00 Tonomatul DP2 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.45 Oltenești la TVR2 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Insula piraţilor" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Lecţia de privit 17.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 18.30 Auto club 19.00 Serial: „Soţia lui Lorenzo" 20.00 Serial: „Dragul de Raymond" 20.30 Doc.: „Castele şi mănăstiri din Austria" 21.00 NBA Action 21.30 Jurnalul TVR 22.15 D'ale lu' Mitică 23.15 Serial: „Umbrele întunericului" 0.00 a3 - Alternative Tv 2.30 Baschet: L.A. Lakers - Indiana Pacers 5.30 Expres Tv.

PRO CINEMA

6.00 Apropo Tv 7.00 Rondul de dimineaţă 13.00 Serial: „Labratorul lui Dexter"" 15.00 Doc.: „Redescoperirea lumii" 16.15 Doc.: „Mapamondul, pas cu pas" 17.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 18.00 Film: „Un tramvai numit dorinţă" (SUA, 1951) 20.00 Serial: „Evadatul" 22.00 Film: „Magnolia" (SUA, 1999). Cu: Juliane Moore.

SÂMBĂTĂ - 19 martie

7.00 Fotmula 1: M.P. al Malaeziei - Calificări 8.30 Desene animate 10.00 Serial: „Justiţie militară" 10.55 Ham şi miau 11.25 Spectacolul lumii 11.55 Misterele originii omului 12.45 Orizont 2007 14.00 Parinaj artistic 16.00 Film: „Veronica se întoarce" (România, 1973) 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Surprize, surprize 23.15 Box: Noaptea campionilor 1.00 Film: „Ceasul Pandorei" (SUA, 1996, partea I). Cu: Richard Dean Anderson 3.20 Film (r) 4.55 Formula 1: M.P. al Malaeziei. 6.00 Magia filmului: Tom Hanks.

7.00 Film (r) 8.30 Desene animate 10.00 Serial: „Cleopatra 2525" 11.00 Ski Magazin 11.30 Promotor 12.15 Magazin UCL 13.00 Serial: „O lume dispărută" 14.00 Film: „Sufletul Clarei" (SUA, 1988). Cu: Whoopi Goldberg 16.00 Film: „Şapte ani în Tibet". Cu: Brad Pitt 19.00 Ştirile ProTv 20.15 Film: „Doctorul Dolittle" (SUA, 1998). Cu: Eddie Murphy 22.15 Film: „Corupţie în Cartierul Chinezesc" (SUA, 1999) 0.45 Film (r).

6.30 Serial: „Seaquest" 8.00 Desene animate 10.00 Casa de piatră 10.30 Roata de rezervă 11.00 Vreau şi eu 11.30 Gillette World Sport 12.00 Serial: „Îngerul păzitor" 13.15 Serial: „Benny Hill" 14.00 Serial: „Justiţiarii Vestului" 15.00 Geniali (r) 18.40 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.00 Fotbal: Naţional - Poli Timişoara 23.00 Film: „Jerry Maguire" (SUA, 1996). Cu: Tom Cruise, Cuba Gooding Jr 1.30 Concurs interactiv 3.30 Film: „Afaceri necurate" (SUA, 1998). Cu: Lorenzo Lamas 5.45 Doc.: „Minunile naturii".

8.00 Serial: „Mutant X" 9.00 Ora nouă a României 10.00 Ministar 10.30 Sport, dietă şi o vedetă 11.00 Motor 11.30 Viteză maximă 12.00 Dance Masters 2005 13.30 Vedetă la măturâ (r) 14.30 Ce vor fetele (r) 16.30 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 20.00 Poliţia în acţiune 21.00 Film: „Moondance" (coprod., 1995) 0.00 Serial: „Omul din umbră" 3.00 Film (r).

8.15 Serial: „Te voi învăţa" 9.15 Serial: „Minciuna" 11.15 Serial: „Şapte femei" 12.15 Serial: „Îngerul nopţii" 13.15 Serial: „Răzbunarea" 14.15 Serial: „Pisica sălbatică" 15.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Gitanas" 19.15 Serial: „Te voi învăţa să iubeşti" 20.15 Serial: „Numai iubirea" 21.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 23.30 Serial: „Extravaganta Anastasia" 0.30 Serial: „Dorinţa".

7.30 Desene animate (r) 8.30 Doc.: „Fantomele Dunării" 9.30 Steluţe pentru Europa 10.00 Doc.: „În căutarea castelului din Carpaţi" 11.00 Baschet (r) 12.30 Magazin IT 13.00 Serial: „Vânt şi nor" 14.00 Televiziunea, dragostea mea 15.00 Fotbal: Farul Constanţa - U. Craiova 17.00 Via Sacra 18.00 Serial: „Miracole" 19.00 Doc.: „Culoarele puterii" 19.55 Rugby: Anglia - Scoţia 21.45 Jurnalul TVR 22.00 Serial: „Doctorii" 23.00 Film: „Titanic" (ultima parte) 0.35 Serial: „Inspectorul Burnside".

6.00 Apropo Tv 12.00 Doc.: „Redescoperirea lumii" 14.00 Film (r) 16.00 Serial: „Visuri americane" 17.00 În jurul lumii 17.30 Descoperă România 18.00 Film: „Şoricelul se pune cu Elefantul" (SUA, 1959) 20.00 Film: „Răzbunarea haiducilor" (România, 1968) 22.00 Serial: „Sub pământ SRL" 23.15 Serial: „Oz - Închisoarea federală" 3.30 Serial: „Evadatul".

DUMINICĂ - 20 martie

7.00 Universul credinţei 8.30 Desene animate 8.55 Formula 1: M.P. al Malaeziei 11.00 Serial: „Justiţie militară" 11.50 Viaţa satului 14.00 Patinaj artistic 16.30 Dănutz s.r.l. 17.40 Tezaur folcloric 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Zâmbet pentru Asia 21.00 Garantat 100% 21.55 Fotbal: Villareal - Steaua Bucureşti 0.15 Film: „Ceasul pandorei" (ultima parte) 3.15 Film: „Sub pecetea crimei" (SUA, 1995).

6.00 Film: „Şapte ani în Tibet" (r) 8.30 Desene animate 10.00 Provest 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Bucătăria lui Radu 14.00 Film: „Ferma veselă" (SUA, 1988) 16.00 Apropo Tv 17.00 Film: „Doctorul Doolittle" (r) 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Vancanţa Mare 21.45 Film: „Dublu impact" (SUA, 1991). Cu: Jean Claude Van Damme 23.45 Film: „Furie ucigaşă" (SUA, 1982). Cu: Chuck Norris 1.45 Bucătăria lui Radu (r).

7.00 Concurs interactiv 8.00 Desene animate 8.30 Serial: „Misterele civilizaţiei" 9.30 Desene animate 10.30 Film: „Războiul secret al lui Harry Frigg" 13.15 Misiunea Casa 14.00 Serial: „Matrix: Ameninţare teroristă" 15.00 Duminica în familie 18.40 7 zile 19.00 Observator 19.50 Divertis 21.00 Folclorul contraatacă 23.00 Recursul etapei 1.00 Film: „Regele drogurilor" (SUA, 2003)

8.00 Serial: „Mutant X" 9.00 Tradiţiile românilor 9.30 Tibanu' pescuieşte şi vânează 10.30 Puzzle T 11.00 Casa noastră 12.00 Dance Masters 2005 13.30 Academia mămicilor 15.00 Copiii spun lucruri trăsnite (r) 16.00 Cronica cârcotaşilor (r) 18.00 Focus 19.00 Monica (r) 20.00 Guinness - lumea recordurilor 21.00 Schimb de mame 22.30 Eurotombola.

7.30 Club 700 9.15 Serial: „Minciuna" 12.00 Bucătăria pentru toţi 13.00 Lori 14.00 Corazon latino • Profilul unui idol: Luis Miguel • Cristina Show cu Kate del Castillo 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Al şaptelea cer" 19.15 Serial: „Te voi învăţa să iubeşti" 20.15 Serial: „Numai iubirea" 21.30 Film: „Blonda Marilyn" (coprod., 2001, partea I) 23.10 Serial: „Extravaganta Anastasia" 0.10 Serial: „Dorinţa".

8.30 Medalion folcloric 9.00 Ferma 10.00 Doc.: „Natură şi aventură" 10.30 Arca lui Noe 11.00 H... ora prichindeilor 12.00 Două roţi 12.30 Atlas 12.30 Atenţie, se cântă! 14.30 Doc.: „Poftă bună!" 15.00 Piersic show 16.00 Serial: „Lois şi Clark - noile aventuri ale lui Superman" 17.00 Serial: „Întoarcere în Paradis" 18.00 Serial: „Farmece" 20.00 Serial: „Sabrina" 20.30 COOLmea distracţiei 21.30 Jurnalul TVR 22.00 Serial: „Şi dacă mâine va veni" 23.00 Film: „În căutarea lui Făt Frumos" (SUA, 1999). Cu: Tia Carrere 0.40 Remix Rock Forum.

6.00 Apropo Tv 9.15 Serial: „Puterea pietrei magice" 12.00 Doc.: „Redescoperirea lumii" 16.00 Serial: „Visuri americane" 18.00 Film: „Doamna din Shanghai" (SUA, 1947). Cu: Rita Hayworth, Orson Welles 20.00 Film: „Trăieşte-ţi viaţa" (SUA, 1998) 22.00 Serial: „Sub pământ SRL" 23.15 Serial: „Oz - Închisoarea federală" 4.30 Serial: „Evadatul".

ORSON WELLES
– duminică, 18.00 –

TIA CARRERE
– duminică, 23.00 –

ROBERT DE NIRO
– vineri, 23.00 –

CINDY CRAWFORD
– joi, 20.15 –

CUBA GOODING JR.
– sâmbătă, 23.00 –

SIGOURNEY WEAVER
– marţi, 21.00 –

BILLY ZANE
– vineri, 23.45 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 21 martie

7.00 Jurnalul TVR 7.45 Agenţia doi fără un sfert 10.00 Surprize, surprize (r) 12.30 Teleenciclopedia (r) 13.30 Desene animate 15.00 Pro Patria 15.30 Kronika 16.55 Sănătate pentru toţi 17.30 Serial: „Portul miracolelor" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Iartă-mă! 21.30 Ochiul magic 22.30 Serial: „Crime perfecte" (ep.1) 23.40 Nocturne 0.35 Film: „Patima iubirii" (coprod., 1981) 3.35 Film: „Belmonte toreadorul" (Spania, 1995) 5.50 Serial: „Destine secrete".

7.00 Ştirile ProTv 9.10 Omul care aduce cartea 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.00 Te votezi la ProTv 11.00 Film: „Ferma veselă" (r) 13.30 De râsul lumii 14.00 Film: „Coşmar în oraşul viselor" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile ProTv 20.15 Film: „Călători prin timp" (SUA, 1999) 22.15 La Bloc 23.45 Dinastia Campionilor 23.50 Serial: „Ele spionează" 0.45 Isctim tivi.

6.30 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de ştiri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Comedia animalelor" 12.30 Folclorul contraatacă (r) 15.00 Divertis (r) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.45 9595 - Te învaţă ce să faci 19.00 Observator 20.15 Film: „Operaţiunea Delta Force 4" (SUA, 1999) 22.30 Marius Tucă Show 0.30 În gura presei 1.00 Concurs interactiv 3.00 Serial: „Dinozaurii".

9.30 Serial: „Dragoste şi putere" 10.00 Kensky Show (r) 12.55 Bani la greu 14.25 Serial: „Sunset Beach" 15.25 Serial: „Dragoste şi putere" 15.50 Camera de râs 16.50 Kensky Show 18.00 Focus 19.00 Monica 20.00 Serginio 21.00 Tradaţi în dragoste 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.00 Fanatik Show 2.00 Bani la greu 3.00 Clubul de noapte.

5.00-11.15 Reluări 13.15 Serial: „Răzbunarea" 14.15 Serial: „Pisica sălbatică" 15.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Gitanas" 19.15 Serial: „Te voi învăţa să iubeşti" 20.15 Serial: „Rubi" 22.00 De 3 x femeie 0.00 Serial: „Extravaganta Anastasia" 4.30 Muzica de Acasă.

7.00 Serial (r) 9.00 Poftă bună! (r) 10.30 D'ale lu' Mitică (r) 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.45 Serial (r) 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Insula piraţilor" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Zona de conflict 17.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 18.30 Doc.: „Zestrea românilor" 19.00 Fotbal în sală: Futsal România - Olanda 20.30 Eroii 21.00 Doc.: „Neuitatele personaje" 21.30 Jurnalul TVR 22.15 Film: „Trillennium" (partea a II-a) 0.00 Serial: „Districtul".

6.00 Apropo Tv 7.00 Rondul de dimineaţă 10.15 Serial: „Batman" 13.00 Serial: „Laboratorul lui Dexter" 15.00 Doc.: „Redescoperirea lumii" 17.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 18.00 Film: „Mai mult American Graffiti" (SUA, 1979) 20.00 Serial: „Un detectiv dat naibii" 21.00 Serial: „Cheers" 22.00 Film: „Ringul de foc 2 - Sânge şi oţel" (SUA, 1991) 2.30 Serial: „Evadatul".

MARŢI - 22 martie

7.00 Jurnalul TVR 7.45 Agenţia doi fără un sfert 10.00 Nocturne (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Tezaur folcloric (r) 13.30 Desene animate 15.00 Alege viaţa! 16.00 Kronika 17.30 Serial: „Portul miracolelor" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Vorbe despre fapte 21.00 Film: „Cum se cuceresc bărbaţii" (SUA, 2001). Cu: Sigourney Weaver 23.50 Film: „Cherry" (SUA, 1999) 3.20 Film (r) 5.50 Serial: „Destine secrete".

7.00 Ştirile ProTv 9.10 Omul care aduce cartea 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.00 Te votezi la ProTv 11.00 Serial: „Doctorul de suflete" 12.15 La Bloc (r) 13.30 De râsul lumii 14.00 Film: „Danielle Steel - Puterea dragostei" (partea a II-a) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile ProTv 20.15 Film: „Singur acasă II" (SUA, 1992). Cu: Macauley Culkin, Joe Pesci 22.15 La Bloc 23.45 Serial: „Corupţi de libertate" 3.00 Film (r).

7.00 Observator 8.00 Canalul de ştiri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Hercule" 13.45 Film: „În numele legii" (SUA, 1998) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.45 9595 - Te învaţă ce să faci 19.00 Observator 20.15 Din dragoste 22.30 Marius Tucă Show 0.30 În gura presei 1.00 Concurs interactiv 3.00 Serial: „Dinozaurii".

9.30 Serial: „Dragoste şi putere" 11.00 Monica (r) 12.55 Bani la greu 14.25 Serial: „Sunset Beach" 15.25 Serial: „Dragoste şi putere" 15.50 Camera de râs 16.50 Kensky Show 18.00 Focus 19.00 Monica 20.00 Film: „Spargerea" (SUA, 2002) 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.15 Poliţia în acţiune 0.15 Doc.: „Special" 2.30 Bani la greu 3.30 Clubul de noapte.

5.00-9.15 Reluări 11.15 Serial: „Şapte femei" 12.15 Serial: „Îngerul nopţii" 13.15 Serial: „Răzbunarea" 14.15 Serial: „Pisica sălbatică" 15.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Gitanas" 19.15 Serial: „Te voi învăţa să iubeşti" 20.15 Serial: „Rubi" 22.00 De 3 x femeie 0.00 Serial: „Extravaganta Anastasia".

8.30 CeZar şi Tipar - Revista presei 10.00 Tonomatul DP2 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.45 la... şi vezi 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Insula piraţilor" 15.00 Împreună în Europa 17.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 18.30 Doc.: „Mărturii" 19.00 Serial: „Soţia lui Lorenzo" 20.00 Serial: „Dragul de Raymond" 20.30 Doc.: „Monştrii apelor" 21.00 Lumea de aproape 21.30 Jurnalul TVR 22.15 Film: „Momente de magie" (SUA, 1989) 0.00 Serial: „Poliţiştii de la «Blue Murder»" 1.20 Film: „Nu-mi frânge inima" (SUA, 1999).

6.00 Apropo Tv 7.00 Rondul de dimineaţă 13.00 Serial: „Laboratorul lui Dexter" 17.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 18.00 Film: „De aici în eternitate" (SUA, 1953) 20.00 Serial: „Telefonul de la miezul nopţii" 22.00 Film: „Micii traficanţi de droguri" (SUA, 1995) 3.15 Serial: „Cetăţeanul Baines" (ep.1).

MIERCURI - 23 martie

7.00 Jurnalul TVR 7.45 Agenţia doi fără un sfert 10.10 Serial: „Andy, o viaţă dublă" (primele ep.) 11.00 Serial (r) 12.00 Stele.. de cinci stele (r) 13.30 Desene animate 15.00 Oameni ca noi 15.30 ...Sed lex! 16.00 Convieţuiri 17.30 Serial: „Portul miracolelor" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Vorbe despre fapte 21.00 O vedetă... populară 23.30 Reconstituire... la secundă 0.30 Film: „O familie neobişnuită" (SUA, 1992). Cu: Tom Selleck 3.30 Film (r) 5.50 Serial: „Destine secrete".

7.00 Ştirile ProTv 9.10 Omul care aduce cartea 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.00 Te votezi la ProTv 11.00 Serial: „Doctorul de suflete" 12.15 Bucătăria lui Radu (r) 13.30 De râsul lumii 14.00 Film: „Singur acasă II" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile ProTv 20.15 Film: „Infern în Chicago" (SUA, 1997). Cu: Jeff Fahey 22.15 La Bloc 23.45 Serial: „Prietenie pe muchie de cuţit" 1.45 Film (r).

7.00 Observator 8.00 Canalul de ştiri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Hercule" 13.45 Din dragoste (r) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.45 9595 - Te învaţă ce să faci 19.00 Observator 20.15 Film: „Râul morţii" (SUA, 2003) 22.30 Marius Tucă Show 0.30 În gura presei 1.00 Concurs interactiv 3.00 Serial: „Dinozaurii".

9.30 Serial: „Dragoste şi putere" 11.00 Monica (r) 12.55 Bani la greu 14.25 Serial: „Sunset Beach" 15.25 Serial: „Dragoste şi putere" 15.50 Camera de râs 16.50 Kensky Show 18.00 Focus 19.00 Monica 20.00 Cronica cârcotaşilor 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.15 Vedetă la măturâ (r) 0.15 Vindecări miraculoase (r) 1.15 Şapte seri cu Adriana 2.30 Bani la greu 3.30 Clubul de noapte.

5.00-9.15 Reluări 11.15 Serial: „Şapte femei" 12.15 Serial: „Îngerul nopţii" 13.15 Serial: „Răzbunarea" 14.15 Serial: „Pisica sălbatică" 15.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Gitanas" 19.15 Serial: „Te voi învăţa să iubeşti" 20.15 Serial: „Rubi" 22.00 De 3 x femeie 0.00 Serial: „Extravaganta Anastasia".

8.30 CeZar şi Tipar - Revista presei 10.00 Tonomatul DP2 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.45 Te vezi din Banat 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Insula piraţilor" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Zona de conflict 17.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 18.30 Minorităţi sub trei dictaturi 19.00 Serial: „Soţia lui Lorenzo" 20.30 Doc.: „Incursiune în muzeele de artă Britanice" (ep.1) 21.00 Omul între soft şi moft 21.30 Jurnalul TVR 22.15 Film: „Afacerea Carolyn Warmus" (SUA, 1992) 23.55 Serial: „Colecţionarul de suflete" 1.15 Film: „Stăpânul vântului" (Italia, 2002).

6.00 Apropo Tv 7.00 Rondul de dimineaţă 13.00 Serial: „Laboratorul lui Dexter" 16.15 Serial (r) 17.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 18.00 Film: „Cutremurul" (SUA, 1974) 20.00 Serial: „Terapie intensivă" 22.00 Film: „C.I.A. nume de cod Alexa" (SUA, 1992). Cu: Lorenzo Lamas 0.00 Film: „Cascadorul" (SUA, 1998) 3.30 Serial: „Cetăţeanul Baines".

JOI - 24 martie

7.00 Jurnalul TVR 7.45 Agenţia doi fără un sfert 10.05 Serial: „Andy, o viaţă dublă" 10.55 Serial (r) 11.50 O vedetă populară 13.30 Desene animate 15.30 Akzente 16.55 Armonii în natură 17.30 Serial: „Portul miracolelor" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Vorbe depre fapte 21.00 Film: „Leul în iarnă" (M. Britanie, 1968) 1.35 Garantat 100% (r) 0.30 Film (r) 5.50 Serial: „Destine secrete".

7.00 Ştirile ProTv 9.10 Omul care aduce cartea 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.00 Te votezi la ProTv 11.00 Serial: „Doctorul de suflete" 12.15 La Bloc (r) 13.30 De râsul lumii 14.00 Film: „Croiţi pe măsură" (Franţa, 2002) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile ProTv 20.15 Film: „Actracţie explozivă" (SUA, 1995). Cu: Cindy Crawford, William Baldwin 22.15 La Bloc 23.45 Dinastia Campionilor 23.50 Serial: „Renegatul".

7.00 Observator 8.00 Canalul de ştiri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Hercule" 13.45 Film: „Aterizare forţată" (SUA, 1998) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.45 9595 - Te învaţă ce să faci 19.00 Observator 20.15 Ciao Darwin 22.30 Marius Tucă Show 0.30 În gura presei 1.00 Concurs interactiv 3.00 Serial: „Dinozaurii".

9.30 Serial: „Dragoste şi putere" 11.00 Monica (r) 12.55 Bani la greu 14.25 Serial: „Sunset Beach" 15.25 Serial: „Dragoste şi putere" 15.50 Camera de râs 16.50 Kensky Show 18.00 Focus 19.00 Monica 20.00 Copii spun lucruri trăsnite 21.00 Ce vor vedetele 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.15 Film: „Aventura cu moartea" (SUA, 2000) 2.15 Bani la greu 3.15 Clubul de noapte.

5.00-9.15 Reluări 11.15 Serial: „Şapte femei" 12.15 Serial: „Îngerul nopţii" 13.15 Serial: „Răzbunarea" 14.15 Serial: „Pisica sălbatică" 15.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Gitanas" 19.15 Serial: „Te voi învăţa să iubeşti" 20.15 Serial: „Rubi" 22.00 Îndrăgosteşte-mă de tine! 23.30 Serial: „Extravaganta Anastasia".

8.30 CeZar şi Tipar - Revista presei 10.00 Tonomatul DP2 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.45 TeleVine de la Cluj 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Insula piraţilor" 15.00 Împreună în Europa 17.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 18.30 Sănătate naturistă 19.00 Serial: „Soţia lui Lorenzo" 20.00 Serial: „Dragul de Raymond" 20.30 Doc.: „Lumea necuvântătoarelor" 21.00 Bugetul meu 21.00 Bugetul meu 21.30 Jurnalul TVR 22.15 Film: „Minciună fatală" (SUA, 1996) 0.00 Serial: „A fost odată hoţ" 1.20 Film: „Să ningă iar" (SUA, 1999).

6.00 Apropo Tv 7.00 Rondul de dimineaţă 13.00 Serial: „Câinele familiei" (ep.1,2) 17.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 18.00 Film: „Podul de pe râul Kwai" (SUA, 1957) 20.00 Serial: „Ally McBeal" 22.00 Film: „Infernul" (SUA, 1999) 0.00 Film: „Colegiul Ridgemont" (SUA, 1982) 4.45 Serial „Cetăţeanul Baines".

CIULEI, 50 DE ANI DE NOPȚI

Un adevărat eveniment cultural prezentarea recentă, la TVR, a filmului documentar realizat de, și despre cel mai mare regizor român postbelic, Liviu Ciulei! Noutatea filmului intitulat *Cu gândiri și cu imagini* constă în prezentarea impresionantei sale cariere, dar nu cea de regizor, ci de scenograf, o carieră care s-a întins pe parcursul unei jumătăți de secol. „În 1946, la 23 de ani, am regizat și am făcut decorurile pentru primul meu spectacol profesionist. (...) Termenul de scenografie nu intrase încă la acea vreme în vocabularul nostru – se vorbea de Pictura de Teatru. Eram încă student la Arhitectură și primele mele decoruri au avut căutare, deoarece înlocuiau decorurile pictate pe pânză cu un fel de verism arhitectural" spune Liviu Ciulei. Mărturiile recente ale lui Ciulei se îmbină cu fragmente de interviuri mai vechi, cu extrase din spectacole și cu imagini comentate - schițe de decor, studii, machete, fotografii. Actor, regizor, scenograf, Liviu Ciulei a realizat decorurile unui număr de 125 de spectacole (admite că a „trădat această superbă meserie care e arhitectura" atunci când s-a apucat de scenografie), iar filmul reușește performanța de a le trece în revistă pe cele mai importante, aducând în prim plan scena legendarului teatru Bulandra, cel pe care Ciulei l-a condus timp de zece ani (cine nu-și amintește *Furtuna* de Shakespeare, „poate cel mai dens și mai filozofic spectacol al meu, și ca regie și ca decoruri"), între 1963 și 1972. La „Macbeth" zice că a făcut cel mai bun decor din cariera sa, dar spectacolul a fost un eșec. În schimb, cel mai dens spectacol ca regie și decor a fost, în viziunea sa (dar și în a multora dintre contemporanii săi, inclusiv a mea) „Furtuna" de la Bulandra, din anul 1978. În privința alegerii între regie, scenografie și actorie (să ne amintim filmul „Valurile Dunării" în care și juca alături de o Irina Petrescu aflată în rolul ei de debut, o actriță cu nimic mai prejos decât Sophia Loren), Ciulei recunoaște că i-a fost tot timpul imposibil să distingă între una și alta dintre activități, toate fiind la fel de importante pentru el. În documentar, avem ocazia să-l auzim pe marele regizor vorbind și despre cea mai greșită decizie din viața sa: „După *Pădurea spânzuraților* și premiul de la Cannes (de altfel, singurul premiu obținut de un regizor de film din România la acest Festival, n.n.), am făcut o mare greșeală. Trebuia să fac „Baltagul". Eram în discuții avansate cu o casă de producție româno-italiană. Am primit un sinopsis deosebit de frumos. Dar am crezut că acesta trădează romanul lui Sadoveanu. Am făcut o prostie. Mi-aș fi făcut intrarea cinematografică internațională. Dar cariera mea în film s-a încheiat atunci". Dincolo de amărăciune, un mare și trist adevăr. Astăzi, Liviu Ciulei lucrează la două proiecte, ambele prind viață la Bulandra, e vorba despre două piese de Pirandello: „Henry IV" și „Șase personaje în căutarea unui autor", la cea din urmă realizând și decorurile. Ce pot spune mai mult? Liviu Ciulei ne demonstrează că are acea forță, inepuizabilă la un mare artist, care-i permite să nu se abată de la credința sa artistică profundă: aceea de a nu dezamăgi publicul. La cât mai multe asemenea proiecte, domnule Liviu Ciulei!

Scenă din „Valurile Dunării"

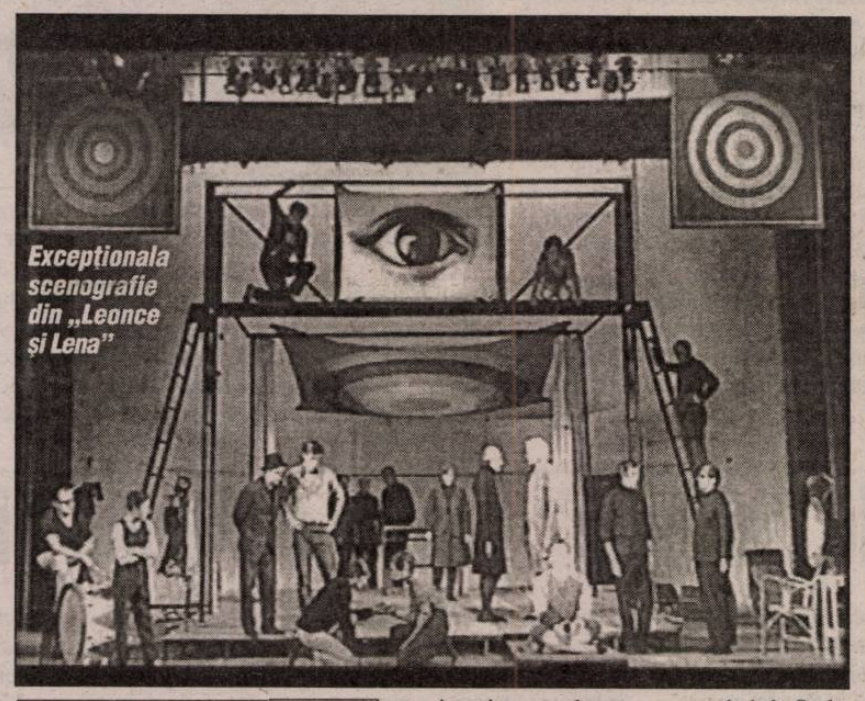

Exceptionala scenografie din „Leonce și Lena"

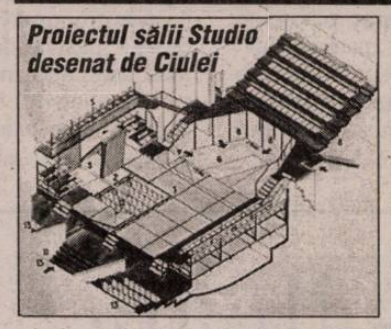

Proiectul sălii Studio desenat de Ciulei

Actori români care își probează talentul peste hotare

VLAD un fel de DRACULA de import

Filmul american „Vlad", nu este apreciat valoric cu mai mult de 4 puncte din 10 (pe imdb.com) și n-aș fi vorbit despre el, în fond e o altă versiune de Dracula, dacă n-ar fi observat că apar și câțiva actori din România alături de „starul" Billy Zane. Cum noi, țara lui Dracula, nu facem filme despre Dracula, primim din import producțiile altora. Culmea din „Vlad" este că personajele cu nume românești sunt jucate de americani, iar actorii români interpretează personaje americane. Patru tineri studenți, doi americani Jeff Meyer (Paul Popowich), sora sa Alexa (Kam Heskin), unul englez, Justin (Nicholas Iron) și o româncă Linsey (Monica Davidescu), sunt aleși de către un profesor universitar român, Rădescu (Brad Dourif) și de asistentul acestuia, Adrian (Billy Zane), să realizeze o lucrare despre viața prințului Vlad Țepeș (interpretat de Francesco Quinn). Și cum românca Linsey, interpretată de Monica Davidescu, deține un colier care a aparținut familiei lui Vlad, ea reușește să ajungă în apropierea acestuia. De aici începe sarabanda horror, cu efecte speciale și costume elaborate. Culmea este că la gala anuală „Halloween Horror Film Awards" 2004, o manifestare hollywoodiană la care sunt premiate cele mai bune filme de groază, filmul acesta a obținut premiul întâi cu coroniță. E bine că alături de Monica Davidescu (născută la Câmpina și actriță la Teatrul Național din București, aflată însă la primul ei film) îi întâlnim în film și pe alți actori români, precum Andreea Măcelaru, Emil Hoștină, Mircea Stoian, Alexandra Velniciuc, Zoltan Butuc și Alin Panc.

Monica Davidescu în „Vlad"

Pagină realizată de **GEORGE CUȘNARENCU**

Flora spontană, o farmacie la îndemâna oricui

De mai mulţi ani, în domeniul terapiilor complementare în cadrul cărora se utilizează preponderent plante medicinale din flora spontană, s-a afirmat cu mare forţă şi binecunoscutul *Vasile Cozac*. Ca în orice situaţie legată de sănătatea omului, adevărata măsură a realizărilor acestui terapeut şi ale echipei sale o dau rezultatele concrete, adică vindecările şi ameliorările în cazuri, nu de puţine ori, extreme. De altfel, şi în situaţia sa, se confirmă o mentalitate mai veche a bolnavilor, în sensul că aceştia se orientează către terapiile complementare, de obicei, într-un stadiu avansat al afecţiunii şi după ce organismul le-a fost saturat cu medicamente mai mult sau mai puţin eficace.

Cancerul a fost determinant pentru Vasile Cozac, în a pătrunde în domeniul fitoterapiei. Cu câţiva ani în urmă, îmi mărturisea sentimentul de neputinţă avut în momentul morţii tatălui său, din cauza cumplitei boli. S-a gândit atunci că trebuie să existe o cale de a lupta eficient şi împotriva ei, astfel că a început să cerceteze o asemenea posibilitate. Astăzi, în cazuistica înregistrată de-a lungul anilor sunt incluse şi diverse forme de cancer vindecate cu ajutorul combinaţiilor sale de plante.

Secretul vindecărilor de acest tip, pe care cei salvaţi nu au ezitat să le califice drept „miraculoase", de fapt nu este un secret. Trebuie precizat că tratamentul se administrează în funcţie de diagnosticul emis de medicul specialist, ţinându-se cont şi de latura psihică a personalităţii pacientului. Important este apoi cum anume se folosesc plantele, în funcţie de maladie, de pacient, de stadiul evoluţiei bolii, ca şi de alţi factori, cum ar fi vârsta, constituţia fizică, suportabilitatea unui anume regim dietetic etc. Astfel, componentele preparatelor sunt alese şi dozate corespunzător, însă terapeutul precizează că nu există o plantă ori o combinaţie anume de plante care să vindece toate bolile, accentuând o idee ce vine în întâmpinarea aşteptărilor pacienţilor: „Avem o floră spontană foarte bogată, din fericire, unde încă nu a pătruns poluarea masivă, lucru de care sunt foarte bucuros şi chiar mândru."

Rolul şi datoria bolnavului constau în respectarea tratamentului cu mare rigurozitate, pentru a ajunge la rezultatele pozitive dorite. Şi, pentru că spuneam că eficacitatea unei terapii complementare o probează doar vindecările autentice, vom oferi în continuare câteva exemple elocvente, nu înainte de a mai reproduce o precizare a lui Vasile Cozac: „În ceea ce mă priveşte, am mulţi pacienţi

medici şi totodată medici din spitale, care cred în tratamentele mele şi le recomandă bolnavilor cărora medicina alopată nu le mai acordă nici o şansă."

Ciroza hepatică ocupă un loc important în cazuistica acestui terapeut. Alexandru Scurtu ajunsese într-un stadiu avansat, toate analizele conducând spre acelaşi diagnostic: ciroză hepatică decompensată. După circa 40 de zile de spitalizare a fost trimis acasă, cu aprecierea că nu mai avea mai mult de două săptămâni de viaţă. Familia a apelat la tratamentul Cozac şi, după trei luni, analizele erau mult mai bune. A continuat şi, spre stupefacţia medicilor, la alte câteva luni distanţă rezultatele au ieşit aproape perfecte. În situaţii similare s-au aflat col. rz. Constantin Marinescu (63 ani), Ştefan Achim şi alţii, cărora li s-au reglat şi alte funcţii deficitare, în afara celei hepatice.

Tumoarea cerebrală a fost diagnosticul Ioanei Velea, cadru didactic, ale cărei probleme au început cu tulburări de vedere, dureri de cap, pierderea echilibrului, analizele depistând o tumoarea de 3/4 cm. I s-a recomandat imediat operaţia, cu precizarea că rezultatul putea fi imprevizibil. A încercat însă, mai întâi, tratamentul Cozac, urmat cu stricteţe, tumoarea a stagnat, i s-a reglat tensiunea şi fosta bolnavă s-a întors la catedră, cu un nou tonus. Tot cancer *(formaţiune tumorală necrozată,* la lobul plămânului drept) a avut şi Dumitru Diaconescu. Boala a debutat prin oboseală, insomnie, transpiraţie, blocarea vorbirii, iar diagnosticul iniţial a fost pneumonie (de fapt, greşit). După circa trei luni de tratament Cozac, tumoarea era în regres cu 4 cm, astfel că a continuat cu aceeaşi metodă.

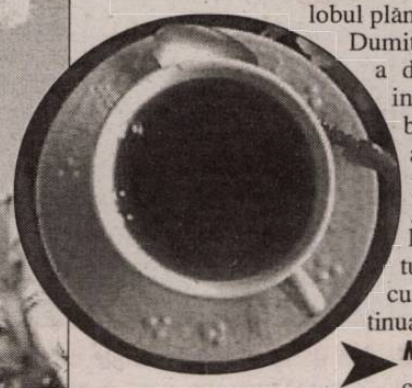

Neoplasm la colon (pacient Ion Dobre), ***poliartrită reumatoidă*** (Adriana Chira), ***astm bronşic*** (Gheorghe Bolda) sunt alte câteva tipuri de maladii foarte grave, calificate de medicii specialişti drept incurabile, după stabilirea diagnosticului. Bolnavii au încercat diverse tratamente şi operaţii, la clinici din ţară şi din străinătate, dar şansa lor de vindecare au găsit-o tot aici, acasă, în calităţile deosebite ale florei spontane. Şi, aşa cum spune terapeutul, în ajutorul de la Dumnezeu. În fond, aici este o luptă a omului cu el însuşi, cu propriile defecte şi deprinderi nocive, care iată că pot fi înfrânte, atunci când ştiinţa şi tradiţiile terapiilor naturale îşi dau mâna.

Metode „blânde" pentru sistemul digestiv

Dintre metodele blânde, kinesiterapia (kinetoterapia) contribuie la ameliorarea problemelor digestive, potrivit unor studii realizate cu participarea mai multor persoane afectate de boli gastrice severe şi hrănite cu ajutorul sondei. Se observă, într-adevăr, o reducere importantă a dezechilibrelor gastrice la aceste categorii de pacienţi. Inerţia digestivă creşte riscul colonizării aparatului digestiv de către germenii patogeni, precum şi riscul de pneumonie prin inhalare. Datorită acestor masaje de profunzime, aflate în „patrimoniul" oricărui kinetoterapeut, funcţiile gastrice se echilibrează, în acelaşi timp cu îmbunătăţirea absorbţiei medicamentului în sânge, acolo unde este cazul.

Din păcate (pentru foarte multe persoane), există şi veşti neplăcute, legate de un obicei – să spunem aşa – post-gastronomic. Este vorba despre odihna pasivă de după ingerarea unei anumite cantităţi de mâncare, care implică de obicei constipaţia şi gastrita. Persoanele adepte ale unei asemenea sieste sunt tentate în mod constant şi de a „ronţăi" ceva între mesele normale, „meniu" ce conţine, cu atât mai grav, alcool. E un grav semnal de alarmă, care într-o categorie de boli precum cele gastrice, extrem de răspândite astăzi, fac numeroase victime.

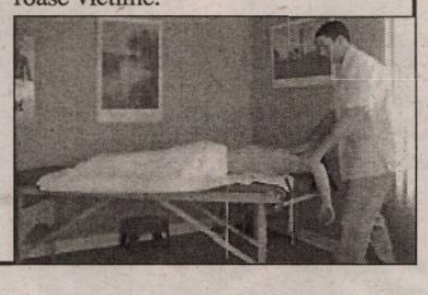

Astrologie medicală

17 - 23 martie

17.03. – O dată cu sezonul de primăvară (fie el şi numai calendaristic, căci vremea ne rezervă întotdeauna surprize), organismul uman intră şi el într-o etapă de revigorare şi, în plan psihic, de optimism. Profitaţi de moment, făcând multă mişcare în aer liber şi totodată căutând compania unor persoane agreabile, destinse, pentru a vă transmite reciproc o stare de bine. În schimb, protejaţi-vă mai bine urechile de curentul rece.

18.03. – Şi dieta reprezintă o componentă de bază a acestei perioade. Este bine să respectaţi postul, concentrându-vă alimentaţia pe fructele şi legumele detoxifiante şi „primenitoare", cum se spune: nelipsitele urzici, ştevia, sfecla roşie, merele, cărora e important să li se alăture mierea. Nu vă lăsaţi seduşi prea mult de anotimp, uitând să vă protejaţi încheieturile şi dantura!

19.03. – Astăzi, puteţi face încă un pas către revigorarea organismului, prin utilizarea procedurilor de detoxifiere cu ajutorul apei: duşuri alternative cald-rece, băi fierbinţi, saună. Totodată, procedaţi şi la curăţarea plămânilor, cu clasicele şi eficientele comprese calde, din ţesătură de lână naturală împăturită în mai multe părţi şi aplicată pe piept. Atenţie însă la riscul de a răci!

20.03. – Două zone ale corpului sunt astăzi favorizate, din perspectiva aplicării procedurilor de tratament blânde: pielea şi picioarele. Pentru tratarea

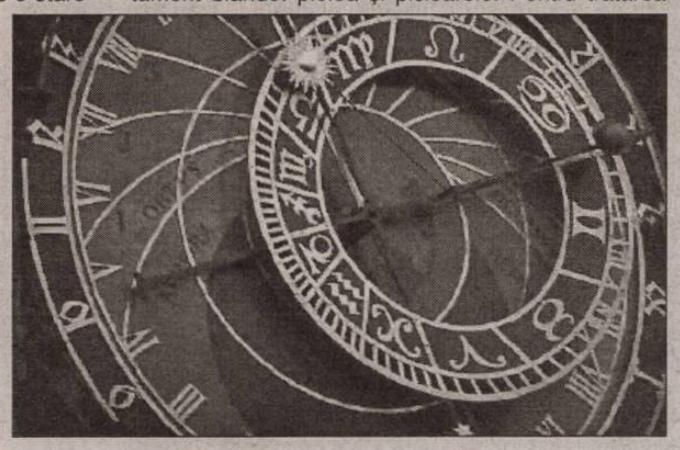

afecţiunilor interne, se poate folosi cu succes acupunctura. Nu uitaţi să parcurgeţi câţiva kilometri pe jos, în aer liber, şi evitaţi intervenţiile chirurgicale asupra labelor picioarelor, ligamentelor şi încheieturilor!

21.03. – Procedurile reci, de scurtă durată, sunt indicate astăzi şi, din perspectiva dietei, alimentele care încălzesc organismul (inclusiv condimentele, la persoanele care nu au restricţii în acest sens). Efortul fizic e bine să fie unul moderat, reprezentat eventual de scurte plimbări pe jos, pentru ameliorarea circulaţiei sangvine la picioare. Astăzi este contraindicat postul negru.

22.03. – Se recomandă pentru astăzi curăţarea sinusurilor de impurităţi, gargară cu extracte din plante, pentru curăţarea căilor respiratorii superioare, precum şi masajul tonifiant şi orice proceduri de călire a organismului. Efortul fizic poate rămâne la un nivel mediu. O recomandare specială pentru controlul şi tratamentul danturii, dar trebuie mare atenţie la suprasolicitarea inimii.

23.03. – Băi de aburi în zona capului, inhalaţii, proceduri de încălzire şi de curăţare a căilor respiratorii superioare (nu uitaţi nasul şi urechile), acestea ar fi priorităţile de astăzi. În continuare au eficacitate tratamentele dentare şi masajele fortifiante. Dacă este cazul, abordaţi o dietă pentru adăugarea în greutate, însă evitaţi intervenţiile chirurgicale în zona gâtului.

CALENDARUL PLANTELOR

21-27 MARTIE

Motto: „Uneori, e mai uşor să previi o afecţiune medicală, decât să o tratezi, iar cu plantele medicinale poţi face acest lucru".

Resemnare sau bucurie. Alegeţi! Acesta pare a fi sfatul naturii ce ne copleşeşte cu tentaţii de primăvară. Primul sentiment este destinat celor ce iubesc zăpada şi acum sunt bântuiţi de tristeţe, pentru că şi ultimele pete renunţă la luptă şi se topesc. Iar al doilea le este dăruit celor ce se bucură de schimbările survenite în natură şi vor să utilizeze tot ce primesc în dar: începând de la vremea bună şi până la plantele nou apărute!

Măghiran (Majorana Hortensis)

☛ Specie mediteraneană, la noi exclusiv de cultură, cu port de tufă mică (20-60 cm) cenuşiu, păroasă, cu frunze mici, flori minuscule, grupate la „subsoara" frunzelor superioare.
☛ Se utilizează partea aeriană.
☛ Are cerinţe ridicate pentru temperatură şi umiditate (dă bune rezultate pe terenurile irigate), necesită soluri bogate în humus,

adânci şi uşoare. Zone favorabile: judeţele Brăila, Giurgiu, Buzău, Teleorman, sudul Doljului, Bihor, Neamţ.
☛ Se recomandă în dispepsii stomacale, stări nervoase (insomnii, migrene, ticuri, anxietate) anorexie, colite de fermentaţie, balonări, afecţiuni renale, dureri reumatismale, sciatică, rinită.
☛ Infuzie (2 linguriţe la cană) 2 căni pe zi, între mese; în caz de insomnie, o cană înainte de culcare.
☛ Frecţii antireumatismale cu ulei din 100 g plantă.
☛ Inhalaţii cu infuzie caldă.

DENIS GIURGIU

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ghicitoare – CONCURS

Este un arbore care poate atinge sute şi chiar mii de ani, are un trunchi puternic şi este foarte ramificat, dar nu are nici măcar o frunzuliţă. Despre ce arbore este vorba? Aştept soluţiile dumneavoastră şi propuneri pentru alte ghicitori interesante, pe care le voi publica la această rubrică.

Contra-cronometru

O categorie distractivă de teste de perspicacitate este aceea prin care se propune ghicirea numelor corecte atunci când se prezintă cuvinte cu litere amestecate. De exemplu, se consideră că aveţi o minte ageră dacă în mai puţin de 10 secunde descoperiţi ce „înseamnă" de fapt BORULEMP ? Soluţia este PORUMBEL. Vă propun să descoperiţi în numai două minute animalele reprezentate de următoarele cuvinte ciudate. Dacă reuşiţi în intervalul de timp stabilit, atunci aveţi o minte ageră. Iată lista:

LAC / LOVIB / BERC / GAMAR / TEFELAN / ALORIG / TESTRIM / REPEIU / CIPISA / MACILA / ERVETIVA / SUR / VELUP / ARECOŞE / PARAC.

Găsiţi numărul corect!

În cercul de mai jos se află mai multe numere, dar numai unul corespunde următoarelor exigenţe: este divizibil cu 3; este mai mic decât 78; este par. Care este acel număr?

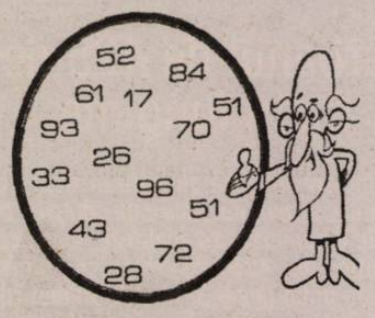

Dulăii

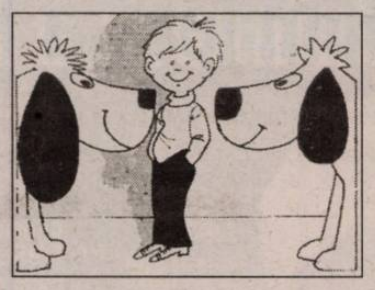

Găsiţi cele patru diferenţe între cei doi căţei bine dezvoltaţi!

Adunare cifrată

Găsiţi cifrele corespunzătoare literelor din următoarea sumă:

MARE +
TARE
URIAS

Ferestre şi uşi

Există o logică a numărului de ferestre şi de uşi ale fiecărei case din imaginea alăturată. Ştiind că numele respective nu sunt întâmplătoare, în dreptul ultimei case trebuie să fie scris Alexandre, Paul sau Raoul?

Rubrică realizată de **PAUL IOAN**

Soluţie „Găsiţi numărul corect!": 72.

Soluţie „Dulăii": 1. lungimea urechilor; 2. firele de păr de pe cap; 3. Mărimea guriţi şi 4. grosimea nasului.

Soluţie „Adunare cifrată": 7423 + 5423 = 12846

Soluţie „Contra-cronometru": cal, bivol, cerb, măgar, elefant, gorilă, mistreţ, iepure, pisică, cămilă, veveriţă, urs, vulpe, şoarece, capră.

Soluţie „Ferestre şi uşi": observaţi că numărul de consoane ale fiecărui nume corespunde numărului de uşi, iar cel de vocale corespunde ferestrelor. Numele ultimei case este Raoul.

SUGESTII

Integramă de GHEORGHE POPESCU

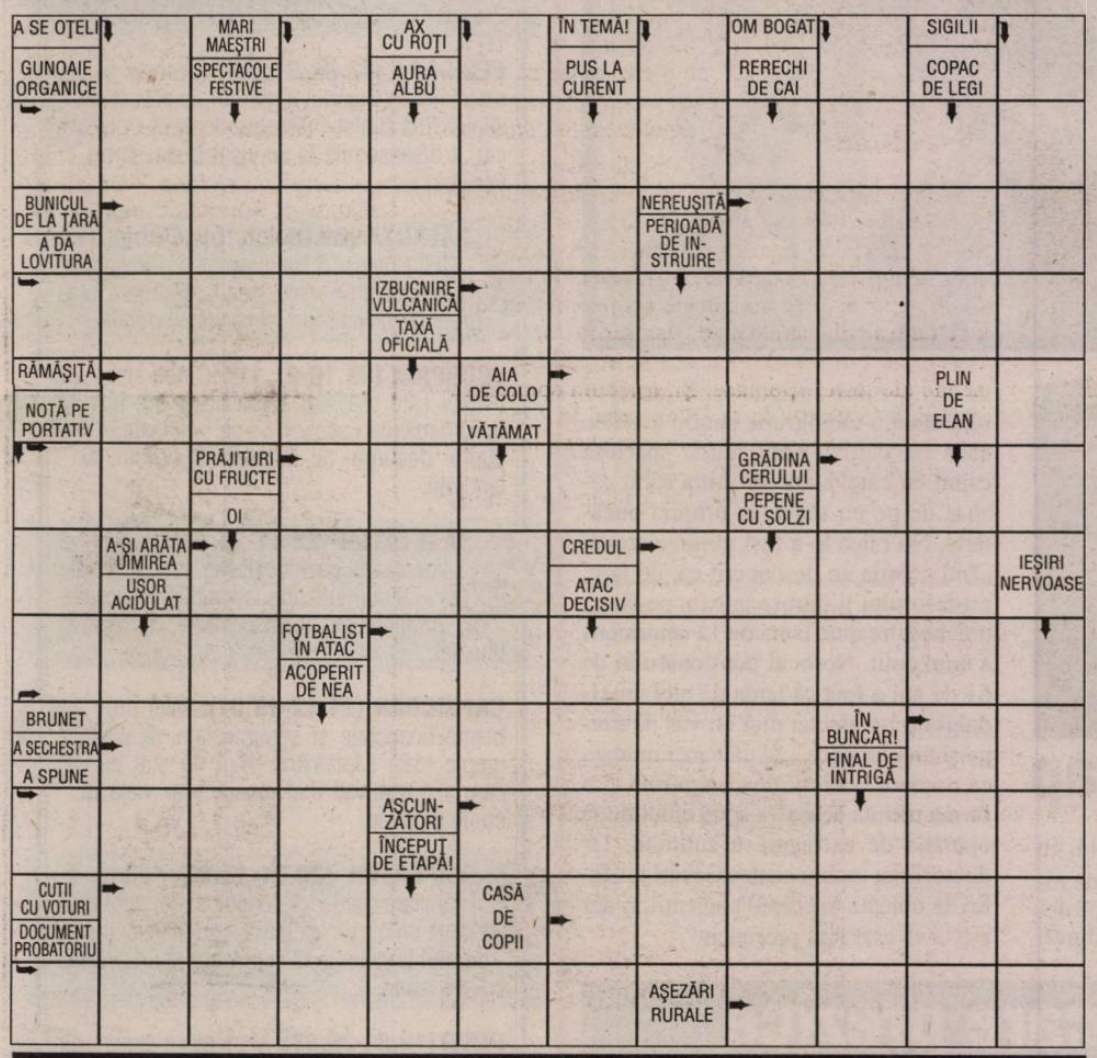

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „PAROLE"

Orizontal: R - A - P - D - R - M - CONVINGATORI - DIESEL - RIAL - UNS - TUICI - PA - IELE - ERETI - AC - ETC - IRITA - T - INELE - EROI - AFET - USI - ARS - OREZ - TERN - B - ORT - ARIDE - BE - TAINIC - CLER - LATRAT - SIRAG.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Ioana (Jeanne) d'Arc

1. Unde şi în ce familie s-a născut Ioana d'Arc, eroina poporului francez, supranumită Fecioara din Orléans?
2. În ce război a luptat ea şi care i-a fost sfârşitul?
3. Când a fost canonizată?
4. Cine a compus, în 1881, muzica operei „Fecioara din Orleans", după drama lui Friedrich Schiller?
5. Ce scriitor şi eseist englez de origine irlandeză a scris, în 1924, drama „Sfânta Ioana"?
6. Ce sculptor francez a realizat, în 1874, statuia Ioanei d'Arc din Paris (Piaţa Piramidelor), devenită ţinta unui pelerinaj anual la data de 12 mai?
7. Cine a realizat, în 1999, filmul Ioana d'Arc?

Răspunsurile din numărul trecut

1) „Cap de iarnă" este denumirea populară a zilei de 30 noiembrie, sinonimă cu „Andreiu de iarnă" sau Sântandrei. La această dată, pe stil vechi Cap de iarnă „coase râul", adică îngheaţă apele. 2) Vaca mitică scandinavă, amatoare de ţurţuri de gheaţă sărată se numea Andhumbla. 3) Piesa de teatru „Poveste de iarnă" aparţine lui William Shakespeare (1564-1616). 4) Tabloul „Iarna" este semnat de pictorul rus Valentin Alexandrovici Serov. 5) „Valsul fulgilor de nea" este creaţia compozitorului Elly Roman (1905-1996). 6) Semnatarul povestirii „Dimineaţă de iarnă" este Marin Preda (1922-1980). 7) Protagoniştii filmului „Leul în iarnă" regizat de Anthony Harwet în 1968 sunt Katharine Hepburn şi Peter O'Toole.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările din numărul 8 al revistei noastre, întrebări cu tema „Iarna" am primit:

7 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea – Topliţa; Rus Vid Ioan* – Craiva şi *Mihai Waspusch - Bucureşti.*

6 răspunsuri corecte: *Prof. Maria Iova Constanţa* şi *Monica Vlad – Timişoara.*

5 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Piatra Neamţ* şi *Cristina Simion – Sibiu.*

De asemenea *Domnul Prof. Marin Ştefan din Şimleul Silvaniei* a trimis răspunsul corect pentru singura întrebare care nu-i aparţinea.

Dat fiind modul mai general în care era formulată întrebarea numărul 1 am luat în consideraţie toate variantele de răspuns.

Vă dorim tuturor mult succes în continuare. *(Irina Stoica)*

Putere

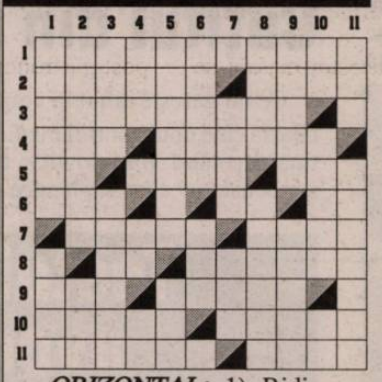

ORIZONTAL: 1) Ridicare la putere. 2) Aveau mari puteri pe moşiile lor, în trecut – Om cu puteri depline în statul Israel, de o cruzime ieşită din comun. 3) Capătul puterii. 4) Fără îndoială (interj.) – Enervat. 5) Spetează – Exponentul puterii – Un om cu putere (fig.). 6) Speră la măreţie – Nota trompetei – Suprafaţă mică. 7) Grup de oameni, care se cred mai puternici decât ceilalţi – Puternici. 8) E cel dintâi – Un fel de bâtă, în tovărăşia căreia te simţi mai puternic. 9) Înveliş de metal în care se află proiectul unei arme de foc – Se spune despre oamenii cu o putere deosebită că „o au în frunte". 10) Cu ea se face puterea – Comportament al unui om cu putere. 11) Forţă morală – Conducători.

VERTICAL: 1) Acţionează cu de la sine putere – Familie de albine. 2) Lipsit de putere – Numeral. 3) Fotbalist în lotul „Stelei" – Părăsit de puteri. 4) Puternicii junglei – Sunt – Notă muzicală. 5) Monedă turcească din trecut cu o putere mică – Partea lichidă a sângelui. 6) Puternice şi rele, atacă omul – Document. 7) Comandant, în trecut – Localitate în Somalia. 8) Fără coarne – Instrument de luptă, a cărui putere e bazată pe energia nucleară. 9) Putere militară (masc.) – Tristă (fig.). 10) Roti, la început! – Însemn al puterii purtat în coroana regilor la vechii perşi – Andrei Pavel. 11) Eduard cel mic – A persecuta în virtutea puterii.

DICŢIONAR: IET.

(Gheorghe Câmpeanu – Focşani)

Soluţia careului (Putere):
AMPLIFICARE - BOIERI - IROD - ULTIMATUM - Y - ZAU - IRITAT - IT - ALES - TIP - VIS - I - TA - AR - CLICA - TARI - S - AS - CIOMAG - TUB - STEMA - O - UNIRE - TIRAN - PUTERE - CAPI.

PROBLEMA DE AZI:
Negrul mută şi câştigă

ŞAH

Naumov - Petruschanski, 1978

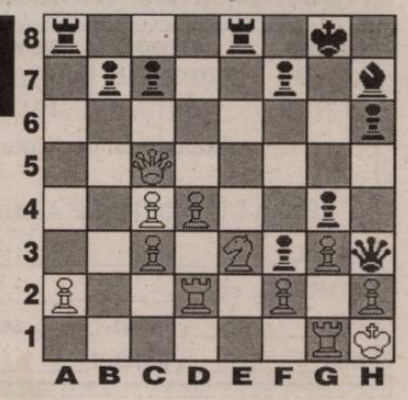

DEZLEGARE:
1... Te3! 2. fe3 Ne4 3. Tf2 (3. De5 f2 4. De4 fD - +) 3... Ta2 4. Tg1 Df1 5. Tf1 f2 mat.

© **GHEORGHE POPESCU**
– maestru F.I.D.E.

Noi intrări în Cartea Guinness a Recordurilor

125 de primăveri

O braziliancă, rezidentă azi într-un sătuc uitat de lume, Astorga, statul Parana, şi-ar putea vedea şi ea numele în Cartea Recordurilor. Olivia da Silva, care recent şi-a aniversat cel de-al 125-lea an de viaţă este, potrivit lui Lolete Cadari, director administrativ al RankBrasil (echivalentul Guinness World Records), „fără nici o îndoială, cea mai bătrână femeie din lume". Certificatul braziliencei Silva arată că femeia s-a născut pe 28 februarie 1880 în oraşul Itapetininga, Sao Paulo. Laura McTurk, reprezentantul Guinness World Records din Londra a declarat că a fost înştiinţată asupra acestui fapt şi că urmează să se pronunţe până la sfârşitul acestei săptămâni. Potrivit sitului Guinness World Records, cel mai bătrân bărbat din lume are 113 ani şi este din Japonia. *(foto de Maurilio Cheli)*

„Tatăl nostru" în miniatură

Avem şi noi un focşănean care trage speranţa să-şi vadă răsplătită munca minuţioasă cu un record mondial. Este vorba despre Gabriel Mihu, în vârstă de 18 ani şi elev de liceu, care a reuşit să scrie cea mai micuţă carte din lume. Performanţă realizată doar cu ajutorul unei mine de creion, pe care a ascuţit-o cu o banală lamă de ras, şi al unui microscop. Tânărul a scris astfel rugăciunea „Tatăl nostru" pe trei „foi" de hârtie de 0,8 pe 0,8 mm! „Lucrarea mea este deosebită fiindcă este scrisă faţă-verso şi este şi legată cu inele de sârmă de cupru. Sunt 62 de cuvinte, în trei strofe scrise în mai bine de nouăzeci de zile", a declarat, pentru Rompreş. Pe lângă „Tatăl nostru" scris pe cele mai mici file din lume, Gabriel Mihu mai are la activ o lucrare: „Luceafărul" lui Eminescu scris pe „foi" de 3x4 mm. Recordul mondial pentru scrieri miniaturale este deţinut la această oră de compania japoneză *Toppan Printing Co. Ltd.* care a tipărit o carte în miniatură a cărei dimensiune este cu 0,15 mm mai mare (0,95 X 0,95) decât cea scrisă de adolescentul focşănean, care s-a încumetat să trimită şi el un formular de înscriere pe adresa Guinness Book.

Turbanul de 425 de metri lungime

Un indian urmează să intre în mult dorita carte graţie turbanului său care, potrivit celor care s-au încumetat să-l analizeze, măsoară nu mai puţin de 425 de metri lungime şi cântăreşte puţin peste 32 de kilograme! Nihag Major Singh, 50 de ani, a fost văzut cu un astfel de turban în timp ce se ruga în oraşelul Amritsar şi a atras imediat atenţia. Iar de aici până la intenţia de a-l prezenta în Cartea Recordurilor n-a mai fost decât un pas.

Nebunia regimurilor de slăbire

Fiecare dintre noi crede că măcar una din miile de cure de slăbire disponibile pe piaţă îi va aduce fericirea. Toate bune şi frumoase, numai că nebunia aceasta începe să cuprindă şi minţile celor mici. Un studiu realizat în Australia şi întreprins pe 30 de fete având vârste cuprinse între 5 şi 8 ani a scos la iveală că 47 la sută dintre acestea doresc să devină mai subţirele. Problema pare reală, de vreme ce un alt studiu efectuat de o asociaţie britanică dedicată deranjamentelor alimentare vorbeşte despre faptul că foarte multe copile, cu vârste sub opt ani, doresc să ţină un regim de slăbire. O „dorinţă" care poate fi stimulată de unele emisiuni de televiziune la care copiii se uită tot mai multe ore pe zi.

Cuţitul din cap

Ce nu găseşte omul în corpul lui cu ocazia câte unui control medical de rutină! Leonard Woronowicz, un profesor pensionar care se plângea de dureri de cap, a ajuns la spital unde doctorii i-au făcut o radiografie pentru a vedea dacă nu cumva omul nu-şi spărsese capul cu câteva zile în urmă când căzuse de pe un scaun în propria bucătărie. Nu mică le-a fost uimirea atunci când aceştia au descoperit că, de fapt, profesorului îi intrase în cap, pe lângă urechea dreaptă, lama de 12 centimetri a unui cuţit. Norocul pensionarului de 61 de ani a fost că lama de oţel inoxidabil nu i-a afectat nici un vas de sânge şi nici un nerv. „Şi eu care credeam că doctorii o să-mi dea o aspirină şi o să mă trimită acasă" a spus omul după operaţia de extragere a cuţitului. Iar doctorii au recunoscut: „Găsim tot felul de obiecte în corpul pacienţilor, dar aşa ceva este fără precedent".

Testul care prezice avortul spontan

Cercetătorii de la University College din Londra au constatat că femeile care prezintă un risc crescut de a pierde sarcina au un nivel mai scăzut al unor hormoni produşi de placentă. Potrivit profesorului Eric Jauniax, coordonatorul cercetărilor, nivelul hormonilor *inhibin A, hCG şi oestradiol* este mult mai scăzut la femeile care nu sunt pregătite să ţină o sarcină, decât la celelalte. În urma acestei observaţii, a putut fi pus la punct un test care anunţă iminenţa unui avort. Practic, testul poate măsura nivelul acestor hormoni, indicând cu precizie dacă o femeie poate duce la bun sfârşit o sarcină sau nu.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

■ Continentul misterios „Jules Verne" ■ O planetă fără maimuţe? ■ Dulcele care ucide ■ Templele japoneze ale naturii ■ Dosarele medicale ale picturii

HOROSCOP
21 – 27 MARTIE

BERBEC (21.03-20.04): Luna şi Soarele nu se împacă prea bine în această perioadă şi, în consecinţă, s-ar putea să luaţi decizii pripite şi să vă certaţi aproape tot timpul.

TAUR (21.04-21.05): Conform cu alura curbei financiare, se întrevede o criză trecătoare şi foarte supărătoare. Pe de altă parte, în dragoste intervin obstacole neaşteptate.

GEMENI (22.05-21.06): Curba financiară şchioapătă vizibil şi este posibil să aveţi un ghinion financiar foarte contondent. Din fericire, spre finele perioadei primiţi bani.

RAC (22.06-22.07): Totul vă merge din plin în acest interval. Toate curbele astrale principale se situează la cote înalte, cea mai avântată fiind cea a afectivităţii.

LEU (23.07-22.08): Curba psihicului prezintă oscilaţii alarmante, semn că nu sunteţi în apele dv. şi că trebuie să rezolvaţi urgent o situaţie delicată care vă stresează.

FECIOARA (23.08-21.09): Cu toate că nu vă lipseşte simţul umorului, în această săptămână sunteţi mai ursuz decât de obicei şi disensiunile la serviciu şi acasă nu vor lipsi.

BALANŢA (22.09-22.10): Curba financiară este nedecisă în primele zile, apoi se înalţă spre un maxim de toată frumuseţea (vineri). În weekend vă pândeşte o idilă.

SCORPION (23.10-21.11): Curba afectivităţii este cea mai zvăpăiată şi are un maxim miercuri sau joi. Se pare că viaţa în cuplu decurge la parametrii optimi ai tandreţii.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Jupiter vă influenţează pozitiv şi veţi lua o decizie (sau atitudine) foarte favorabilă intereselor dv. profesionale. Consecinţele vor apărea imediat.

CAPRICORN (21.12-19.01): Mici probleme financiare şi sentimentale vă vor umple toată săptămâna. Nici nu ştiţi pe care s-o rezolvaţi mai repede, dar viaţa în cuplu e un iad.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba financiară oscilează periculos, dar apoi urcă spre un maxim extrem de dolofan, semn că drumul la casierie vă este foarte scurt şi ornat cu ghirlande.

PEŞTI (19.02-20.03): Marţi sau miercuri veţi primi o sumă însemnată de bani cu care vă veţi putea onora o bună parte din datorii. Viaţa sentimentală e ca o petală din ierbar: la locul ei, dar ofilită.

Personalităţile săptămânii: *Tiberiu Utan, Cezar Bolliac, Emil Isac, Al. Kiriţescu, Miron Costin; Johann Sebastian Bach, Bela Bartok, Tennessee Williams, Heinrich Mann.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	35.000 (3,5) LEI	❑ 3 LUNI	115.000 (11,5) LEI	❑ 5 LUNI	185.000 (18,5) LEI
❑ 2 LUNI	70.000 (7) LEI	❑ 4 LUNI	150.000 (15) LEI	❑ 6 LUNI	230.000 (23) LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN" !

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 721 • ANUL XLVIII • 24 MARTIE 2005 • 16 PAGINI • 10.000 LEI (1 LEU NOU) Nr. 12 (2471)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ Să scrii adevărul nu e suficient. Mai trebuie să ai şi ceva de spus.
(Michel Rocard)

■ E adevărat că femeia e jumătatea bărbatului, pentru că un bărbat însurat nu mai e decât jumătate din bărbatul care a fost.
(Romain Rolland)

Templele japoneze ale naturii

Femina club
Pentru dumneavoastră, doamnă
Cu regimul oligoelementelor slăbiţi 5 kg
Feminitatea, marele câştigător al sezonului

TV
Cea mai actualizată prezentare a programelor
- Pro TV
- TVR 1
- Antena 1
- Prima TV
- TVR 2
- Acasă
- Pro Cinema

Alicia Keys, anul trecut la Cannes

Un pas înainte spre surse de energie revoluţionare

ELECTRICITATEA DIN PULOVER

De la clasicele panouri solare cu celule fotovoltaice care au făcut vâlvă în epocă, dar s-au dovedit nerentabile pentru aplicaţii pe scară largă, cercetătorii au ajuns azi la o soluţie revoluţionară: celula fotovoltaică din plastic care produce energie din lumină solară, chiar şi în zilele noroase, cu un randament extraordinar. Dar invenţia nu se opreşte aici. Cunoscutele panouri cu celule fotovoltaice vor ceda locul altor tehnici, mai la îndemâna oricui. Asemenea vopselei, amestecul poate fi pulverizat pe orice material care poate deveni, astfel, sursă de electricitate. Un pulover vopsit cu acest amestec poate alimenta cu energie electrică un telefon mobil sau alte aparate fără fir. O maşină cu motor alimentat cu hidrogen, vopsită cu vopsea în care este înglobat amestecul fotovoltaic, ar putea converti suficientă energie electrică necesară reîncărcării în mod constant, şi în mers, a bateriei. Şi de aici, imaginaţia prinde aripi. În alte variante, aplicarea pe acoperişurile clădirilor a unor materiale care ar asigura nevoia de încălzire a locuinţei prin conversia energiei luminoase în energie termică, precum şi mini-panouri fotovoltaice lipite pe geamuri, care să asigure electricitatea necesară pentru aparatele electrocasnice. „Lumina solară care atinge suprafaţa terestră aduce de 10.000 de ori mai multă energie decât consumăm noi", spune Ted Sargent, profesor la Universitatea din Toronto, şi unul dintre inventatorii noului material plastic. „Dacă am putea acoperi 0,1 la suta din suprafaţa terestră cu celule voltaice", spune el, „am putea înlocui toate sursele poluante şi consumabile de energie, cu una curată şi regenerabilă". Cercetătorii îşi imaginează chiar şi adevărate „ferme solare" din acest material plastic, construite în locuri deşertice, care ar putea produce destulă energie pentru a alimenta întreaga planetă. Să nu uităm că în urmă cu câteva decenii, visele erau la fel de fără margini, dar aplicaţiile au rămas dezamăgitor de restrânse. Acum, se pare că un pas important a fost făcut, pentru că, deşi celulele fotovoltaice din plastic nu sunt noi, până acum ele nu puteau absorbi decât lumina din spectrul vizibil, în vreme ce noua tehnologie permite absorbirea din spectrul invizibil al luminii solare, cel infraroşu. „Orice e cald emană căldură. Chiar şi oamenii şi animalele emană căldură," spune Ted Sargent. „Aşa că există destulă energie în infraroşu, care ar putea fi utilizată chiar şi pe timp de noapte."

După încă o perioadă de cercetări, noul compus „ar putea absorbi 30 la suta din lumina radiantă a soarelui, comparată cu randamentul de doar 6 la sută pe care îl înregistrează cele mai bune celule plastice de azi", declara Peter Peumans, de la Universitatea Stanford. Deocamdată, rămâne o singură problemă: costul prea mare de producţie al energiei solare. La costul de 25 până la 50 de cenţi pe kilowatt-oră, energia solara e mult mai scumpă decât energia convenţională, câtă vreme în SUA, costul mediu al acesteia este mai mic de 10 cenţi pe kilowatt-oră. Dar toate acestea se pot schimba o dată cu răspândirea pe scară largă a noului material.

Loc rezervat pentru

Mama şi Papero

Japonezii, prin firme puternice precum Hitachi, Mitsubishi Heavy Industries, Sony, Toyota sau Honda, domină piaţa mondială a roboţilor industriali, dar şi pe cea a roboţilor „umanoizi", numai buni pe lângă casa omului. Săptămâna trecută, compania NEC a prezentat la Tokio cei mai noi membri ai familiei sale de roboţi de companie: Papero 2005 şi Childcare Papero, doi „omuleţi" autonomi şi domestici, buni să bine-dispună membrii unei familii. Astfel, Papero 2005 poate comunica vocal cu oamenii, recunoaşte chipurile membrilor familiei, se deplasează pe roţi, ştie să facă diferenţa între culori, dansează şi citeşte chiar şi scrisul de mână. Papero 2005 nu este creat doar pentru amuzament, el mai este în stare să facă şi mici servicii: deschide televizorul, schimbă canalele, execută comenzi vocale sau prin gesturi. Fratele său, *Childcare Papero,* este şi mai inteligent, fiindcă a fost conceput special pentru a supraveghea mai mulţi copii deodată. Robotul este capabil să numere copiii, pentru a fi sigur că nu lipseşte nici unul şi poate să le propună diferite jocuri. De altfel, acest robot va fi folosit pe post de supraveghetor în spaţiul special amenajat pentru copii la Expoziţia Universală Aichi, care se va desfăşura între 25 martie şi 25 septembrie în apropiere de Nagoya. Cu ajutorul camerelor de filmat, Childcare Papero poate trimite, de asemenea, imagini pe un telefon mobil compatibil, permiţând astfel părinţilor să-şi supravegheze de la distanţă progeniturile. Papero, care are o înălţime de 38,5 centimetri şi şase kilograme, funcţionează pe baza unui computer cu procesor Pentium şi hard disk de 40 de giga, plus funcţii de comunicare. Ca toţi congenerii săi, Papero este plin de senzori. Dezvoltarea roboţilor de asistenţă este considerată prioritară pentru japonezi, nu doar de dragul progresului tehnologic sau amuzamentului casnic, dar şi pentru a face faţă problemelor de îmbătrânire a populaţiei şi a nevoilor de îngrijire la domiciliu.

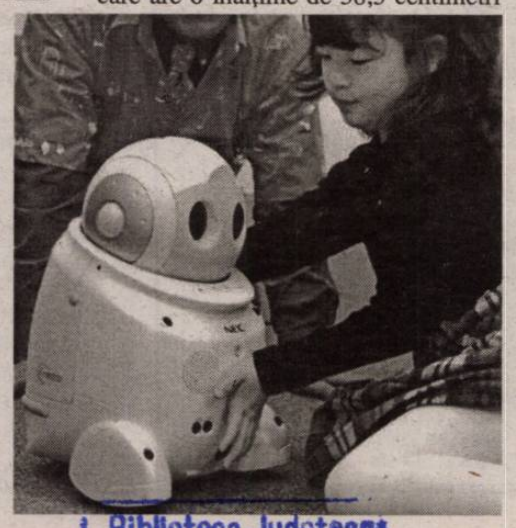

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

PATUL LUI PROCUST

Omara, o voce unică

Nimeni n-ar fi ştiut nimic despre cubaneza Omara Portuondo dacă regizorul german Wim Wenders n-ar fi făcut în 1999 celebrul, de acum, film documentar intitulat *Buena Vista Social Club* (BVSC) şi dacă americanul Ry Cooder nu s-ar fi bătut să scoată un disc cu această „formaţie" cubaneză cu un destin cu totul special. Este vorba despre muzicieni, interpreţi vocal sau instrumentişti, cu vârste de peste 70 de ani, recordul îl deţinea

Compay Secundo, la vremea înregistrărilor el avea 85 de ani, care de mai bine de patru sau cinci decenii au trăit într-un anonimat perfect, după urma unor bani câştigaţi în cele mai diverse moduri, dar nu din muzică! De-abia după lansarea documentarului şi a Cd-ului cu acelaşi nume, pensionari umili şi artişti excepţionali ca Ibrahim Ferrer, Compay Secundo, Omara Portuondo, Chucho Valdes, basistul Orlando Cachaito Lopez, chitaristul Eliades Ochoa sau pianistul Rubén González au devenit stele mondiale. O asemenea stea, o voce unică, a cântat, pe 12 martie, şi la noi, pe scena Sălii Palatului. *Tres*-ul cubanez, *bolero*-ul, au răsunat în toată frumuseţea lor melodiile de pe albumul „Flor de Amor" (2004), cel de-a doilea al artistei care a debutat în 2000, fiind o dovadă că unicitatea muzicii cubaneze nu este o vorbă în vânt. Omara, care ar fi vrut să devină balerină, a cântat acompaniată de câţiva instrumentişti foarte buni, alţii decât cei din BVSC, dar gândul meu a zburat la duetele ei inimitabile cu Ibrahim Ferrer. Deşi nimeni nu-şi aminteşte, Omara a mai fost în România în urmă cu 30 de ani şi a declarat că speră să revină în ţara noastră cât mai curând, „pentru că nu am timp să mai aştept alţi 30 de ani". Cine n-a văzut concertul, merită să asculte măcar câteva melodii, precum *Amor de mis amores, Alma de roca, Amarosa guajira, Flor de amor* sau *Juramento*. Va învăţa nostalgia fără leac a unei ţări unice din Caraibe.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

SMARANDA P., Bucureşti:

„...Este adevărat că zodia naşterii îţi «fixează» destinul pentru toate evenimentele mai importante? Cum poate ghici cineva toate meandrele vieţii, mai ales atunci când ai o vârstă înaintată şi constaţi că ai trecut prin foarte multe situaţii la care nu te-ai gândit niciodată? Cum se face că unele femei, printre care şi subsemnata, iubesc sincer un bărbat sau mai mulţi, iar cel cu care s-au căsătorit este cel mai «prost» dintre toţi? Eu sunt născută în zodia Leului şi ar trebui să fiu, aşa cum am citit în mai multe cărţi de astrologie, o fire puternică şi să mă impun atunci când îmi doresc ceva (...) Am să vă dau un exemplu foarte dureros. Acum 12 ani m-am îndrăgostit de un român stabilit în SUA, prieten al fratelui meu. Mi-am dorit atât de mult să mă căsătoresc cu el şi să plec la San Francisco, încât m-am dus la o persoană care ştia să facă astrograma naşterii. Acea persoană mi-a spus că totul este în regulă şi că pot să mă aventurez liniştită în acea căsătorie, că peste câtva timp şi acel bărbat, din zodia Fecioarei, mă va iubi la fel de mult (...) Am ajuns cu el la San Francisco şi am stabilit data căsătoriei. Într-o zi, a sunat telefonul când el nu era acasă. Am răspuns, pentru că ştiam destul de bine limba engleză. Când am auzit că la celălalt capăt al firului este nevasta lui, mi-a venit să leşin. Femeia aceea telefona din ... România! A urmat o discuţie foarte aprinsă şi el mi-a spus că sunt despărţiţi şi că urmează divorţul. Când l-am întrebat de ce nu mi-a spus de la început, a zis că nu i s-a părut important (...) M-am întors acasă şi de atunci mi-am zis că orice femeie care are iniţiativa în relaţiile sentimentale poate avea mari şi neplăcute surprize (...) Este aceasta soarta femeilor din puternica zodie a Leului? Care sunt zodiile compatibile cu femeile cele mai puternice din zodiac?"

Leoaicele sunt puternice, dar...

– Stimată doamnă ***Smaranda,*** vă mulţumesc pentru impresionanta dumneavoastră scrisoare – din care nu am putut cita decât unele fragmente –, pilduitoare pentru astfel de situaţii, deşi puterea inimii e de foarte multe ori mai mare decât cea a minţii. Eu personal nu cred că zodia naşterii are vreo importanţă în evenimentele majore ale vieţii, atunci când noi înşine şi nu altcineva trebuie să luăm decizii. Într-adevăr, se spune că zodia Leului are nativi puternici, bine determinaţi şi cu mare încredere în sine. Dar uneori, această încredere în sine este o capcană. Să nu uităm că şi norocul are un cuvânt greu de spus. La mijloc intervine şi intuiţia şi mulţi alţi factori pe care nu-i poate anticipa nimeni, aşa cum bine aţi remarcat şi dumneavoastră. În ceea ce priveşte compatibilitatea sentimentală a unei femei din zodia Leului, statisticile arată că are afinitate maximă faţă de Berbeci, Scorpioni şi Lei; afinitatea minimă se manifestă faţă de Tauri şi Capricorni. Sunt convins că viitorul vă va aduce o compensaţie faţă de ghinionul pe care l-aţi suferit. Vă urez multă fericire!

DAMIAN NEDELCU, Braşov

„...Potrivirea între un bărbat şi o femeie, care e dată de astrologie, nu se poate verifica în practică, pentru că ar fi prea multe cupluri de chestionat şi nici nu poţi să ştii dacă răspunsurile sunt sincere (...) Eu am avut în viaţă două experienţe foarte dureroase şi una care m-a făcut fericit. Asta a fost ultima, pentru că nu m-am dat bătut şi am ştiut, conform cu experienţa câştigată. Eu sunt din zodia Capricornului şi cred că nu norocul este calitatea mea principală, ci intuiţia. Femeia cu care m-am căsătorit la 44 de ani este din Săgetător şi suntem fericiţi de vreo zece ani. Din partea ei şi din partea mea vă întreb dacă suntem compatibili până la moarte şi aş mai vrea să ştiu, pentru amuzamentul nostru, care sunt superlativele astrologice ale zodiilor, pentru că ea spune că femeile din Săgetător sunt cel mai greu de cucerit, fiind cele mai mofturoase. Aşa este?"

Superlative zodiacale

– Stimate domnule ***Nedelcu,*** încep prin a vă confirma că cea mai capricioasă femeie este cea din Săgetător (după afinităţile ei sentimentale), iar cele mai adaptabile sunt cele din Scorpion, Taur, Berbec şi Vărsător. Cel mai capricios bărbat se găseşte în Fecioară, Taur şi Balanţă. Cei mai „modelabili" bărbaţi sunt în Săgetător, Peşti şi Scorpion. Vă rog să observaţi situaţia aparte a Scorpionilor, despre care se spune, în mod tradiţional, că sunt oameni dificili. Nativii şi nativele acestei zodii sunt cei mai adaptabili, deci cel mai puţin problematici într-o relaţie sentimentală. Este o contradicţie care arată că realitatea este, de multe ori, cu totul diferită de dogmele astrologiei.

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Omul moral, sensibil şi profund, e pe cale de dispariţie?

În ultimul deceniu s-au produs schimbări importante în viaţa noastră. În comportamentul nostru. În modul nostru de a ne raporta la noi înşine şi la realitate. Ritmul de viaţă, problemele materiale nu ne mai permit să ne ocupăm de complexitatea vieţii noastre interioare, morale şi spirituale. O prejudecată? O ipoteză?

Cred că tindem spre o nouă sensibilitate. Sensibilitatea nu dispare dar poate fi raportată la noi repere culturale a căror valoare e discutabilă. Tinerii freamătă de emoţie şi entuziasm la concerte de muzică hip-hop, house, rapp, la spectacole de divertisment uşoare etc. Nu ştiu în ce măsură sunt sensibili la Shakespeare, Dostoievski sau la muzica clasică. Ei vor satisfacţii imediate, uşor de procurat, fără să participe la acte culturale subtile şi complicate. *(Romus Ardeleanu, 27 ani)*

Lumea nu mai încearcă să se cunoască pe sine însăşi aşa încât e greu să mai ajungă la profunzimea sa lăuntrică. Suntem tentaţi de ceea ce se întâmplă în exterior nu să ne pierdem timpul prin meditaţii inutile la ceea ce se întâmplă în interiorul nostru. *(Miron Costea, 20 ani)*

Fiecare încearcă să se simtă cât mai bine, să fie cât mai mult timp înconjurat de prieteni, să meargă la cinema, la teatru, la discotecă, la petreceri, în excursii. Cred că numai cei care se simt singuri se tot gândesc la sufletul lor dar este periculos pentru că te poţi trezi cu cine ştie ce depresii şi asta numai viaţă nu e. *(Costin Emerescu, 18 ani)*

Cred că tinerii de azi sunt foarte profunzi. Când înveţi un program pe calculator nu poţi fi superficial. Ca să-ţi termini studiile nu poţi fi superficial. Ca să reuşeşti în activitatea profesională nu poţi fi superficial. Rezultatele tinerilor se văd. Marile sau micile firme sunt pline de tineri care-şi fac foarte bine meseria. *(Mariana Nicorescu, 18 ani)*

Într-o societate de consum omul profund nu prea are şanse de „supravieţuire". Toată lumea se zbate după bani. Dacă are puţini, e copleşit de griji. Cum să-i folosească ca să-i ajungă. Dacă are prea mulţi, se gândeşte cum să-i folosească ca să se simtă cât mai bine. *(Simona Negrea, 19 ani)*

„Gânditorul din Hamandgia" nu va dispărea niciodată. Dar cei din această speţă sunt tot mai puţini. Din această categorie fac parte, în general, cei care au tangenţă cu arta. *(Dorel Blendea, 19 ani)*

Fiecare din noi e profund în felul său. *(Sorin Moga, 17 ani)*

Din păcate, da. Rareori mai vezi oameni care să aspire la idealuri înalte. De morală, de credinţă. Dar rămâne iubirea adevărată care te obligă să fii profund. Dar nu e mai puţin adevărat că poţi iubi nebuneşte fără să fii profund. Adică să cauţi adânc în tine, să-ţi pui problema existenţei tale interioare, să-ţi verifici sentimentele, să cauţi să fii mai bun, mai înţelegător. *(Iolanda Zorlescu, 24 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Care e contraceptia cea mai răspândită?

Foarte probabil, spun specialiştii, acuplarea întreruptă, citată şi în Vechiul Testament. În Europa cel mai des folosite sunt pilulele, apoi dispozitivele intrauterine (steriletele), pe ultimul loc clasându-se prezervativele. Există ţări în care se practică sterilizarea permanentă, cum ar fi China. Chiar şi în America de Nord se recurge la această soluţie. Deşi prezervativele sunt în mod susţinut recomandate, rezervele cuplurilor faţă de acest mijloc sigur de protecţie continuă să existe, întrucât diminuează plăcerea sexuală. În relaţiile întâmplătoare, dar nu numai, renunţarea la prezervativ poate avea consecinţe dramatice.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Paul Ioan, Dorin Mâran, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000 (LEI)
• RO44 CBIT 4210 1003 5700 2000 (USD)
• RO10 CBIT 4210 1003 5700 3000 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 224.39.96

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Pământuri (încă) sălbatice

Aproape jumătate (46%) din suprafața uscatului s-ar putea spune că este sălbatică. Criteriile sălbăticiei ar fi: teritoriul respectiv să-și fi păstrat peste 70% din vegetația originară, să acopere cel puțin 10.000 km.p. și să găzduiască mai puțin de 5 locuitori pe km.p. La aceste condiții răspund 37 de regiuni, cu o suprafață mai mare decât cea a primelor șase cele mai întinse țări ale lumii (Rusia, Canada, China, SUA, Brazilia, Australia). Biodiversitatea cea mai mare se întâlnește în pădurea amazoniană, în cea a bazinului Congo, în Noua Guinee, în deșerturile nord-americane și în pădurile și savanele din Africa de Sud. Aceste zone nu reprezintă decât o suprafață redusă, din cea a planetei, dar colonizarea umană le amenință și așa. Or, vorbind despre formele de protecție reală, doar 7% beneficiază de asemenea strategii.

Fluieraș de os...

Un fluier cu totul și cu totul deosebit (dar nu ca-n baladele noastre) a fost descoperit într-o grotă din sudul Germaniei. Primul indiciu insolit este că materialul din care a fost realizat este fildeșul de mamut, datat la nu mai puțin de 30-37.000 de ani. Pe același sit mai fuseseră găsite alte două fluiere, dar lucrate din oase de lebădă, alături de numeroase figurine din fildeș. Potrivit estimărilor geologice, artizanii care au sculptat asemenea mici, dar inestimabile opere, au trăit în perioada ultimei ere glaciare, când Europa a fost populată – potrivit oamenilor de știință – de neandertalieni, apoi de oamenii moderni. De remarcat că instrumentul din fildeș a fost reconstituit din cele 31 de fragmente în care se spărsese.

Cartonaș galben pentru ochiul uman

Ochii noștri (specialiștii iau însă drept sistem de referință ochii arbitrilor de fotbal) nu sunt capabili să judece corect o poziție afară din joc controversată. În cel mai simplu caz, o acțiune de acest gen implică cel puțin cinci repere în mișcare (câte doi jucători din fiecare echipă și mingea), ochiului fiindu-i necesar mai mult de o jumătate de secundă, pentru a-i localiza pe toți protagoniștii și a „măsura" distanțele care îi separă pe aceștia; un interval foarte mare în economia unui joc sportiv, el crescând o dată cu numărul de jucători. Soluția? Promovarea arbitrajului video! *(A.N.P.)*

Continentul misterios «Jules Verne»

Exact acum un veac, pe 24 martie 1905, părăsea această lume un titan al literaturii vremii, scriitorul francez Jules Verne. Dincolo de atracția sa către ideea de aventură, pusă în mii de pagini de proză cu multă pricepere, știința și fantezia își dau mâna în creațiile sale, nu de puține ori autorul fiind considerat – pe bună dreptate – un vizionar. Este o pagină fascinantă a biografiei sale, mereu deschisă, mereu incitând la căutări și la controverse.

Gravură de L. Benett

S-ar putea afirma, păstrând proporțiile, că Jules Verne face parte din familia care l-a dat lumii pe „magicianul" Leonardo da Vinci. Va fi fost (și) el înzestrat cu harul vederii în viitor? Există suficiente argumente să susținem că da. În 1865, îi apărea romanul „De la Pământ la Lună", în care se descria ceea ce la vremea respectivă reprezenta o utopie sută la sută: o călătorie pe satelitul nostru natural. Știința și tehnica au evoluat rapid, însă aveau să treacă încă 104 ani, pentru ca ideea fantezistă să se concretizeze, sub privirile hipnotizate ale miliardelor de pământeni ce luau contact, în direct, cu stăpâna nopților noastre, prin intermediul altui aparat imaginat de Jules Verne – televizorul. Interesant este că scriitorul vizionar face să existe în paginile romanelor sale diverse lucruri a căror realizare și apoi funcționare par destul de simple și firești. Pentru aceasta, el își plasează personajele principale, de obicei, în locuri sălbatice și în situații extreme, astfel încât să fie obligate a-și folosi la maximum cunoștințele, imaginația, forța creatoare, pentru a putea supraviețui. Acest credit nelimitat acordat omului, fie el copil sau adult, savant sau om simplu, explică indirect cum a fost posibilă evoluția rapidă a civilizației noastre, dar exprimă și speranța că, orice s-ar întâmpla cu omenirea, câțiva indivizi ar putea să re-creeze totul de la zero, folosindu-se de ceea ce le-ar oferi natura.

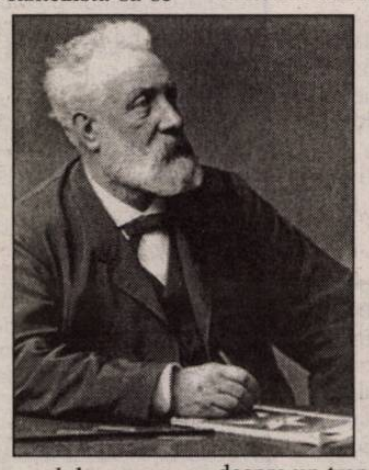

Amintiri din viitor

Cel mai îndrăgit personaj vernian va rămâne probabil întotdeauna faimosul căpitan Nemo; de fapt, un prinț indian erudit, pe care un destin deloc blând l-a transformat într-un fel de savant aventurier singuratic. Ideea lui, de a-și căuta libertatea în adâncurile oceanelor, a făcut să existe la fel de celebrul submarin Nautilus, el însuși un miracol utopic al epocii în care scriitorul și l-a imaginat. Senzațional este amănuntul că lumea acvatică ajunge la Jules Verne să furnizeze absolut tot ce-i trebuie ființei umane, pentru a trăi mai mult decât confortabil și în deplină armonie cu natura, elemente de mare actualitate, și astăzi. De la curentul electric, la hrană și la bogății materiale ori spirituale, totul poate fi obținut din lumea adâncurilor. Și, rămânând în aceeași zonă, să amintim și o scurtă povestire, foarte puțin cunoscută, în care se pune sub semnul visului un alt proiect futurist: „Un expres al viitorului". Este vorba despre un tren de mare viteză, care ar lega Europa de America de Nord, prin două tronsoane submarine, sub formă de tuburi. În succinta relatare, autorul găsește explicații pentru marile dileme legate de o asemenea realizare: soluții tehnice, viteză, frânare etc. Sigur că putem evoca imediat TGV-ul de sub Canalul Mânecii, dar există astăzi și un proiect, foarte serios, de unire a celor două continente; desigur, prin două tronsoane tubulare, ce ar urma să treacă pe sub Atlantic!

*

Despre vizionarul Jules Verne, se poate scrie foarte mult, pornind, să zicem, de la ideea unui ocol al Pământului în 80 de zile ori a celor cinci săptămâni petrecute în nacela unui balon, până la incredibilele realizări ale naufragiaților pe celebra „Insulă misterioasă": ascensor, telegraf, armament, sticlă ș.a.m.d. – toate, cu mijloacele oferite de o insulă tropicală. Și, dacă în mod explicit nu s-a inclus pe sine în scrierile sale, l-am putea regăsi totuși în persoana lui Nemo, cel ce se stingea pe submarinul său devenit cavou: „un cap frumos cu frunte înaltă, o privire mândră, o barbă albă, un păr bogat dat pe spate". Oare, nu-l putem recunoaște în acest portret chiar pe scriitorul care se stingea din viață exact în urmă cu un veac?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Miracolul realității virtuale

Să pulverizezi barierele timpului și să descinzi în timpuri străvechi plimbându-te prin temple, piețe, amfiteatre etc. printre oamenii acelor vremuri nu e o utopie. În SUA și în câteva centre din Europa există teatre virtuale care facilitează spectatorilor astfel de călătorii fantastice.

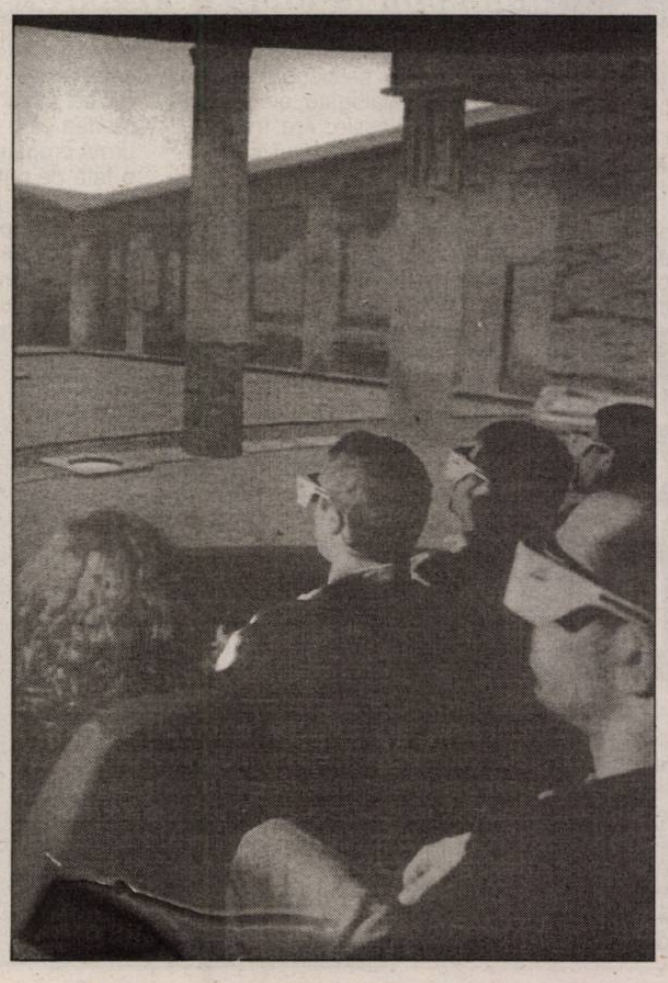

Printr-un simplu clic, lumile dispărute ies din neant și uitare apărând în fața noastră. Prin miracolul realității virtuale. Așezați într-un fotoliu, purtând ochelari speciali, putem vizita orașul Pompei. Putem intra, de pildă, în Casa Centaurului care i-a aparținut lui Rustius Verus. Construită în prima jumătate a secolului II î.Ch., această vilă, una dintre cele mai importante ale cetății antice, a fost acoperită de lavă în timpul erupției Vezuviului, în anul 79 d.Ch.

Oferta e mult mai generoasă. Nenumărate amfiteatre, temple, morminte etc. în imagini sintetizate pot deveni obiective turistice pe care le putem vizita pas cu pas. Și asta datorită tehnologiei realității virtuale. Dincolo de entuziasmul publicului, se profilează interesul oamenilor de știință pentru acest instrument performant de cercetare. În Bordeaux există unul dintre cele mai importante laboratoare din Europa (Institutul Ausonius) în care sunt reconstituite vestigii sau monumente istorice dispărute.

Clădiri ale Antichității grecești, romane sau edificii medievale. În fața unui ecran de 12/2,3 m, istorici, arheologi și specialiști în epigrafie confruntă informațiile pe care le dețin și care sunt integrate în modele tridimensionale. Cercetătorii pot reconstitui un element de arhitectură care nu a fost găsit pe teren: un perete, o coloană, o încăpere.

În plus, plecând de la orice detaliu din acest spațiu virtual se poate interveni asupra unui element care trebuie modificat sau se poate pătrunde în baza de date care îi e asociată.

Cercetările în acest domeniu continuă. Mai multe instituții europene cooperează în cadrul programului Lifeplus pentru a da amploare și a nuanța realitatea virtuală. Vor fi create și personaje virtuale care vor anima siturile arheologice. Prin intermediul unor ochelari speciali, spectatorii vor avea impresia că intră în acest decor, că se amestecă împreună cu personajele virtuale. Specialiștii se gândesc să asocieze ambientul cu sunete specifice și chiar mirosuri.

În toamna acestui an va fi deschis publicului un centru de realitate virtuală, consacat arheologiei, la Universitatea Bordeaux III. Un punct de atracție pentru publicul larg dar și pentru elevi.

În aceste neobișnuite peripluri, lecțiile de istorie se vor derula în timp ce elevii se „deplasează" prin cetățile antice, participă la o ceremonie a marilor preoți din templul lui Aton, sau vor încerca emoții puternice, în arena gladiatorilor din Roma antică.

DORIN MĂRAN

Detalii înșelătoare

Profesorul David Jacobs, în articolele sale consacrate răpirilor OZN, observa că, dacă la primele cazuri examinate, relatările presupușilor martori păreau o înșiruire de absurdități, la ora actuală, după analiza a sute de cazuri, fenomenul apare ca fiind „extrem de logic și rațional", chiar dacă foarte neliniștitor.

Mărturiile arată că vizitatorii nu acționează niciodată la întâmplare, nu ezită, ci execută cu precizie și rapiditate acțiunile pentru care aparent au fost îndelung antrenați, dacă nu cumva chiar anume creați. Dacă manevrele lor erau considerate inițial inexplicabile sau chiar lipsite de sens, azi a devenit clar că ei știu exact ce fac – desfășoară un program de tip biologic, foarte bine structurat. Dacă ei recoltează ovule și spermă de la cei răpiți, dacă folosesc mame purtătoare în loc să recurgă la un uter artificial, dacă acționează pe ascuns etc. toate acestea au un motiv bine determinat.

Inițial s-a crezut că răpirile sunt un fenomen excepțional și că se întâmplă doar adulților. Azi știm că ele încep – asupra persoanei vizate – de regulă din pruncie și continuă, cu o frecvență foarte mare, până la bătrânețe. Răpirea unui adult o singură dată este mai degrabă o excepție și se întâmplă doar atunci când cel în cauză este foarte aproape de cel ce este ținta adevărată a răpirii. Alte elemente argumentează că nu ne confruntăm cu experimente disparate ci cu un program sistematic vizând „exploatarea speciei umane de o altă specie".

Și investigatorii au prejudecăți

Există – spune Jacobs – și o serie de prejudecăți pe care le întâlnim chiar în rândurile investigatorilor fenomenului. De pildă, se spune că anumite faze ale răpirii, cum ar fi intrarea sau ieșirea din navă, sunt șterse din memorie. În realitate, aceste episoade pot fi rememorate cu detalii, printr-o regresie hipnotică bine condusă. Alteori, emoțiile retrăirii celor relatate sunt atât de puternice încât ședința trebuie întreruptă. Dar un investigator inteligent va ști să detașeze „eu-ul povestitor" de „eu-ul care retrăiește" întâmplările traumatizante. Martorului aflat sub hipnoză i se va spune, de pildă, „te vezi pe tine acolo, dar durerea este a celui la care te uiți; tu, cel care ne relatezi ești aici și nu simți nici o durere; povestește mai departe ce se întâmplă".

O altă prejudecată curentă – după Jacobs – este aceea că amintirile conștiente constituie o dovadă mai sigură decât cele evocate sub hipnoză. Din păcate, experiența arată că ceea ce martorul își amintește fără hipnoză poate fi la fel de nesigur dacă nu cumva mai nesigur. De obicei el își aduce aminte doar fragmente pe care tinde să le lege într-o istorie curgătoare, inventând „punți" de legătură. La cei răpiți noaptea se pot amesteca în aceste amintiri și elemente provenind dintr-un vis. Unor martori li s-au înscris în minte, prin sugestie efectuată de răpitori, amintiri false, care să le înlocuiască pe cele întâmplate. La acestea se adaugă tendința psihicului omenesc de a bloca în subconștient amintirile prea șocante.

Alte prejudecăți

Prof. Jacobs crede că trebuie să fim extrem de circumspecți și privitor la mesajele pe care martorul afirmă că le-a primit. Acesta nu are cum să redea cuvânt cu cuvânt o „conversație" telepatică, dar, simțindu-se un „ales", va avea sentimentul că trebuie să difuzeze un mesaj, pe care îl va umple, involuntar, cu confabulații proprii, în nota mediului cultural din care provine. Lipsa de experiență a hipnotizatorului poate accentua mult acest aspect. Jacobs se îndoiește și de faptul că cel răpit este dus să facă un „tur" al navei, așa cum se afirmă în multe cazuri. El crede că martorul doar reașază în memoria sa, într-o secvență logică, fragmentele de imagini văzute, pe care apoi le interpretează ca pe o „vizită". Jacobs este sceptic și în privința rapoartelor care spun că există răpiri la care extratereștrii au fost văzuți lucrând cot la cot cu oameni purtând uniforme militare americane. A examinat el însuși câteva cazuri de acest fel, ajungând la concluzia că uniformele erau purtate de hibrizi pe jumătate nepământeni, atletici, cu părul tăiat scurt. Uneori aceștia se purtau amenințător, foloseau mașini sau elicoptere de tip militar, îi duceau pe cei răpiți în clădiri militare abandonate, dar nu erau nicidecum militari adevărați.

Vizitatorii – spune Jacobs – nu au nevoie de aranjamente contractuale cu oficialitățile, deoarece ei pot face aici tot ce vor, fără a cere permisiunea nimănui.

DAN D. FARCAȘ

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și cu arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 225.000 (22,5) lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

M/12

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, județul _____.

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

Războiul magicienilor

Ideile despre vise, așa cum pot fi ele extrase din „lecturile" celebrului vizionar Edgar Cayce (1877-1945), în timpul somnului hipnotic, acoperă o arie foarte mare de fenomene parapsihologice și unele dintre ele se pot caracteriza printr-o originalitate excepțională. Altele contrazic teoriile lui Sigmund Freud, care publicase deja în anul 1900 lucrarea „Interpretarea viselor" și care ar fi putut fi cunoscută de Cayce sau de cei din anturajul său.

Cine inventează visele?

La întrebarea atât de alunecoasă: cine inventează visele?, răspunsul cel mai simplu ar fi: subconștientul. Cum? Pe baza realității trăite, deci a experienței de fiecare zi și mai ales acele evenimente care ne-au impresionat cel mai mult – la care am fost protagoniști sau simpli martori. Dar de unde apar visele care nu au legătură cu realitatea trăită, adică visele despre viitor – visele premonitorii – sau cele despre un trecut îndepărtat, despre care cel ce visează nu poate avea nici o cunoștință?

Visele în care aflăm despre evenimente viitoare au fost clasificate de vechii greci, atunci când vorbeau despre zeul Oniros. Cele trei categorii se referă la vise în care zeii înșiși apar și anunță viitorul, vise în care evenimentele însele se desfășoară și vise în care apar doar simboluri despre viitor și care trebuie apoi deslușite. Acest gen de vise premonitorii, în concepția modernă, nu mai sunt legate de vreo divinitate, ci de capacitatea extraordinară a unora dintre noi de a recepta mesaje de genul predicțiilor. Implicarea sau neimplicarea supranaturalului este o altă problemă, care ține de unele concepte religioase. Dar ceea ce aduce Edgar Cayce, cu caracter de noutate la acea epocă (primele decenii ale secolului XX) este intervenția unor „pasaje" din viețile anterioare în visele noastre. Aici intervine iarăși, pentru acest uluitor și inepuizabil vizionar, ideea că fiecare dintre noi avem o viață anterioară și că, o dată convinși de acest lucru, ne obsedează ideea aflării de amănunte despre ceea ce am fost și am făcut în altă epocă.

Există o viață terestră anterioară a omului? Creștinismul respinge ideea, dar Cayce, deși creștin, se află sub influența hinduismului când se dovedește a fi sigur de acest lucru. Pornind de la această premisă, vizionarul afirmă (în somn hipnotic) că unor persoane cu care a avut de-a face le-a apărut în vis identitatea lor din altă viață. Fără a da exemple concrete, Cayce amintește că într-un trecut nedeterminat de îndepărtat am fi putut trăi în cu totul altă parte a globului și am fi putut avea un cu totul alt caracter, temperament, deci o cu totul altă personalitate....

Acesta este punctul „nodal" în care Cayce se desparte de teoriile lui Freud (discutabile, evident): dacă într-o viață anterioară am avut o cu totul altă personalitate, atunci cum s-ar putea rezuma visele doar la o experiență de viață trăită în prezent, așa cum subliniază Freud? Ne apar în vis experiențele altei personalități, care este de fapt tot a noastră? Contradicția nu pare să aibă nici o rezolvare teoretică în conformitate cu ceea ce se știe despre scenariile onirice. Doar intervenția supranaturalului, într-un mod cât se poate de spectaculos. Mai precis spus, o anumită formă de misticism greu de acceptat, așa cum se întâmplă în teoriile altui mare „magician al spiritului", Rudolf Steiner. Acesta, mergând pe firul unor idei similare cu cele ale lui Cayce, spune că putem visa (sau ne putem afla în stare de extaz) despre prezența „noastră" pe alte planete...

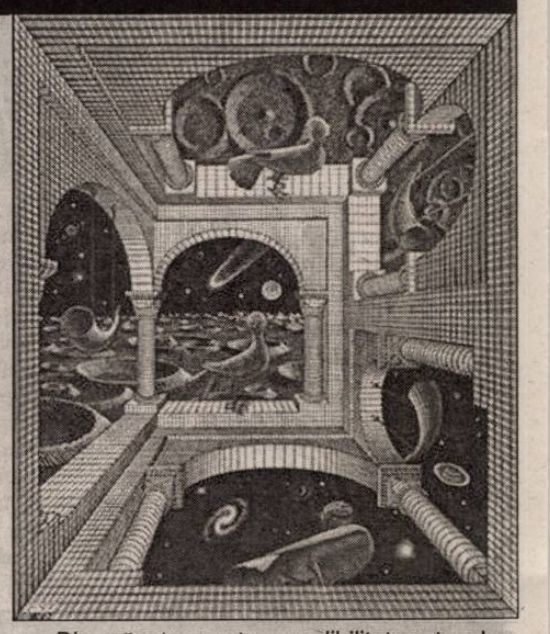

Din păcate pentru credibilitatea tezelor care reies din relatările lui Edgar Cayce, uneori lucrurile sunt împinse prea departe. Obsesia continentului și supercivilizației Atlantidei revine și în ceea ce privește visele despre viețile anterioare. Despre unele persoane consultate, Cayce spune că au fost locuitori ai acelei lumi dispărute. Așa spune și Rudolf Steiner despre câteva personalități ale „lumii acesteia", cum ar fi, de exmplu, Victor Hugo! (amănunte într-un număr viitor). Deja suntem pe un teren atât de „firav", încât orice comentarii sunt de prisos. Puterea noastră de înțelegere e depășită, și atunci ne resemnăm.

Imposibilul umilește realitatea

Adevărata Scufiță Roșie

Criptozoologia, acea ramură a parapsihologiei care se ocupă de viețuitoarele necatalogate ale zoologiei, precum Nessie, are în vasta sa cazuistică și așa-zisul lup-mamut. Este vorba de o poveste paralelă cu aceea a Scufiței Roșii, în care personajul principal este o lupoaică de dimensiuni neobișnuit de mari, care trăia într-o pădure din apropierea localității franceze Limoges, în secolul XVIII.

Lupoaica fusese zărită de mai multe ori de localnici și de-a lungul anilor se obișnuiseră cu ea. Oamenii știau că nu este deloc agresivă și că nu face parte din nici o haită de lupi. Mărimea ei îi înfiora de fiecare dată, dar lipsa de agresivitate și singurătatea animalului îi determinaseră pe săteni să-i ofere hrană pe timpul iernii. Poreclită „Lola", lupoaica nu avea pui și lumea credea că o să-și dea sfârșitul fără să lase în urmă progenituri. Numai că la un moment dat, o fată de patru-cinci ani din sat, Marie, a dispărut într-o noapte. Nimeni nu știa cum s-a putut întâmpla așa ceva, întrucât micuța dormea împreună cu bunica ei. Căutată cu disperare de părinți și de săteni, Marie a fost găsită abia după un an, într-o pădure foarte îndepărtată. Imaginea fetei mângâind uriașa lupoaică moartă a generat un basm cu rădăcini reale, în care animalul răpise fetița și o îngrijise cu mare atenție până își dăduse duhul, în timpul luptei cu un urs. Abia atunci sătenii au înțeles, conform cu o superstiție mai veche, că lupoaica era de fapt încarnarea mamei Mariei, care murise cu câțiva ani în urmă... Era cea mai „veridică" explicație pentru inexplicabila „simbioză" dintre cele două ființe.

Rubrici realizate de
PAUL IOAN

- *Savanţi, şefi de stat, mari actori, campioni olimpici, filosofi şi oameni de rând, toţi suntem, mai mult sau mai puţin, robii unor superstiţii*
- *Nouă din zece femei şi şapte din zece bărbaţi declară, sub anonimat, că au cel puţin „o credinţă secretă" care nu are nimic comun cu religia*
- *Gradul de civilizaţie al unei naţiuni şi nivelul de instruire individual nu sunt criterii sigure pentru a-i departaja pe* raţionali *de* superstiţioşi

Superstiţioşii, o minoritate mondială

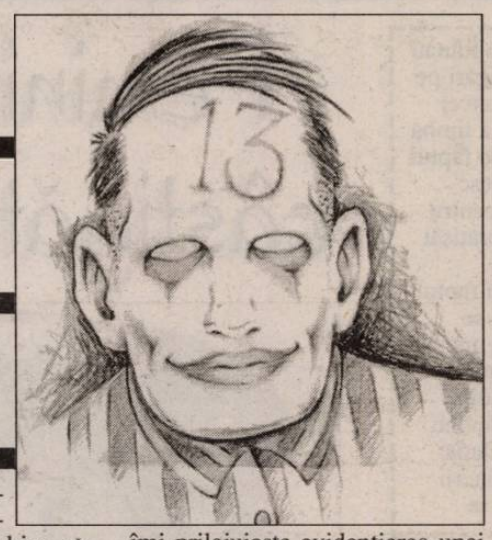

„De ţi se bate ochiul drept, e de bine"

Ceea ce e superstiţie pentru mine nu-i valabil pentru tine – aceasta ar putea fi concluzia unui foarte interesant studiu făcut asupra „credinţelor mici" în mai multe ţări europene şi în SUA, cu ajutorul unui forum-Internet. Prima întrebare de bază – de la care s-au ramificat categoriile de superstiţii – a fost: purtaţi la gât medalionul zodiei dumneavoastră? Evident, foarte multe femei (cu vârste cuprinse între 18 şi 60 de ani) au răspuns afirmativ. A doua întrebare, vizând mai ales publicul anglo-saxon, s-a referit la data de 13 a fiecărei luni a anului. În acest caz, peste 80 la sută dintre femeile şi bărbaţii care au răspuns au considerat că s-ar impune chiar o reformă calendaristică oficială, prin care data de „13" să fie înlocuită cu data de „12 bis". Aceste „concepţii" au fost caracterizate drept superstiţii colective majore.

La capitolul superstiţii individuale, cercetătorii au catalogat peste cinci sute de răspunsuri (din peste trei mii) care au fost întâlnite la cel puţin două persoane. Iată câteva dintre cele mai interesante, avansate de sexul frumos: purtarea unui medalion care are în interior o fotografie de familie sau numai a copilului (copiilor); purtarea unor pantofi de o anumită culoare în anumite zile de lucru şi purtarea unor pantofi de culoare distinctă duminica; schimbatul apei din glastra cu flori înainte de ora 8 dimineaţa; prezenţa unui număr impar de inele pe degete; lăsarea telefonului să sune de trei ori înainte de a ridica receptorul; absenţa oricărui ziar în dormitor, în zilele de lucru; aşezarea separată pe frânghia de rufe a celor albe de cele colorate etc. Desigur, lista ar putea continua foarte mult, dar aş dori să mai remarc doar o superstiţie feminină legată de prima întâlnire cu un bărbat: numeroase femei cred că este bine să nu aibă unghiile date cu ojă şi să nu poarte ceas la mână. Dacă merg la restaurant, primul pahar trebuie băut până la fund, iar dacă merg la film, nu trebuie să stea picior peste picior...

Galeria de superstiţii, masculină, este mai săracă. Dintre cele mai curioase „mici credinţe personale" aş cita: părul să aibă cărare pe partea inimii; să se evite întâlnirile de marţi şi vineri; să nu ai la vedere lanţul de la gât şi să nu porţi de prima oară brăţară etc. La întâlnirile dintre un bărbat şi o femeie unde vine fiecare împreună cu câinele de companie, animalele trebuie să se împrietenească, altfel se duce totul de râpă. Dincolo de toate aceste semne cu privire la „eficienţa" primei întâlniri cu o persoană de sex opus, folclorul românesc e mai tranşant: De ţi se bate ochiul drept, e de bine, la stângul e pe dos!"

Lecţia păianjenului

Cazul unui renumit spărgător american al anilor 70, Garry Helms, îmi prilejuieşte evidenţierea unei coincidenţe incredibile între unele superstiţii româneşti şi destinul acestui borfaş. După ce a dat mai mult de douăzeci de lovituri (magazine şi locuinţe) fără să fie prins – într-o perioadă de opt ani –, Helms a fost în cele din urmă arestat şi condamnat la 12 ani de închisoare. Dar a evadat după patru sau cinci luni, şi nu a mai fost prins niciodată. Colegii de celulă spuneau despre acest infractor că avea mania uciderii păianjenilor, peste tot pe unde-i întâlnea. Să fie vreo legătură ocultă între această manie şi superstiţia românească: „De omori un păianjen, ţi se iartă şapte păcate"? Garry Helms a dus o viaţă „trepidantă" şi nu a fost pedepsit decât foarte puţin, deci a fost un om norocos, dar sunt sigur că nu a avut habar de acea spusă a folclorul nostru. Dar exemplul, discutabil, are o frumuseţe aparte pentru noi. De ce e bine să omori păianjeni? Înţelepciunea populară spune că trebuie pedepsit pentru că „a întrecut-o pe Maica Domnului, ţesând cel mai subţire fir de mătase".

PAUL IOAN

Să vorbim corect!

Auzi din ce în ce mai des expresia „erou negativ" atunci când vorbitorul se referă la un personaj „rău" din cărţi, filme, telenovele etc. Dicţionarul academic defineşte eroul ca pe un „Personaj care se distinge prin

„Erou negativ"

vitejie şi curaj excepţional în război, prin abnegaţie deosebită în alte împrejurări grele ori în muncă". Toate celelalte sensuri care sunt date cuvântului nu evidenţiază decât trăsături de caracter pozitive, excepţionale. Aşadar, un erou nu poate fi niciodată negativ, incompatibilitatea semantică fiind înrudită cu „protagonist secundar", o greşeală care zgârie urechile. *(I.S.)*

Războiul negru

Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră presupune transformări radicale, nu numai în ce priveşte condiţiile de producţie industrială, ci şi în însuşi modul de viaţă al oamenilor, indiferent de meridianul pe care ei vieţuiesc. O realitate comparabilă cu un veritabil război rece, de a cărui amploare cu greu ne putem da seama.

Glasul raţiunii – în surdină

Dincolo de simpatii şi antipatii, ar trebui să ne dea de gândit serios de ce tocmai SUA, care produc aproape o treime din cantitatea totală a gazelor cu efect de seră, au refuzat să semneze Protocolul de la Kyoto, motivând – prin vocea preşedintelui – că e mai important ca oamenii de afaceri americani să nu aibă de pierdut, decât să se îngrijoreze de sănătatea prezentă şi viitoare a planetei. Şi, de altfel, nici nu sunt singurii care gândesc astfel, explicaţia pornind de la începuturile epocii industriale, cu elementul-cheie al progresului economic: *combustibilii fosili*. La scară mondială, 35% din bioxidul de carbon este emis în urma producerii de energie (arderea cărbunelui, a petrolului, a gazelor naturale, dar şi transformările industriale şi transportul acestor combustibili). Reducerea emisiilor presupune deci, mai întâi, schimbări ale surselor: diminuarea utilizării cărbunelui, principalul producător de CO_2. Alternativa? Energia nucleară intră în discuţie doar până la controversele privitoare la efectele catastrofale ale accidentelor de genul Cernobâl şi la stocarea deşeurilor radioactive. Rămân valabile energiile curate: electricitatea eoliană, cea solară, cea provenită din biomasă. Condiţiile de întrunit – eficacitate, siguranţă, preţ convenabil.

Combustibilii diavolului

Mai în glumă, mai în serios, un inventator român spunea că petrolul şi cărbunele sunt materiale... demonice: sunt negre, stau în măruntaiele pământului, produc fum otrăvitor şi provoacă războaie devastatoare. Războaie care fac şi astăzi numerose victime, aşa cum se întâmplă de câţiva ani încoace în zona Golfului. Cu toate acestea, combustibilii respectivi au devenit treptat indispensabili pentru activităţile umane – industrie, agricultură, energie, transporturi – chiar dacă produc gaze cu efect de seră, cele atât de periculoase, dar şi legate de absolut toate priorităţile economice, de întregul mod de viaţă contemporan. Reducerea lor cu 5,8% la nivel global, până în 2012, constituie însă un imperativ care

nu răspunde şi la întrebări de esenţă: ce înseamnă „perturbări periculoase? la ce concentraţie trebuie limitat bioxidul de carbon? de ce protocolul de la Kyoto nu s-a referit şi la cantităţile uriaşe de emisii similare provenite de la avioane? etc. Şi încă nu e tot. Nu există un consens asupra mijloacelor de utilizat pentru reglementarea situaţiei în discuţie: taxe, facilităţi fiscale, subvenţii, acorduri şi reglementări negociate pentru industrie? Poate să pară hilar, dar la Kyoto s-a convenit şi asupra unei sintagme cel puţin bizare: „permis de poluare". Este vorba despre o cotă admisă de CO_2 pentru fiecare instalaţie, deşi – pe de altă parte – ţărilor sărace nu li se impune nici un fel de limită. O nuanţă perversă, care lasă deschis drumul spre acest tip de sinucidere lentă, pentru cei ce din diverse motive au rămas mai aproape de natură, de un mediu mai puţin murdărit de acţiunea umană.

Quo vadis?

Închipuiţi-vă că, să zicem, cu vreo zece ani în urmă, s-au pus la punct preparate capabile să vindece orice formă de cancer. Totuşi, un război subteran al marilor companii farmaceutice a determinat contestarea rezultatelor pozitive obţinute cu noile remedii, închiderea pieţei pentru ele, discreditarea şi determinarea folosirii lor la un nivel ridiculizat permanent. Să mai presupunem că un lucru similar s-a petrecut şi pe piaţa combustibililor. De fapt, nici nu mai e vorba despre ficţiune: s-au realizat invenţii revoluţionare, care nu diminuează, ci elimină combustibilii fosili din domeniul motoarelor tradiţionale (vezi motoarele cu hidrogen, cu apă, cu energie solară, cu energie gravitaţională). Asemenea vehicule există, chiar şi în România sunt inventatori ai unor astfel de motoare, dar asupra lor s-a aşternut un văl greu, de tăcere. Şi e foarte greu de evaluat răul pricinuit de această conspiraţie planetară. Sigur, vorbim despre sănătatea de azi şi de mâine a planetei, despre marile neajunsuri pricinuite de lupta pentru posesia zăcămintelor de combustibili fosili. Dar trebuie avute în vedere şi potenţialele convulsii sociale pricinuite de o eventuală dispariţie a unor domenii economice mamut, cum ar fi numai producţia de motoare cu ardere internă. Dincolo de interesul general al omenirii, interesele marilor concerne industriale transnaţionale fac şi vor face legea pe glob. Până când?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

O planetă fără maimuţe?

Azi mai există pe planetă doar 300.000-400.000 de maimuţe mari, ameninţate de braconieri, de viruşi, precum Ebola, dar mai ales de despăduririle masive. Printre cele mai afectate specii se numără bonobo, cimpanzeul, gorila şi urangutanul (la care ne-am referit în această rubrică). Diverse asociaţii ecologice fac eforturi pentru a salva o parte din aceste animale smulse din habitatul lor natural.

Bonobo: mărime, 70-83 cm; greutate, 35-50 kg; longevitate, 40 de ani. Habitatul său se află în Republica Democrată Congo. În 1980 existau 100.000 de indivizi. Azi, dacă mai sunt 10.000.

Cimpanzeul: mărime, 70-100 cm; greutate, 55-60 kg; longevitate, 45 de ani. Este prezent în 21 de ţări africane. Populaţia e estimată la 100.000-150.000 de indivizi.

Gorila: mărime, 140-190 cm; greutate, 68-200 kg; longevitate, 35 de ani. Trăieşte în 10 ţări africane. Se estimează că numărul lor e de 110.000-120.000.

Urangutanul: mărime, 110-140 cm; greutate, 40-80 kg; longevitate, 35 de ani. Trăieşte în Indonezia şi în Malaezia. Au mai rămas aproximativ 26.000 de exemplare.

Populaţia maimuţelor bonobo, evaluată la 100.000 de indivizi în 1980, a ajuns la un număr de 10.000 azi. Specia poate dispărea într-un viitor foarte apropiat. Mai ales datorită faptului că o femelă naşte un pui o dată la 5 ani. Adulţii sunt ucişi de braconieri iar puii vânduţi ca animale de companie. În ciuda legilor. Recent a fost creată cea mai mare colonie din lume de bonobo orfani, în semi-libertate în Lukaya, la 40 km de Kinshasa. Într-un parc de doar 25 de hectare, aflat la 900 km de mediul lor natural din pădurile mlăştinoase situate între fluviul Kongo în râul Kasai.

Puii din „orfelinat" în număr de 40, sunt ocrotiţi de doar patru mame adoptive şi de 20 de asistenţi inimoşi care speră că eforturile lor de a contribui la salvarea acestor minunate animale va fi continuat şi de alte misiuni ecologice.

Din 1989, Asociaţia Help Congo încearcă să salveze cimpanzeii confiscaţi de la braconieri şi pe cei captivi în grădini zoologice, introducându-i în aşa-numitele „sanctuare", în care sunt învăţaţi să se readapteze la viaţa în libertate. Cei mici, de la câteva luni la 2 ani, sunt asistaţi îndeaproape, încercându-se restabilirea echilibrului lor după ce şi-au pierdut mama. Sunt însoţiţi în explorarea mediului pentru a învăţa să se hrănească cu fructe şi frunze care vor constitui baza alimentaţiei lor. Hrana lor e completată însă cu suplimente nutritive. Autorităţile congoleze au pus la dispoziţia asociaţiei trei insule din regiunea Conkuati. Şi adulţii reînvaţă să trăiască în libertate, să-şi caute hrana şi să se deplaseze prin copaci. În momentul în care animalele sunt apte pentru a trăi în libertate, sunt eliberate în pădurile din Parcul Naţional Conkuati, nu înainte de a fi dotate cu coliere emiţătoare pentru a putea fi localizate. Se încearcă deopotrivă prin aceste acţiuni sensibilizarea populaţiilor locale în scopul prezervării faunei sălbatice din Conkuati şi descurajării braconajului.

În Republica Democrată Congo, la câţiva kilometri de frontiera ugandeză, se află Parcul naţional Virunga. Un vast teritoriu care implică riscuri pentru ecoturiştii străini datorită violenţei extremiştilor ugandezi care s-au refugiat în pădurile congoleze. Atracţia o prezintă, desigur, gorilele. De un deceniu, 12.000-15.000 de indivizi înarmaţi bântuie pădurile făcându-şi provizii de lemn, vânat şi minerale preţioase, pătrunzând până în parcurile naţionale din Virunga sau Kahuzi-Biega înscrise de UNESCO în patrimoniul mondial al umanităţii. Nenumărate gorile au fost masacrate, mai ales în Sud-Kivu. Braconierii ucid adulţii pentru a putea captura mai uşor exemplarele tinere pe care le vând unor grădini zoologice. Gorilele nu sunt vânate pentru consum acesta fiind tabu. În fiecare zi, paznicii Institutului congolez de conservare a naturii îşi riscă viaţa pentru a proteja parcurile. Din 1996, 92 de paznici au fost ucişi în misiune. Braconierii sunt bine înarmaţi şi foarte periculoşi, în timp ce unii dintre paznici au în dotare doar un lassou pentru a-i imobiliza pe infractori. În anumite zone, sunt plătiţi cu 25 de euro pe lună şi asta datorită subvenţiilor UNESCO în cadrul Programului internaţional de conservare a gorilelor.

DORIN MĂRAN

E bine de ştiut

Cancerul cavităţii bucale

Cu localizări la limbă, obraz, gingii, planşeul bucal, oasele maxilare, cancerul bucal constituie una dintre cele mai grave afecţiuni stomatologice.

Organizaţia Mondială a Sănătăţii şi institute de mare prestigiu precizează că aproape 10% din totalul îmbolnăvirilor de cancer afectează structurile cavităţii bucale şi maxilarele.

A fost o vreme când se credea că acest flagel al morţii, cancerul bucal, este apanajul vârstelor înaintate. Constatările mai recente îl plasează însă în procente mari la tinerii adolescenţi şi chiar la copii. Factorii care intervin în producerea acestui proces, patologic – ca şi în apariţia şi dezvoltarea leziunilor neoplazice în sfera bucală sunt diferiţi. Astfel, fumatul, consumul de alcool, iritaţiile cronice, mecanice, fizice, toxice, chimice lipsa de igienă bucală sunt primii factori încriminaţi. Cunoscuţi sub numele de factori cocarcinogenetici, în sensul că acţiunea lor nocivă se însumează şi se potenţează reciproc, fac în acelaşi timp să crească perioada incitaţiilor nocive asupra ţesuturilor.

Cel mai agresiv este fumatul, acest obicei atât de dăunător asupra sistemului nervos şi a aparatului digestiv şi respirator. Un studiu recent, elaborat de Institutul de stomatologie şi chirurgie maxilo-facială din Paris a constatat că 90% din totalul bolnavilor de cancer erau mari fumători care fumau între 30 şi 50 de ţigări pe zi. Fumătorii au cancer localizat la buze, la limbă şi nu mai surprinde faptul că statisticile vorbesc despre ambele sexe, pentru că obiceiul a fost îmbrăţişat şi de către femei.

Îngrijorător este şi faptul că tendinţa fumatului se manifestă de la vârste mici – 10-12 ani. Început din dorinţa de imitaţie şi din curiozitate, fumatul devine obicei cu fiecare zi. După 10-15 ani de fumat, tinerii abia află la ce riscuri se expun: Tulburări ale aparatului circulator şi respirator, boli ale traheei şi ale laringelui şi nu în ultimă instanţă, cancer al cavităţii bucale. Toxicul nicotinic, produşii toxici de combustie rezultaţi din arderea tutunului; bioxid şi monoxid de carbon, hidrocarburi aromatice, aldehide, cetone, fenoli, acid cianhidric sunt substanţele care îmbolnăvesc organismul uman.

Aceştia sunt produşii toxici care stagnează în cavitatea bucală unde sunt încorporaţi şi menţinuţi de către mucoasă. Fumătorii de ţigări fac de regulă *cancer al laringelui,* iar cei de pipă fac un *cancer al mucoasei obrazului.* Pentru a se debarasa de acest obicei este nevoie de multă voinţă şi înţelegere.

Atunci când se abuzează şi de alcooluri tari, se ajunge la leziuni ireversibile ale căilor digestive superioare. Cuplarea toxicelor tutun-alcool este cu atât mai periculoasă. Ca măsuri de tratament, cea mai importantă rămâne voinţa de a renunţa la aceste toxice şi perseverenţa de a nu relua viciul.

Dr. VALERIU MANTA

Feminitatea, marele câştigător al sezonului

Moda primăverii şi verii readuce în prim-plan stilul culorilor calde, solare. Alura de star este conferită de compleurile din muselină, viu colorate, în tonalităţi de fructe, acidulate, dar şi de accesoriile pe măsură, rod al imaginaţiei necenzurate. Colecţiile trimit spre romantismul anilor '70, dar nu ignoră nici un alt detaliu pus în slujba feminităţii, marele câştigător al sezonului.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Cu regimul oligoelementelor slăbiţi 5 kg

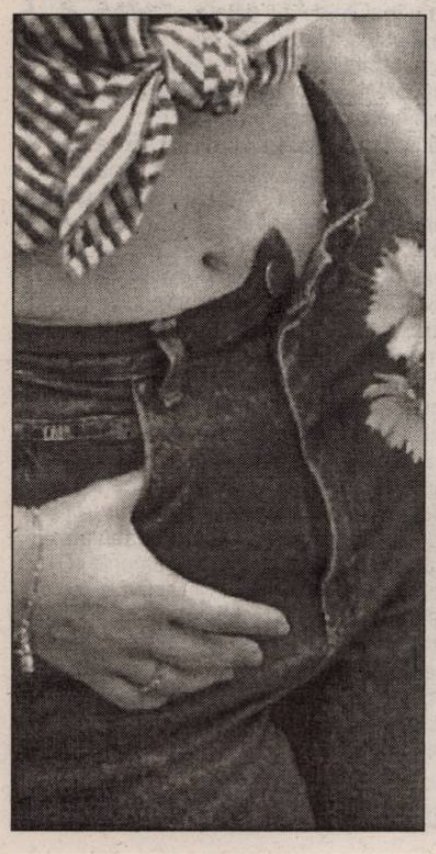

Primăvara, mai mult ca oricând, femeile îşi doresc să scape urgent de kilogramele suplimentare. Este firesc deci să redescoperim sute de „diete perfecte" şi, simultan, să fie lansate „cele mai performante". În această categorie se înscrie şi regimul oglioelementelor, nou, original, despre care Claire Pinson, specialistă în slăbit şi autoare a altor numeroase lucrări cu acelaşi subiect, spune că, în trei săptămâni, vă ajută să slăbiţi cu 5 kg.

Pentru că intervin în numeroase reacţii şi mecanisme biologice, oligoementele sunt esenţiale pentru viaţă. O alimentaţie variată şi echilibrată ar trebui să ofere organismului tot ce are nevoie din acest punct de vedere. Ori, numeroase studii arată că, adesea avem carenţe care se traduc prin oboseală accentuată, stres, probleme ale pielii. Dacă unele oligoelemente (magneziu, calciu, fosfor şi sulf) au un rol în gestiunea greutăţii, altele, asociate cu un regim hipocaloric, dimpotrivă, ajută la scăderea în greutate. Acesta este mecanismul esenţial al regimului imaginat de Claire Pinson. Mai mult decât atât, nutriţionista susţine că există o interdependenţă între profilul psihologic al fiecărei persoane şi regimul recomandabil. Aşadar este vorba despre o oligoterapie personalizată.

- Sunteţi o persoană căreia îi place să ronţăie mereu ceva?
- Aveţi mereu în poşetă ceva de mâncare şi nu risipiţi nici o firimitură?
- Luaţi în greutate mai ales iarna?

Dacă vă recunoaşteţi în acest profil, trebuie să luaţi crom. Pentru a limita acumularea şi a favoriza eliminarea lipidelor, luaţi, în fiecare zi, timp de două luni, cu 20 de minute înainte de masă sau la 3 ore după, gelule de crom! Începeţi cura în acelaşi timp cu regimul şi continuaţi timp de cinci săptămâni.

- Vă plac foarte mult dulciurile astfel încât terminaţi fiecare masă cu un desert bogat?
- Suferiţi adesea de crize de hipoglicemie?

Trebuie să luaţi un complex zinc-nichel-cobalt. În funcţie de procentul de zahăr din sânge, acest complex ajută la diminuarea senzaţiei de hipoglicemie. Comprimatele se iau de patru ori pe săptămână, timp de trei săptămâni cât durează regimul hipocaloric, întotdeauna între mese.

- De-a lungul unei luni calendaristice greutatea cunoaşte oscilaţii importante?
- Vă „umflaţi" înaintea ciclului?
- Ezitaţi să beţi lichide pentru că aveţi impresia că vă transformaţi într-un „burete"?

Dacă vă recunoaşteţi în acest portret trebuie să luaţi potasiu, pentru că acesta luptă împotriva retenţiei de apă şi elimină apa din ţesuturi. Luaţi gelule de potasiu în fiecare zi, între mese, timp de două luni, în timpul regimului şi următoarele 5 săptămâni.

În ce constă regimul hipocaloric veţi afla săptămâna viitoare.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

Iată ce reţete ne propune pentru meniurile săptămânii doamna Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj-Napoca:

Fasole verde

1 borcan fasole păstăi, margarină sau ulei, felii de pâine albă (frigănele, 1 ou, puţin lapte, ulei, sare, piper).

Fasolea păstăi se trece printr-un jet de apă, se pune la fiert cu 2-3 linguri cu margarină şi 1 lingură de apă. Se scurge şi se aşază pe o farfurie, se toarnă unt topit, se sărează, se amestecă şi se serveşte cu frigănele.

Frigănele: 4-6 felii de franzelă tăiate mai gros (1 cm), înmuiate în lapte apoi în ou bătut şi coapte în ulei sau unt.

Fasole verde cu caşcaval

500 g fasole verde, 100 g unt, 150 g caşcaval ras, ½ cană sos alb, sucul de la 1 lămâie, 2 căţei de usturoi.

Se spală, se curăţă fasolea şi se pune în apă clocotită să fiarbă. După ce a fiert se strecoară. Se pune unt într-o cratiţă şi se aşază câte un rând de fasole şi unul de caşcaval ras. Se prepară sosul alb din unt, făină şi lapte, 1-2 căţei de usturoi. Se amestecă împreună cu sosul de lămâie şi se toarnă peste fasole. Se dă la cuptor pentru 10-15 minute.

Linte cu unt

500 g linte, 1 ramură de cimbru, pătrunjel verde, 100 g unt proaspăt.

Lintea se alege, se spală şi se pune la fiert în apă clocotită. Se adaugă şi cimbrul. Când este fiartă se pune pe o farfurie caldă şi se presară cu pătrunjel verde tocat şi bucăţele de unt. Se serveşte şi ca garnitură la fripturi.

Sparanghel cu smântână

1 kg sparanghel, 2 linguri cu unt, 2 linguri cu pesmet, 200 g smântână, 1 linguriţă făină.

Se fierbe sparanghelul, se scurge, se alege partea fragedă, se pune într-o farfurie şi peste el se toarnă unt în care s-a rumenit pesmet. Cine doreşte, toarnă smântână amestecată cu făină. Se lasă câteva minute la cuptor.

Roşii umplute cu ciuperci

500 g ciuperci, 8-10 roşii, 1 lingură oţet, 1 lingură ulei, 1 lingură făină, 25 g smântână, 1 ceapă, pătrunjel verde, sare, piper şi puţin lapte.

Se spală ciupercile, se toacă, se prăjesc în ulei cu o ceapă tocată fin. Se adaugă făina, se toarnă laptele, sare, piper şi se amestecă bine. Se adaugă 1 lingură cu smântână groasă. Roşiile se spală, se taie un căpăcel, se scobesc de miez, se clătesc cu oţet şi se pun cu gura în jos. (Oţetul ajută să se menţină tari.) Se scurg, apoi se umplu cu ciuperci.

Dulcele care ucide

Surplusul de zahăr din sânge sau, altfel spus, incapacitatea organismului de a folosi şi de a depozita glucoza aşa cum ar trebui, reprezintă una dintre bolile cele mai grave şi aflate într-o evoluţie rapidă: ***diabetul.*** *Potrivit OMS, faţă de cei circa 170 milioane de diabetici înregistraţi în prezent, în anul 2030 se va ajunge la peste 370 milioane. În plus, deşi medicina avansează în terenul contracarării efectelor fatale ale bolii, anual se înregistrează în jur de 800.000 de decese din această cauză.*

Ţara noastră nu este ocolită de acest flagel, dar cu 4,2 % din populaţie suferind de diabet, ne situăm sub media de 5-10%, a majorităţii ţărilor. Partea negativă se referă totuşi la evoluţia în viitorul apropiat, întrucât anual se înregistrează aproximativ 50.000 de noi cazuri. Se ştie că în diabetul de tip I (la noi, aproape 18% din totalul bolnavilor) este nevoie de injectarea zilnică de insulină, pentru ca organismul să supravieţuiască, în timp ce tipul II include persoanele la care există producţie de insulină, dar insuficientă pentru transformarea hranei în energie. În această situaţie, boala poate fi dusă pe picioare ani de zile, simptomele specifice neieşind la iveală, în absenţa analizelor. Totuşi, pentru determinarea glicemiei, o veste bună, de ultimă oră, ne-a sosit tot din România. La Centrul de Cercetare pentru Materiale Macromoleculare şi Membrane din Bucureşti, s-a inventat un sistem modern de determinare a glicemiei, care oferă şi prescripţii medicale pacienţilor, în funcţie de rezultatele obţinute. Până la această realizare remarcabilă, existau aparate capabile să stabilească rapid concentraţia de glucoză din sânge, fără însă a indica şi un tratament adecvat. Avantajele sunt imense – atât pentru bolnavii diagnosticaţi, cât şi pentru persoanele care doresc doar să-şi controleze glicemia – întrucât sistemul poate fi utilizat chiar la domiciliu, prin accesare online de la orice calculator conectat la Internet. Toate datele medicale personale pot fi salvate pe o fişă securizată, ce permite oricând revenirea, pentru a se stabili noul nivel de glicemie şi a prelua indicaţiile de tratament.

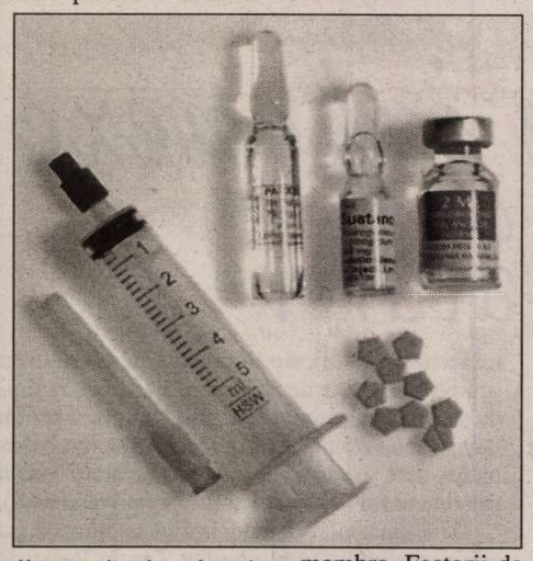

De ce ne îmbolnăvim

Este absolut firesc ca, vorbind despre diabet, să amintim numele profesorului Nicolae Paulescu, descoperitorul produsului numit astăzi insulină, dar „omis" în mod nedrept de la răsplata cu premiul Nobel, adjudecată de alţi cercetători. Totuşi, să nu uităm că diabetul evoluează rapid, deseori şi din cauza lipsei de informare a populaţiei. Astfel, trebuie ştiut că simptomele maladiei sunt, de obicei: senzaţia de sete puternică; urinatul frecvent; slăbirea vederii; foamea tot mai mare, concomitent cu pierderea în greutate; oboseală mare; infecţii cutanate şi plăgi care nu se vindecă; mâncărimi sau amorţeală în membre. Factorii de risc au şi ei o importanţă majoră, căci fac trimitere la modul de viaţă cotidian: dietă necorespunzătoare, inactivitate fizică, obezitate, îmbătrânirea populaţiei, intoleranţa la glucoză, existenţa unor cazuri de diabet în familie şi chiar apartenenţa la anumite grupuri etnice (afro-americanii, latino-americanii, amerindienii, nativii americani şi unii americani de origine asiatică). Un tip special de boală este aşa-numitul diabet de sarcină, care apare la 2-5% din gravide, dar de obicei nu persistă după naştere, ci revine eventual mai târziu, sub tipul II. În fine, şi mai puţine cazuri au la origine malnutriţia, operaţii, folosirea unor droguri sau medicamente, infecţii, sindromuri genetice.

Există tratamente eficace?

Dieta este cea dintâi vizată în această patologie, respectarea unui program bine pus la punct având o importanţă majoră. Totodată, exerciţiile fizice şi o luptă constantă împotriva factorilor de stres ajută foarte mult organismul, mai ales în prevenirea diabetului de tip II, ştiut fiind că acesta este asociat cu obezitatea, de cele mai multe ori. Pe de altă parte, controlul medical periodic (la endocrinologie trebuie mers cel puţin o dată la şase luni) presupune, la modul ideal, şi sprijinul unui nutriţionist, al unui fizioterapeut, al unui psiholog şi, în orice caz, al medicului oftalmolog, care poate constata dacă au apărut probleme ale ochilor asociate diabetului. Spre avantajul pacientului sunt şi testele zilnice, de monitorizare a zahărului din sânge, însuşite şi realizate chiar de către acesta, la început cu sprijinul medicului specialist. În fine, se vorbeşte tot mai mult şi despre posibilitatea prevenirii diabetului, prin metode similare celor enumerate la tratament: dietă sănătoasă şi bine controlată, multă mişcare, luarea în calcul a factorilor de risc ş.a.m.d. Progrese şi, deci, speranţe există. Riscurile rămân totuşi, iar a avea o viaţă suficient de echilibrată, ocolită măcar de spectrul acestei maladii, depinde numai de noi.

Remedii naturale

Nectarul munţilor

Parcă nimic nu e mai dumnezeiesc pentru plămânii noştri, pentru întregul organism şi pentru starea psihică, decât să respirăm aerul pur, plin de aromele răşinoaselor. Însă nu numai atmosfera purificată prin prezenţa acestor arbori şi arbuşti contribuie la sănătatea făpturilor vii. Omul a ştiut să cunoască şi să utilizeze şi anumite preparate din părţi ale plantelor, astfel încât să-l ajute, la nevoie. Iată de ce vă vom oferi câteva repere în acest sens.

Înainte să înceapă sezonul cald, se recoltează muguri (de pe ramurile laterale, tinere) şi cetină tânără, care se vor folosi, în primul rând, în afecţiuni respiratorii (tuse, bronşită etc.), ca şi în litiază urinară, cistită, uretrită, pielită ş.a. Extern, ajută considerabil în nevroză, reumatism, plăgi, dermatoze şi eczeme ori ca bun reconfortant. Cetina de brad este şi ea utilă în bolile pulmonare sau nervoase, în nefrită şi faringo-amigdalită sau în nevroză cardiacă, laringită, reumatism etc. Într-o serie similară de patologii se face util şi jneapănul, de la care se foloseşte aproape întreg arbustul.

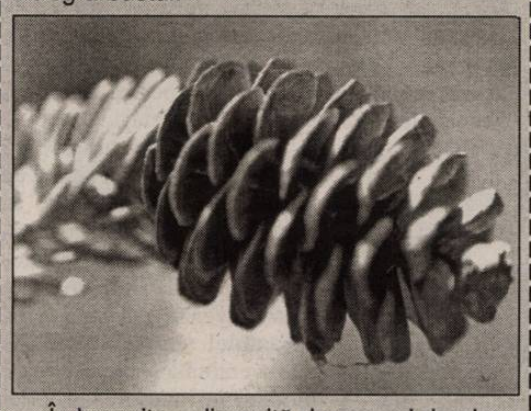

În bronşite, o linguriţă de muguri de pin la o cană cu apă (infuzie) se bea de două-trei ori pe zi, îndulcită cu miere. Într-un mod similar se folosesc şi alte răşinoase capabile – dacă nu să re-creeze un colţ de munte real, în apropierea noastră, atunci să ne ofere ispita-provocare către a cunoaşte, cât de curând, muntele „neumanizat"...

Sarcinile extrauterine, în ascensiune

Ultimele statistici în domeniu indică o creştere spectaculoasă şi, evident, nedorită, a sarcinilor extrauterine: peste 17% în numai zece ani, cu un vârf de-a dreptul alarmant, de aproape 54%, la femeile cu vârste între 30 şi 34 de ani. Este vorba despre femei care nu utilizează nici un fel de contraceptive iar cauzele cele mai frecvente sunt de natură să tragă un serios semnal de atenţionare şi pentru numeroase categorii de populaţie din România. Este vorba despre incidenţa sporită a bolilor cu transmitere sexuală şi în primul rând infecţiile cu *Chlamydiae trachomatis,* pe al doilea loc venind rapid din urmă tabagismul. Măsurile imediate ce se pot lua vizează sensibilizarea femeilor (dar şi a partenerului, alături de care creează la domiciliu un anume mediu), în legătură cu efectele nefaste ale fumatului asupra capacităţii de reproducere. Cât despre bolile transmise pe cale sexuală, educaţia precoce ar putea crea premisele conştientizării unei vieţi echilibrate şi controlate, care să diminueze acest fenomen grav, de o bună bucată de timp neaflat cu-adevărat sub control, din motive ce nu aparţin de sistemul medical, ci de mentalitatea populaţiei.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

CONVULSII, ADICĂ EPILEPSIE?

Iorgu SURUGIU din Brăila ridică o problemă foarte sensibilă, în sensul că nu mulţi sunt cei dispuşi să-şi recunoască o afecţiune cum este epilepsia. Numai că în cazul cititorului nostru poate fi vorba despre o confuzie chiar foarte mare, întrucât pare a pune semnul egalităţii între amintita boală şi convulsii.

În realitate, epilepsia se caracterizează prin convulsii generalizate, care încep brusc (de aici, şi numele maladiei), fiind urmate imediat de alte manifestări ce necesită intervenţia promptă şi autorizată a celor din jur: pierderea cunoştinţei, salivaţia abundentă, urinat spontan. Se manifestă la vârste diferite, chiar dacă în limbaj comun i se mai spune şi „boala copiilor", iar primele măsuri ce pot fi luate sunt: strângerea cu putere (în unele cazuri, se muşcă) a degetelor mare şi mic, de la fiecare mână; descheierea hainelor, pentru a fi cât mai puţin strânse pe corp; curăţarea gurii şi a nasului; introducerea unei bucăţi textile între dinţi, după deschiderea gurii.

Convulsiile reprezintă componenta principală a epilepsiei, dar ele apar şi în alte patologii. La copii, pot însoţi în special boli febrile, cum sunt gripa, amigdalita, meningo-encefalita, manifestându-se prin scuturări involuntare ce „traduc" contracţii ale unor muşchi, dar sunt provocate şi de: boli sau leziuni ale sistemului nervos, care comandă activitatea motorie a muşchilor; infecţii parazitare (paraziţi intestinali, malarie); tumori şi chisturi cerebrale; intoxicaţii cu plumb, cu insecticide pe bază de fosfor, cu droguri (alcool, cocaină ş.a.m.d.); anemii drastice; sarcină toxică, la gravide. La declanşarea crizei, pacientul copil sau de vârstă adultă poate fi ajutat prin aceleaşi operaţiuni de evitare a asfixiei (ştergerea căilor respiratorii externe, evitarea muşcării limbii), ca şi prin strângerea puternică a lobilor urechilor, împachetări în cearşafuri umede, crearea unui mediu liniştit. Ca întotdeauna, este însă evident că trebuie anunţat imediat medicul şi să se reţină că, totuşi, convulsiile nu înseamnă neapărat epilepsie.

Chirurgia amigdalelor – exces de zel?

Extragerea amigdalelor în copilărie este o practică frecvent întâlnită, de obicei atunci când acestea se inflamează şi produc neplăceri. Într-o asemenea hipertrofiere sau în angine moderate, operaţia nu aduce însă avantaje micului pacient. De altfel, din ce în ce mai numeroşi medici remarcă faptul că indicaţiile intervenţiei chirurgicale sunt slab conturate, cu excepţia anginelor repetate şi a apneelor în somn. Studiile arată că numai în jur de o treime (35%) din ele îşi au justificare, dar că variaţiile calităţii vieţii, între un grup de copii operaţi şi unul de copii neoperaţi, nu a înregistrat diferenţe. Mai mult decât atât, după ablaţie, unii dintre pacienţi au suferit complicaţii. Aşadar, înainte de a decide ori de a accepta o asemenea acţiune ireversibilă, părinţii sunt obligaţi să se informeze temeinic şi să ia în calcul toate aspectele ulterioare, plăcute şi – mai ales – mai puţin plăcute.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Anul acesta, Paştele romano-catolic are o dată foarte apropiată de echinocţiul de primăvară, şi anume 27 martie (cel ortodox fiind fixat la 1 mai). Denumirea anglo-saxonă a Paştelui este *Easter* şi ea provine din mitologia germanică, de la zeiţa primăverii numită Ostara sau Eostra. Istoricul german Bede Venerabilul, trăitor între anii 673 şi 735, a adus primul la lumină legenda zeiţelor Rhedmonath (protectoarea lunii martie) şi Esturmonath (protectoarea lunii aprilie) – în lucrarea De Temporum Ratione –, iar învăţaţii acelor vremuri au făcut legătura dintre Învierea Domnului şi Esturmonath, neglijând-o treptat pe Rhedmonath. Aceeaşi etimologie este prezentă şi-n lucrarea „Mitologia germanilor" (1835), scrisă de Jacob Grimm. Practic, numele de Ostara (de la Estur) are semnificaţiile est, răsărit de soare, zorii zilei, prima lumină etc. Zeiţei îi erau închinate ritualuri păgâne specifice trecerii de la iarnă la primăvară, printre simbolurile păgâne de atunci figurând puiul de găină şi iepuraşul; ouăle pictate sunt ascunse prin grădină de gospodină şi ele sunt căutate de copii. De asemenea, se spune, apa lăsată în pahare peste noaptea de Înviere căpăta proprietăţi curative. O legătură mitologico-etimologică este reprezentată de Asturi, varietate germanică de pitici, semnificaţia acestui nume fiind tot aceea de est, estic, răsărit.

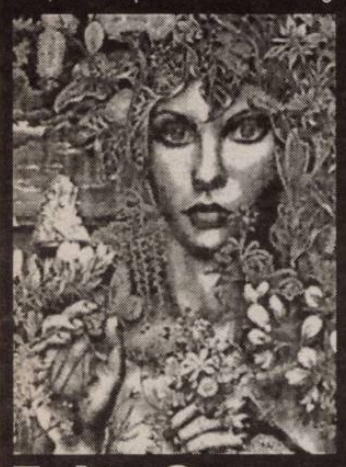

Zeiţa Ostara şi Paştele catolic

ISTORII CRIMINALE DE EXCEPŢIE

Verlaine şi Rimbaud, doi poeţi „nervoşi"

● *Nesăţioasa curiozitate de a pătrunde în detaliile picante ale biografiilor personalităţilor artistice şi literare porneşte la drum, prin această rubrică, fără nici cea mai mică intenţie de a le afecta valoarea operelor*

● *Paul Verlaine şi Arthur Rimbaud, poeţi de referinţă ai veacului XIX francez, au avut cea mai furtunoasă poveste de dragoste*

● *La numai 19 ani, Rimbaud a fost împuşcat de Verlaine şi idila lor s-a spulberat, lăsând doar urme literare*

Nevoia de aventură

Cea mai trăsnită pereche literară a secolului XIX, iubiţi, aventurieri, adoratori ai absintului, reformatori ai poeziei şi etern dezamăgiţi de viaţa din jurul lor, Paul Verlaine (1844-1896) şi Arthur Rimbaud (1854-1891) au cutreierat împreună prin Europa (Franţa, Belgia, Anglia - unde s-au stabilit un timp), ducând o viaţă boemă în care alcoolul a avut, din păcate, un loc fruntaş. Relaţiile lor au fost caracterizate drept furtunoase şi se pare că germenul nervozităţii acestui cuplu de poeţi remarcabili ar fi fost „arogantul şi nemilosul Rimbaud".

Poate că viaţa lui Verlaine nu ar fi luat o întorsătură atât de dramatică dacă, în 1871, poetul precoce Rimbaud (recunoscut ca mare talent de la 15 ani) nu i-ar fi trimis la Paris o culegere excepţională de poeme („Corabia beţiei"). În acel moment, Paul Verlaine (care avea studii de Drept) intrase deja în cercurile literare parisiene şi era căsătorit cu frumoasa

Paul Verlaine (dreapta) şi Arthur Rimabud la un pahar de absint.

bogătaşă Mathilde Mautea. Ce-i trebuia, în aceste condiţii, să se asocieze cu un tânăr aventurier de 16 ani? Verlaine a fost atât de impresionat de versurile lui Rimbaud, încât i-a plătit drumul până la Paris şi apoi s-au împrietenit la toartă. Serile şi nopţile prin localuri nu se mai terminau, Verlaine uitând cu zilele să se mai întoarcă la nevastă. Iar atunci când o făcea, îşi cerea scuze, dar o lua de la capăt. Aşa au ajuns cei doi nedespărţiţi să decidă să plece în lume, călătorind ca doi vagabonzi care se inspiră atât din propria lor viaţă dezordonată, cât şi din vieţile altor poeţi. Pentru Verlaine cel puţin – mai mare cu zece ani decât Rimbaud –, suferinţele din dragoste ale lui Baudelaire au reprezentat o piatră de hotar a multor decizii pripite.

Între 1871 şi 1873, viaţa celor doi amanţi a atins culmi de fericire dar, treptat, au început şi neînţelegerile. Se pare că Rimbaud (care şi-a încheiat în mod deliberat activitatea literară la 20 de ani) era mai recalcitrant şi mai intransigent, mulţi spunând că se obişnuise să-l insulte pe ambisexualul Verlaine. Cei doi se despart la un moment dat; Verlaine pleacă de la Londra la Bruxelles. Rimbaud îi scrie, plin de regrete, o serie de scrisori de dragoste. Verlaine acceptă în cele din urmă să se întâlnească cu el, dar în cursul unui război al cuvintelor, acesta îl împuşcă pe Rimbaud. Din fericire, glonţul intră doar în încheietura mâinii. Paul Verlaine este judecat şi condamnat la doi ani de închisoare. Aici scrie neîncetat versuri şi, după eliberare (1875), renunţă la vechiul amic, împrietenindu-se cu studentul Lucien Leatinois, cu care începe să călătorească. La rându-i, Arthur Rimbaud intră în armată, dezertează şi călătoreşte prin Africa făcând contrabandă cu arme. Moare din cauza unui cancer la genunchi, în 1891. Cinci ani mai târziu, fostul iubit moare într-un spital din Paris. André Breton l-a numit pe Rimbaud „zeul adolescenţei", dar cred că amândurora li se potriveşte porecla.

TRADIŢII

Templele japoneze ale naturii

De ce ne desfată privirea arhitectura budistă japoneză, veche de peste opt secole, şi în primul rând templele cu ansamblul lor de simboluri şi ceremonialuri? Ochiul europeanului nu este obişnuit ca mâna omului să preia – atunci când construieşte – cele mai rafinate oferte ale mediului şi să facă din natură o artă propriu-zisă.

Marea schimbare de mentalitate a artiştilor japonezi s-a produs o dată cu asimilarea budismului Zen, de origine chineză, în timpul înfloritoarei Perioade Kamakura (1185-1333). După cinci veacuri de când budismul „elitist" fusese preluat din China, Coreea şi adus de misionari în Japonia secolului VI, nevoia de simplificare şi de personalizare a artelor a devenit pentru făuritorul de frumos japonez o lege fundamentală.

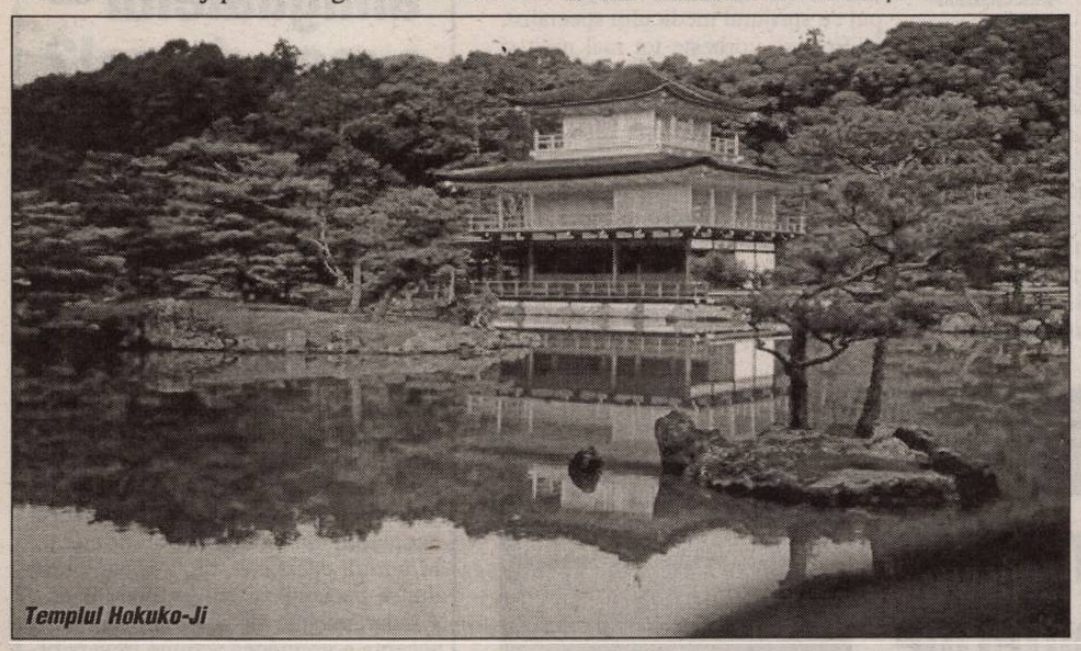

Templul Hokuko-Ji

Pe lângă templele budiste incorporate naturii prin cele trei elemente: material de fabricaţie, aşezare şi grădină, influenţa Zen a revoluţionat caligrafia, poezia (hai-ku, „poemul senzaţiilor" cu 17 silabe), pictura, grădinăritul, ceremonia ceaiului, aranjamentele florale şi ceramica. Natura nu trebuia imitată, ci prelungită prin manufactură astfel încât să fie accesibilă şi născătoare de vii emoţii. Învăţaţii, preoţii şi omul de rând deveneau egali atunci când se transformau în consumatori de frumos.

Templul Kencho-Ji, durat în anul 1251, a devenit mănăstire de referinţă a budismului Zen şi model de naturaleţe al întregului ansamblu arhitectural. Corpului principal, având săli de meditaţie, rugăciune comună şi bibliotecă i s-au asociat larga grădină cu cascadă (sau simple cataracte), marele felinar de granit şi clopotul de bronz. Lemnul domină în construcţie, deşi monumentalitatea edificiului ar fi putut avea de suferit din cauză că piatra era în minoritate. Totul este impregnat de sacralitate: sculpturile, picturile interioare şi caligrafia fluidă şi spontană precum zeii. Totul era făcut pentru a capta bunăvoinţa lui Amida (pregătitorul drumului spre paradis), Kannon (salvatorul vieţii pământene) şi Jizo (ocrotitorul împotriva iadului).

Tradiţia spune că atunci când se purcedea la edificarea unui templu budist Zen în Perioada Kamakura, constructorii aveau în vedere cele cinci *kaimyo (comandamente)* ale lui Buddha: să nu ucizi, să nu minţi, să nu furi, să nu consumi mâncare toxică (adică numai vegetale) şi să ai numai acte sexuale „demne" (interdicţia perversiunilor de orice fel). Preoţii care slujeau în astfel de temple – peste 70 ridicate numai în Perioada Kamakura – erau numiţi de popor „iubitori de artă". Credinţa şi esteticul au fost

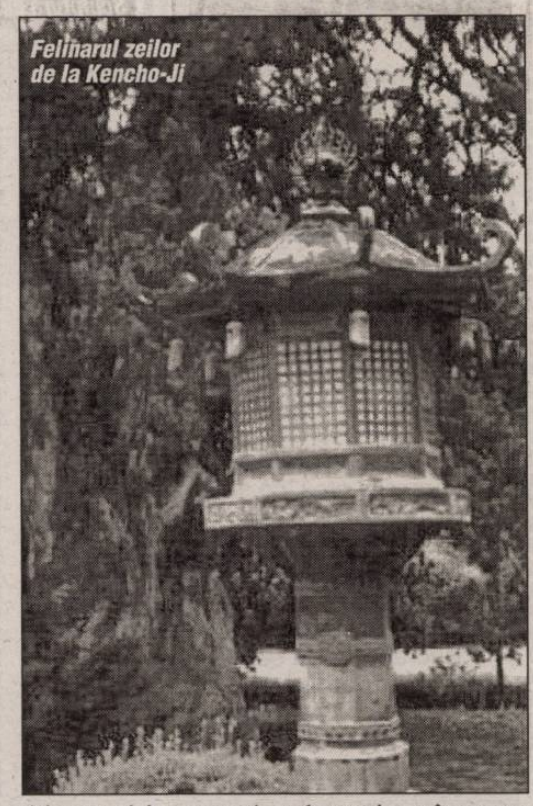

Felinarul zeilor de la Kencho-Ji

(şi sunt şi în prezent) nedespărţite atât pentru budismul Zen, cât şi pentru cultul Shinto – acesta renunţând la masivitate pentru construcţii mai „terestre", cu mai puţine etaje.

Templul Kencho-Ji

Dorinţa japonezului de azi de a avea cel puţin o palmă de grădină îşi are rădăcinile în mentalitatea înfrăţirii cu natura, înflorită şi desăvârşită după secolul XII. Sintagma care caracterizează cel mai bine ansamblul templelor budiste a fost preluată şi de japonezul modern în interiorul propriei locuinţe: *liniştea senzaţiilor.* Echilibrul dintre excitaţie şi calm este enigma esteticii japoneze tradiţionale, unică în lume.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...emu este o pasăre terestră, de talie mare, care*

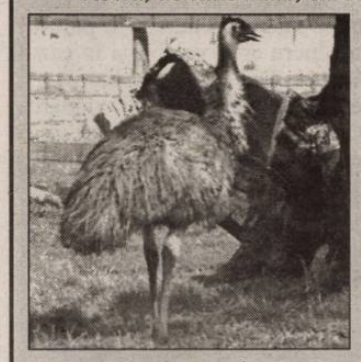

trăiește în Australia în grupuri de 4-6 exemplare? Este ocrotită în rezervații naturale.

◆ *...palmeta este un motiv ornamental reprezentând o frunză de acant stilizată? Sub diferite forme ea a ocupat un loc important în ornamentica orientală, medievală bizantină și românească.*

◆ *...zeul japonez al norocului se numea Daykota și era reprezentat cu un ciomag sau un mai în mână? Celor loviți de arma zeului li se împlinea orice dorință.*

◆ *...orașul Zimnicea este menționat în cronicile*

bizantine încă din secolele X-XI? Aici a fost o înfloritoare așezare de navigatori.

◆ *...leul-furnicilor este o specie de insectă asemănătoare libelulei, care trăiește și în țara noastră, în special în regiunile mai calde? Larvele își sapă în nisip o capcană în formă de pâlnie și stau ascunse la fund, hrănindu-se cu insectele care cad în ea, în special furnici.*

◆ *...premiera comediei „Conu Leonida față cu reacțiunea" de Ion Luca Caragiale a avut loc în vara anului 1880? Rolul principal a fost interpretat de actorul Nicolae Hagiescu.*

◆ *...cel mai înalt vulcan stins (circa 6959 m) este Aconcagua? Este situat în Cordillera del Limite din An-*

zii de Sud, la granița dintre Argentina și Chile, reprezentând totodată și cel mai înalt vârf din ambele Americi.

Știați că...

O corabie de demult

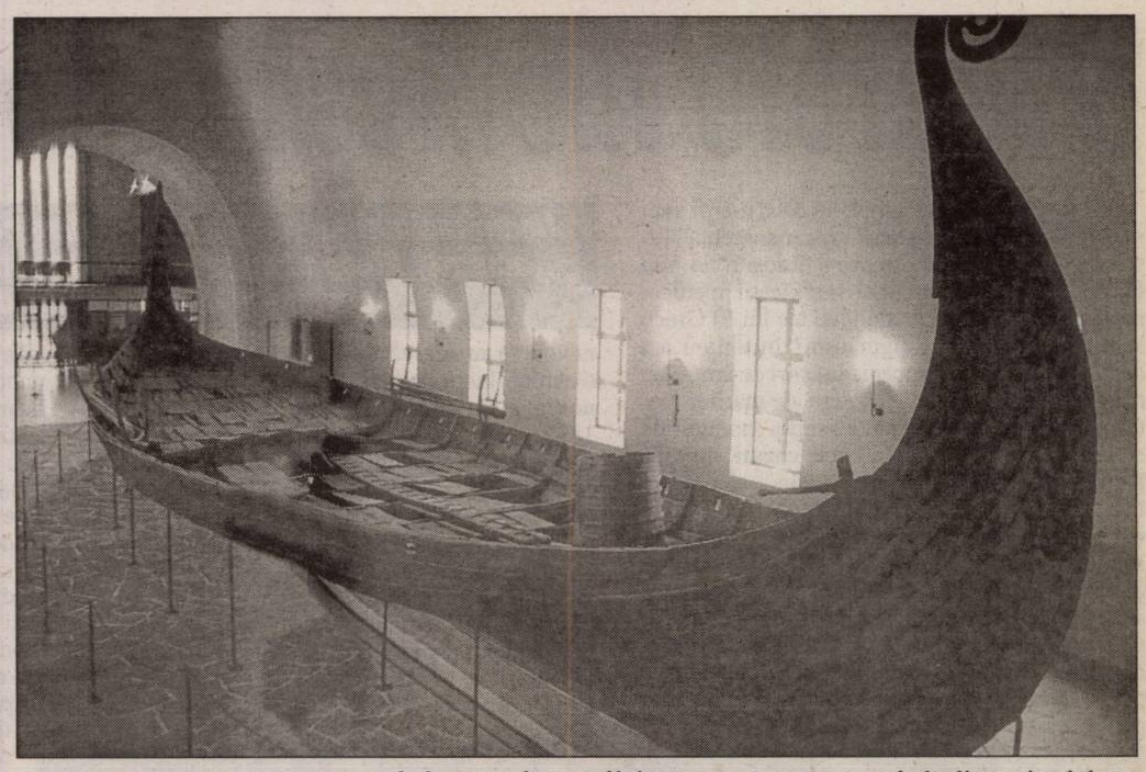

Adușî mai aproape de zilele noastre prin literatură sau producții cinematografice, vikingii, acești luptători neînfricați, au dominat mările din secolul al IX-lea până în pragul celui de al XII-lea. Vreme de trei secole „oamenii nordului", locuitori din Norvegia, Suedia sau Danemarca, au impresionat, au înspăimântat, au explorat și au întemeiat noi comunități. Aproape toate succesele lor s-au datorat corăbiilor lungi de război sau de comerț, subțiri și elegante, cunoscute sub numele de langskipuri sau drakare.

Cap de dragon. Sculptură pe un stâlp găsit pe corabie

Începând din anul 800 aceste vase rapide și ușor de manevrat pătrundeau adânc în inima unor țări, intrând de pe mare pe cursurile râurilor.

Corabia avea un rol de primă mărime nu doar în viața vikingilor ci și în ritualurile de înmormântare. Indiferent de proporțiile ei, în cadrul acestor ritualuri era îngropată sau incinerată. Asemenea corăbii sunt expuse la Muzeul Maritim al Vikingilor de lângă Oslo, capitala Norvegiei. Printre tot felul de vitrine încărcate cu obiecte casnice sau de podoabă, printre fragmentele unor vase care au cutreierat mările înghețate cu mai bine de un mileniu în urmă, tronează, ca o adevărată podoabă, corabia dezgropată la Oseberg, la 60 de kilometri de capitală.

Lungă de 22 metri, lată de 5 și adâncă 1,60, a fost descoperită în 1904 de țăranii din regiune care au săpat pe o movilă înierbată, înaltă de 6,50 metri, aflată pe malul unui râu.

Anunțat imediat, directorul Muzeului de Arheologie a început cercetările. Astfel au fost scoase la lumină numeroase obiecte măiestrit lucrate și corabia, suficient de bine conservată, în ciuda faptului că jefuitorii de morminte ajunseseră și aici. S-au găsit adânc în pământ nuci, grâu, mere pădureț, un car de lemn sculptat, stâlpi, tot de lemn, împodobiți cu capete înfiorătoare. Printre resturi de pături, au fost descoperite scheletele a două femei. Unul dintre acestea fusese dezbrăcat de jefuitori iar cercetătorii au tras concluzia că acesta aparținuse unei persoane importante. Împodobită cu obiecte de preț, putea fi chiar regina Ana, bunica lui Harald cel cu Păr Frumos, moartă foarte tânără.

Celălalt schelet, al unei femei mai în vârstă, reprezenta rămășițele pământești ale unei slujnice, sacrificată în timpul ritualului. Așa cum povesteau odinioară cei care asistaseră la asemenea ceremonii, sacrificiul era îndeplinit de o bătrână numită „Îngerul morții". Înainte de asta trupul celui pentru care se îndeplinea ritualul era pus într-un mormânt provizoriu. După înfăptuirea sacrificiului, era scos și depus împreună cu cel sacrificat pe o corabie căreia i se dădea foc, și ardea în timp ce plutea. Uneori corabia era îngropată, așa cum s-a întâmplat cu cea de la Oseberg. Aceasta fusese atent amarată de o piatră uriașă și probabil că „pasagerii ei" nu mai urmau să plece spre Walhalla, spre o viață veșnică, ci așteptau clipa reînvierii. Se știu destul de puține despre credințele vikingilor în acest sens dar Muzeul norvegian încearcă să pătrundă în adâncul acestor taine, iar corabia de la Oseberg, frumos restaurată, așteaptă solemnă și tăcută asemenea unui cântec amuțit fără veste.

Casa-creion

Distrus în timpul celui de al doilea război mondial, orașul Rotterdam reprezintă o uriașă deschidere a Olandei către mare. Înălțat la gurile Rinului, nu este numai un port important, ci și un oraș care a reușit să îmbine modernul cu ceea ce rămăsese din vechile construcții. Cel mai bun exemplu al noului în arhitectură este reprezentat de această „Casă-creion" în care elementele tradiționale se îmbină cu cele specifice construcțiilor înalte.

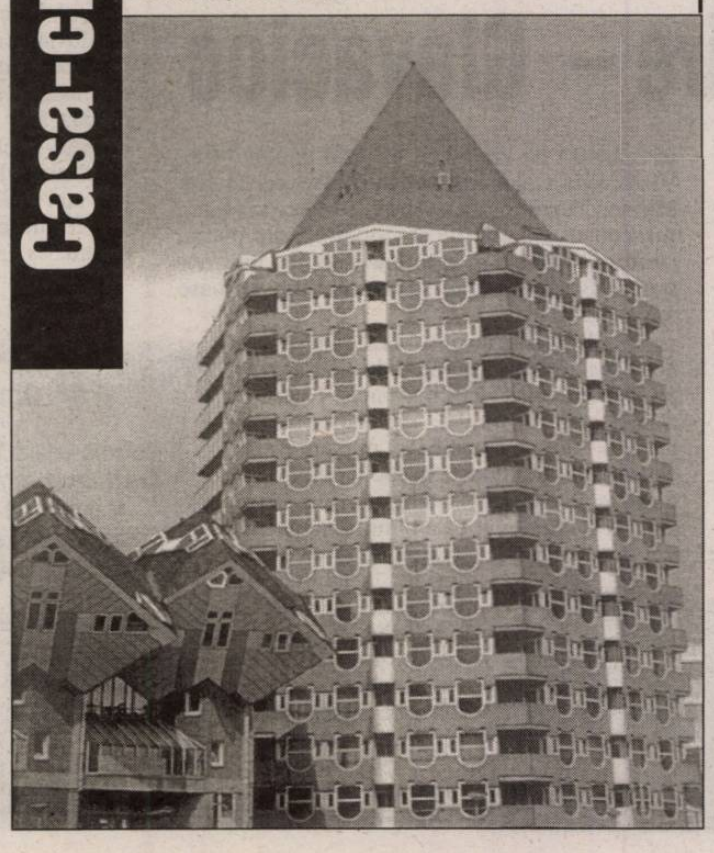

Cetatea Callatis

Pe locul Mangaliei de astăzi s-a ridicat una dintre cele mai înfloritoare așezări întemeiate de navigatorii greci cu mai bine de 25 de secole în urmă. Nu întâmplător cetatea se numea Callatis, cuvânt care în limba greacă înseamnă „cea mai frumoasă". Viața economică prosperă a dus și la desfășurarea unei susținute activități culturale, din ruinele unor ateliere fiind scoase la lumină obiecte fine de sticlă, tanagrete și statuiete de marmură. În timpul stăpânirii romane Callatisul a cunoscut o nouă perioadă de înflorire, existând aici instituții artistice, învățați și artiști renumiți. Din nefericire, valurile popoarelor migratoare i-au întrerupt dezvoltarea și abia în secolul al XII-lea este menționată aici o mică așezare portuară, iar denumirea actuală apare abia în documentele secolului al XIX-lea.

Mătrăguna

Cunoscută și sub numele de „mandragora", deoarece numele ei științific este „Mandragora officinarum", această plantă are o deosebită semnificație simbolică. Rădăcina ei amintește de o figură umană și mulți au considerat că ea este de fapt un spiriduș care poate aduce noroc. Până în epoca modernă era privită ca un panaceu. Efectele ei tămăduitoare păreau incontestabile deși, în realitate, conține multe substanțe otrăvitoare cu efecte halucinogene.

Folosită mult de vrăjitoare, a devenit indispensabilă în practicile oculte. Legenda spunea că ea răsare sub trupurile bărbaților care atârnau în ștreang și că scotea un strigăt de moarte când era smulsă din pământ. Se recomandă să fie scoasă de câini pentru că cel care îndeplinea această operație murea la scurtă vreme după aceea. Era o plantă apreciată dar și temută și nu întâmplător poporul nostru o socotea simbol al vieții și al morții în același timp.

Pagină realizată de **IRINA STOICA**

Dosarele medicale ale picturii

Unele tablouri au fost pictate în timp ce autorii sufereau de tulburări oculare. Plecând de la această realitate, specialiştii încearcă să reevalueze unele aspecte din istoria picturii.

Şi-ar fi sublimat Degas stilul dacă n-ar fi avut mari probleme cu vederea? „Incandescenţa" tuşelor galbene, atât de frecvent folosite de Van Gogh, s-ar fi datorat unei intoxicaţii medicamentoase? Personajele alungite ale lui El Greco sunt rezultatul unui astigmatism? În ultimii ani câţiva oftalmologi europeni, amatori de artă, s-au ocupat de problemele de vedere ale marilor pictori care şi-au pus amprenta asupra modului de a aborda arta picturală. În unele cazuri, investigaţiile intreprinse sunt mai puţin complicate. Pictorul impresionist Claude Monet constituie un exemplu în acest sens. Scrisorile sale şi dosarele medicale ale oftalmologilor indică fără dubii faptul că acesta suferea de o cataractă care s-a agravat o dată cu înaintarea în vârstă. În timpul evoluţiei bolii, arta sa a suferit mutaţii permanente. Pictorul mărturiseşte că nu mai percepe cu aceeaşi intensitate culorile, că nu mai poate sesiza unele detalii aşa încât se vede nevoit să mărească formatul pânzelor şi să intensifice luminozitatea culorilor. La fel de cunoscut e şi cazul lui Pissarro. Începând cu anul 1892, realizează o serie de picturi reprezentând acoperişurile caselor de pe marile bulevarde pariziene observate din diferite mansarde. Pictorul suferă de o obstrucţie a căilor lacrimale, care îi provoacă infecţii. Nu mai suportă lumina, vântul şi praful, ceea ce îl determină să se refugieze în apartamentele întunecoase, încercând să-şi trateze boala. Continuă însă să picteze şi, în acest nou context, pânzele sale se schimbă radical.

Încă de la începuturile impresionismului, caracterizat în special prin fragmentarea tuşei, diviziunea tonurilor, renunţarea la contururi, recursul la nuanţe etc., unii critici de artă au acuzat această nouă şcoală, acest nou mod de abordare a picturii, ca fiind reprezentat de artişti plastici care au probleme cu vederea. Este evident faptul că impresionismul nu s-a dezvoltat datorită faptului că pictorii care l-au cultivat aveau cu toţii probleme cu vederea. Dar în mod cert afecţiunile oculare ale unora dintre ei şi-au pus amprenta asupra modului de abordare a artei, accentuând viziunea impresionistă. Impresionismul a constituit o reînnoire fundamentală în pictură. Acelaşi subiect e pictat uneori în mai multe variante, în funcţie de variaţiile luminii, de schimbarea direcţiei vântului, de anotimp etc. Pictorii nu sunt preocupaţi de detalii, procedând la tuşe rapide pentru a surprinde o imagine care în scurt timp se va schimba, pentru a reda viziunea unei „impresii" a ansamblului. Evident, arta pictorilor nu poate fi judecată decât în cazuri particulare şi în cadrul anumitor aspecte ale abordării picturale. Judecând superficial unele pânze ale lui Picasso, poţi fi tentat să crezi că ilustrul pictor ar fi suferit de o formă bizară de stigmatism. Un caz special este cel al pictorului francez Charles Meryon care suferea de daltonism. Nereuşind să diferenţieze roşul de verde, va încerca să facă abstracţie de acest handicap folosind cu predilecţie albastrul şi galbenul înainte de a renunţa la pictură pentru desen şi gravură. Există însă mulţi alţi pictori contemporani daltonişti dar această anomalie e trecută sub tăcere pentru a nu compromite valoarea artei lor.

Dacă Monet, de pildă, ar fi trăit în zilele noastre, problemele sale de vedere ar fi putut fi rezolvate. Acelaşi lucru ar fi valabil şi în cazul lui Degas sau Pissarro. Dar oare acest lucru ar fi fost benefic pentru originalitatea şi valoarea artei lor? Pe de altă parte, odată vindecaţi, ar fi fost mulţumiţi de calitatea acesteia? Iată două cazuri care ar putea oferi un posibil răspuns la această ultimă întrebare. Un pictor francez non figurativ (Jean Bazaine) a fost operat în 1970 de cataractă. După vindecare s-a arătat extrem de contrariat reexaminându-şi tablourile. Unele culori i s-au părut anormale, ca şi cum tuşele de culoare ar fi fost aplicate de o mână străină. Un alt pictor operat de cataractă (André Hambourg) a fost oripilat de anumite culori din pânzele sale şi, într-un acces de furie, a avut intenţia de a le distruge. În mod cert, afecţiunile oculare ale pictorilor consacraţi şi-au pus amprenta mai mult sau mai puţin, într-o formă sau alta, asupra viziunii plastice, asupra îmbinării culorilor, asupra modului de tratare a luminozităţii. În ciuda acestor anomalii, valoarea operelor de artă a pictorilor consacraţi nu a fost câtuşi de puţin afectată.

DORIN MĂRAN

Variaţiuni pe aceeaşi temă realizate înainte şi după apariţia bolii oculare.

Tuşele halucinante ale autorului

Van Gogh

Prima motocicletă cu hidrogen

Cercetările pentru înlocuirea clasicelor motoare „pe benzină" cu unele revoluţionare încep să devină prioritare în condiţiile creşterii preţurilor pentru combustibilii fosili. Dacă motoarele cu hidrogen au început să echipeze automobilele (vezi modelul BMW conceput de nemţi), a venit acum rândul motocicletelor. Astfel, recent a fost lansată în Marea Britanie prima motocicletă din lume care funcţionează cu un motor pe bază de hidrogen. Motocicleta din imagine poate atinge o viteză de 80 km/h în doar 12 secunde, ceea ce nu e rău deloc, nu poluează şi este la fel de silenţioasă ca un laptop. Atât de silenţioasă încât cercetătorii se gândesc să doteze motocicleta cu un dispozitiv care să imite zgomotul specific al celor clasice, altminteri ea poate deveni destul de periculoasă în trafic. Harry Bradbury, directorul companiei Intelligent Energy, cea care a produs motorul spune: „Nu s-a mai produs nici o motocicletă atât de silenţioasă până acum, aşa că nu putem şti. Când va intra în producţie, ne gândim să-i ataşăm un dispozitiv care să producă un zgomot, deşi nu la fel de puternic ca la cele obişnuite". Dispozitivul ar putea fi folosit în interiorul oraşelor, ca sistem de avertizare, şi oprit pe drumurile din provincie, cu o circulaţie mai puţin intensă. Dincolo de aceste amănunte auxiliare, rămâne de discutat invenţia în sine care poate fi revoluţionară, chiar dacă nu chiar în acest stadiu. Deocamdată, datele nu sunt prea atractive, pentru că, deşi bateria cu hidrogen este de dimensiuni reduse, cam cât o servietă, autonomia nu depăşeşte 160 km, după care trebuie făcută încărcarea bateriei. Pentru oraş, totuşi, n-ar fi o soluţie foarte rea.

Splendorile naturii

Stâncile de la Hârşova

Aflate în apropierea localităţii Hârşova, putem ajunge foarte uşor la ele coborând în port şi mergând pe malul Dunării în amonte, până aproape de zona în care formează pereţi abrupţi ce cad aproximativ vertical în apă. Deasupra falezei se pot vedea ruinele vechiului castru roman Carsium. În această zonă putem spune că e singurul loc din ţară în care acest facies al Jurasicului apare la zi, fapt cu atât mai important cu cât formaţiunile sunt extrem de fosiliere dând posibilitatea specialiştilor să facă unele comparaţii cu alte zone europene. Primul cercetător care a identificat Jurasicul din Dobrogea şi a atras atenţia interesului deosebit pe care-l prezintă, a fost K. Petres în anul 1867. Formaţiunile calcaroase de la Hârşova sunt protejate, creându-se aici o rezervaţie naturală. Stâncile ies din apă, iar peisajul pare venit dintr-o lume necunoscută nouă, pământenilor. În aceste calcare, care formează subasamentul întregului oraş Hârşova, urmele organice sunt rare. Totuşi au fost găsiţi spongieri, corali, belemniţi, amoniţi, bivalve şi echinide. Amoniţii găsiţi aici, dar mai ales în calcarele similare de la nord de Hârşova, arată că ele datează din Oxfordianul inferior.

Stâncile de la Hârşova sunt o apariţie pitorească a subsolului dobrogean în malul Dunării. Mult timp acestea au fost exploatate în scopuri industriale, calcarele urmând să dispară într-un timp foarte scurt. De aceea, oamenii de specialitate care ştiu să preţuiască valorile acestui neam, au pus sub protecţie aproape 1 ha de teren pentru a nu se mai distruge.

Stâncile de la Hârşova stau drept mărturie zbuciumatelor vremuri care au trecut peste acest pământ românesc. Crescând parcă din apă, stâncile de calcar luminează adâncul apelor. O fulgerare fără seamăn întâmpină trecerea timpului.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Buna Vestire – Glavacioc

Mâine, 25 Martie, lumea creştină prăznuieşte Buna Vestire. Această sărbătoare marchează momentul în care Arhanghelul Gavriil (Gabriel) vine în Nazaretul Galileei vestind Sfintei Fecioare că va fi mama lui Iisus.

În Nazaret se înalţă acum Catedrala Mitropoliei Ortodoxe din zonă, zidită pe ruinele bisericii construite de împărăteasa Elena în secolul al IV-lea. Noul aşezământ a fost pictat de fraţii Moroşanu între 1977-1978, prin grija patriarhului Iustinian.

În ţara noastră există, de asemenea, o mulţime de biserici, având hramul „Bunei-Vestiri".

Una dintre acestea este mănăstirea Glavacioc, aflată în satul cu acelaşi nume, la circa 70 de kilometri sud-est de oraşul Piteşti. Fără a exista date certe despre mănăstire, se pare că aceasta fiinţa încă în vremea lui Mircea cel Bătrân. Există însă hrisoave şi acte domneşti, majoritatea de după 1500, care îi atestă vechimea. La început a fost o biserică de lemn dar aceasta se ruinează de vreme şi, în jurul anului 1496, Vlad Vodă Călugărul ridică o biserică de zid. Mihnea Turcitul (1508-1512) restaurează locaşul, construind chiliile şi clopotniţa din piatră, iar între 1701-1704, în timpul domniei lui Constantin Brâncoveanul, se fac din nou serioase reparaţii.

În 1843 Eforia Şcoalelor hotărăşte o nouă restaurare, însărcinându-l cu aceasta pe paharnicul Costache Faca. Lucrarea este făcută în grabă, cu materiale de proastă calitate. Biserica nu mai are forma elegantă de odinioară. În locul celor două turle, este acum una singură, din lemn, tâmpla tot de lemn este simplă, lipsită de sculpturi; în locul ctitorilor, în tabloul votiv, apare chipul lui Costache Faca îmbrăcat în frac. Biserica este închisă în 1858, dar este redeschisă în secolul trecut, în 1974-1976 făcându-se reparaţii importante şi realizându-se acoperişul de tablă. Pereţii exteriori sunt zugrăviţi în alb iar pridvorul închis lasă impresia că a fost construit mai târziu. Locaşul a fost folosit ca biserică de mir până în 1992 când a fost reluată aici viaţa monahală. Tot atunci a fost înălţată şi clopotniţa, clădirile chiliilor ţinând locul zidurilor de incintă. Toţi cei care îl slujesc aici pe Dumnezeu luptă din răsputeri să redea frumuseţea şi prestigiul locaşului de odinioară.

-IRINA STOICA

Dicţionar religios

Crâsnic –paracliser, târcovnic.
Creştinism –credinţă întemeiată de Mântuitorul Iisus Hristos.
Crez –rezumat al învăţăturii de credinţă; totalitatea convingerilor, ansamblu de învăţături.
Ctitor –întemeietor.
Cuminecătură –Împărtăşanie, una din cele 7 Sfinte Taine.
Cvietism –concepţie etică religioasă care recomandă contemplaţia mistică, negând importanţa practicii rituale.

Metodă originală de prins hoţi

Telefoanele mobile nu se fură doar la noi ci în întreaga lume, în topul obiectelor vizate de hoţi situându-se detaşat pe locul 1. Chiar într-un oraş supercivilizat cum e Bruxelles, telefoanele mobile sunt vânate de hoţi. Florence Bizet, o femeie în vârstă de 46 de ani, a fost victima unui astfel de eveniment în timp ce se afla într-o cafenea. Şi-a aşezat telefonul pe masă şi într-un moment de neatenţie, acesta a dispărut ca prin farmec. Când şi-a dat seama că a fost jefuită, ce-i drept într-un mod subtil, s-a prefăcut că nu sesizează absenţa obiectului pentru a nu da de bănuit hoţului pe care-l simţea aproape. A dispărut pentru o clipă pentru a face rost de un telefon mobil şi a sunat din apropiere la numărul telefonului propriu. Sunetul acestuia s-a auzit chiar la masa alăturată. Mai exact în... ciorapul hoţului care îşi bea liniştit cafeaua. Acesta a fost imobilizat cu ajutorul unor clienţi până la sosirea poliţiştilor. *(D.M.)*

Ce le trece unora prin minte?

După ce a vizionat mai multe documentare şi filme artistice în care infractorii furau din magazine şi erau identificaţi cu ajutorul camerelor de luat vederi, americanul James Lloyd şi-a propus să-şi avertizeze un amic, proprietar de prăvălie, că se poate fura de la el fără nici o problemă. Astfel, după ce a studiat unghiurile camerelor video, a început să şterpelească de pe rafturi. Dar nu oricum, ci fotografiindu-se singur cu un aparat foto fixat pe un raft. După ce a „ciugulit" tot felul de produse, timp de mai multe zile, James a adus înapoi toată recolta şi şi-a sfătuit prietenul cum să amplaseze camerele video. James a primit o recompensă pentru devotamentul său.

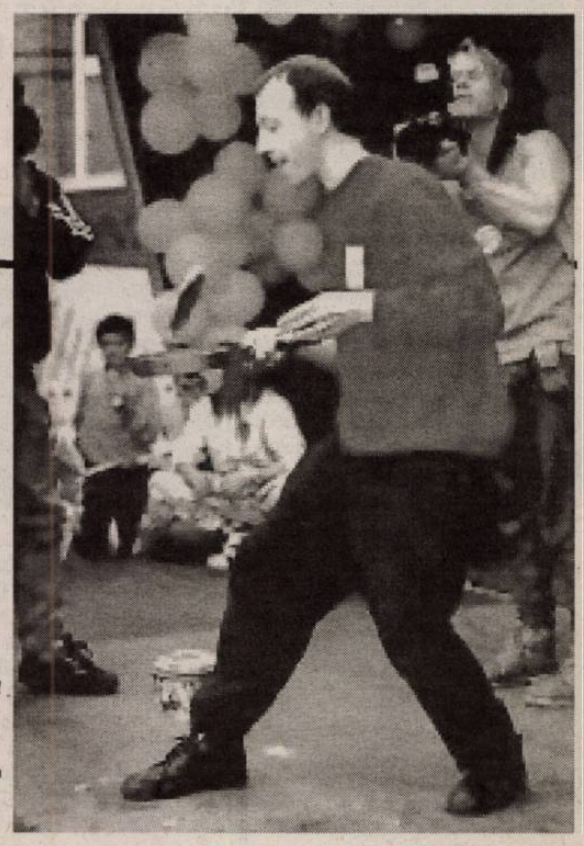

Dorinţa de afirmare a unora se poate concretiza prin concursuri care mai de care mai originale. O astfel de competiţie, aparent dedicată gospodinelor, este aceea a aruncării clătitelor din tigaie şi prinderea lor după ce clătita a efectuat cel puţin o rotaţie. Concursul la care mă refer s-a petrecut la un mare restaurant din Los Angeles şi, culmea!, pe primele cinci locuri s-au clasat bărbaţi care nici măcar nu erau bucătari de meserie. Tigaia a avut aproximativ 15 centimetri diametru, iar clătitele zvârcolite prin aer au avut diametrul de 13 centimetri, cântărind cam 160-180 de grame. Dean Scholer a reuşit o performanţă care a tăiat răsuflarea asistenţei, iar spre sfârşit chiar a generat câteva căscaturi neelegante. De ce? Pentru că Dean a aruncat cu succes clătita de nu mai puţin de 339 de ori! Nimeni nu se aştepta la un asemenea maraton, căci precedentul record era de 242 de „ţopăieli". Interesant este şi faptul că Dean schimba mâna cu care ţinea tigaia, pentru a-şi odihni braţul. Mai încearcă cineva?

Pentru a scrie o carte şi un reportaj despre viaţa celor fără locuinţă, Patrick Vermont s-a instalat pe o străduţă dintr-un orăşel american, simulând faptul că nu are nici un adăpost. Se înarmase cu minimum de „confort" şi aştepta reacţia trecătorilor. Aşa a constatat, cu mâhnire, că doar o persoană sau două se opreau pentru a-l întreba de situaţia lui. Patrick a rezistat doar o săptămână, apoi s-a întors acasă şi a pus la loc de cinste, pe un raft de bibliotecă, o pungă cu bomboane primită de la un puşti. Reportajul său s-a numit „Nimic nou sub cerul liber". (P.I.)

Dragoste contorizată

Americanca Natalie Dillon, 33 de ani, s-a urcat împreună cu alte câteva prietene într-unul dintre numeroasele taxiuri galbene new-york-eze, pentru a merge la o serată. Şi despre ce să vorbească fetele, până la destinaţie, dacă nu – of! – despre dificultatea de a găsi un „bărbat bine", în zilele noastre. Dar, în toiul discuţiei pe tema penuriei masculine, tocmai şoferul a fost cel ce le-a întrerupt, politicos, captându-le atenţia cu o idee aparent ciudată: „Doamnelor, eu organizez întâlniri de felul celor la care vă referiţi!" Clipei de suspiciune, i-a urmat încântarea că poate în maşinuţa galbenă Natalie ar avea ocazia să cunoască o mulţime de indivizi. Sigur, nu chiar luaţi la grămadă, mai ales că taximetristul – Ahmed Ibrahim, pe numele său, american de origine egipteană – i-a solicitat şi unele repere.

Aşadar, femeia a schiţat portretul-robot al bărbatului visurilor ei, şi-a lăsat numărul de telefon şi după şase săptămâni a primit vestea cea bună: „Natalie, am un tip pentru tine!" Deşi parcă nu-i venea să creadă, aceasta a ajuns să-şi cunoască, în carne şi oase, perechea (până atunci) virtuală. Se numeşte Martin Karamon, are 34 de ani şi e avocat. Iar aventura „suprarealistă" continuă. Dar nu aici se află clou-ul afacerii. Afacerea, de fapt, îi aparţine sus-numitului Ahmed,

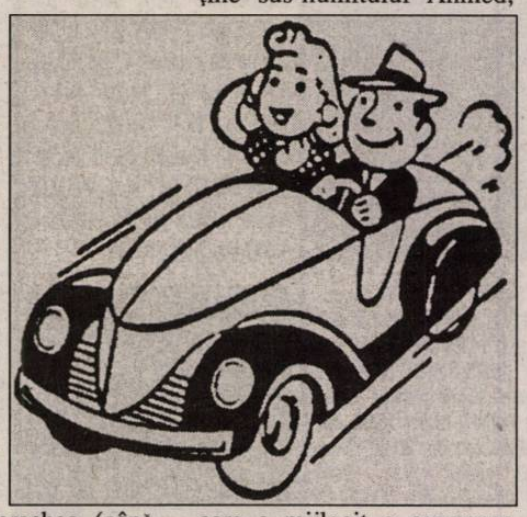

care a mijlocit o asemenea primă relaţie, absolut din întâmplare. Totuşi, în numai trei zile a făcut fericiţi doi tineri. Şi au urmat alţii, de-a lungul anilor, taximetristul stabilindu-şi chiar reguli pe care le respectă cu sfinţenie. El nu se ocupă de problemele sentimentale ale bărbaţilor prea tineri, nici de vârstnicii aflaţi în căutarea unei Britney Spears ori de femeile care nu vor decât să ia o cină gratuit. Ideea lui a prins rădăcini, a atras interesul unor televiziuni şi ziare, ca să nu mai vorbim despre persoanele încă nefericite în dragoste. Ahmed nu percepe taxe pentru acest tip de servicii, însă clienţii care se întâlnesc prin intermediul... maşinii galbene plătesc drumurile după cum arată contorul. Ah, dar vreţi să ştiţi probabil care e starea civilă a ingeniosului întreprinzător. „Căsnicia nu e pentru mine" – spune el. Totuşi, are o bună prietenă, de câţiva ani. Desigur, este vorba despre o femeie care, într-o zi, pur şi simplu a urcat în taxiul său! *(A.N.P.)*

Infractori cu capu-n nori

Trebuie să ai o doză zdravănă de inconştienţă amestecată cu un gen de curaj dement, ca să-ţi pui în pericol libertatea, ducându-te la magazin, nu să faci cumpărături, ci să-l jefuieşti. Dar trebuie să ai şi prostie cu carul, să-ţi laşi la locul faptei „cartea de vizită".

Un astfel de infractor s-a dovedit a fi tânărul american Joseph Fahnbulleh, de 22 de ani, care a comis un jaf la un magazin din Euless, în apropiere de Dallas. A fost mai degrabă o găinărie, căci prada a însemnat doar vreo 200 de dolari, aflaţi la ora aceea în casă. Tânărul neliniştit se pare că îşi plănuise însă o lovitură în stil mare, căci îl atacase pe unicul angajat al magazinului cu o grenadă lacrimogenă. Totuşi, de plâns, a plâns el mai târziu, deoarece, luat cu treburile prin sertăraşele casei de marcat, şi-a uitat alături de aceasta tocmai portofelul în care avea actele personale.

La aşa cap, aşa replică. Poliţiştii pesemne că s-au amuzat copios pe seama distratului Joseph şi au pus la cale o farsă, măcar pentru a nu se mai obosi ei să se deplaseze până la domiciliul împricinatului. Astfel, infractorul a primit un telefon de la un bărbat care s-a prezentat drept detectiv şi l-a înştiinţat că portofelul lui a fost găsit în magazinul jefuit, fiind păstrat până una-alta la serviciul de obiecte găsite al comisariatului de poliţie. De bună credinţă (sic!), Joseph s-a prezentat la locul indicat, unde se-nţelege că a primit, nu portofelul, ci o pereche de „brăţări". Ceea ce nu ştia el era că la comisariatul de poliţie nu există un serviciu de obiecte găsite... *(A.N.P.)*

Soţ disperat

Se pare că un locuitor din Florida este mai mult decât disperat pentru că a fost părăsit de soţie. Dorind să-şi salveze căsnicia cu orice preţ, el a recurs la tot felul de metode romantice. La început i-a trimis cinci duzini de trandafiri, dar aceştia nu au impresionat-o. Atunci a închiriat o pagină întreagă de publicitate într-un ziar local. Anunţul începea cu o declaraţie: „Fără tine viaţa e goală şi lipsită de sens." Conţinea, de asemenea, fotografia unui bărbat îngenuncheat în faţa unei femei, ambii în ţinută de seară. Anunţul se încheia cu cuvintele „Te rog, sună-mă! Un telefon atâta tot!". Soţul, al cărui nume nu a fost deconspirat, spunându-i-se scurt „Lary" a cheltuit pentru această tentativă suma de 17.000 de dolari. Cotidianul respectiv a primit sute de telefoane prin care se cerea numele soţului abandonat, dar a refuzat categoric să răspundă acestui gen de întrebări. Părinţii lui Lary i-au spus că au înmânat ei înşişi ziarul Marianei – aceasta fiind numele soţiei – că ea a plâns, dar nu a vrut cu nici un chip să ridice receptorul telefonului pentru a răspunde soţului. Rămâne de văzut ce idei va mai avea el, cât de scumpe vor fi acestea şi dacă va avea succes în cele din urmă. *(I.S.)*

VINERI - 25 martie

TVR 1

7.00 Jurnalul TVR 7.45 Agenţia doi fără un sfert 10.10 Serial: „Andy, o viaţă dublă" 11.00 Serial (r) 12.00 Garantat 100% (r) 13.00 Spectacolul lumii (r) 13.30 Desene animate 15.30 România politică 16.00 Film: „Antena" (Australia, 2003) 17.45 Interes general 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Stele... de cinci stele 21.00 Şcoala vedetelor 23.00 Serial: „Crime perfecte" 23.45 Film: „Ţărâmul făgăduinţei" (SUA, 1981) 4.35 Film (r) 6.05 Serial: „Destine secrete".

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 9.10 Omul care aduce cartea 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.00 Bucătăria lui Radu (r) 11.00 Serial: „Doctorul de suflete" 12.15 La Bloc (r) 13.30 De râsul lumii 14.00 Film: „Triunghiul morţii" (partea a II-a) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile ProTv 20.15 Film: „Poliţist la ananghie" (coprod., 2004). Cu: Jackie Chan 23.00 Local Kombat 2.00 Parte de carte (r).

antena 1

7.00 Observator 8.00 Canalul de ştiri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Hercule" 13.45 Film: „Aproape de Iisus: Toma" (coprod., 2001) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.45 9595 - Te învaţă ce să faci 19.00 Observator 20.15 Film: „Faţă în faţă" (SUA, 1997). Cu: John Travolta, Nicolas Cage 23.00 Film: „Specie periculoasă" (SUA, 2002). Cu: Eric Roberts 1.30 Concurs interactiv 3.30 Serial: „Dinozaurii".

PRIMA TV

9.30 Serial: „Dragoste şi putere" 11.00 Monica (r) 12.55 Bani la greu 14.25 Serial: „Sunset Beach" 15.25 Serial: „Dragoste şi putere" 15.50 Camera de râs 16.30 Serial: „A doua şansă" 16.50 Kensky Show 18.00 Focus 19.00 Monica 20.00 Dincolo de limite 21.00 Vindecări miraculoase 22.00 Film: „Gotti" (SUA, 1996). Cu: Armand Assante, Anthony Quinn 1.15 Bani la greu 2.15 Clubul de noapte.

acasă

7.00-9.15 Reluări 11.15 Serial: „Şapte femei" 12.15 Serial: „Îngerul nopţii" 13.15 Serial: „Răzbunarea" 14.15 Serial: „Pisica sălbatică" 15.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Gitanas" 19.15 Serial: „Te voi învăţa să iubeşti" 20.15 Serial: „Numai iubirea" 21.30 Un bărbat adevărat 23.30 Serial: „Extravaganta Anastasia".

TVR 2

8.30 CeZar şi Tipar - Revista presei 10.00 Tonomatul DP2 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.45 Olteneşti la TVR2 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Insula piraţilor" 15.00 Fotbal: România - Olanda 17.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 18.30 Auto club 19.00 Serial: „Soţia lui Lorenzo" 20.00 Serial: „Dragul de Raymond" 20.30 Doc.: „Castele şi mănăstiri din Austria" 21.00 NBA Action 21.30 Jurnalul TVR 22.15 D'ale lu' Mitică 23.15 Serial: „Umbrele întunericului" 0.00 a3 - Alternative Tv 3.00 Baschet NBA: Miami Heat - Phoenix Suns 5.30 Expres Tv.

PRO CINEMA

7.00 Rondul de dimineaţă 10.15 Serial: „Batman" 13.00 Serial: „Câinele familiei" 15.00 Doc.: „Redescoperirea lumii" 16.15 Doc.: „Mapamondul, pas cu pas" 17.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 18.00 Film: „Pe cheí" (SUA, 1954). Cu: Marlon Brando 20.00 Serial: „Vine poliţia!" (ep.1) 22.00 Film: „American History X" (SUA, 1998).

SÂMBĂTĂ - 26 martie

TVR 1

7.00 Ceasul deşteptător 8.30 Desene animate 10.00 Portativul piticilor 11.00 Ham şi miau 11.30 Spectacolul lumii 12.00 Serial: „Justiţie militară" 12.50 Orizont 2007 14.00 Lumea-n care trăim 15.00 Travelling Circular 16.00 Şcoala vedetelor 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 19.20 Surprize, surprize (I) 19.30 Fotbal: România - Olanda 22.30 Surprize, surprize (II) 0.40 Film: „Atracţie ucigaşă" (SUA, 2004) 4.00 Film (r) 5.40 Serial: „Destine secrete".

PRO TV

7.00 Film (r) 8.30 Desene animate 10.00 Serial: „Cleopatra 2525" 11.00 Ski Magazin 11.30 Promotor 12.15 Magazin Liga Campionilor 13.00 Serial: „O lume dispărută" 14.00 Film: „Frumoasa şi insula" (coprod. 1987) 16.30 Film: „Steel" (SUA, 1997). Cu: Shaquille O'Neal 19.00 Ştirile ProTv 20.15 Film: „Intern între ape" (SUA, 2003) 22.30 Film: „Sărutul dulce al răzbunării" (SUA, 1996). Geena Davis, Samuel L. Jackson 1.15 Film (r).

antena 1

6.30 Serial: „Seaquest" 8.00 Desene animate 10.00 Casa de piatră 10.30 Roata de rezervă 11.00 Vreau şi eu 11.30 Gillette World Sport 12.00 Serial: „Îngerul păzitor" 13.15 Serial: „Benny Hill" 13.45 Serial: „Justiţiarii Vestului" 14.45 Film: „Jocul hazardului" (coprod., 1987) 16.30 Film: „Colierul de turcoaze" (România, 1985) 18.40 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.00 Film: „Umbrele trecutului" (SUA, 1992) 23.00 Film: „Belea mare în Miami" (SUA, 2002) 1.30 Concurs interactiv 5.15 Doc.: „Minunile naturii".

PRIMA TV

8.00 Serial: „Mutant X" 9.00 Ora nouă a României 10.00 Ministar 10.30 Sport, dietă şi o vedetă 11.00 Motor 11.30 Viteză maximă 12.00 Serial: „Bram şi Alice" 13.00 Esenzze - trei bucătari 13.30 Serial: „A doua şansă" 16.30 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 20.00 Poliţia în acţiune 21.00 Film: „Harrison Bergeron" (Canada, 1995) 23.00 Trădaţi în dragoste (r) 0.00 Serial: „Omul din umbră" 3.00 Film (r).

acasă

8.15 Serial: „Te voi învăţa" (r) 9.15 Serial: „Minciuna" 11.15 Serial: „Şapte femei" (ultimul ep.) 12.15 Serial: „Îngerul nopţii" 13.15 Serial: „Răzbunarea" 14.15 Serial: „Pisica sălbatică" 15.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Gitanas" 19.15 Serial: „Te voi învăţa să iubeşti" 20.15 Serial: „Numai iubirea" 21.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 23.30 Serial: „Extravaganta Anastasia" 0.30 Serial: „Dorinţa".

TVR 2

7.30 Desene animate (r) 8.30 Doc.: „Fantomele Dunării" 9.00 Stelute pentru Europa 9.30 Buburuze şi alte gâze 10.00 Universul cunoaşterii 12.30 Magazin IT 13.00 Serial: „Vânt şi Nor" (ultimul ep.) 14.00 Televiziunea, dragostea mea 15.00 Film: „Aventuri în Africa" (ultima parte) 17.00 Via Sacra 18.00 Fotbal: Cehia - Finlanda 20.00 Serial: „Sabrina" (ultimul ep.) 20.30 Serial: „Amy" 21.30 Jurnalul TVR 22.00 Film: „Imperiul: Nero" (coprod., 2004, partea I) 23.40 Ferestre spre cer: Paştele romano-catolic - Slujba de Înviere 1.30 Serial: „Inspectorul Burnside".

PRO CINEMA

6.00 Apropo Tv 9.15 Serial: „Batman" 12.00 Doc.: „Redescoperirea lumii" 14.00 Film (r) 16.00 Serial: „Visuri americane" 17.00 Călătorii 18.00 Film: „Rebel fără cauză" (SUA, 1955). Cu: James Dean 20.00 Film: „Haiducii lui Şaptecai" (România, 1970) 22.00 Serial: „Sub pământ SRL" 23.15 Serial: „Oz - Închisoarea federală" 3.30 Serial: „Cetăţeanu Baines".

DUMINICĂ - 27 martie

TVR 1

7.00 Universul credinţei 8.30 Desene animate 9.45 Debut 50 Plus 10.45 Uliţa către Europa 11.00 Speranţa Învierii - Ediţie specială de Paşte 12.00 Viaţa satului 14.00 Dănuţz s.r.l. 16.00 COOLmea distracţiei 17.00 Tezaur folcloric 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Film: „Bani de dus, bani de-ntors" (România, 2004) 22.00 Garantat 100% 23.15 Taverna 0.45 Film: „Salvatorii" (SUA, 1993) 3.50 Film (r).

PRO TV

7.00 Film: „Steel" (r) 8.30 Desene animate 10.00 Provest 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Bucătăria lui Radu 14.00 Film: „Una din două" (Franţa, 1998). Cu: Alain Delon, Vanessa Paradis 16.00 Apropo Tv 17.00 Film: „Un echipaj trăsnit" (SUA, 1997) 19.00 Ştirile ProTv 20.15 Vancanţa Mare 21.00 Stele verzi 23.30 Film: „Cel mai bun câştigă" (SUA, 1993) 1.45 Bucătăria lui Radu (r) 3.15 Film (r) 5.00 Parte de carte (r) 6.00 Profeţii despre trecut (r).

antena 1

7.00 Concurs interactiv 8.00 Desene animate 8.30 Serial: „Misterele civilizaţiei" 9.30 Desene animate 11.00 Film (r) 13.15 Misiunea Casa 14.00 Serial: „Disparitii" 15.00 Duminica în familie 18.40 7 zile 19.00 Observator 20.15 Folclorul contraatacă 21.30 Divertis 23.15 Recursul etapei 1.00 Serial: „Regele drogurilor" 2.00 Film: „Punctul zero" (SUA, 2000). Cu: Jack Scalia.

PRIMA TV

8.00 Serial: „Mutant X" 9.00 Tradiţiile românilor 9.30 Tibanu' pescuieşte şi vânează 10.30 Puzzle T 11.00 Casa noastră 12.00 Serial: „Bram şi Alice" 13.30 Academia mămicilor 15.00 Copiii spun lucruri trăsnite (r) 16.00 Cronica cârcotaşilor (r) 18.00 Focus 19.00 Monica (r) 20.00 Guinness - lumea recordurilor 21.00 Schimb de mame 22.30 Eurotombola Tv.

acasă

7.30 Club 700 9.15 Serial: „Minciuna" 12.00 Acasă în bucătărie 13.00 Lori 14.00 Corazon latino 15.45 Film: „Misterul de pe Trinidad" (Mexic, 2003). Cu Eduardo Palomo 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Al şaptelea cer" 19.15 Serial: „Te voi învăţa să iubeşti" 20.15 Serial: „Numai iubirea" 21.30 Film: „Blonda Marilyn" (ultima parte) 23.10 Serial: „Extravaganta Anastasia" 0.10 Serial: „Dorinţa".

TVR 2

8.30 Medalion folcloric 9.00 Ferma 10.00 Doc.: „Natură şi aventură" 10.30 Arca lui Noe 11.00 H... ora prichindeilor 12.20 Atlas 12.50 Ferespre spre cer 14.30 Doc.: „Poftă bună!" 15.00 Piersic show 16.00 Serial: „Lois şi Clark - noile aventuri ale lui Superman" 17.00 Serial: „Întoarcere în Paradis" 18.00 Serial: „Farmece" (ultimul ep.) 20.00 Serial: „Dragul de Raymond" 20.30 COOLmea distracţiei 21.30 Jurnalul TVR 22.00 Serial: „Şi dacă mâine va veni" 23.00 Film: „Câştigătorul" (SUA, 1996) 0.40 Remix Rock Forum.

PRO CINEMA

6.00 Apropo Tv 9.15 Serial: „Batman" 12.00 Doc.: „Redescoperirea lumii" 16.00 Serial: „Visuri americane" 18.00 Film: „Amicul Joey" (SUA, 1957). Cu: Frank Sinatra 20.00 Film: „Afaceri riscante" (SUA, 1983) 22.00 Serial: „Sub pământ SRL" 23.15 Serial: „Oz - Închisoarea federală" 4.30 Serial: „Cetăţeanu Baines".

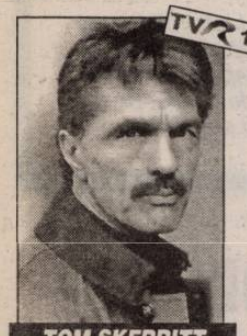

TOM SKERRITT – miercuri, 0.30 –

NICOLAS CAGE – vineri, 20.15 –

ARMAND ASSANTE – vineri, 22.00 –

VANESSA PARADIS – duminică, 14.00 –

JAMES DEAN – sâmbătă, 18.00 –

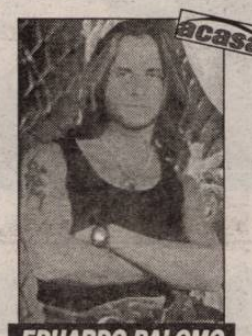

EDUARDO PALOMO – duminică, 15.45 –

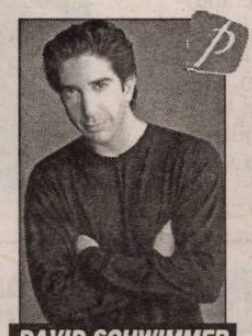

DAVID SCHWIMMER – joi, 23.15 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 28 martie

TVR 1

7.00 Jurnalul TVR 7.45 Agenţia doi fără un sfert 10.00 Surprize, surprize (r) 12.30 Teleenciclopedia (r) 13.30 Desene animate 15.00 Pro Patria 15.30 Kronika 16.55 Sănătate pentru toţi 17.30 Serial: „Portul miracolelor" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Iartă-mă! 21.30 Ochiul magic 22.30 Serial: „Crime perfecte" 23.40 Nocturne 0.40 Film: „K-Pax" (SUA, 2001). Cu: Kevin Spacey, Jeff Bridges 3.35 Film (r) 5.50 Serial: „Destine secrete".

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 9.10 Omul care aduce cartea 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.15 Te votezi la ProTv 11.00 Film: „Una din două" (r) 13.30 De râsul lumii 14.00 Film: „Coşmar în oraşul viselor" (partea a II-a) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile ProTv 20.15 Film: „Recruţii" (SUA, 2001) 22.15 La Bloc 23.45 Dinastia Campionilor 23.50 Serial: „Ele spionează" 0.45 Isctim tivi.

antena 1

7.00 Observator 8.00 Canalul de ştiri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Hercule" 13.45 Folclorul contraatacă (r) 15.00 Divertis (r) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.45 9595 - Te învaţă ce să faci 19.00 Observator 20.15 Primărie, te iubesc! 23.30 Serial: „Matrix: Ameninţare teroristă" 0.30 În gura presei 1.00 Concurs interactiv 3.00 Serial: „Dinozaurii".

PRIMA TV

9.30 Serial: „Dragoste şi putere" 10.00 Kensky Show (r) 12.55 Bani la greu 14.25 Serial: „Sunset Beach" 15.25 Serial: „Dragoste şi putere" 15.50 Camera de râs 16.50 Kensky Show 18.00 Focus 19.00 Monica 20.00 Serginio 21.00 Trădaţi în dragoste 22.00 Trasniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.00 Fanatik Show 2.00 Bani la greu.

acasă

7.00-11.15 Reluări 13.15 Serial: „Răzbunarea" 14.15 Serial: „Pisica sălbatică" 15.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Gitanas" 19.15 Serial: „Te voi învăţa să iubeşti" 20.15 Serial: „Rubi" 22.00 De 3 x femeie 0.00 Serial: „Extravaganta Anastasia" 4.30 Muzica de Acasă.

TVR 2

7.00 Serial (r) 9.00 Poftă bună! (r) 10.30 D'ale lu' Mitică (r) 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.45 Serial (r) 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Insula piraţilor" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Zona de conflict 17.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 18.30 Doc.: „Zestrea românilor" 19.00 Fotbal în sală 20.30 Monştrii sacri 21.00 Doc.: „Neuitatele personaje" 21.30 Jurnalul TVR 22.15 Film: „Districtul".

PRO CINEMA

6.00 Apropo Tv 7.00 Rondul de dimineaţă 10.15 Serial: „Batman" 13.00 Serial: „Câinele familiei" 15.00 Doc.: „Redescoperirea lumii" 17.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 18.00 Film (r) 16.00 Serial: „Visuri americane" 17.00 Călătorii 18.00 Film: „Rebel fără cauză" (SUA, 1955). Cu: James Dean 20.00 Film: „Haiducii lui Şaptecai" (România, 1970) 22.00 Serial: „Sub pământ SRL" 23.15 Serial: „Oz - Închisoarea federală" 4.30 Serial: „Cetăţeanu Baines".

MARŢI - 29 martie

TVR 1

7.00 Jurnalul TVR 7.45 Agenţia doi fără un sfert 10.00 Nocturne (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Tezaur folcloric (r) 13.30 Desene animate 15.00 Alege viaţa! 16.00 Kronika 17.30 Serial: „Portul miracolelor" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Vorbe despre fapte 21.00 Profesori de milioane 22.30 Cultura eco 23.30 Ochiul magic (r) 0.30 Film: „Unde a dispărut Christina?" (SUA, 1993) 3.10 Film (r) 5.50 Serial: „Destine secrete".

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 9.10 Omul care aduce cartea 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.00 Te votezi la ProTv 11.00 Serial: „Doctorul de suflete" 12.15 La Bloc (r) 13.30 De râsul lumii 14.00 Film: „Danielle Steel - Pasiuni" (SUA, 1993) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile ProTv 20.15 Film: „Singur acasă III" (SUA, 1997) 22.15 La Bloc 23.45 Serial: „Corupţi de libertate" 1.45 De râsul lumii (r).

antena 1

7.00 Observator 8.00 Canalul de ştiri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Hercule" 13.45 Film: „Balada privighetorii" (SUA, 1998) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.45 9595 - Te învaţă ce să faci 19.00 Observator 20.15 Din dragoste 23.30 Serial: „Matrix: Ameninţare teroristă" 0.30 În gura presei 1.00 Concurs interactiv 3.00 Serial: „Dinozaurii".

PRIMA TV

9.30 Serial: „Dragoste şi putere" 11.00 Monica (r) 12.55 Bani la greu 14.25 Serial: „Sunset Beach" 15.25 Serial: „Dragoste şi putere" 15.50 Camera de râs 16.50 Kensky Show 18.00 Focus 19.00 Monica 20.00 „Legea mafiei" (SUA, 1996) 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.15 Poliţia în acţiune 0.15 Documentar 2.30 Bani la greu 3.30 Clubul de noapte.

acasă

7.00-9.15 Reluări 11.15 Serial: „Totul despre Camila" (ep.1) 12.15 Serial: „Îngerul nopţii" 13.15 Serial: „Răzbunarea" 14.15 Serial: „Pisica sălbatică" 15.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Gitanas" 19.15 Serial: „Te voi învăţa să iubeşti" 20.15 Serial: „Rubi" 22.00 De 3 x femeie 0.00 Serial: „Extravaganta Anastasia".

TVR 2

8.30 CeZar şi Tipar - Revista presei 10.00 Tonomatul DP2 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.45 la... şi vezi 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Insula piraţilor" 15.00 Împreună în Europa 17.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 18.30 Doc.: „Mărturii" 19.00 Serial: „Soţia lui Lorenzo" 20.00 Serial: „Dragul de Raymond" 20.30 Doc.: „Monştrii apelor" 21.00 Lumea de aproape 21.30 Jurnalul TVR 22.15 Film: „Poveste de dragoste în Orient Express" (M. Britanie, 1985) 0.00 Serial: „Poliţiştii de la «Blue Murder»" 1.20 Film: „Păpuşa" (SUA, 2002).

PRO CINEMA

7.00 Rondul de dimineaţă 10.15 Serial: „Batman" 13.00 Serial: „Câinele familiei" 17.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 18.00 Film: „Noaptea fugarilor" (SUA, 1993) 20.00 Serial: „Telefonul de la miezul nopţii" 22.00 Film: „Forţa de reacţie" (SUA, 1998) 2.15 Serial: „Cetăţeanul Baines".

MIERCURI - 30 martie

TVR 1

7.00 Jurnalul TVR 7.45 Agenţia doi fără un sfert 10.10 Serial: „Andy, o viaţă dublă" 11.00 Serial (r) 12.00 Stele.. de cinci stele (r) 13.30 Desene animate 15.00 Oameni ca noi 15.30 ...Sed lex! 16.00 Convieţuiri 17.30 Serial: „Portul miracolelor" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Fotbal. Studio 21.00 Fotbal: Macedonia - România 23.30 Reconstituire... la secundă 0.30 Film: „La amiază" (SUA, 2000). Cu: Tom Skerritt 3.10 Film (r) 5.50 Serial: „Destine secrete".

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 9.10 Omul care aduce cartea 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.00 Te votezi la ProTv 11.00 Serial: „Doctorul de suflete" 12.15 La Bloc (r) 13.30 De râsul lumii 14.00 Film: „Singur acasă III" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile ProTv 20.15 Film: „Dragoste şi trădare" (SUA, 2001) 22.15 La Bloc 23.45 Serial: „Prietenie pe muchie de cuţit" 1.45 Film (r) 3.30 De râsul lumii (r).

antena 1

7.00 Observator 8.00 Canalul de ştiri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Hercule" 13.45 Din dragoste (r) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.45 9595 - Te învaţă ce să faci 19.00 Observator 19.45 Film: „Fiul meu, iubitul meu" (SUA, 1997) 21.30 Fotbal: Olanda - Armenia 0.30 În gura presei 1.00 Concurs interactiv 3.00 Film (r).

PRIMA TV

9.30 Serial: „Dragoste şi putere" 11.00 Monica (r) 12.55 Bani la greu 14.25 Serial: „Sunset Beach" 15.25 Serial: „Dragoste şi putere" 15.50 Camera de râs 16.50 Kensky Show 18.00 Focus 19.00 Monica 20.00 Cronica cârcotaşilor 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.15 Vedetă la măturâ (r) 0.15 Vindecări miraculoase (r) 1.15 Şapte seri cu Adriana 2.30 Bani la greu 3.30 Clubul de noapte.

acasă

7.00-9.15 Reluări 11.15 Serial: „Totul despre Camila" 12.15 Serial: „Îngerul nopţii" 13.15 Serial: „Răzbunarea" 14.15 Serial: „Pisica sălbatică" 15.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Gitanas" 19.15 Serial: „Te voi învăţa să iubeşti" 20.15 Serial: „Rubi" 22.00 De 3 x femeie 0.00 Serial: „Extravaganta Anastasia".

TVR 2

8.30 CeZar şi Tipar - Revista presei 10.00 Tonomatul DP2 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.45 Te Vezi din Banat 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Insula piraţilor" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Zona de conflict 17.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 18.30 Minorităţi sub trei dictaturi 19.00 Serial: „Soţia lui Lorenzo" 20.00 Serial: „Dragul de Raymond" 20.30 Doc.: „Incursiune în muzeele de artă Britanice" 21.30 Jurnalul TVR 22.15 Film: „Nero Wolfe şi cercelii misterioşi" (SUA, 2000) 23.55 Serial: „Colecţionarul de suflete" 1.15 Film: „Şoferul de autobuz" (SUA, 1998).

PRO CINEMA

7.00 Rondul de dimineaţă 10.15 Serial: „Batman" 13.00 Serial: „Câinele familiei" 17.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 18.00 Film: „Avalanşa" (SUA, 1999) 20.00 Serial: „Terapie intensivă" 22.00 Film: „CIA: Nume de cod Alexa 2" (SUA, 1994). Cu: Lorenzo Lamas 0.00 Film: „Aici se află banii" (SUA, 2000). Cu: Paul Newman.

JOI - 31 martie

TVR 1

7.00 Jurnalul TVR 7.45 Agenţia doi fără un sfert 10.05 Serial: „Andy, o viaţă dublă" 10.55 Serial (r) 11.50 Fotbal (r) 13.30 Desene animate 15.30 Akzente 16.55 Armonii în natură 17.30 Serial: „Portul miracolelor" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Vorbe depre fapte 21.00 Film: „Ultimul tren din Gun Hill" (SUA, 1959). Cu: Kirk Douglas, Anthony Quinn 23.30 Serial: „CSI - crime şi investigaţii" (ultimul ep.) 0.20 Film: „Dovezi de iubire" (coprod., 1990) 5.50 Serial: „Destine secrete".

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 9.10 Omul care aduce cartea 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.00 Te votezi la ProTv 11.00 Serial: „Doctorul de suflete" 12.15 La Bloc (r) 13.30 De râsul lumii 14.00 Film: „Inimă de copil" (SUA, 1994) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile ProTv 20.15 Film: „Jocul trădării" (SUA, 1996) 22.15 La Bloc 23.45 Dinastia Campionilor 23.50 Serial: „Renegatul" 1.45 Film (r) 3.30 De râsul lumii (r) 4.00 Film (r) 5.30 ProMotor (r).

antena 1

7.00 Observator 8.00 Canalul de ştiri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Doc.: „Turnul Eiffel" 13.45 Film: „În inima furtunii" (SUA, 1997) 16.45 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 17.45 9595 - Te învaţă ce să faci 19.00 Observator 20.15 Ciao Darwin 23.30 Serial: „Matrix: Ameninţare teroristă" 0.30 În gura presei 1.00 Concurs interactiv 3.00 Serial: „Dinozaurii".

PRIMA TV

9.30 Serial: „Dragoste şi putere" 11.00 Monica (r) 12.55 Bani la greu 14.25 Serial: „Sunset Beach" 15.25 Serial: „Dragoste şi putere" 15.50 Camera de râs 16.50 Kensky Show 18.00 Focus 19.00 Monica 20.00 Copii spun lucruri trăsnite 21.00 Ce vor vedetele 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.15 Film: „Războiul siliconului" (SUA, 1997). Cu: David Schwimmer 2.15 Bani la greu 3.15 Clubul de noapte.

acasă

7.00-9.15 Reluări 11.15 Serial: „Totul despre Camila" 12.15 Serial: „Îngerul nopţii" 13.15 Serial: „Răzbunarea" 14.15 Serial: „Pisica sălbatică" 15.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Gitanas" 19.15 Serial: „Te voi învăţa să iubeşti" 20.15 Serial: „Rubi" 22.00 Îndrăgosteşte-mă de tine! 23.30 Serial: „Extravaganta Anastasia".

TVR 2

8.30 CeZar şi Tipar - Revista presei 10.00 Tonomatul DP2 11.45 Serial: „Pasiuni" 12.45 TeleVine de la Cluj 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Insula piraţilor" 15.00 Împreună în Europa 17.00 Serial: „Sărută-mă, prostule!" 18.30 Sănătate naturistă 19.00 Serial: „Soţia lui Lorenzo" 20.00 Serial: „Dragul de Raymond" 20.30 Doc.: „Lumea necuvântătoarelor" 21.00 Bugetul meu 21.00 Bugetul meu 21.30 Jurnalul TVR 22.15 Film: „James Dean" (SUA, 2001) 0.00 Serial: „A fost odată hoţ" 1.20 Film: „Dilema" (SUA, 2001).

PRO CINEMA

7.00 Rondul de dimineaţă 10.15 Serial: „Batman" 13.00 Tom şi Jerry Show 17.00 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 18.00 Film: „Misterul inelului" (SUA, 1995) 20.00 Serial: „Ally McBeal" 22.00 Film: „Gâştile din L.A." (SUA, 1996) 0.00 Lumea Pro Cinema (r) 0.30 Film (r).

CU TANDREȚE DESPRE RĂZBOI

Războiul este un subiect preferat al caselor de film americane, dar nu numai. Curajul, acţiunea, exploziile, dar şi cruzimea naturalismul şi moartea, toate acestea nu sunt decât arome deja consacrate ale peliculelor dedicate acestei teme. Se poate vorbi şi cu tandreţe, însă, despre război? Putem să construim o metaforă, dincolo de ororile acestei realităţi?

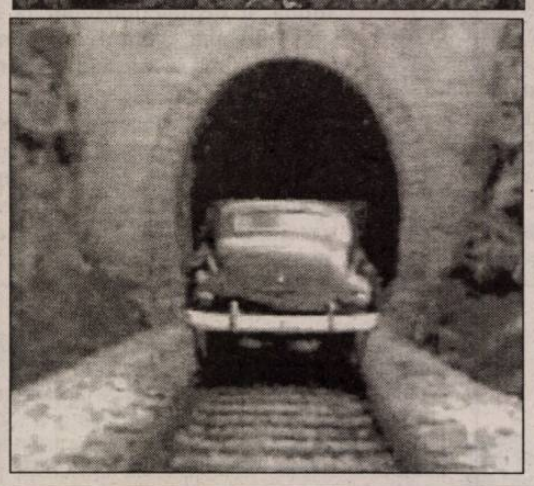

Totuşi, viaţa e un miracol

Forţa vie, de neuitat, a universului lui Kusturica e greu de imitat, fie că aducem în discuţie doar imaginile sumbre şi tandre în acelaşi timp ale războiului dintre două războaie aşa cum sunt ele construite în capodopera „Underground", scenele pline de lirism din „Vremea ţiganilor" sau pe cele ale petrecerii de nuntă din „Pisica albă, pisica neagră". Deşi părea că abandonează filmul, din lipsă de finanţare, pentru a se dedica muzicii, aşa cum a declarat în timpul vizitei sale din România, Kusturica revine în film, de data asta cu „Viaţa e un miracol" (Zivot je cudo), o peliculă premiată cu Cesar-ul pentru cel mai bun film din Uniunea Europeană, în luna februarie a acestui an, la Paris. Filmul e marcat de viziunea romancierului preferat al lui Emir Kusturica, nimeni altul decât Louis-Ferdinand Céline, autorul excepţionalului roman „Călătorie la capătul nopţii", o viziune plină de ironie tandră şi lucidă faţă de război, maşini şi oamenii înglodaţi în miezul acestui circ suprarealist.

În „Viaţa e un miracol" nu poate fi vorba decât despre amintirea războiului din Balcani, care e încă proaspătă. Acţiunea filmului, ne spune Kusturica, „se derulează în timpul războiului şi, după părerea mea, acesta îi conferă întreaga dimensiune ideologică, pentru că războiul acesta a fost extrem de murdar. N-are nici o legătură cu ce aţi văzut la televiziune, pentru că această interpretare superficială şi manipulatoare ascunde tot adevărul". Deşi totul se petrece pe fundalul războiului, Kusturica nu-şi pierde umorul. „Ca reprezentant al publicului pe platou, vreau să fiu provocat să râd". Decorul de început al filmului e plin de lumină şi culoare, e regiunea de frontieră dintre Serbia şi Bosnia. Sunt însă lucruri pe care occidentalul le înţelege greu. Creştinii şi musulmanii joacă fotbal împreună şi familiile îşi împart între ele bunătăţile de ramadan. Aici se instalează Luka, un inginer sârb (Slavko Stimac, Ivan în *Underground*), soţia lui Jadranka şi fiul lor, Milos. Intenţia lui e să construiască un tunel care să înlesnească legătura printr-o cale ferată între Serbia şi Bosnia. Absorbit de proiect şi orbit de optimismul său înnăscut, nu bagă în seamă zvonurile de izbucnire a războiului. El se adaptează în acest colţ uitat de lume, cântă în orchestra locală, joacă şah cu factorul poştal, face macheta decorului muntos pentru trenuleţul lui electric. De obicei, petrecerile sunt colective: un meci de fotbal, o vânătoare de urşi sau un banchet pe peronul gării. Întâmplările nu se termină de fiecare dată bine: meciul degenerează în încăierare, vânătoarea se termină cu un omor, iar a doua zi după banchet Milos e înrolat. În acest univers lipsit de griji şi plin de bonomie se instalează drama: soţia lui dispare în braţele unui muzicant aflat în trecere, iar Milos cade prizonier. Fără să-şi piardă optimismul, Luka aşteaptă reîntoarcerea nevestei şi a fiului. Între timp i se încredinţează paza unei ostatice musulmane, Sabaha (Nataşa Solak), care trebuie eliberată în schimbul lui Milos. După ce se îndrăgosteşte de femeie, Luka e pus în faţa unei mari dileme, de-a dreptul shakespeariene. Deşi e încă fidel soţiei fugite, într-o noapte zguduită de bombardamente, cei doi îndrăgostiţi vor ceda în faţa sentimentelor. Patul amanţilor se înalţă şi pluteşte deasupra pădurii. Dar aceşti „Romeo şi Julieta din Balcani" trăiesc sub teroarea conflictului etnic. Filmul e baroc, gălăgios şi haotic, în fond, reprezentativ pentru Kusturica. La el, totul e un pretext pentru scenele de bravură sau muzică. Exuberanţa se revarsă. Muzica omniprezentă face parte dintre personaje şi e inspirată din tradiţia ţigănească. Titlul se justifică prin idila dintre un sârb şi o musulmană, dar mai ales prin salvarea eroului de la sinucidere de către un măgar, care avea şi el veleităţi de autodistrugere. Cineastul îşi înrădăcinează fabula mai întâi în acest teritoriu restrâns, iar apoi, pornind de aici, fără să-i distrugă farmecul, evocă evenimentele care i-au bulversat ţara în 1992, moment în care debutează naraţiunea, la câteva săptămâni după declanşarea războiului. Încetul cu încetul, ni se dezvăluie că trenul nu e destinat exclusiv transportului de oameni, ci mai ales tranzacţiilor umane, schimburilor de prizonieri, propagandei, contrabandei, transportului de cocaină a bandelor fratricide. Transformările se succed cu repeziciune: casele sunt locuite de urşi, pisicile mănâncă la masă, măgarii au dureri de stomac, caii vor să joace şah, porumbeii se odihnesc pe tunul tancului, imagini parcă dezlipite din Orwell. Oamenii seamănă cu animalele: pisica e asociată imaginii Sabahei, iar câinele, lui Luka. Bărbaţii şi femeile se bat la fel ca animalele. Câteodată, oamenii par să fie veritabile maşini: când satul sărbătoreşte venirea locomotivei, oamenii merg în patru labe, „îmbrăcaţi" în tren, aceiaşi oameni care vor trage mai târziu cu tunurile. Reconcilierea finală dintre oameni, animale şi maşini îşi găseşte întreaga expresie utopică în ultima parte a filmului: Luka şi Sabaha, cu spate de animale, pe şinele de oţel ale căii ferate. Alb şi negru totodată, tunelul e expresia absolută a traversării, a străpungerii rocii dure. Filmul e compus dintr-o mulţime de frontiere care sunt importante doar sub aspectul cultivării şi traversării lor: frontiera dintre viaţă şi moarte, familie şi dragoste, dragoste şi război. Una din metaforele traversării este apa, elementul lichid. Cu cât abundă, cu atât dragostea e mai puternică: atunci când Sabaha îşi face prima dată apariţia la Luka, plouă; Luka o respinge când se aflau pe un râu aproape secat, ca apoi să se iubească sub torentul unei cascade; fuga lor spre o lume nouă ia forma unui fluviu agitat, a cărui puritate e alterată de un cadavru plutitor; Sabaha supravieţuieşte cu câteva picături de apă pe care le găseşte sub zăpadă sau graţie transfuziei de sânge. Un alt laitmotiv în «Viaţa e un miracol » e sicriul cărat de un bătrân, la fel cum fiecare poartă cu sine un sicriu simbolic, invizibil. Tabla de şah, imaginea morţii, revine şi ea obsesiv, la fel ca măgarul sinucigaş pe calea ferată sau locomotiva, un veritabil cal troian, legată de propagandă sau televiziunea, asociată cu această presiune ritmică a timpului şi a morţii. Cu toate astea, Kusturica are ceva ce regizorilor noştri „negri" le lipseşte cu desăvârşire: viziunea tulburătoare asupra Viului, şi nu a războiului şi a morţii. E vorba de durerea prezentului, dar şi de luminile lui. În majoritatea timpului predomină nimicurile cotidiene, care fac din viaţă un miracol. Chiar sub ameninţarea războiului, oamenii se bucură de culorile toamnei şi de ieşirea din găoace a puilor de găină şi a bobocilor. După o noapte de bombardamente, se înlocuiesc ţiglele de pe case. Altă dată trebuie refăcută o casă jefuită. Nimic nu e distrus iremediabil, totul poate reîncepe. E viziunea civililor asupra războiului, care suferă, dar în acelaşi timp pot evada de sub povara lui. Infernul acesta îi poate răni, uneori chiar omorî, dar asta sufocă dorinţa de a trăi: viaţa e un puzzle miraculos, compromis şi reconstruit. Kusturica a ales deliberat să pună războiul într-un plan secundar, dar totuşi determinant. Nu lipsesc violenţa şi corupţia, catastrofele pe care ele le provoacă, dar care nu reprezintă fosta Iugoslavie, aşa cum ne-o înfăţişează media avidă de senzaţional. Kusturica vrea să celebreze viaţa cu toată înţelepciunea şi exuberanţa ei. Filmul, după cum afirmă regizorul într-un interviu, „e trist de optimist, pentru că lui Luka i se deschide perspectiva iubirii. (...) Secolul trecut a fost marcat de conflicte; totuşi, am impresia că atunci exista mai multă speranţă ca acum. În lumea noastră, lipsită de utopie, trebuie să ne construim propria noastră utopie, pentru că fiecare spirit salvat, fiecare suflet salvat ne ajută întrucâtva". O lecţie de învăţat.

Pagină realizată de
GEORGE CUŞNARENCU

Premiu pentru trafic sexual

Filmele româneşti bune trec neobservate, în schimb filmele cu teză reuşesc chiar să mai împuşte câte un premiu. Hollywood Reporter transmite că Anamaria Marinca a fost recompensată recent cu premiul Royal Television Society din Marea Britanie pentru cea mai buna actriţă, pentru rolul ei din „Sex Traffic", un film în două părţi turnat în România, care a fost recompensat cu premiul pentru cea mai bună dramă (în regia lui David Yates). Marinca, 26 de ani, actriţa care a jucat rolul principal în drama difuzata de Channel 4 anul trecut, a concurat cu Shirley Henderson („Dirty Filthy Love", ITV) şi Lia Williams („May 33rd", BBC1). Anamaria este actriţă la Teatrul Bulandra, iar rolul din „Sex Traffic" a însemnat debutul ei pe ecran. Filmul a fost produs de compania Granada pentru postul britanic Channel 4 şi a fost realizat în studiourile MediaPro Pictures. După cum spune şi titlul, „Sex traffic" este o peliculă care alătură poveştile mai multor personaje pentru a realiza o frescă aproape autentică a uneia dintre cele mai degradante realităţi, traficul cu femei, forţate să devină prostituate în Europa. Filmul pare să fie interesant, sper să-l vedem şi noi, mai ales că pe situl *imdb.com* este clasificat cu 8,7 stele din 10. Şi în plus, alături de Anamaria, mai sunt distribuiţi şi alţi actori români, e vorba despre Maria Popistaşu, Rodica Negrea şi Zoltan Butuc.

Orice boală are leac

Cancerul la sân, tratat psihoenergetic

Cu un an în urmă, pe 16 februarie 2004, d-na G.A. din Bucureşti, de 57 de ani, s-a prezentat la oncologie pentru analize, în contextul acuzării unor probleme la sânul stâng. Biopsia efectuată a dat un diagnostic dramatic: tumoare epitelială glandulară malignă. Altfel spus, cancer. Dimensiunile tumorii erau de 5/4,5 cm, bolnava fiind pusă sub observaţie oncologică şi pregătită pentru operaţie, cu un tratament chimioterapic prealabil.

Câteva zile mai târziu, G.A. s-a hotărât ca în paralel să abordeze şi o metodă terapeutică neconvenţională, orientându-se către binecunoscuţii doctori în ştiinţe, soţii Doina-Elena şi Aliodor Manolea. Pe 26 februarie a început tratamentul psihoenergetic intensiv şi după numai o săptămână, pe 2 martie, analizele arătau că tumoarea scăzuse la 3,8/3,5 cm, cu tendinţa de a se resorbi şi de a-şi retrage ramificaţiile, „migrând" către suprafaţa corpului. (Trebuie precizat că un carcinom ductal, cum era cel al bolnavei respective, este invaziv, semănând întrucâtva cu o meduză care îşi extinde tentaculele în zonele învecinate). După alte trei luni, analizele aceleiaşi tumori au relevat o nouă scădere a dimensiunilor, până la 1,6/1,4 cm. Iar ceea ce era şi mai încurajator, examenul biopsic arătă că tumoarea era benignă, deci nu mai era canceroasă. De altfel, în aceeaşi perioadă, pacienta s-a aflat sub urmărire şi la Fundaţia Renaşterea, pentru prevenirea cancerului la sân, unde analizele indicau aceeaşi evoluţie. Totodată, din personalul spitalului, un medic care a cunoscut cazul, afirma că în 14 ani a avut doar patru situaţii în care un cancer de grad III sau IV a regresat până la un grad de diferenţiere 0.

Prin urmare, nu se mai impunea extirparea sânului, ci o operaţie de sector. Cu toate acestea, pacientei i s-a făcut ceea ce se cheamă mamectomie de tip Madden, adică înlăturarea întregului sân. A rămas în schimb convingerea acesteia, perfect justificată – şi meritul incontestabil le aparţine în primul rând celor doi terapeuţi – că boala canceroasă, cuibărită la un moment dat în corpul său, a dispărut. De altfel, acesta este un caz din multe altele în care existau diagnostice grave, dar care au fost tratate cu succes de soţii Manolea. Este şi motivul principal pentru care îi readucem în atenţia cititorilor „Magazin"-ului, în cadrul noii rubrici interactive, numită de noi *„Orice boală are leac"*. Metodele de bază pe care le aplică, riguros studiate şi argumentate ştiinţific, sunt influenţa distală şi cea proximală sau tratamentul psihoenergetic. O pledoarie pentru tratamentul proximal include influenţa psihică pe care terapeutul o poate exercita mai bine, echilibrarea emoţional-afectivă; potenţarea eforturilor proprii ale pacientului, pentru vindecare, eliminarea subiectivităţii celui în cauză, ca şi urmărirea evoluţiei sale spirituale ori a relaţiilor intrafamiliale şi sociale. De asemenea, pe parcursul tratamentului apar de obicei întrebări neprevăzute de la început, a căror soluţie se poate găsi imediat.

Poşta rubricii

În urma transmiterii scrisorilor sosite la redacţie, adresate bioterapeutei Zinaida Stoenescu, domnia sa ne-a oferit câteva răspunsuri, spre a fi publicate. Toate scrisorile însă, indiferent că s-a răspuns sau nu în cadrul paginii de faţă, primesc răspuns personalizat, la domiciliul expeditorului. Acolo unde acesta se identifică doar prin iniţiale, respectăm dorinţa sa de anonimat.

SFL, Târgu Mureş. La vârsta de 10 ani, aţi fost depistată cu „ventriculul stâng redus", o dată cu trecerea timpului sănătatea dumneavoastră şubrezindu-se permanent, la analize pulsul apărând mereu neregulat. Investigaţia la distanţă a terapeutei Z. Stoenescu a relevat, într-adevăr, probleme la inimă, circulatorii, ca şi la ficat. Pentru început, în corespondenţa primită veţi avea descris un exerciţiu de efectuat zilnic, seara, când veţi intra în contact mental cu colaboratoarea noastră.

TATIANA şi VIOREL POSPAI, Oradea. Aveţi 71 şi, respectiv, 77 de ani, vârste care au adunat şi numeroase probleme de sănătate. Terapeuta Z. Stoenescu a depistat tensiunea mărită, circulaţia sangvină deficitară, afecţiuni ale inimii şi picioarelor. Vi se recomandă o primă etapă (30 de zile) un exerciţiu descris amănunţit în scrisoarea primită acasă, între timp putând s-o contactaţi pe terapeută, pentru a-i semnala transformările observate în evoluţia sănătăţii fiecăruia dintre dumneavoastră.

MIHAI BIRU, Sibiu are 51 de ani şi mărturiseşte că are mare încredere în metodele complementare de îngrijire a sănătăţii. De la distanţă, colaboratoarea noastră a constatat următoarele: probleme ale coloanei vertebrale (dureri de spate, cu posibile repercusiuni asupra picioarelor); mici nereguli la inimă şi disfuncţionalităţi la urechea dreaptă. Pentru ameliorarea problemelor, se va realiza o primă serie de şedinţe bioenergetice fără contact direct (în conformitate cu indicaţiile din scrisoarea pe care o veţi primi acasă), însă problemele spatelui necesită, pe lângă bioenergoterapie, şi 10-12 şedinţe consecutive de masaj specific.

Astrologie medicală

24 - 30 martie

24.03. –O zi în care toată lumea pare a fi în vervă, motiv pentru care şi sunt indicate exerciţiile fizice cât mai intense (alergări, ciclism, înot, lucru cu greutăţi etc.). E bine totodată să începeţi o dietă de scădere în greutate iar pentru cei ce pot s-o facă, să ţină un post de 24-36 ore. Se mai recomandă tratamentele danturii, dar să fiţi foarte atenţi la suprasolicitarea inimii.

25.03. –Se continuă regimul de viaţă din ziua precedentă, astăzi fiind eficiente şi procedurile de curăţire a căilor respiratorii superioare, cu ajutorul aburilor, ca şi a urechilor. Picioarele au şi ele nevoie de mai multă atenţie, foarte utile fiind duşurile reci direct pe tălpi. Astăzi sunt contraindicate intervenţiile chirurgicale pe zona gâtului.

26.03. –E bine ca astăzi să acordaţi o atenţie deosebită procedurilor de tratare a spondilozei şi de eliminare a sărurilor din corp. Ajută la aceasta foarte mult sauna şi băile orientale. De asemenea, încheieturile picioarelor ar trebui îngrijite, prin exerciţii de flexibilitate şi masaje specifice. În schimb, căutaţi să nu staţi mult timp pe scaun şi nu suprasolicitaţi ficatul.

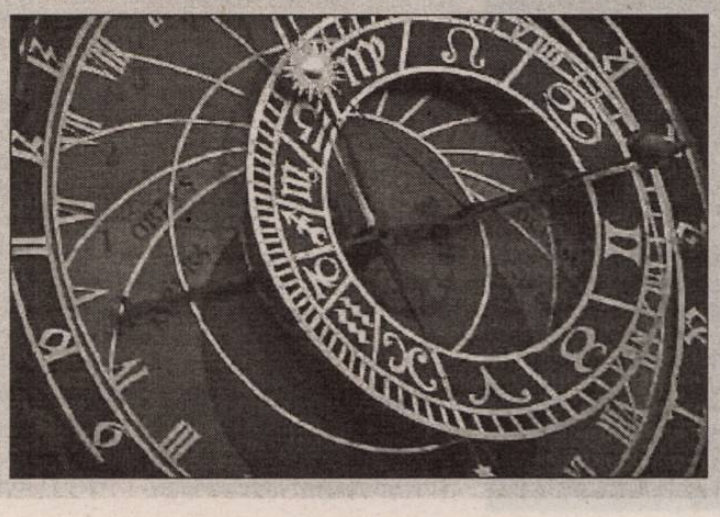

27.03. – Astăzi, trataţi-vă artritele şi totodată verificaţi-vă funcţia gastrică, iar acolo unde este cazul începeţi neîntârziat o dietă şi proceduri de curăţare a intestinelor şi de protejare a stomacului. Picioarele rămân în atenţie, pentru normalizarea circulaţiei sangvine la nivelul lor. Dar, atenţie, astăzi este risc avansat de contactare a unor micoze, începând cu membrele inferioare.

28.03. – Băi de aburi, duşuri fierbinţi, saună – toate acestea vă pot ajuta să eliminaţi toxinele din corp. Activitatea fizică e bine să fie moderată, dar obligatorie, cel puţin, o plimbare prelungită în aer liber. O serie de terapii blânde sunt recomandate astăzi: aromaterapia, meloterapia, cromoterapia, tratamentul cu plante. Fiţi foarte prudenţi în privinţa consumului de medicamente.

29.03. –Plămânii au nevoie să fie curăţaţi şi nu numai mergând să respiraţi aer curat, nepoluat, ci şi prin proceduri specifice (comprese calde, pe ţesătură de lână, aşezate pe piept şi pe spate. De asemenea, e bine să faceţi şi gimnastică respiratorie, exersând metodele de mărire a capacităţii plămânilor. Nu vă suprasolicitaţi vocea, nici sistemul nervos.

30.03. –Din punct de vedere dietetic, mai cu seamă astăzi se impune să nu faceţi excese, evitând de pildă grăsimile, alimentele cu condimente iuţi, apoi alcoolul, cafeaua tare şi ceaiul concentrat. Este bine să se intervină în cazul bolilor cardio-vasculare şi al factorilor de stres, putându-se apela la masajul calmant. Nu se recomandă tratamentele extrasenzoriale, nici suprasolicitarea sistemului nervos.

CALENDARUL PLANTELOR

28 MARTIE - 3 APRILIE

Motto: *„Uneori, e mai uşor să previi o afecţiune medicală, decât să o tratezi, iar cu plantele medicinale poţi face acest lucru."*

Timpul trece... Aceasta este o concluzie care apare de obicei la sfârşitul unei luni şi la începutul alteia. Unele schimbări ne bucură, altele nu. Singurul lucru nou ce impresionează şi bucură va rămâne întotdeauna natura, schimbătoare şi optimistă faţă de venirea vremurilor calde, acum, în mijloc de primavară. Ce putem face? Putem să o susţinem şi să ieşim cât mai des în aer liber. Minunile sunt făcute pentru a ne bucura de ele, nu?

Salvie
(Salvia oficinalis)

☛ Salvia sau jaleşul, cum se mai numeşte, este un subarbust de cultură, bogat ramificat, înalt de 30-80 cm, cu tulpina şi frunzele acoperite dens de peri cenuşiu-argintii.

☛ Se utilizează Folium salviae (frunzele).

☛ Specie mediteraneană, cu cerinţe ridicate faţă de temperatură şi lumină (vegetează, cel mult la semiumbră), dar puţin pretenţioasă faţă de sol, putând creşte chiar şi pe coaste pietroase, nisipuri. Se pretează a fi cultivată în parcuri şi în spaţii verzi, pentru valoarea sa ornamentală (se vor evita locurile cu praf, deoarece acesta se fixează pe frunze. Zone prielnice pentru cultură: teritoriile dinspre Dunăre ale judeţelor Dolj, Olt, Teleorman, Giurgiu, Călăraşi, precum şi în sudul judeţului Constanţa.

☛ Se recomandă în diabet, diskinezie biliară, afte, stomatite, gingivite, abcese dentare, dispepsii, gastrite hipoacide, stomacuri atone, colici, astenii, afecţiuni circulatorii, răni cu puroi.

☛ Infuzia se bea câte o cană după masă. Gargarisme.

☛ Comprese, loţionări, băi locale cu infuzie.

☛ Intră în formula ceaiurilor antiastmatice şi pentru gargară.

DENIS GIURGIU

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

VENERA STOICESCU, Frăsinet, jud. Călăraşi: Vă mulţumesc pentru scrisoarea dumneavoastră prin care aţi îmbogăţit colecţia de propoziţii palindromice în limba română. Iată câteva exemple: LUNA E NUNA, NUN E ANUL; ENE NE E NENE; EI VOR O VIE; ERA OS, NU UNSOARE ; O SUTA MARE ERA, MATUSO! – record absolut de 18 litere. Felicitări şi vă aştept în continuare răspunsurile la concursurile rubricii.

KOLEA KURELIUK, Măriţei, jud. Suceava: Mulţumesc pentru eforturile dumneavoastră de a pune la treabă elevii din clasele I – VIII din Măriţei, comuna Dărmăneşti, judeţul Suceava. În ceea ce priveşte palindroamele, le-am selectat doar pe cele care au cât de cât un sens. Iată-le: ARAMA EI E AMARA; CRIC NU E UN CIRC. Felicitări elevilor: Emma Perpeleiciuc, Ana-Maria Nicolaiciuc, Irina Soloniuc, Ana-Gabriela Nicolaiciuc, Adriana Barbir, Dana Nicolaiciuc, Narcisa Bilec, Liliana Corina Nicolaiciuc. Mergând pe firul ideilor dumneavoastră, ce-ar fi dacă aceşti inimoşi copii ar propune ei înşişi probleme de tip „Minte ageră", prin această rubrică? Vă aştept cu propuneri cât mai incitante.

POP EMIL, Miercurea Ciuc: Vă mulţumesc pentru scrisoare, însă propoziţia: URGENTA NU E DE UN AT NEGRU nu are prea multe în comun cu palindromia. Ce sens are cuvântul „AT" în limba română?

Cifre şi numere zâmbăreţe

☺ V-a trecut prin cap să vă număraţi visele? Statisticienii au descoperit, cu ajutorul unui lot de persoane de vârstă medie, femei şi bărbaţi, că într-un an avem în medie 1.460 de scenarii onirice, adică de câteva ori mai multe decât cele 365 de nopţi. Cum e posibil aşa ceva? Într-un somn de minim 4 ore, putem visa de 3-4 ori, pe teme diferite.

☺ Numărul de tacâmuri de la Casa Albă nu este o problemă strategică, dar totuşi, pentru curioşi şi obsedaţi de statistici precizăm că sunt 13.092 de cuţite, furculiţe, linguri şi linguriţe (nu intră la socoteală „dispozitivele" speciale pentru mâncat homari, scoici, melci etc.).

☺ Când un gingaş hipopotam adult cască de mama focului, printre maxilarele lui poate trece senin un copil cu înălţimea de 1,20 metri. Scepticii sunt sfătuiţi să folosească, la verificare, un manechin de paie.

☺ Mucaliţii sunt rugaţi să nu-şi mai compare consoartele cu ciocănitoarea. Aceasta s-ar simţi jignită, căci ea poate izbi trunchiul unui copac de 20 de ori pe secundă, ceea ce o doamnă cu vechime în căsnicie nici nu poate visa.

☺ Priviţi o pisică în clipele când îşi curăţă urechiuşele cu lăbuţele! Acum imaginaţi-vă că girafa îşi foloseşte limba pentru acelaşi gen de toaletă, căci are o limbă lungă de 50 de centimetri!

☺ Ţineţi-vă bine! Într-o viaţă normală, până la ieşirea la pensie, petrecem la serviciu aproximativ 80 de mii de ore. Dar nu vă încruntaţi prea tare, căci o parte din acestea sunt dedicate cafelei, bârfelor, mersului la toaletă, privitului pe geam, discuţiilor telefonice personale, machiajului, ojatului, flirtului etc.

Rubrică realizată de **PAUL IOAN**

Mică de statură, misterioasă şi uneori înţepată, această actriţă a interpretat rolul agentului Scully din năucitorul serial „Dosarele X". Alături de agentul Mulder, ea reprezenta scepticismul faţă de omuleţii verzi şi farfuriile lor atât de zburătoare.

Soluţie: *Gillian Anderson*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

CURSE

BANCĂ ÎN BISERICĂ / OMNIPOTENT		VINETICE / VAS DE CIORBĂ		FEMEI CE NU VORBESC / ÎN OPIS!		DEASUPRA / LUCRAT LA RĂZBOI		NUMIT ÎN FUNCŢIE / ADEVĂRAT		ÎNVINUIT / PUIUL CAPREI	
DISTANŢATE / PIAŢĂ ACOPERITĂ							STUDIU LITERAR / GIGANT				
				A DA GREŞ / CULOAREA IERBII					DAN ZAMFIR / ACEEA		
CREDUL / FORMĂ JOASĂ DE RELIEF					A ZBIERA / DULCEAŢA DIN STUP					BĂTUT MĂR	
		GERMANI / CELE MAI BUNE						ÎN LISTĂ! / A RIDICA VOCEA			
	ZIUA TRECUTĂ / DREŞOR DE BĂLCI					LUCRUL CU PLUGUL / VENTILAT					ORGAN DE MAŞINĂ
			FRECVENTĂ / A AVEA VOINŢĂ						ÎN MAPĂ! / SPORTUL NOSTRU NAŢIONAL		
MIAZĂZI / ÎNTOARSE LA GULERE							EMISARI / PERIOADE GEOLOGICE				
				ARSE DE INCHIZIŢIE / ÎN TEMĂ!							
PORTAR / STRĂDUŢĂ / MURMURE					CRÂNG RIVERAN						
								FIR ÎN AC			

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „SUGESTII"

Orizontal: I - A - O - E - I - P - INGRASAMINTE - TATAIE - ESEC - PALI - ERUPTIE - REST - ACEA - T - SI - TARTE - RAI - O - MIRA - NAIV - LAI - INAINTAS - CONFISCA - NC - GRAI - TAINITE - URNE - LEAGAN - ATESTAT - SATE.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Şapte

Cele mai multe dintre aceste întrebări ne-au fost trimise de vechiul prieten al revistei, Ion Ciocşan, din Pucioasa.

1. Care este singura dintre „Cele şapte minuni ale lumii antice" care a supravieţuit până în zilele noastre?
2. Care sunt cele şapte păcate capitale considerate de teologi ca sursă a tuturor nelegiuirilor?
3. Cum se numeşte sfeşnicul iudaic având şapte braţe, simbol al templului şi al prezenţei lui Dumnezeu şi al vieţii veşnice, emblemă a statului Israel?
4. Cine a scris un jurnal intitulat „Cei şapte stâlpi ai înţelepciunii"?
5. Ce pictor din secolul trecut a realizat tabloul „Cele şapte păcate capitale"?
6. Cine a scris nuvela „Şapte femei"?
7. Cine a interpretat rolul principal masculin în filmul „Cei şapte gladiatori", producţie SUA/Italia, din anul 1984?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Ioana d'Arc s-a născut în, familia unor ţărani din Domremy, în 1412. 2) Ea a luptat în Războiul de 100 de ani, dar în 1430 a fost capturată de burgunzi, vândută englezilor, judecată de un tribunal eclesiastic, declarată eretică şi arsă pe rug. 3) Ioana d'Arc a fost canonizată în 1920. 4) Muzica operei „Fecioara din Orleans" aparţine compozitorului rus Piotr Ilici Ceaikovski (1840-1893). 5) Drama „Sfânta Ioana" a fost scrisă de George Bernard Shaw (1856-1950). 6) Statuia Ioanei d'Arc din Paris este opera sculptorului Emmanuel Frémiet (1824-1910). 7) Filmul „Ioana d'Arc" a fost realizat în 1999 de regizorul Luc Besson.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările din numărul 9 al revistei, apărute la data de 3 martie a.c. şi având tema „În amurg" am luat în consideraţie mai multe variante de răspuns la întrebarea numărul 6. Aşadar am primit:

◆ 7 răspunsuri corecte: *Prof. Maria Iova - Constanţa; Elena Ispas – Piatra Neamţ; Ion Ciocşan - Pucioasa; Rud Vid Ioan – Craiva; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei* şi *Mihai Waspusch – Bucureşti.*

◆ 6 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea – Toplita* şi *Monica Vlad – Timişoara.*

◆ 5 răspunsuri corecte: *Cristina Simion – Sibiu* şi *Dan Ionescu – Bucureşti.*

Cristina Simion – Sibiu. Vă mulţumim pentru aprecieri. Primim, desigur, şi răspunsuri prin fax. Vă aşteptăm.

Vă dorim tuturor mult succes mai departe. *(Irina Stoica)*

Sportivă

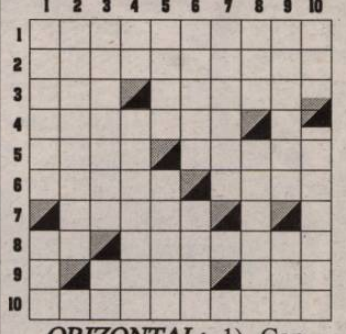

ORIZONTAL: 1) Concurenţi la înălţime. 2) Produce eşecul la bârnă. 3) Start în cursa păsărelelor – Tip de fair-play. 4) Obstacole pentru skiori – Sunt în tură. 5) Prins în lupte – Contribuie substanţial la obţinerea bronzului. 6) Întinsă pe o acrobaţie la înălţime – Ascultă de antrenor. 7) Găletuşă prinsă cu... prăjina. 8) Fixate la saltea – Cu lipsuri în pregătire. 9) Înscrie performanţele sportivului – Finalul unei lupte. 10) O sportivă cu iniţiativă.

VERTICAL: 1) Nelipsit de la tir – Recordmenă absolută la timp. 2) Ajunsă aproape de retrogradare. 3) Umflătură care te scoate din sport – Începutul unei fraze. 4) Timpul unui campionat – Monedă la turci. 5) Supranumele fotbalului – Joacă pe teren propriu. 6) Mai la o parte (adv.) – Atac încâlcit. 7) Mobile la tirul sportiv. 8) Media ciclistului – A face o mişcare graţioasă. 9) Glorie sportivă – Răsplată pentru campion. 10) Sistem de bare fixe. *(Gheorghe Câmpenu – Focşani)*

Soluţia careului (Sportivă):

CATARATORI - ALUNECARE - RAM - GALANT - TROIENE - UR - UMAR - ARAMA - SARMA - ELEV - TEICA - I - E - EA - LACUNAR - R - FISA - TUS - ATACATOARE.

ŞAH

Pospisil - Keller, 1983

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

DEZLEGARE:

1. Ce7 De7 (1... Te7 2. Td8 Te8 3. Te8 De8 4. Dh7 Rf8 5. Nc5 + -) 2. Te6! Deb 3. Dh7 Rf8 4. Nc5 cu câştig uşor.

© GHEORGHE POPESCU
– maestru F.I.D.E.

Biblioteca Județeană MUREȘ TARGU-MURES

Coltul fiarelor cu motor

Cu SENSO pe urmele celor răi

Inginerii elveţieni au construit o maşină-concept, versiunea modernă a celei din serialul de televiziune „Knight Rider", pe care au botezat-o SENSO. Maşina funcţionează cu gaz natural şi poate detecta stările şoferului măsurându-i acestuia, în orice moment, datele biometrice. Dacă, de pildă, se înregistrează o creştere a ritmului cardiac al şoferului sau o conducere prea agresivă, în interiorul maşinii, conceput într-un stil futurist, sunt folosite o selecţie de culori relaxante, muzică şi chiar mirosuri cu darul de a calma şoferul. La fel, în momentul în care computerul de bord sesizează oarece simptome de somnolenţă care pot conduce la adormirea la volan a pilotului, motoare electrice integrate în scaun îl scuturã şi îl face să facă ochii mari. Şi designul maşinii este radical: pilotul conduce stând pe un scaun plasat central, flancat de două scaune pentru pasageri, plasate în spatele lui. SENSO a fost pus la punct de Rinspeed Design şi urmează să fie sxpus la Salonul Auto de la Geneva din martie. În funcţie de comenzi, maşina va intra începând de anul viitor în producţie de serie, la un preţ în jur de 20.000 lire sterline.

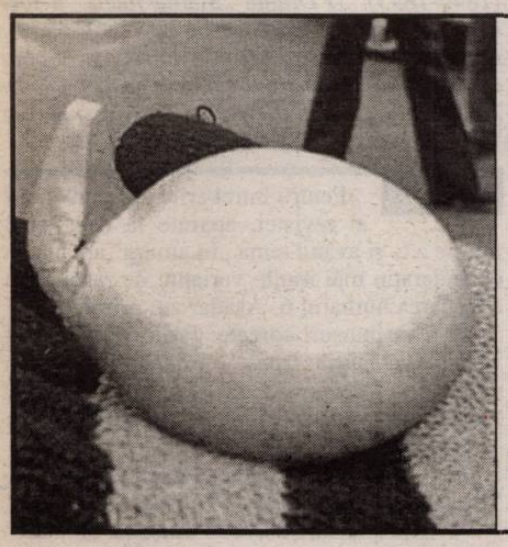

Oul cu coadă

De la puii cu trei picioare, la viţeii cu două capete, lumea e plină de anomalii. Iată ultima dintr-o serie destul de lungă: oul cu coadă. E un ou obişnuit care are însă, cum se vede în imagine, o coadă de 3 centimetri lungime. Ciudăţenia a fost descoperită într-un restaurant chinezesc din provincia Henan (China).

Ce mai găseşte omul în ogradă

Tancul din ţărână

Un fermier din Ohaupo, Noua Zeelandă, a dat cu târnăcopul, în timp ce săpa pământul, într-o bucată de metal. A săpat ce-a săpat încercând să scoată cilindrul de oţel din pământ, dar fără succes. A chemat un vecin care a venit cu un excavator. După câteva ore de muncă, nu mică i-a fost surpriza să constate că fierul era, de fapt, o frumuseţe de tanc de patru tone din timpul celui de-al doilea război mondial. Acum, omul are altă treabă: trebuie să astupe groapa din care a scos tancul. „Cred că o să facem o piscină" a spus nevasta fermierului.

Desene cu oase de peşte

O chinezoaică a reuşit performanţa de a transforma banalele oase de peşte (care unora le rămân în gât) în adevărate opere de artă. Picturile lui Liu Huirong, de 54 ani, pot fi acum admirate la Muzeul Capitalei din China. Liu, din oraşul Guangzhou, a început să picteze pentru prima oară folosind oasele de peşte în urmă cu 20 de ani. În fiecare zi, ea obişnuia să strângă oase de peşte de prin tomberoane sau lăzile de gunoi ale oraşului, pe care apoi le spăla, le degresa, le marina şi apoi le trata chimic înainte de a se apuca să le lipească pe pânză. Fiecare pictură cu oase de peşte i-a luat cam două luni, dar la una dintre aceste lucrări, cea intitulată *Primăvara se întoarce* (foto), a lucrat mai bine de doi ani şi a folosit peste 100.000 de oase de peşte. Primăvara se întoarce este o copie a faimoasei lucrări a pictorului Yuan Jiang, din timpul dinastiei Qing, de acum 300 de ani.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- Sfinxul este chiar faraonul Keops?
- Cât de „fierbinţi" sunt băuturile răcoritoare?
- Falsificarea artei, o meserie de aur multimilenară
- Războinicii de lut din Xi'an

Trei cazuri de siameze în România

În lume, prima atestare scrisă despre siamezi a apărut în anul 1100, în Anglia, dar numele, de „siamezi" a fost folosit abia şapte secole mai târziu, şi a venit de la Siam (vechea denumire a Thailandei de azi), locul în care s-au născut Eng şi Chang (despre care am mai scris). Au existat şi în România cazuri de siamezi, mai exact trei, toate operate. În 1982 cazul Linei şi Gherghinei din Botoşani, care s-au născut cu aproape o cincime a corpului în comun. Ele au fost operate după şase luni la o clinică din Elveţia. La acea vreme, era vorba de a treia reuşită de acest fel la nivel mondial. Acum 7 ani, o femeie din satul arădean Peregu Mic a născut două gemene cu piepturile lipite, Melinda şi Izabela După trei luni familia Szabo şi-au operat fetiţele la Szeged, în Ungaria. În fine, în ianuarie 2004, s-au născut Anastasia şi Tatiana, primul caz în România de copii lipiţi în zona capului. În octombrie trecut fetele au ajuns la Dallas unde se aşteaptă să fie operate de medicul Kenneth E. Salyer, cel care, în 2003, îi operase cu succes pe cei doi siamezi egipteni.

HOROSCOP

28 martie – 3 aprilie

BERBEC (21.03-20.04): Curba financiară este acum foarte mofturoasă; ba urcă, ba coboară, astfel încât vă puteţi aştepta la orice. În compensaţie, viaţa în cuplu decurge excepţional.

TAUR (21.04-21.05): Curba psihicului oscilează periculos, dovadă că vă apasă o problemă nerezolvată. Pe de altă parte, curba financiară are un maxim miercuri sau joi.

GEMENI (22.05-21.06): Curba financiară are un minim alarmant pe la mijlocul intervalului, semn că vă paşte un ghinion durduliu. Fiţi foarte atent când duceţi mâna la buzunar!

RAC (22.06-22.07): Două veşti bune se vor abate asupra dv. în acest interval fast din aproape toate punctele de vedere. Ambele ştiri provin din mediul profesional, unde e linişte şi pace.

LEU (23.07-22.08): Luni sau marţi vă veţi întâlni cu o persoană foarte interesantă din punct de vedere al afacerilor. S-ar putea înfiripa o afacere profitabilă pentru viitorul apropiat.

FECIOARA (23.08-21.09): Totul vă merge din plin, dar orgoliile exagerate vă pot crea animozităţi în viaţa de cuplu. Venus nu vă este acum aliat, aşa că iubirea stă ca pe spini.

BALANŢA (22.09-22.10): Jupiter şi Soarele vă protejează cu osârdie, astfel încât veţi lua decizii excelente şi roadele nu vor întârzia să apară. Bugetul dv. renaşte din cenuşă.

SCORPION (23.10-21.11): Toate drumurile duc la o seară romantică, cu lumânări parfumate şi chelner cu papion roşu, ducând pe tavă andive umplute cu icre negre şi roşii...

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Curba financiară are chef de alpinism şi se urcă spre un maxim de toată frumuseţea, semn că veţi primi bani din belşug. Cine ştie, poate astrele nu mint!?

CAPRICORN (21.12-19.01): Miercuri sau joi vă paşte un ghinion de zile mari, adică dublu: la bani şi în amor. Cred că ar fi bine să nu aveţi iniţiative şi să lăsaţi viaţa să curgă cum vrea ea.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba financiară scade în primele zile, apoi creşte vertiginos către un maxim ameţitor. Probabil că veţi da lovitura, acum sau săptămâna viitoare.

PEŞTI (19.02-20.03): Sub influenţa lui Jupiter, norocul este de partea dv. Şi în dragoste, şi la bani, dacă astrele se ţin de cuvânt. În weekend veţi întâlni o persoană răpitoare.

Personalităţile săptămânii: *Elena Farago, Virgil Carianopol, Iosif Vulcan, Nichita Stănescu, Octavian Goga; Nicolai V. Gogol, Vincent van Gogh, Francisco de Goya, René Descartes, Serghei Rahmaninov, Hans Christian Andersen, Emile Zola, Marlon Brando.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	35.000 (3,5) LEI	❑ 3 LUNI	115.000 (11,5) LEI	❑ 5 LUNI	185.000 (18,5) LEI
❑ 2 LUNI	70.000 (7) LEI	❑ 4 LUNI	150.000 (15) LEI	❑ 6 LUNI	230.000 (23) LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 722 • ANUL XLVIII • 31 MARTIE 2005 • 16 PAGINI • 10.000 LEI (1 LEU NOU) Nr. 13 (2472)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

- **Sărutul este cea mai bună cale de a nu rosti nimic, în timp ce exprimi totul.** *(Guy de Maupassant)*
- **Femeile îşi fac griji până se mărită. Pentru bărbaţi, grijile de-abia atunci încep.** *(Bernard Shaw)*
- **Dragostea se cumpără cu dragoste.** *(Honoré d'Urfé)*

Falsificarea artei, o meserie de aur multimilenară

Femina club

Adevărat sau fals

Uleiul de măsline şi... cancerul de sân

Puncte de rezistenţă

TV

- Pro TV
- TVR 1
- Antena 1
- Prima TV
- TVR 2
- Acasă
- Pro Cinema

Cea dintâi navă românească purtătoare a pavilionului ţării în Italia

Bricul „Mircea", peripeţii în Marea Mediterană

Cititorul nostru Neculai Pădurariu ne trimite câteva date interesante despre Bricul „Mircea" şi o imagine-document a navei-şcoală româneşti.

În luna mai 1888, nava-şcoală „Mircea", grav avariată dar cu tricolorul fluturând mândru la pic, a intrat în portul Constantinopol (Istanbul) după ce a ieşit biruitoare dintr-o furtună năprasnică în care multe altele şi-au găsit sfârşitul. Impresionat de curajul şi măiestria marinarilor români, generosul sultan ABDUL-HAMID (1876-1909) a dispus ca reparaţiile să fie făcute imediat pe cheltuiala sa, astfel încât „Mircea" să-şi poată continua marşul de instrucţie prin apele mai liniştite ale Mediteranei. Vestea s-a răspândit repede, iar la intrarea sa în portul Napoli, bricul a şi fost imortalizat într-un laviu pe carton de către napolitanul VINCENZO DE SIMONE (1845-?). Dar acest laviu, descoperit de curând într-un anticariat şi aflat acum la Muzeul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân" din Constanţa, a fost eclipsat în timp de o pânză în ulei de o mare frumuseţe, făcută tot atunci la Napoli de un pictor rămas anonim. Pânza respectivă redă un aspect din timpul furtunii înfruntate de „Mircea" în apele dezlănţuite ale Pontului Euxin şi se află la Muzeul Marinei Române din Constanţa. O descriere artistică a acestei memorabile furtuni a fost făcută de scriitorul marinar Eugeniu P. Botez (1874-1933), mai cunoscut sub pseudonimul Jean Bart, în faimoasele sale „schiţe marine". Trecut cu bine prin atâtea peripeţii, bricul „Mircea" şi-a găsit sfârşitul în 1944, când a fost bombardat în portul Galaţi, deşi era navă-spital.

*Laviu pe carton (38 x 23 cm) semnat **De Simone** şi datat 18(88). A fost descoperit în anul 2004 într-un anticariat de către comandorul (R) Mihai CHIRIŢĂ (n. 10 august 1914) şi apoi achiziţionat de Muzeul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân" din Constanţa. Textul original în limba română (parţial deteriorat) care apare sub desen este următorul: „Bricul MIRCEA intrând pentru prima oară în portul Napoli. Este cea dintâi navă românească, care a dus pavilionul ţării în Italia, purtându-l prin toate porturile ei. ...şcoalei de marină".*

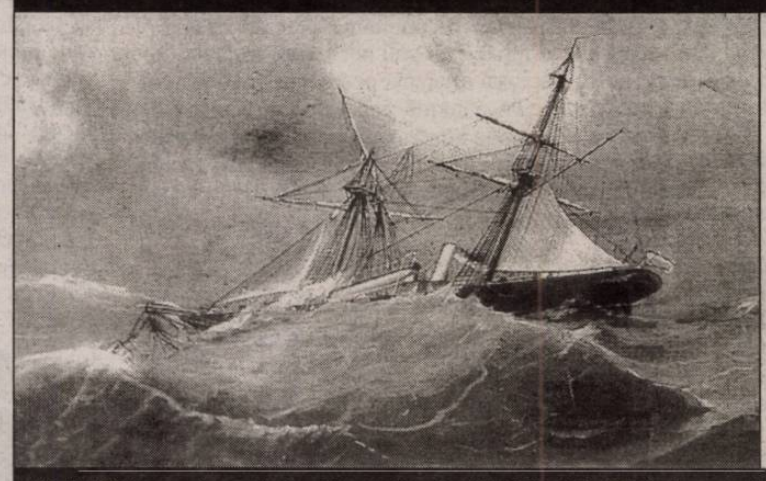

Atribuită în mod greşit de către unii autori lui Dimitrie Ştiubei, această pictură este în realitate opera unui anonim italian.

Doctorul de flirt

O meserie la mare căutare

Cine crede că meseria de medic e periculoasă, se poate gândi la alternativa „doctor de flirturi". Nu e vorba de vreun codoşlâc, ci de ceva mult mai serios. Meseria e nouă şi e la modă în Marea Britanie şi asta pentru că, aşa cum arăta „Daily Mirror", foarte multe persoane se confruntă cu probleme atunci când vor să cunoască o persoana de sex opus. Chiar dacă sunt frumoşi, inteligenţi şi cu bani în buzunar, mulţi insulari au probleme atunci când trebuie să obţină răspunsul dorit, atunci când vor să stabilească o relaţie cu un partener asupra căruia li s-a oprit atenţia. Ei bine, aici intervine „doctorul de flirt", specialistul care identifică „defecţiunea", pentru ca apoi să-i înveţe pe cei cu probleme de comportament, de comunicare sau de relaţionare cam ce ar trebui să facă pentru a obţine o întâlnire. Se pare că principala problemă a bărbaţilor este faptul ca nu se consideră atractivi, nu au încredere în ei şi nu observă sau nu le vine să creadă atunci când femeile dau semne că ar fi interesate de ei. Încrederea în sine este cel mai important afrodiziac, spune Mike Gayle, 34 ani, consilier de întâlniri care îşi învaţă clienţii diferite metode de abordare a femeilor. Ron Bracey (46 de ani), care oferă sfaturi în legătură cu relaţiile sentimentale de aproape 20 de ani zice: „Unul dintre miturile romantice pe care încerc permanent să le distrug e acela care spune că există o persoană potrivită pentru fiecare şi că aceasta aşteaptă să o găseşti. În viaţa reală, vei întâlni două categorii de oameni: unii care vor fi interesaţi de tine şi alţii care nici nu te vor băga în seamă. Însă cu cât comunici mai mult, cu atât cresc şansele de a începe o relaţie" – afirmă doctorul.

5+1 sfaturi pentru bărbaţi

Peta Heskell este o celebritate în Marea Britanie, în domeniul consilierii întâlnirilor şi al relaţiilor sentimentale. În prezent conduce Academia de Flirt şi, în cei peste 20 de ani de experienţă, a sintetizat cinci reguli de bază:

1. Găseşte-ţi un erou şi adoptă trei dintre caracteristicile lui – ţinuta, mersul sau tonul vocii.
2. Femeile observă crisparea, aşa că relaxează-te. Dacă o femeie spune nu, există cu siguranţă alta care va spune da şi va accepta să iasă cu tine.
3. Nu deveni sufocant cu femeile, chiar atunci când le dai de înţeles că le găseşti atractive.
4. Când priveşti o femeie gândeşte-te la ceea ce ţi-ar plăcea să faci cu ea şi zâmbeşte-i. Va înţelege că ai încredere în sexualitatea ta.
5. La întâlnire nu încerca să abdici total. Nu trebuie sa fii de acord cu tot ce spune şi nu trebuie să râzi la orice glumă a ei. Poţi să o contrazici şi, ocazional, să fii puţin ironic, pentru a nu părea că eşti disperat să intri în graţiile ei cu orice preţ.

Sfatul nostru suplimentar: Gândiţi-vă că toate aceste sfaturi sunt cunoscute şi aplicate şi de femei. Închipuiţi-vă cum ar arăta o întâlnire atunci! Oricum, legea de aur rămâne în picioare: nu vă luaţi după sfaturi!.

5 948427 000010 13

Biblioteca Jud. Teleorman MUREŞ

PATUL LUI PROCUST

78 de artişti chilieni

De curând la Muzeul Naţional de Artă al României (în colaborare cu Ambasada Republicii Chile la Bucureşti) s-a deschis expoziţia intitulată *Arta chiliană traversând frontierele. 78 de artişti contemporani*. Prezentată deja în Croaţia şi urmând să plece de la Bucureşti către Cehia, Polonia, Ungaria şi Turcia, expoziţia oferă o viziune amplă asupra diversităţii artei contemporane chiliene, incluzând 78 de lucrări semnate de tot atâţia artişti, pictura, sculptura, grafica, textilele, fotografia, obiectele şi instalaţiile incluse în această expoziţie oferind publicului din România o nouă perspectivă asupra artei chiliene. Dominant în arta chiliană din prima jumătate a secolului al XX-lea, peisajul s-a transformat în perioada contemporană, dezvăluind lumea înconjurătoare prin prisma experienţelor de natură subiectivă ale artiştilor. Peisajele în serie ale Josefinei Guilisasti, spaţiile urbane surprinse de Hernán Gana şi perspectivele misterioase realizate de Andrea Carreño stau mărturie. Explorarea realităţii a fost aprofundată în anii '60 şi această căutare este vizibilă în operele lui Bejamín Lira şi ale Patriciei Vargas, în pictura influenţată de mişcarea internaţională Op Art a Matildei Pérez, membră a grupului *Rectangulo*, dar şi în operele semnate de José Balmes şi Gracia Barrios, creatorii grupului *Signo*. Barierele tradiţionale au fost depăşite definitiv în anii '70-'80, când artiştii chilieni au reconfigurat un nou limbaj vizual, fondând mişcarea

Lucrare de Patricia Vargas

intitulată *Escene de Avanzada*. În acest context, Lotty Rosenfeld şi Carlos Leppe au transformat realitatea prin intermediul unor noi tehnici: video-media, instalaţia sau obiectul, formule de expresie plastică ce-i racordau trend-ului artistic european. Designul digital a fost şi el valorificat creativ de artişti precum Humberto Nilo. Motive înscrise în memoria colectivă a chilienilor, cum ar fi identitatea şi apartenenţa, se regăsesc în lucrări semnate de Mariana Matthews, care foloseşte fotografia pentru a surprinde obiceiurile din Chile, în operele lui Hugo Marín şi Ester Chacón, ce se inspiră din vechile ritualuri precolumbiene pentru a reînnoi legăturile profunde dintre om şi natură. Ca şi pictura, sculptura a suferit transformări radicale în anii '50, astfel încât materialele folosite, tehnica şi tematica s-au diversificat sensibil – de la piatra concretizată în formele simplificate din opera lui José Vicente Gajardo până la limbajul abstract al Paulei Rubio, care valorifică texturile şi le înzestrează cu noi calităţi materiale precum oţelul, aluminiul sau bronzul. Expoziţia *Arta chiliană traversând frontierele. 78 de artişti contemporani* va fi deschisă până pe 15 mai.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

ANDREI ZANCU, Iaşi:

„...Aş dori să aflu mai multe despre zodia Peştilor şi despre unele superstiţii privitoare la aceasta, pe care le aud cu diverse ocazii. Este adevărat că simbolul acestei zodii înseamnă nesiguranţă şi lipsă de personalitate? Eu vreau să vă mai spun că până la vârsta de 55 de ani, pe care am împlinit-o anul acesta, am avut realizări şi bucurii sentimentale numai în luna martie, luna mea de naştere. Care sunt compatibilităţile nativilor din Peşti? Vă mulţumesc!"

– Stimate domnule ***Zancu,*** nu mi-aţi precizat la ce fel de superstiţii vă referiţi cu privire la zodia Peştilor. Dar eu însumi am citit, într-o carte foarte veche („Astrologia mea", Thomasso Guido, 1894) că, fiind ultima zodie de pe cercul zodiacal clasic (care începe o dată cu Berbecul, deci cu echinocţiul de primăvară), adună pentru nativii ei doar ceea ce a mai rămas după ce s-au înfruptat celelalte zodii cu toate calităţile umane. Adică numai cu... defecte şi însuşiri dintre cele mai neplăcute. Aşa să fie? Autorul respectiv privea răspândirea calităţilor ca pe o clepsidră: tot nisipul binecuvântat se răspândea la celelalte unsprezece zodii... Dincolo de aceste consideraţii false, mai trebuie să amintesc că unii autori consideră zodia Peştilor drept una „christică", în sensul spiritului de sacrificiu. Astfel, în relaţiile interumane, nativii Peştilor sunt cei care cedează şi chiar preiau asupra lor cele mai grele sarcini, pentru a-i menaja pe cei dragi.. Pentru a fi mai limpede, am să citez dintr-o carte foarte veche câteva caracteristici generale: „Peştii se află sub dominaţia lui Jupiter şi a lui Neptun; prima este planeta marelui noroc, a bunului simţ, a bogăţiei, a onoarei, a caracterului sincer şi înţelepciunii. A doua favorizează puterea creativă şi dă un impuls foarte mare dragostei spirituale, puterii creative şi caritaţii. Semnul zodiacal este reprezentat de doi peşti (delfini) care înoată în direcţii opuse. Aceeaşi duplicitate se manifestă şi la oamenii născuţi în acest semn, căci nu înţeleg ei înşişi propriul lor comportament. Sunt fiinţe pline de contraste şi incertitudini, oameni obosiţi şi trişti..." Acest lung citat spune aproape totul despre nativii Peştilor, chiar dacă există multe alte referinţe privitoare la profesie, relaţii cu alte semne, copii şi femei. În ceea ce priveşte afinităţile sentimentale, bărbatul din Peşti, dacă este dominant în cuplu, atunci face pereche excelentă cu Fecioarele, Capricornităţile şi Săgetătoarele, având afinitate minimă faţă de Balanţe. Dacă femeia din Peşti este dominantă în cuplu, atunci ea face casă bună cu Racii, Scorpionii (zodii de Apă, ca şi Peştii), trebuind să se ferească de Lei şi Vărsători. Ca o concluzie generalizantă, Peştii reprezintă o zodie dificilă (poate cea mai dificilă), datorită sensibilităţilor lor foarte pronunţate.

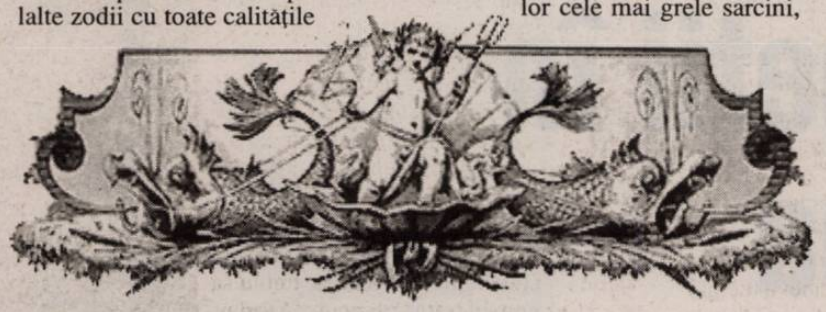

DANIELA F., Braşov, LUCA EMILIAN, Bucureşti, SIMONA din Piteşti, MAGDALENA FOISOR din Constanţa: Vă mulţumesc pentru aprecieri şi sugestii – de care voi ţine seamă în viitorul apropiat –, însă autorul acestei rubrici nu alcătuieşte astrograme şi nu face predicţii astrologice personalizate, în nici o condiţie şi cu nici un prilej. Această activitate ar implica o cu totul altă abordare a rubricii şi un alt mecanism de relaţii cu publicul. Vă mulţumesc pentru înţelegere.

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Ce aveţi în comun?

În general tinerii formează cupluri fără să se gândească dacă au sau nu ceva în comun pe plan spiritual sau moral, dacă au aceleaşi gusturi. Dacă se plac, au toate şansele să se simtă bine împreună, chiar dacă nu împărtăşesc acelaşi mod de viaţă. Compatibilităţile, atunci când nu există, pot apărea pe parcurs.

Sincer, doar faptul că ne iubim, adică ne placem foarte tare şi suferim când nu suntem împreună. Suntem însă firi diferite. Doi poli opuşi care se atrag. Dar această diferenţă ne-a făcut şi ne face să trăim puternic fiecare clipă. Suntem de doi ani împreună şi relaţia nu s-a uzat. Uneori e nevoie de nervi tari ca să cădem de acord asupra unui lucru dar la vârsta noastră nu nervii sunt o problemă. *(Anca Dragomir, 19 ani)*

Cred că sentimentele sunt lucrul cel mai important. Ele te fac să fii mai înţelegător chiar dacă nu eşti, să fii generos dacă eşti zgârcit, să fii mai calm chiar dacă ai o fire agitată, să-ţi surprinzi partenerul chiar dacă imaginaţia nu te dă afară din casă. Sentimentele puternice au o forţă magică. *(Andreea Georgescu, 20 ani)*

Nu trebuie să fie totul perfect, adică trăsături şi gusturi comune, armonie clasică şi respect în cele mai mici amănunte" etc. Când e cazul, facem în aşa fel încât să cădem de acord asupra lucrurilor care ne pun pe poziţii diferite. Dacă nu reuşim, nici o problemă, mergem surâzători mai departe pentru că dacă te cramponezi în faţa obstacolelor eşti un om pierdut. *(Ioan Dan Grigorescu, 22 ani)*

Suntem două fiinţe normale care consumă o „felie" de viaţă comună, fără să se gândească la viitor. Două fiinţe care împărtăşesc multe puncte de vedere, ştiu să se bucure de acest lucru dar care nu intră în panică atunci când apar „conflictele" de opinie, de gust. De altfel ne vedem destul de rar şi când ne dăm întâlnire încercăm să ne simţim cât mai bine, să ne plimbăm, să mergem la cinema, la petreceri, să facem vizite la prieteni. În asemenea situaţii nu prea apar conflicte. Poate cu alţii. *(Andreea, 20 ani)*

Între noi „conflictele" nu ţin mai mult de 30 de secunde după care se rezolvă. *(Harri Mocanu, 20 ani)*

Nu am o prietenă. Dacă aş avea, m-aş mula pe firea ei. Aş face ceea ce ar vrea ea. N-aş contrazice-o. I-aş vorbi frumos, cu voce blândă, aş privi-o călduros în ochi, i-aş asculta păsurile, i-aş da sfaturi şi flori. E posibil ca acest comportament de „gentleman romantic" să-i topească inima dar mă gândesc că sunt atâtea fete care te consideră un pămpălău dacă faci risipă de maniere şi romantism. Dacă întâlnesc o astfel de fată n-am nici o şansă să mă accepte. *(Liviu, 18 ani)*

Unii se simt bine când au firi asemănătoare. Alţii se simt foarte bine chiar dacă sunt total diferiţi. Asta îi stârneşte, îi face să fie mai inventivi, mai plini de imaginaţie, mai energici ca să se surprindă unul pe celălalt. E o artă care îţi dă emoţii, te înfierbântă, te face să simţi că trăieşti cu foc clipa. Energia tinereţii trebuie folosită din plin. Nu suntem făcuţi să lâncezim la gura sobei şi să ne spunem poveşti siropoase. *(Marina Raluca Robu, 24 ani)*

În general, cu toţii avem gusturi comune, la vârsta adolescenţei. Sunt puţini care fac excepţie. Într-o relaţie de prietenie simţi nevoia să te apropii cât mai mult de sensibilitatea şi preferinţele celui de lângă tine, să fii cât mai asemănător cu el pentru ca relaţia să meargă strună. Nu trebuie neapărat să-ţi propui asta. Lucrurile vin de la sine. *(Ortansa Davidescu, 19 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Să mîntîm, dar cu folos

Minciuna e imorală. E sancţionată de parteneri şi de societate. Şi cu toate astea e la ordinea zilei. Cu foarte puţine excepţii, toţi oamenii mint. Unii o fac pentru a obţine un profit, de orice natură, alţii pentru că au minciuna în sânge, alţii pentru a o folosi ca o armă de apărare, alţii pentru a menaja sensibilitatea celor din jur. În relaţiile de cuplu minciuna poate fi benefică şi chiar este uneori. De pildă, dacă atragi atenţia asupra defectelor fizice ale partenerului, îl răneşti. Conştientizarea lor poate deveni o obsesie, care poate schimba comportamentul acestuia afectând armonia cuplului. Chiar dacă partenerul e foarte conştient de unul din defectele sale, o minciună poate avea efecte ululitoare asupra instaurării unei stări de bine a acestuia. Cuvinte de genul: Nici n-am observat; Mi se pare şic; Îţi dă un aer aparte; Nu-ţi stă rău deloc etc. sunt minciuni binevenite. Iubirea te face să treci însă peste multe din defectele fizice. Peste kilogramele în plus, peste riduri. Cu o singură condiţie: sensibilitatea estetică a partenerului să nu fie exagerată.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000 (LEI)
• RO44 CBIT 4210 1003 5700 2000 (USD)
• RO10 CBIT 4210 1003 5700 3000 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 224.39.96

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Creierul... pilot!

Un creier de șobolan pilotează un avion! Nu e o păcăleală de 1 aprilie, ci o realitate. Profesorul Thomas deMarse, care predă bioingineria în Florida, a cultivat *in vitro* o rețea compusă din 25.000 de neuroni extrași dintr-un creier de șobolan și... a învățat-o să piloteze un avion de vânătoare, pe simulatorul de zbor. Creierul artificial a fost conectat la simulator prin 60 de electrozi, având astfel capacitatea să interpreteze informațiile transmise de acesta, apoi să-și emită propriul răspuns, prin aceiași electrozi. Dincolo de latura senzațională a realizării, se deschid perspective deosebite pentru a se releva modul în care neuronii comunică între ei, dar și – în caz de război – pentru pilotarea unor aparate de luptă, în condiții foarte periculoase, de către miraculosul creier.

Antarctica din Bucegi

Cinci temerari – patru membri ai Clubului de Turism „Chindia" din Târgoviște și cercetătorul Teodor Negoiță, de la Institutul de Cercetări Polare București – au participat la un experiment inedit, derulat pentru prima dată în România. Timp de două săptămâni, ei au trăit în zona Baba Mare (2300 m) din Bucegi, adăpostindu-se în cort și pregătindu-și hrană la primus într-o „firidă" săpată în zăpadă, la temperaturi de circa -20 grade C. S-au făcut astfel verificări complexe ale reacției organismului uman la condiții extreme, totodată testându-se un produs nou, deocamdată secret, realizat de medicii Spitalului „Victor Babeș" și considerat revoluționar pentru expedițiile polare. De altfel, experimentul a reprezentat și un antrenament foarte util, pentru tot ce va însemna activitatea cercetătorilor români în Antarctica, la baza „Emil Racoviță", folosită anterior de australieni. Este și un important pas înainte, în lumea cercetărilor de acest gen, unde experiența și competența specialiștilor noștri își așteaptă de mai mult timp o recunoaștere cât mai substanțială.

Căderea în sus

Se pare că sintagma „a cădea în jos" nu e chiar sută la sută pleonastică. În categoria fenomenelor subordonate hazardului, căderea frunzelor ori a foilor de hârtie ocupă un loc de onoare. În ecuație intră însă, în mod esențial, turbulențele generate în aer de căderea obiectelor plate. O serie de simulări realizate în acest sens au relevat amănuntul foarte interesant că o foaie execută și mișcări ascendente periodice, care îi amortizează căderea, grație curenților de aer ce se formează dedesubtul ei. Se presupune că și insectele se folosesc, pe lângă mișcarea aripilor, de această tehnică a zborului pasiv. *(A.N.P.)*

Misterul celei de-a 12-a planete

În anul 1781, Sir William Herschel adăuga planeta Uranus pe lista celor numai șase planete ale Sistemului Solar cunoscute din vechime: Mercur, Venus, Marte, Jupiter, Saturn și Terra. Începutul mileniului trei aducea, în 2002, descoperirea lui Quaoar de către astronomii Chadwick Trujillo și Michael Brown, ce rotunjea în mod foarte interesant numărul lor la douăsprezece, dar în același timp punea serios în discuție statutul de planetă al lui Pluton. Ar fi deci justificat să ne punem întrebarea câte planete are, de fapt, Soarele, în „subordine"?

„Datorită a ceea ce observăm în jurul altor stele, deducem scenarii posibile pentru Sistemul Solar. De exemplu, ne gândim că planetele noastre au luat naștere pornind de la un «disc» de praf cosmic. Dar nu vom fi siguri de asta, decât atunci când vom observa un disc în care există planete în curs de formare. O asemenea observație ar fi fundamentală pentru noi. Între timp, nu putem decât să tot construim modele ale sistemului nostru solar cu zece planete, fără a fi siguri că ele chiar corespund realității." Această afirmație de-a dreptul șocantă a astronomului Patrick Michel pare să clatine serios până și cunoștințele noastre elementare legate de micul sistem cosmic, din care face parte și Pământul. Totuși, a privi în afară, pentru a înțelege mai bine ce se întâmplă la noi, este o idee ce și-a demonstrat valabilitatea. Ea aduce în plus o altă ipoteză tulburătoare: probabil, într-una dintre lumile îndepărtate studiate de noi, cineva tocmai ne observă, întrebându-se dacă propriul său sistem planetar numără opt, nouă sau cincisprezece planete.

Știm ce este o planetă?

Da și nu, recunosc cu oarecare jenă înșiși astrofizicienii. Pentru că singurul criteriu acceptat, care stă în picioare de veacuri, este faptul de a exista o orbită eliptică, în jurul unei stele, pe care să se rotească un corp cosmic. Talia este irelevantă. Luna noastră, de pildă, are diametrul mai mare decât al lui Pluton și decât cele ale altor trei corpuri așa-numite trans-neptuniene – Quaoar, Ixion și Varuna, cele mai mari din interesanta „centură a lui Kuiper". De altfel, descoperirea, în 2002, a lui Quaoar (nume care semnifică forțele creației la indienii Tongva), a creat agitație între cercetători. Aceasta, deoarece diametrul său, relativ apropiat de cel al lui Pluton, o recomandă spre a fi considerată o planetă. Iar dacă nu se decide astfel – cum ar fi cazul și pentru Ixion și Varuna – atunci nici Pluton n-ar trebui să mai fie considerată planetă. Așadar, avem opt planete sau douăsprezece, în „familia" Soarelui?

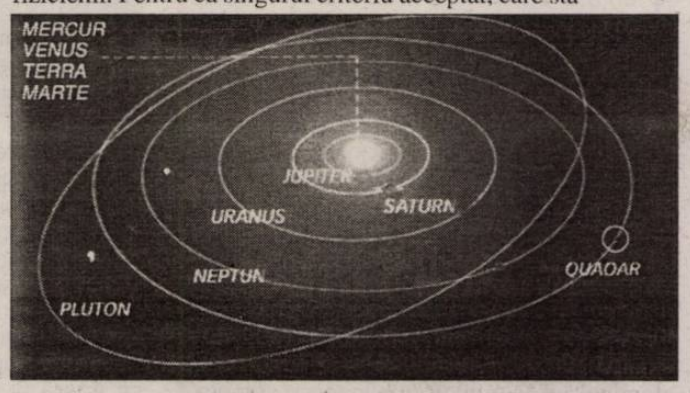

Revelația miturilor și „planeta-fantomă"

Mergând pe o cale intuitiv-simbolică, am putea emite ideea – fie ea și speculativă – că 12 este numărul așa-zicând corect. Aceasta, ținând seamă de fecvența sa în scrierile mitice despre Creație. Deci, douăsprezece planete în Sistemul Solar. Dar care sunt ele, cu-adevărat? Astrofizicienii au calculat că, după Mercur, Venus, Pământ și Marte, o a cincea planetă alcătuită din rocă ar fi putut exista în primele 600-700 de milioane de ani după formarea Sistemului Solar. Ipoteza ar explica poziția oblică a orbitei lui Uranus, ca și faptul că toate rocile lunare – căzute pe Terra sau aduse de echipajele Apollo – au aceeași vârstă de 3,9 miliarde de ani, în timp ce Sistemul Solar s-a format acum 4,5 milioane de ani. Oamenii de știință cercetează problema. Surprinzător, în tradiția sumeriană apar douăsprezece planete, cu o misterioasă Marduk (Nibiru) pe post de „planetă-fantomă", cu o orbită atipică – o elipsă foarte alungită, ce face ca perioada de rotație să fie de mii de ani pământești. Revenirea ei într-o zonă ceva mai apropiată de noi ar produce și unele fenomene de dezechilibrare a corpurilor din preajma Soarelui. De aici, apar și alte numeroase ipoteze seducătoare, pe care ni le-a semnalat și d-l Cristian Negureanu (acesta face apropieri între textele biblice, mitologia sumeriană și cartea lui Zecharia Sitchin „A douăsprezecea planetă"). În numărul viitor ne vom ocupa de aceste revelații fascinante.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Arheologia la zi

Sfinxul este chiar faraonul Keops?

Asemenea personajului folosit ca model de Leonardo da Vinci pentru a realiza celebra pânză Mona Lisa, cel care s-a aflat în „spatele" marelui Sfinx din Giza care scrutează de 4.600 de ani piramidele din Egipt, este învăluit de mister. Timp de 100 de ani cea mai mare parte din egiptologi au presupus că sfinxul îl reprezintă pe faraonul Khephren, fiul lui Keops. O nouă teorie în acest sens a fost avansată de egiptologul Vassil Dobrev care afirmă că statuia îl reprezintă chiar pe marele faraon Keops.

De numele său sunt legate cele mai importante construcții ale Vechiului Imperiu (între anii 2600 și 2200 î.Ch.) dar ilustrul faraon nu și-a văzut chipul de felină umană imortalizat în piatră. Inițiativa construcției sfinxului a fost luată de fiul său Khephren, pentru a glorifica personalitatea lui Keops. Vassil Dobrev, cercetător la Institutul francez de arheologie orientală din Cairo, a luat în considerare, în cercetările, sale studii legate de straturile de roci din amplasamentul statuii comparate cu cele ale piramidei, cele legate de trăsăturile morfologice ale fizionomiei sfinxului (mărimea bărbiei, forma urechilor etc.). Sfinxul a fost descoperit la sfârșitul secolului XIX în urma săpăturilor iar începând cu anul 1925 s-a procedat la restaurarea sa. Monumentul care are 73 de metri lungime și 20 de metri înălțime ar putea ascunde o cameră secretă între labele anterioare.

3 mumii descoperite întâmplător în Egipt

Câțiva arheologi australieni care făceau săpături într-un mormânt aparținând celei de VI-a dinastii egiptene din Saqqara au descoperit, în timp ce deplasau o statuie, o poartă ascunsă dincolo de care se afla un alt mormânt, mult mai recent, aparținând celei de-a XXVI-a dinastii, cu trei sarcofage conținând fiecare câte o mumie datând din anii 500 î.Ch., una dintre ele fiind într-o foarte bună stare de conservare. Bustul acesteia era acoperit cu perle. O mare surpriză întrucât perlele asociate mumiilor din această perioadă au dispărut în cea mai mare parte din cazuri.

Sfinxul din Giza

Desene mai vechi decât cele din Nazca

50 de desene uriașe, asemănătoare cu cele din Nazca au fost descoperite pe colinele deșertului din sudul statului Peru, în apropiere de orașul Palma, desfășurate pe o suprafață de 145 km². Desenele reprezintă siluete umane și animale – păsări, maimuțe și feline. Se presupune că aceste desene, au fost realizate de membrii culturii Paracas, între anii 600 și 100 î.Ch. O ipoteză avansată de specialiștii Institutului andin de studii arheologice. Unul dintre desene reprezintă divinitatea cea mai importantă a acestei societăți antice care se regăsește pe obiectele de ceramică și pe pânze realizate în acea epocă. Desenele sunt mai vechi decât miticele reprezentări din Nazca, înscrise în patrimoniul cultural al UNESCO în 1994. Cultura Nazca, a prosperat între anii 50 î.Ch. și începutul secolului VII d.Ch. În fiecare an, aproape 100.000 de turiști survolează regiunea pentru a admira memorabilele figuri gravate în sol.

DORIN MĂRAN

„Realitatea alternativă" a victimelor

În articolele sale recente, dedicate răpirilor OZN, Prof. David Jacobs, de la Universitatea Temple, se arată sceptic în privinţa multor trăsături pe care cei mai mulţi investigatori le consideră ca făcând parte din recuzita fenomenului.

Cei răpiţi – scrie Jacobs – par să trăiască într-o „realitate alternativă". Ei trec prin experienţe bizare care, cel puţin pentru cei ce nu cunosc fenomenul răpirilor, sunt neverosimile. Victimele răpirilor văd adesea stafii, rude care se întorc de pe lumea cealaltă ca să le transmită mesaje; unele victime fac călătorii extracorporale, eventual în „planul astral", se întâlnesc cu personaje importante ale religiei lor. Mulţi îşi cunosc îngerii păzitori sau se simt terorizaţi de diavol ori de globuri luminoase nocturne.

Cei implicaţi în răpiri văd OZN-uri, ei pot fi acum într-un loc şi – peste câteva secunde – să se regăsească la mare distanţă, fără să aibă nici o idee cum au ajuns acolo. Unii au „lacune" inexplicabile în scurgerea timpului. „Visele" unora dintre martori sunt atât de reale încât ei se cutremură şi după ani de zile când şi le amintesc. Şi aceste vise se tot repetă.

O femeie care putea „plia" timpul

Dar aceste întâmplări, atribuite „realităţii alternative", nu sunt totdeauna ceea ce par să fie. Una dintre persoanele examinate de Prof. Jacobs i-a mărturisit, confidenţial, că poate „să plieze timpul". Ea afirma că posedă un dar natural prin care poate comprima scurgerea timpului astfel încât să ajungă la destinaţie într-un timp mult mai scurt decât în mod normal. Într-una din zile ea a sosit la Prof. Jacobs, pentru o şedinţă de regresie hipnotică, la ora 10.00, aşa cum fusese stabilit dinainte. Dar – a spus ea – în mod normal ar fi trebuit să sosească la ora 10.30, întrucât plecase de acasă abia la 9.30, iar drumul dura o oră. Ea a interpretat acest fapt ca o dovadă a capacităţii sale de a stăpâni timpul, capacitate pe care, aşa cum spunea, a mai folosit-o şi în alte dăţi.

Cei doi au convenit să realizeze, chiar atunci pe loc, o regresie hipnotică asupra acestei întâmplări. S-a descoperit astfel că, în timp ce venea cu maşina spre locul întâlnirii, ea a fost răpită, cu maşină cu tot, de pe şosea şi pusă înapoi pe şosea mult mai aproape de casa lui Jacobs. Deşi răpirea a durat circa douăzeci de minute, răpitorii au avut timp să o facă să ajungă la destinaţie cu treizeci de minute mai devreme. Nu a fost deci un caz de „pliere a timpului".

Lumea celor răpiţi e raţională

David Jacobs, prin acest exemplu, vrea să argumenteze că, dacă întâmplările bizare ale celor răpiţi sunt explorate de un investigator competent, „realitatea alternativă" a acestora tinde să se normalizeze. Vom înţelege că multe experienţe stranii: stafiile, îngerii, diavolii, anomaliile temporale şi celelalte devin explicabile acceptând fenomenul răpirilor. Lumea celor răpiţi va deveni astfel una raţională, logică şi inteligibilă, aproape la fel de normală ca a celorlalţi.

Profesorul Jacobs invită, prin observaţiile sale, la precauţie. Atunci când vorbim de fenomenul răpirilor, este bine să ne întrebăm dacă raţionăm strict pe baza faptelor colectate, sau suntem pradă unor prejudecăţi legate de cultura şi aşteptările noastre. Altfel spus, e bine ca investigatorul să separe, în cursul analizei, semnalul de zgomotul de fond.

Prof. Jacobs este convins că marea problemă a secolului 21 va fi cea a prezenţei extraterestre. Anumite detalii, anumite modele, bazate pe relatările persoanelor pe care le-a examinat personal, l-au făcut să creadă că integrarea sau colonizarea societăţii omeneşti s-ar putea desăvârşi în următorii douăzeci de ani. Cu toate acestea, el speră din toată inima să se fi înşelat în aprecierile sale.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 225.000 (22,5) lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ____, bl. ____
sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____
cod _____, judeţul _____

M/13

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*

Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.*

Războiul magicienilor

Acum aproape trei secole, o predicţie astrologică macabră i-a înfiorat pe locuitorii Londrei, care aşteptau moartea unui important astrolog

Almanahul lui Bikerstaff, o publicaţie care apărea înaintea anului nou, era foarte apreciată în Anglia pentru prezicerile privind vremea şi vremurile

Jonathan Swift, deja celebru pentru satirele sale politice şi religioase, a fost creierul uneia dintre cele mai de succes farse ale secolului XVIII

Răzbunarea lui Jonathan Swift

„Domnilor, nu vedeţi că n-am murit?!"

Unul dintre cei mai faimoşi astrologi englezi ai acelei epoci (începutul secolului XVIII) era un anume John Partridge. Celebritatea i-o aduseseră predicţiile catastrofice care erau preluate ca atare de o populaţie mai puţin instruită, dar şi de mulţi demnitari. Mai ales aceştia se temeau de „pana ascuţită şi clarvăzătoare" a lui Partridge, deoarece orice cuvânt al său ajunsese să fie considerat literă de lege. Alegerea în Parlamentul britanic începuse să depindă şi de modul cum erau văzuţi unii politicieni de către acest astrolog.

Pentru anul 1708, Partridge prevăzuse că o molimă grea se va abate asupra londonezilor, şi anume febra aftoasă. Înfuriat de minciunile astrologului, care se repetau an de an, autorul publicaţiei *Almanahul lui Bikerstaff,* care nu era altul decât scriitorul Jonathan Swift, a publicat în februarie 1708 predicţia conform căreia Partridge va muri de febră aftoasă exact la 29 martie 1708, la ora 23,00. Toată populaţia Londrei, dar şi din împrejurimi, aştepta cu înfrigurare decesul vedetei-oracol, pentru că almanahul cu pricina avea şi el un mare prestigiu. A venit şi ziua fatidică de 29 martie 1708 şi lumea aştepta, a doua zi, cortegiul funerar care să-l conducă pe ultimul drum pe Partridge...

La 30 martie, faimosul astrolog – care locuia în inima Londrei – iese la fereastră şi începe să strige, minute în şir: „Domnilor, nu vedeţi că n-am murit?!" Trecătorii se uitau năuci la el şi pur şi simplu credeau că au de-a face cu un nebun. De ce nu-l băga lumea în seamă? Pentru că în aceeaşi zi, *Almanahul lui Bikerstaff* publicase o „elegie" care anunţa că Partridge murise şi că eroarea predicţiei fusese de doar patru ore, căci îşi dăduse duhul la ora 19.00 şi nu la 23,00. Înfuriat la culme, Partridge publică în zilele următoare un pamflet usturător la adresa almanahului, declarând că n-a murit şi se simte foarte bine... Dar flegmaticii londonezi nu voiau în ruptul capului să admită că s-au lăsat păcăliţi şi l-au considerat pe celebrul astrolog ca şi decedat. Faima lui Partridge s-a stins, deşi continua să trăiască.

Jonathan Swift, autorul almanahului, a scris ulterior despre acea păţanie, spunând că astrologul merita o lecţie pentru minciunile lui. Profeţiile astrologice nu se adeverau şi Swift sublinia că John Partridge se apucase de astrologie doar pentru a-şi întreţine o nevastă cam costisitoare. Şi scriitorul a avut succes, întrucât din acel an 1708 astrologul n-a mai fost luat în seamă de nimeni. Fusese discreditat atât de farsa lui Swift, cât şi de neadeverirea predicţiei cu

Jonathan Swift (1667-1745)

febra aftoasă, care nu se abătuse asupra Londrei în primăvara lui 1708... Mă întreb dacă, în zilele noastre, ar fi posibilă discreditarea faimoşilor vizionari care ne tot ameninţă cu cutremure devastatoare pe la unele televiziuni sau punerea la zid a celor care anunţă ciocniri cu asteroizi ucigaşi, prevăzând sfârşitul lumii. Nu de alta, dar unii dintre aceştia mai au tupeul (neobrăzarea) să apară la televiziune şi să spună că au prezis unele dezastre (cum ar fi cel din Oceanul Indian), dar nu i-a luat nimeni în seamă. În alte epoci, mincinoşilor li se tăia limba, dar astăzi e suficient să li se amputeze microfonul.

Imposibilul umileşte realitatea

Credulitatea multor semeni de-ai noştri capătă uneori forme de-a dreptul tragi-comice. In majoritatea unor astfel de cazuri, e suficient să arunce cineva o idee trăsnită, căci după aceea se naşte legenda care, treptat, devine adevăr imbatabil.

Aşa s-a întâmplat şi cu „Zeul de piatră" de pe terenul unui fermier din Noua Zeelandă. În acea localitate, dar şi în împrejurimi, nu se născuseră timp de patru-cinci ani decât fete. Era perioada anilor 60 a veacului trecut şi populaţia respectivă începuse să creadă că se află sub influenţa unui blestem. Mai mult, datorită unei tradiţii păstrată mai ales de vârstnici, se credea că prin acele locuri trăise un bărbat falnic, un războinic care voia să-şi alcătuiască o armată şi atunci făcuse vrăji asupra femeilor pentru a naşte numai băieţi. Dorinţa acelui om nu se îndeplinise şi, la un moment dat, dispăruse fără urmă. Nimeni nu ştia ce s-a întâmplat cu el şi au început să iasă vorbe cum că ar fi devenit un fel de zeu care influenţează – prin spiritul său neliniştit care bântuie pe acolo – sexul noilor-născuţi... Descoperirea unei statui din piatră, reprezentând un bărbat de mari dimensiuni, a condus la ideea că acel războinic se transformase în statuie.

Zeul de piatră nu mai dă indicaţii

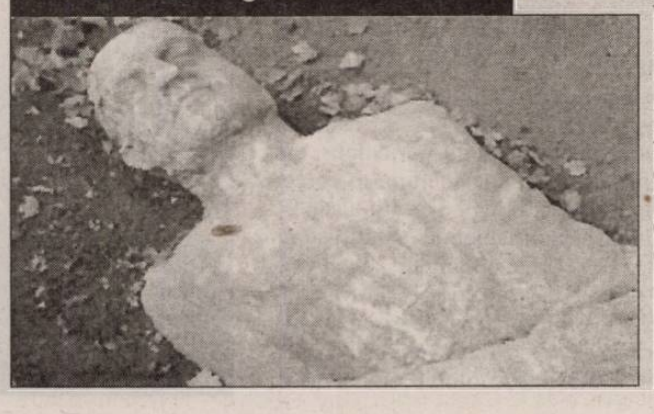

Desigur, după ce fermierul a dat de veste păţania, s-a strâns toată lumea pentru a se sfătui: se vor naşte şi băieţi dacă distrug statuia sau nu e bine s-o distrugă? În cele din urmă, localnicii au decis să sfărâme statuia. Şi să vezi minune! Începând din anul următor, femeile au început să aducă pe lume şi băieţi. Zeul de piatră nu mai putea să dea nici o indicaţie.

Rubrici realizate de
PAUL IOAN

Sobrietatea păcălelilor

Cele mai eficiente păcăleli sunt cele care au nuanțe grave și sunt adresate, prin intermediul presei, unor oameni importanți ai epocii respective

Istoria păcălelilor începe, după unii autori, în primii ani ai secolului XVII, când anumiți astrologi „prevedeau", într-un „Almanah de previziuni", decesul unor personalități politice antipatice

Cea mai deranjată personalitate politică a fost președintele american Abraham Lincoln, pe seama căruia a fost pusă o Declarație foarte serioasă privind războiul civil

„Farsele au succes doar la cei slabi de înger", spune Voltaire, dar marele gânditor francez nici nu bănuia până unde ar putea merge cu „minciunile nevinovate" lumea anglo-saxonă, inventatoarea „Zilei Proștilor" (Fool Day). Câteva exemple sunt edificatoare. Iată câteva dintre cele mai răsunătoare păcăleli, în ordine cronologică, așa cum reies ele din Muzeul Păcălelilor din Anglia.

1831 – Prezicătorul american William Miller publică în New York Herald informația, calculată conform Bibliei, prin care susține că sfârșitul lumii se va petrece la 3 aprilie 1843 (fix!) Adepții acestui om religios s-au pregătit cu înfrigurare, ca și mulți alții care l-au crezut. Partea amuzantă vine abia în 1843, când nici un semn apocaliptic nu apărea. Miller revine în același ziar și spune că s-a înșelat, căci „finalul" va fi la 22 martie 1844 (fix!). Când nici în martie 1844 nu se întrevede nimic deosebit, Miller mai dă un termen Apocalipsei, și anume 22 octombrie 1844. Un răgaz de șapte luni, care n-a adus nici el deznodământul lumii.

1844 – Celebrul scriitor Edgar Allan Poe adună mii de oameni în stradă, publicând vestea – în The New York Sun – că un balon a traversat Atlanticul în 75 de zile și urmează să aterizeze la New York. Știrea era însoțită de un desen tehnic foarte convingător... Poe a reușit să crească de peste zece ori tirajul acelei publicații și a dat ulterior o „dezmințire literară".

1864 – Pentru a câștiga bani grei, un tânăr jurnalist american, Joseph Howard, publică – folosindu-se de neatenția din timpul nopții a tipografilor – o Proclamație ca din partea președintelui Abraham Lincoln, conform căreia războiul civil se prelungește (deși nordiștii obțineau succese majore) și mai este nevoie de 400.000 de voluntari în armata nordiștilor! Falsa Proclamație a apărut în două ziare de prestigiu ale vremii (New York World și New York Journal of Commerce) și a avut un impact formidabil. Cea mai spectaculoasă a fost creșterea uluitoare a prețului aurului. Asta aștepta și Howard, care cu o zi înainte cumpărase mari cantități din metalul rege. Lincoln a aflat furios și s-a declanșat o anchetă. Farsorul este arestat, dar a fost eliberat după doar trei luni. De ce? Președintele cheamă în acest interval 500.000 de voluntari pe front, împotriva sudiștilor...

1874 – Prestigioasa publicație The American Medical Weekly

Ziaristul Joseph Howard cel care l-a înfuriat pe Lincoln

publică, în noiembrie, cea mai trăsnită informație din câte s-au pomenit în secolul XIX. Astfel, dr. LeGrand G.Caspers, care asistase răniții din războiul civil, afirmă că a fost martorul următoarei scene: un soldat nordist a tras din greșeală un glonț care a sfârtecat scrotul altui soldat, luând cu el o parte din testicului stâng. Acest glonț bublucaș ar fi penetrat în zona abdominală a unei fete de 16 ani, virgină, care ajuta răniții în timpul bătăliei de la Raymond. Fata a fost

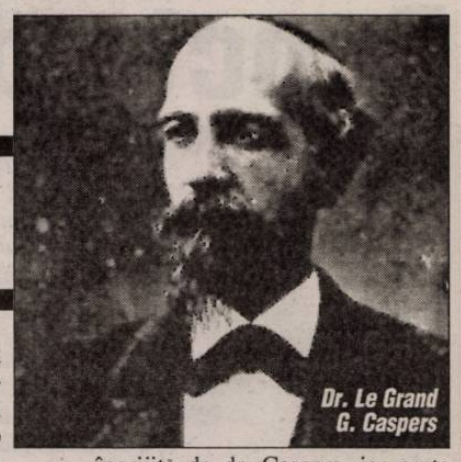
Dr. Le Grand G. Caspers

îngrijită de dr. Caspers, iar peste patru luni a vizitat-o și a aflat că este gravidă. Cum semnele de virginitate existau, singura explicație, publicată în modul cel mai științific, a fost că glonțul cu produse seminale a intrat direct în uterul fetei...

1994 – Mai mulți oameni de știință de la Institute of Mathematical Statistics, centrul de la Hayward, California, afirmă că în Vechiul Testament există, codificate, evenimente ale secolului XX. Michael Dosnin publică „The Bible Code" și sunt „descoperite" fapte precum asasinarea lui Yitzhak Rabin (premierul Israelului) și cutremurul devastator din Los Angeles, din 2010! Una din „șmecherii" consta în alăturarea tuturor cuvintelor în ebraică și divizarea din 9 în 9 litere! Adversarii farsei au susținut că și „Război și pace" al lui Tolstoi, tradus în ebraică și procedându-se la fel pentru decodificare, ar anunța mari tragedii ale secolului XX și XXI...

P.S. *Ce farse ar face cititorii noștri prin intermediul presei, dacă ar avea posibilitatea? Scrieți-ne și dacă ați făcut vreodată o farsă care a avut succes. Vă așteptăm scrisorile!*

PAUL IOAN

Să vorbim corect!

Despărțirile în silabe, ca și accentele de altfel, ne pot juca în vorbire feste dintre cele mai neplăcute. S-au împământenit aproape – nu știm din ce cauză – pronunțări de cuvinte mai altfel decât trebuie, mai „fistichii" ca să ne exprimăm eufemistic. Se pronunță astfel: carácter, butelié sau vátman, deși corect acestea se pronunță: caractér, butélie, vatmán. Foarte supărătoare este pronunția adverbului deunăzi. De foarte multe ori îl auzim de-u-nă-zi cu toate că dicționarele (și nu doar cele mai noi) dau explicit pronunția de-u-názi. Ca și în cazul lui „bojdeucă" despre care am amintit nu de mult avem nevoie de puțină atenție pentru a nu schilodi limba. *(I.S.)*

Mai deunăzi...

Neputincioasele „victime colaterale"

Neinspirata sintagmă din titlu exprimă o realitate tragică: în situația unui război, viața populației aruncate pe drumuri, ruinată și hărțuită, are valoare derizorie sau nu înseamnă chiar nimic, pentru cei ce aruncă bombe. Aceasta, în condițiile în care se și testează – pe viu, se zice – noi arme, ale căror efecte de obicei sunt previzibile, însă necunoscute, în realitate. Totuși, nu doar războaiele relevă cinismul extrem al celor puternici, ci și etapele de pregătire a lor. Iar când obiectul de activitate îl constituie exploziile nucleare, atunci putem vorbi despre alarmă de gradul zero.

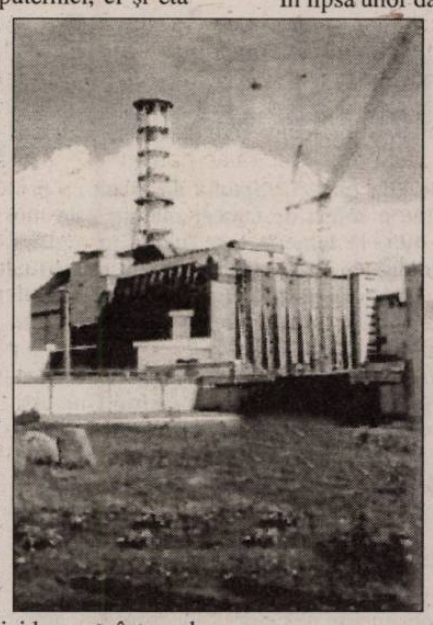

Cernobâlul americanilor

Catastrofa din 1986, produsă la centrala nucleară sovietică de la Cernobâl, a declanșat puternice reacții pe plan mondial. Despre urmări, care încă se vor face simțite mult timp înainte, s-a vorbit cu o prudență extremă, ocolindu-se de obicei ideea că întregul continent european este afectat ori că transformările genetice ating deopotrivă plantele, animalele și specia umană. Totuși, niciodată nu s-au făcut comparații cu ceea ce se petrecuse, cu decenii în urmă, pe teritoriul SUA. În perioada 1952-1957, poligonul de încercări nucleare din Nevada a fost transformat în pământ mort, după explozia a 90 de bombe. Abia după 40 de ani, Institutul Național de Cancer (NCI) dezvăluia faptul că testele respective au eliberat iod 131, într-o cantitate de zece ori mai mare decât cea produsă în urma accidentului de la Cernobâl! Iodul se fixează cu prioritate pe tiroidă, absorbția iodului radioactiv provocând cancerul acestei glande. Pe de altă parte, el se asimilează cel mai ușor din lapte și din ciuperci. De aceea, copiii sub 5 ani, mari consumatori de lapte și având o tiroidă mai mică, au fost de 3 până la 7 ori mai expuși decât adulții.

În lipsa unor date venite, eventual, pe filieră militară, experții NCI au calculat dozele de iradiere bazându-se pe parametrii tirurilor, releveele meteo din perioada respectivă, modele de dispersie a iodului 131, dar și pe date despre activitatea de creștere a animalelor producătoare de lapte. S-a calculat astfel că statele aflate la nord și la est de poligon au fost cele mai grav contaminate, dar estimarea numărului de cancere la tiroidă s-a făcut cu mare prudență: aproximativ 10.000, cu incertitudini majore. Căci, după 40 de ani, a vorbi despre eventuale reparații nu mai are aproape nici o eficiență.

Polinezienii și epilogul balcanic

Francezii au ales o modalitate mai „naturală", pentru a-și proteja teritoriul continental, realizându-și în același timp programul nuclear militar. Din 1960 până în 1996, ei au provocat în Polinezia peste 200 de explozii, dintre care jumătate în atmosferă. În bazele respective au lucrat mai mult de 150.000 de militari și civili, dar niciodată nu a existat un program medical sistematic, de evaluare a consecințelor testelor nucleare asupra sănătății oamenilor, nici o indemnizație pentru foștii angajați, afectați de una din cele 23 de boli considerate ca având legătură cu expunerea la radiații (așa cum armata americană a pus în practică în 1989). Abia în 2004 s-a trecut la investigarea dosarelor medicale ale circa 900 de foști lucrători pe siturile nucleare din Mururoa și din Fangataufa. Dintre ei, peste 40 de pacienți aveau cancer (digestiv, al tiroidei, leucemii), legat de contaminarea radioactivă. Dar și aici datele au fost ocultate de ministerul francez al apărării și de Comisariatul pentru energie atomică.

Dacă francezii au început totuși să scoată la lumină grava problematică a contaminării radioactive a populației, un caz cum este cel al recentelor războaie din Balcani relevă un gen de secretizare de-a dreptul criminală, a informațiilor ce ar putea salva altfel multe vieți și sănătatea multor oameni. Bombardarea Serbiei cu încărcături conținând așa-numitul uraniu sărăcit nu a ținut cont decât de unica „lege" a războiului: să ucizi! Consecințele asupra populației și mediului au fost trecute, cu cinism, în categoria „pagube colaterale". Numai că aceste efecte nu prea știu să respecte... frontierele de stat. Și în România, în zonele apropiate de teritoriile sârbe bombardate, au apărut fenomene atribuite de medici (și nu numai) contaminării radioactive. Desigur, din rațiuni care nu se discută decât în șoaptă, nimic din toate acestea nu a fost exprimat și explicat oficial. După cum și subiectul Cernobâl este ocolit cu teamă. Cine pierde? Se-nțelege că populația, și aceasta pe termen lung. Dar, desigur, puternicii zilei vor clasa problema (de fapt, au și făcut-o) la categoria „victime colaterale".

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Hipnoza, un somn magnetic?

Din ce în ce mai mulți psihiatri, generaliști, anesteziști, pediatri, alergologi, stomatologi recurg la această practică folosită ca un adjuvant la tratamentele specifice.

Inconștientul este depozitarul unor experiențe stocate sub forma emoțiilor, sentimentelor, comportamentelor, senzațiilor, gândurilor. În transa hipnotică indusă de un hipnotizator se pot explora aceste stocuri, resurse psihice (sentimentale sau senzoriale) spre folosul pacientului care poate deveni mai conștient de valențele sale interioare, poate deveni mai flexibil în raport cu viața, mai creativ, mai intuitiv, mai puternic.

Transa hipnotică asigură în același timp o profundă relaxare cu efecte terapeutice într-o serie de maladii (depresii, anxietăți, tulburări sexuale, afecțiuni psihosomatice etc.). O relaxare, care nu se confundă cu pierderea totală a cunoștinței sau cu starea de somn și care accentuează gradul de sugestibilitate și deblochează abilitățile imaginative. Permite conștientizarea unor conflicte, a unor amintiri traumatizante pe care specialistul le poate controla, dirija, neutraliza.

Termenul de hipnoză s-a născut în 1843 în momentul în care chirurgul britanic James Braid se decide să dea un nume științific unei stări bizare; un fel de somnambulism spontan și lucid în timpul căruia subiectul e capabil să răspundă la întrebări și care poate fi indus sau întrerupt de către hipnotizator. În timpul unei ședințe de hopnoză subiectul percepe din ce în ce mai puțin zgomotele, lumina, simțul tactil pare să se atrofieze iar gândurile se focalizează asupra unui subiect impus de hipnotizator. Conștiința și percepțiile sale se modifică. Sugestiile hipnotizatorului devin operante în această stare de transă. Simptomele pe care le acuză subiectul se atenuează sau dispar dar pot reapărea după un timp. Succesul terapiei depinde de profunzimea stării de transă, de capacitatea hipnotizatorului de a modifica percepțiile subiectului și de dorința acestuia de a colabora, de a intra în transă.

Cei care s-au ocupat de acest fenomen l-au asociat „somnului magnetic" „somnambulismului provocat", catalepsiei. Sigmund Freud recurge la hipnoză pentru a-și trata pacienții de isterie dar o abandonează în favoarea psihanalizei. Hipnoza clinică intră în declin, atât în Europa (Franța, Anglia, Germania etc.) cât și în SUA. Prin anii 1950, un psihiatru din Phoenix (Arizona, SUA) relansează terapia prin hipnoză. În viziunea sa, hipnotizatorul trebuie să fie autoritar, directiv, să-și conducă pacientul spre resursele sale interioare, să-l determine să-și depășească limitele viziunii sale asupra vieții cotidiene. Interesul pentru fenomen ia amploare. Apar instituții specializate în cercetarea clinică și experimentală și primele investigații ale creierului în stare de hipnoză, o dată cu dezvoltarea imageriei medicale în anii 1980. Azi, hipnoza e folosită cu succes în tratarea anxietății, fobiilor, stresului, atacurilor de panică etc. Hipnoza s-a dovedit utilă, în ultimul deceniu și în sălile de operație prin recursul la tehnica de hipnosedare. Pacientul e supus inițial unei ușoare sedări farmacologice intravenoase și unei anestezii locale urmate de sugestiile hipnotice menținute de-a lungul intervenției chirurgicale. Cu scopul de a ameliora confortul pacientului în acest timp dar mai ales pentru a diminua durerile, de a elimina, total sau parțial, stările de vomă și de oboseală postoperatorii.

DORIN MĂRAN

E bine de ştiut

Remedii simple, efecte maxime

Când ne simţim rău, nu întotdeauna „alergăm" la medicul de familie. Încercăm mai întâi să ne ajutăm singuri cu mijloace simple, naturale.

În caz de *insomnie:* în loc să ne intoxicăm organismul cu somnifere este poate mai eficace folosirea unei perne cu plante medicinale. Astfel, într-o faţă mică de pernă punem cimbru de cultură, levănţică şi vârfuri fine de la crenguţele de brad. Este un excelent somnifer, pentru că uleiurile eterice care se degajă, sub acţiunea căldurii, au un efect calmant şi relaxant.

Guturaiul şi rinita, pe această vreme de primăvară capricioasă, sunt mai frecvente. Tratamentul se face cu ceaiuri din plante, inhalaţii şi regim alimentar. Faceţi un amestec din: 100 g măceşe, 50 g scoarţă de salcie şi flori de tei, flori de soc şi petale de floarea soarelui. Amestecul trebuie să fie uscat. Peste o linguriţă din acesta turnaţi un pahar de apă în clocot. Lăsaţi-l acoperit 30 de minute, îndulciţi-l cu 1 linguriţă de sirop din zmeură, apoi beţi infuzia peste zi.

Pentru *inhalaţii* folosiţi uleiuri volatile din magazinele plafar. Câteva picături (3-4 pentru copii, 8-10 picături pentru adulţi), care se inhalează prin orificiul îngust al unei pâlnii care acoperă paharul cu partea ei lată. Se poate prepăti în acelaşi scop şi un amestec din: cimbrişor de câmp, muşeţel, frunze de salvie şi muguri de pin. Plantele trebuie să fie în părţi egale. Peste acestea se toarnă apă în clocote, se ţine ibricul la foc mic şi se inhalează aburul ce se degajă.

Hrana va fi îmbogăţită cu *sucuri de fructe* şi *de legume*. Mai mult, se vor consuma citrice pătrunjel verde, gem de zmeură şi de coacăze negre.

Dacă bănuim o *infecţie în organism*, chiar şi una gripală, seara fricţionăm palmele, picioarele, spatele şi pieptul cu unguent camforat sau cu balsam chinezesc.

Dimineaţa se bea, pe stomacul gol, apă cu miere şi cu zeamă de lămâie. Într-un pahar cu apă călduţă, se pune o lingură de miere, se lasă de cu seară până dimineaţa. Atunci se stoarce zeama de la o lămâie. Mai mult, repaus la pat, siropuri expectorante şi ceaiuri emoliente din flori de tei, rădăcină de nalbă mare şi cimbrişor sunt salutare.

Dr. VALERIU MANTA

Puncte de rezistenţă

Moda verii face din albul imaculat unul din punctele sale de rezistenţă. I se adaugă noblețea materialelor folosite, sută la sută din fibre naturale, de mătase sau de bumbac. Imprimeuri diafane, cu flori proaspete, volane şic, bustiere şi pălării croşetate, broderiile englezeşti, toate vor conferi un şarm şi un romantism irezistibile.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Cu regimul oligoelementelor slăbiţi 5 kg 2

Un regim unic, hipocaloric, dar îmbogăţit în oligoelemente, pus la punct de specialista Claire Pinson vă ajută să slăbiţi 5 kg în trei săptămâni, fără consecinţe neplăcute asupra sănătăţii. Aceste meniuri hipocalorice fac din oligoelemente, vitamine şi acizi graşi esenţiali piesele sale de rezistenţă.

Surprinzător, magneziul, în concentraţie maximă, se găseşte în fasolea verde. Urmează ciocolata, starul produselor antistres, dar nu e cazul să luăm în calcul acest aliment ideal în cadrul unui regim.

Magneziul mai este prezent în legumele uscate, în tomate, fructe, în special banane, cereale.

O carenţă în calciu poate antrena o creştere a apetitului. Din acest motiv este bine să completaţi procentul de calciu necesar organismului mâncând nuci, lactate, brânzeturi, legume verzi (brocoli, conopidă, spanac, dovlecei), fructe uscate (migdale), peşte, păsări.

Fosforul este implicat, împreună cu magneziul în eliberarea energiei necesare unei bune funcţionări a organismului. Se găseşte din abundenţă în lactate, cereale complete, drojdie de bere, legume cu frunze (spanac), fructe uscate (nuci, alune), peşte, carne de pasăre.

Antioxidant de primă importanţă şi antiinfecţios, sulful este considerat de mult timp drept un excelent detoxifiant. Aşa încât nu ocoliţi oul, peştele, fructele de mare, toate bogate în sulf, ca şi usturoiul, ceapa, brocoli, conopida.

Care este proporţia alimentelor ce trebuie să se regăsească în regimul hipocaloric pe care vi-l prezentăm, veţi afla săptămâna viitoare.

Adevărat sau fals

Uleiul de măsline şi... cancerul de sân

Până nu demult se considera că o alimentaţie bogată în fructe şi legume ar scădea riscul apariţiei cancerului de sân. Se aprecia că acestea, prin conţinutul în fibre, vitamine, antioxidanţi ar fi un anticancerigen perfect. Iată însă că un studiu european recent dărâmă acest mit. 300.000 de femei, cu vârste cuprinse între 25 şi 70 de ani, din opt ţări europene au participat la acest studiu, iar mai mult de 3.500 au făcut cancer de sân. Carla Van Gils, de la Universitatea Utrecht din Olanda, spunea despre acest studiu: „Am analizat relaţia dintre alimentaţie şi cancer de sân. Între 1992 şi 1998 femeile au răspuns la întrebări privind obiceiurile lor alimentare şi au fost supravegheate până în 2002 pentru depistarea cancerului la sân. S-a putut compara astfel alimentaţia femeilor care aveau cancer cu a celor care nu dezvoltaseră această maladie". „În ciuda acestor rezultate – precizează dr. Elio Riboli, coautor al studiului – studiul a oferit informaţii potrivit cărora consumul de fructe şi legume poate preveni apariţia cancerului gurii, faringelui, laringelui, stomacului şi poate şi a celui de colon."

În schimb, un alt studiu, de această dată realizat de cercetătorii americani, a scos în evidenţă proprietăţile uleiului de măsline în combaterea cancerului de sân. Pe baza acestui produs alimentar s-ar putea crea chiar un tratament.

Cercetări efectuate în Spania au arătat că probabilitatea de a suferi de cancer mamar este mai scăzută cu 40% la femeile care includ în regimul alimentar uleiul de măsline. Şi aceasta pentru că uleiul este bogat în polifenoli, substanţe antioxidante foarte eficiente, care previn afecţiunile cardiace şi oncologice.

Unul dintre autorii studiului, dr. Javier Menendez, de la Şcoala de Medicină din cadrul Universităţii Northwestern din Chicago, a declarat: „experimentele de laborator pe celule canceroase au demonstrat că acidul oleic reduce prezenţa genei canceroase numite Her-2/neu sau erb B-2. La 20% dintre cazurile de cancer la sân s-au observat valori ridicate ale genei canceroase, acestea fiind asociate cu formele deosebit de grave ale bolii".

Alte experimente pe celule canceroase au arătat că acidul oleic neutralizează gena Her-2/neu, crescând eficienţa tratamentului cu anticorpi monoclonali. Concluzia? Tratamentul, care vizează tocmai această genă, permite prelungirea semnificativă a duratei de viaţă a femeilor suferinde.

Rezultatele acestui studiu par să confirme ipotezele mai vechi ce susţineau că regimul alimentar mediteranean, bogat în ulei de măsline, protejează împotriva cancerului la sân, bolilor cardiovasculare şi reduce efectele îmbătrânirii.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

Pentru această săptămână cititoarea noastră fidelă, doamna Matilda Schuster-Tudoriu, din Cluj-Napoca, ne oferă câteva „reţete rapide".

Supă ciobănească

100 g păsat (mălai măcinat mare), 1 litru zer de la brânză sau lapte bătut, 1 ceapă, 1 morcov, 1 pătrunjel, 4-5 cartofi, leuştean, lobodă.

Se pune 1,5 l apă la fiert. Se spală păsatul în mai multe ape. Când apa fierbe, se pun în oală legumele rase pe răzătoare. După ce au fiert pe jumătate se adaugă păsatul şi se lasă să fiarbă. După ce au fiert se toarnă zerul şi se ia de pe foc.

Pilaf cu prune uscate

250 g prune uscate, 200 g orez (1 pahar), ulei, 1 ceapă, 2 căni cu apă, 2-3 linguri zahăr, sare.

Se spală prunele în mai multe ape calde. Se spală orezul în câteva ape. Se taie ceapa mărunt. Se pune într-o cratiţă ulei (5 linguri) şi ceapa să se înmoaie. Se adaugă sare, zahăr, prunele, 2 cești cu apă şi se lasă să fiarbă. Când a scăzut apa aproape la jumătate, se adaugă orezul şi se lasă să fiarbă 15 minute. Când este gata se dă deoparte şi se lasă să se răcorească. Apoi se amestecă totul şi se serveşte fie cald, fie rece. Se poate prepara în loc de prune cu măsline.

Budincă de pâine cu brânză de vaci

6-10 felii de franzelă, 200 g brânză de vaci, 500 ml lapte, 2 ouă, 1 lingură unt, 1 legătură pătrunjel verde sau coajă de lămâie rasă.

Se înmoaie feliile de franzelă în lapte amestecat cu un ou bătut. Se amestecă apoi feliile de franzelă cu o parte din brânza de vaci şi cu pătrunjel (cine doreşte) şi se zdrobeşte bine cu furculiţa, apoi cu o lingură de lemn frecăm până obţinem o pastă omogenă. Restul de brânză se amestecă bine cu un ou. Se unge o formă cu unt, se aşază un rând de pastă de franzelă, un rând de brânză amestecată cu ou şi deasupra iar pastă de franzelă. Se toarnă restul de lapte, se pun grămăjoare de unt şi se dă la cuptor.

Cartofi gratinaţi

250 g cartofi, unt, ouă răscoapte, 200 g caşcaval, 100 g unt, 5-6 linguri smântână, 1 ou crud, sare, 1 linguriţă făină.

Se fierb cartofii în coajă, se lasă să se răcească, se curăţă şi se taie felii. Se aşază într-o cratiţă un rând de felii de cartofi, un rând de felii de ouă răscoapte şi se presară bucăţele de unt, câte puţină smântână şi caşcaval ras. Se repetă rândurile. Pe ultimul rând de cartofi se presară caşcaval ras şi se toarnă smântână bătută cu ou şi puţină făină. Se dă la cuptor.

Cât de „fierbinţi" sunt băuturile răcoritoare

Băuturile zise „soft" sau răcoritoare constituie amestecuri de extracte vegetale, acidifianţi, apă (tratată sau nu cu bioxid de carbon), caramel pentru culoare şi îndulcitori. Zaharoza este cel mai frecvent utilizată la îndulcire, însă transformările chimice înregistrate în timpul preparării duc la diferenţieri între produsele destinate consumului, motiv pentru care formula siropului de bază reprezintă secretul păstrat de fabricanţi cu cea mai mare străşnicie.

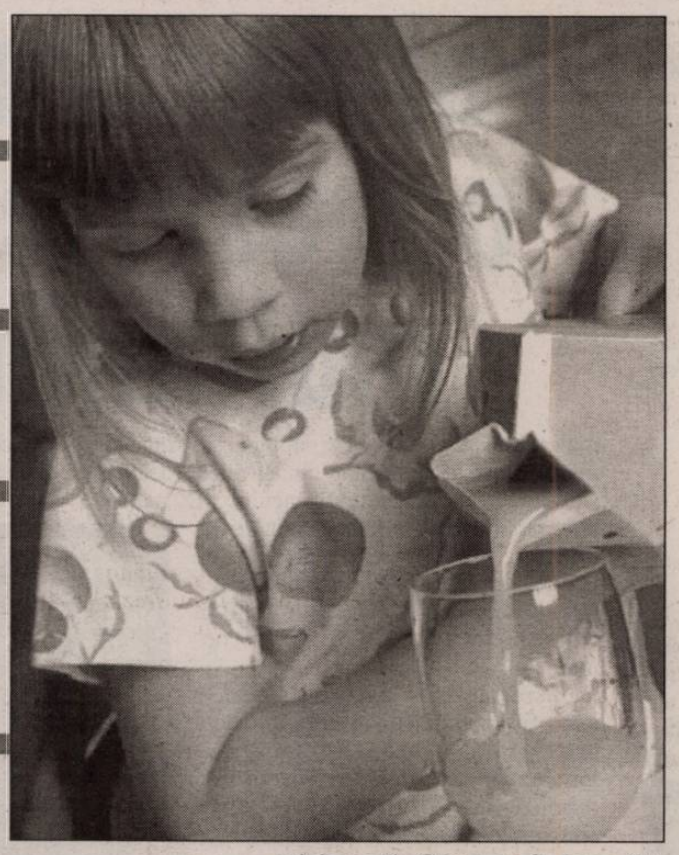

Fabricanţi care, pentru a-şi extinde piaţa de desfacere, au introdus şi formule fără zahăr sau fără cofeină. Ceea ce nu le fereşte de atacurile specifice nemiloasei competiţii economice.

Mitul cocainei

În legătură cu băuturile răcoritoare de tip „cola", circulă ideea că ar conţine „puţină cocaină". Nicidecum, susţin producătorii: ele conţin extracte din frunze de coca, dar din care s-a eliminat principalul alcaloid, cocaina. De asemenea, includ şi extracte din nucă de cola, un fruct care creşte în special în Africa tropicală, bogat în cofeină. Un pahar dintr-o asemenea băutură conţine circa o treime din cantitatea de cofeină a unei cești de cafea, motiv pentru care nu se recomandă consumul de către copii, decât rareori şi în cantităţi foarte mici.

Privitor la băuturile de tip „tonic", acestea conţin chinină, cea care le dă gustul caracteristic, uşor amărui. Despre cele din categoria „light", se spune că măresc senzaţia de foame şi deci stimulează creşterea în greutate. Afirmaţie din nou contrazisă de producători. Ei invocă studii

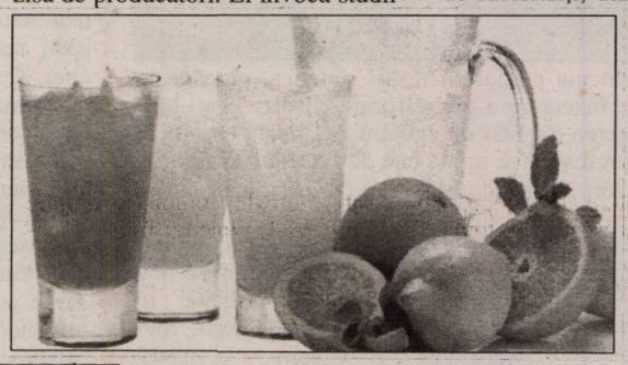

ce arată că îndulcitorii specifici din aceste băuturi nu stimulează apetitul şi prin urmare nu determină creşterea aportului de energie pentru organism. De aici, şi ideea că ele i-ar ajuta pe cei ce urmează un regim de scădere în greutate şi – pe de altă parte – că pot fi incluse în alimentaţia diabeticilor, deoarece nu măresc nivelul de glucoză din sânge şi nu au nevoie de insulină pentru a fi utilizate de organism. Să fie vorba aici despre o sugestie, că asemenea băuturi răcoritoare ar include şi o importantă componentă terapeutică?

Medalie şi revers

Nici avertismentul legat de pericolul produselor în discuţie, pentru dantura copiilor, nu este acceptat de fabricanţi, dar ei sunt contraziși de medici. Cea mai mare parte a acestor băuturi conţin multă zaharoză (în medie, 100 grame la litru), ceea ce înseamnă circa 20% din consumul unui adolescent. Dar este vorba despre aşa-numitele zaharuri libere, care sunt cariogene. Motiv pentru care specialiştii recomandă limitarea consumului cotidian la cel mult un pahar din asemenea sucuri sau, ca o alternativă ocazională interesantă, fabricarea de răcoritoare cu îndulcitori săraci în calorii. Pe de altă parte, un alt inconvenient (fără legătură cu zahărul) este scăderea drastică a pH-ului, din cauza acidifianţilor. Aceasta favorizează eroziunea dentară, adică deteriorarea smaltului şi a dentinei, fenomen frecvent la adolescenţi, în special la nivelul incisivilor. Mai mult decât atât, studii realizate în instituţii importante din Marea Britanie şi din Franţa au relevat o asociere între consumul regulat de băuturi tip „cola" şi o frecvenţă ridicată a fracturilor, tot la adolescenţi. Cauza ar fi doza ridicată de acid fosforic, care determină reducerea absorbţiei de calciu. Or, cu cât acest acid pătrunde mai masiv în organism, cu atât riscul ulterior de osteoporoză e mai ridicat. Iar la tinerii francezi, aportul recomandat de calciu este categoric deficitar, într-o proporţie uimitor de mare: între 75 şi 95%! În România, oare cum stăm?

*

Deloc întâmplător, am abordat subiectul de faţă, deşi nu beneficiem de studii şi evaluări privitoare la ţara noastră: tot mai mulţi copii şi tineri români îşi includ în dieta cotidiană măcar o sticluţă cu băutură răcoritoare tip „cola". Cu ce urmări? Cercetătorii occidentali au dezvăluit o parte a fenomenului, din care nu putem exclude componenta nocivă. Cu-atât mai mult, cu cât există alternative sănătoase, identificate pe aceleaşi meridiane. Se afirmă că a bea „cola" creează condiţiile de a nu bea lichidele folositoare organismului: sucuri de fructe şi de legume presate, apă minerală, lapte de soia îmbogăţit cu calciu. Toate acestea sunt bogate în elemente protectoare, atât de necesare sănătăţii: vitamine, antioxidanţi, flavonoide şi fenoli, magneziu şi calciu, proteine, acizi graşi esenţiali. O remarcă interesantă: calciul din apa minerală se absoarbe la fel de bine ca şi cel din lapte. Iar un litru de apă minerală ne furnizează circa 200 miligrame de calciu, în timp ce un litru de „cola" abia conţine 2 miligrame. Aşadar, ce alegem?

Remedii naturale

Salate de pădure

Bucătăria ţărănească, aflată cum s-ar spune „mână-n mână" cu medicina populară tradiţională, nu a ocolit niciodată plantele comestibile care cresc în păduri, pe fânețe, în livezi. Unele nici măcar nu necesită o preparare specială şi sub acest aspect, salatele din diferite frunze şi tulpini reprezintă adevărate tezaure de sănătate. *Năsturelul* (numit şi creson sau brâncuţă de apă) creşte în locuri umede şi se consumă de obicei sub formă de salată crudă, fiind recomandat şi în diverse afecţiuni: litiază biliară şi afecţiuni hepatice, diabet şi parazitoze intestinale, boli bronho-pulmonare, anemii, anorexie, chiar şi reumatism, eczeme sau cancer. **Extern,** se foloseşte un suc proaspăt cu care se fricţionează pielea capului, pentru a împiedica părul să cadă, iar frunzele strivite se aplică pe răni ce se vindecă greu ori în ulceraţii ale pielii, grăbind astfel vindecarea.

Tot în zone umede şi umbrite, răspândit pe arii foarte întinse, creşte *untişorul,* de asemenea folosit primăvara drept ingredient al unor salate gustoase şi sănătoase. Dintre elementele componente, vitamina C există în plantă în cantităţi apreciabile. Specialiştii amintesc drept utilizări în vechime, ca remediu, cazuri de afecţiuni ale pielii, hemoroizi şi scorbut. În fine, puse pe acelaşi plan, *măcrişul* şi *ştevia* şi-au câştigat şi ele, în timp, un loc binemeritat între plantele verzi ce au şi efecte terapeutice. Fie în salate, fie în mâncăruri simple, ele sunt depurative, detoxifiante, tonice şi remineralizante, dar nu se recomandă în ulcer, gastrită hiperacidă şi mai ales în colici nefritice şi litiaze oxalice. **Extern,** cataplasmele calde cu frunze (cantitate egală de untură, amestecate) grăbesc vindecarea abceselor, a furunculelor, uneori şi a pecinginii.

BIOTINA – „molecula coaforului"

O vitamina B hidrosolubilă, biotina, tocmai a început să fie studiată. Nucile, cerealele integrale, laptele, legumele, organele de animale şi drojdia de bere sunt toate surse alimentare de biotină.

Deficitul de biotină este rar, dar când apare, simptomele sale principale sunt calviţia, pielea uscată şi flască şi iritaţii în nas şi în gură.

Ouăle crude conţin o substanţă care acţionează ca o antivitamină şi pare să distrugă biotina. Persoanele care consumă multe ouă crude riscă să aibă această substanţă legată de biotină şi astfel să împiedice absorbţia ei în organism. Persoanele supuse unei terapii îndelungate cu antibiotice orale riscă de asemenea o deficienţă de biotină. Din fericire, calviţia cauzată de deficienţa de biotină – chiar şi atunci când este produsă de un regim alimentar sever – poate fi remediată prin suplimentare. Mulţi oameni cred că biotina este utilă pentru sănătatea părului şi ajută la prevenirea încărunţirii şi a calviţiei. Numeroase produse pentru păr conţin biotină. Rămâne de văzut dacă aceste teorii se confirmă prin studii ştiinţifice, dar cel puţin o afirmaţie despre efectele biotinei asupra părului s-a dovedit adevărată. Copiii cu păr rebel, „de nepieptănat", care se încăpăţânează să stea zburlit în toate direcţiile, au fost ajutaţi de biotină. Mecanismul prin care biotina „îmblânzeşte" părul incontrolabil nu este cunoscut, dar funcţionează. *(Gheorghe Giurgiu)*

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

„TRIUNGHIUL BERMUDELOR", PENTRU FETUS

Doamna ***Cezara Mărculescu*** din Bucureşti ne pune o întrebare al cărei răspuns îl cunoaşte aproape toată lumea, dar mulţi îl ignoră: dacă redutabila tripletă malefică reprezentată de ţigări, alcool şi cafea, „doar degustate" în timpul sarcinii de viitoarea mamă, chiar îi pot produce fătului afecţiuni majore. Categoric, da! Dar nu numai copilul nenăscut este agresat, ci şi mama. Astfel, ea poate suferi sângerări, placenta se poate dezlipi prematur, se poate declanşa avortul ori naşterea prematură, în cazul în care fumează ori trăieşte într-un mediu saturat de fum de ţigară. Odată venit pe lume, copilul suferă de riscul apneei, se dezvoltă greu, încet, poate avea diverse probleme fizice şi psihice, şi, mai târziu, de adaptare şcolară. Şi alcoolul ajunge rapid în sângele fătului, de unde se elimină foarte greu. Subdezvoltarea, malformaţiile, deficienţele mintale apar frecvent la copiii născuţi din mame care au consumat alcool în timpul sarcinii, fie şi în cantităţi apreciate de ele drept nesemnificative.

Cofeina nu se găseşte doar în cafea, ci şi în unele băuturi răcoritoare. Ea are nefasta capacitate de a face să se elimine din organism calciul şi fluidele, favorizând totodată apariţia diabetului la copil. Or, se ştie că pe de o parte cele două tipuri de elemente (fluidele şi calciul) au o importanţă vitală, atât pentru făptura umană în formare, cât şi pentru mamă, care de fapt îi transferă fătului toate cele necesare, din propriul ei organism. Nu întâmplător, femeile sunt ulterior cele mai predispuse la decalcifierea oaselor. În fine, să adăugăm aici şi înlocuitorii artificiali ai zahărului – factori de risc în cancer, apoi toate chimicalele introduse în diverse produse alimentare şi, potrivit avertizărilor specialiştilor, e bine totodată ca femeile însărcinate să evite grăsimile artificiale şi făinile rafinate. Aceasta, nu trebuie uitat, fiind deopotrivă spre binele mamei şi al fătului.

Împrieteniţi-vă cu... stetoscopul!

Bolile cardiovasculare sunt favorizate şi agravate de hipertensiunea arterială (HTA), adică de un nivel ridicat peste limita normală, al tensiunii arteriale. Pare un amănunt banal, dar el atârnă foarte greu în starea noastră de sănătate, influenţând în mod deosebit şi alte patologii, cum sunt maladiile cerebrovasculare. Organele afectate cel mai frecvent sunt inima, creierul şi rinichii. Din păcate, „tradiţionala" lipsă de informare şi o oarecare comoditate a populaţiei face ca această maladie fără simptome specifice să fie efectiv ignorată de circa jumătate din cei ce o au, unii chiar fără să ştie. Este unul dintre motivele pentru care Ministerul Sănătăţii, împreună cu Societatea Română de Cardiologie, a iniţiat un program de depistare a hipertensivilor, pe baza unui studiu realizat cu participarea a peste 4.500 de persoane voluntare. Studiul este în curs de desfăşurare şi presupune mai multe etape de control şi analize (gratuite pentru pacienţi), incluzând şi măsurarea glicemiei, a trigliceridelor şi a colesterolului. Pe baza rezultatelor obţinute, se va realiza un program de prevenţie a maladiilor vasculare, la nivel naţional – potrivit oficialilor din Ministerul Sănătăţii.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Nr. 13 (2472

Falsificarea artei, o meserie de aur multimilenară

◆ *Până în secolul XIV, a copia o operă de seamă a unor maeştri, indiferent din ce epocă, nu era considerată o infracţiune, ci un act cultural-artistic*

◆ *Seduşi de frumuseţea sculpturilor greceşti, artişti anonimi din antica Romă au reprodus zeci şi chiar sute de capodopere, aflate acum în muzeele lumii*

◆ *La comanda lui Lorenzo de Medici, însuşi Michelangelo a creat statui de marmură „antice"*

Pisica lui Leonardo da Vinci

O dată cu apariţia comerţului cu opere de artă, picturi şi sculpturi, marii maeştri de după secolul XIV s-au văzût puşi în situaţia de a crea la comanda unor înalte feţe bisericeşti şi ale înaltei nobilimi. Explozia de genii ale Renaşterii şi apoi ale barocului a condus la formarea

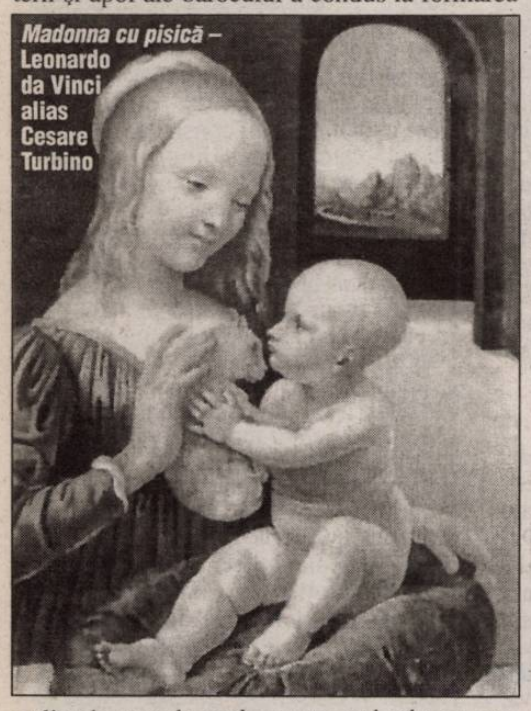
Madonna cu pisică – Leonardo da Vinci alias Cesare Turbino

atelierelor-şcoală unde nu se mai ştia cu precizie care este contribuţia maestrului şi care a ucenicilor săi. Capetele încoronate se întreceau în a cumpăra tablouri şi a face schimburi între ele. Treptat, valoarea post-mortem a lucrărilor pictorilor a crescut enorm şi asta a dat apă la moară unor anonimi talentaţi, care au început să profite de nepriceperea cumpărătorilor întrale artei, indiferent de domeniu.

Dar falsificarea ca infracţiune exista deja din antichitate şi din primele secole ale evului mediu. Este vorba de monedele de cupru (sau aliaje) acoperite cu aur şi puse în circulaţie ca şi cum ar fi fost din aur masiv. Istoricii spun că astfel de „matrapazlâcuri" erau destul de frecvente în Imperiul roman de apus şi apoi în cel bizantin. „Tradiţia" monedelor false fusese iniţiată de regele Gyges al Lydiei, cu şase secole înainte de Christos. Un apogeu al falselor monede are în prim-plan chiar Muzeul Luvru, care în a doua jumătate a veacului XIX a achiziţionat celebra coroană Saitafernes (din sec.III î.Ch.) pentru 200.000 de franci-aur, ulterior descoperindu-se că tiara fusese confecţionată în 1880 la Odesa, de către „magicianul" Ruchomovsky.

În secolul XX, înainte ca metodele ştiinţifice să-şi facă prezenţa în detectarea falsurilor, un maestru al „farselor artistice" a fost Alceo Dossena, un formidabil reproducător de artă antică şi renascentistă. El s-a autodenunţat după ce pictura sa „Madonna cu Pruncul" (Rafael), pe care o vânduse cu 50.000 de lire sterline, a ajuns la o licitaţie la... 3 milioane de lire sterline.

Istoricii artei sunt unanimi în a-l considera pe olandezul Hans van Meegeren cel mai vestit falsificator de picturi celebre. Şi acest maestru s-a autodenunţat în condiţii tragi-comice. Astfel, în 1945 a fost arestat pentru culpa de a fi „colaborat" cu naziştii. De fapt, Meegeren vânduse prin intermediari tablouri celebre lui Hermann Göring (şi nu numai), în timpul celui de-al doilea război mondial. La proces, acest artist al falsurilor s-a declarat „erou al războiului" şi nu colaborator nazist, căci umpluse cu peste 200 de pânze false (după pictori flamanzi) al treilea Reich.

Binecuvântarea lui Iacov – Vermeer alias Meegeren

Procesul lui a durat aproape doi ani, timp în care falsificatorul şi-a prezentat tehnica de lucru: modul cum învechea vopselele sau le înlocuia parţial cu răşini sintetice, procedeele de învechire a pânzei prin „coacere" etc. Meegeren era atât de mândru de „opera" sa, încât ajunsese să se scuze faţă de autorităţi şi cumpărători afirmând că la unele tablouri lucra simultan doi-trei ani, făcând numeroase variante. Pictorul preferat fusese Vermeer, dar a fost impresionat şi de maeştrii italieni. În afară de bani, Meegeren – el însuşi

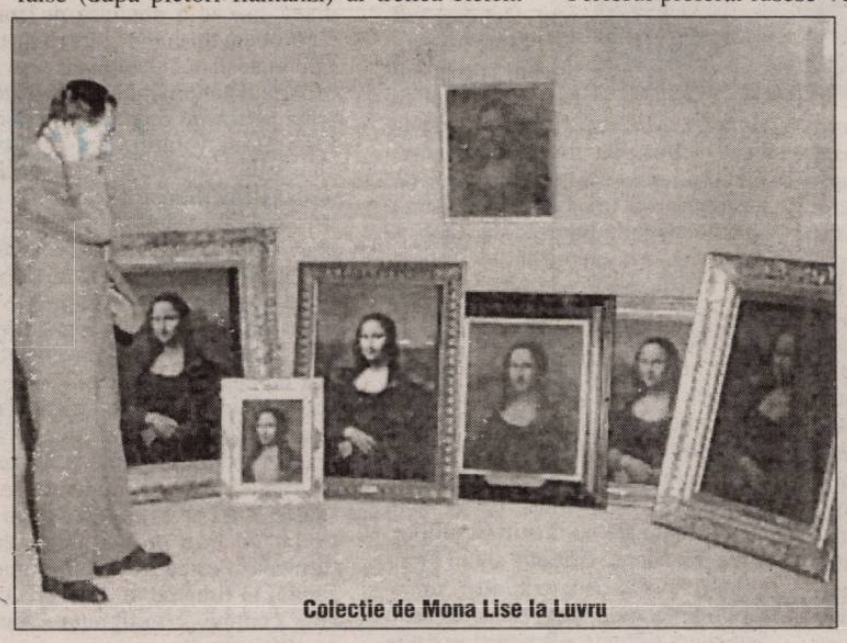
Colecţie de Mona Lise la Luvru

Christ şi adulterina – Vermeer alias Meegeren

pictor, dar de mâna a doua – a declarat că unul din motivele activităţii sale infracţionale a fost şi opoziţia faţă de arta modernă care explodase la începutul secolului XX. A fost condamnat doar la un an de închisoare.

Cea mai mare păcăleală artistică din domeniul picturii a fost lucrarea „Madonna cu pisică", a lui Leonardo da Vinci, lucrare necunoscută specialiştilor până în 1938. Se ştia că, la nivel de schiţă în cerneală, da Vinci s-ar fi gândit la o asemenea scenă, dar nu se ştia dacă şi-a concretizat ideea. În anul 1938, în cadrul unei expoziţii de la Milano, un nobil italian prezintă publicului, în premieră, „Madonna cu pisică" (ulei pe lemn). Lumea artiştilor plastici a explodat. Era o noutate excepţională, o operă păstrată secret de familia respectivă timp de sute de ani. După triumfala expoziţie, lucrarea nu a mai fost văzută niciodată, proprietarul refuzând s-o mai arate cuiva. În 1988, după 50 de ani, este găsit testamentul unui necunoscut în lumea artei, Cesare Turbino, în care este dezvăluită cacealmaua. Turbino recunoştea, post-mortem, că a complotat cu respectivul nobil pentru a bulversa lumea artistică... De când razele X şi alte metode de autentificare au fost puse la punct, mulţi colecţionari care au dat bani grei pe falsuri recunoscute de falsificatori refuză să-şi prezinte achiziţiile la expertiză. De aceea, falsurile continuă să existe într-o complicitate a infractorilor cu bogătaşii care se fălesc cu opere celebre.

Cina cea de taină –Vermeer alias Hans van Meegeren

Unde au dispărut patagonezii?

La capătul lumii se poate întâmpla orice. Iar atunci când imaginaţia o ia razna, e posibil să fie inventate şi rase noi de oameni. Aşa s-a întâmplat după călătoria în jurul lumii a lui John Byron (bunicul lui Lord Byron), care ajunsese în anul 1766 şi în sudul Americii de Sud, cu nava Dolphin. După întoarcerea la Londra, au început să apară în publicaţii prestigioase precum *London Chronicle* şi *Gentlemen's Magazine* informaţii despre triburile de patagonezi – adică „picioare lungi" –, ai căror membri aveau înălţimi de 2,7-3,5 metri (mai scunde erau femeile). Vestea a fost luată în serios de oamenii de ştiinţă, mai ales că în această privinţă existau antecedente celebre. Astfel, în 1520, Antonio Pigaffeta (care călătorise cu Magellan) dăduse de ştire despre giganţii din Lumea Nouă. Apoi, un colaborator al lui Francis Drake, Francis Fletcher, scria prin 1578 despre aceiaşi oameni uriaşi de la capătul lumii. Cronicari precum Anthonie Knivet (colaborator al lui sir Thomas Cavendish) confirmau, prin 1590-1600, existenţa „picioarelor lungi".

Un european şi o familie de patagonezi, gravură de epocă.

Duşman al intereselor engleze în Lumea Nouă, francezul Georges-Louis Leclerc, conte de Buffon, elaborează teoria „speciilor degenerate din Lumea Nouă" – în anul 1750 –, afirmând că dincolo de Atlantic sunt numai specii care suferă de statură inferioară europenilor (oameni, animale şi plante!). Contradicţiile dintre teoriile „ştiinţifice" ale francezilor şi englezilor au mers până acolo, încât au fost lansate propuneri de aducere în Europa a unui lot de femei şi bărbaţi patagonezi, pentru a se observa cum decurge reproducerea uimitoarei rase sud-americane... Abia în 1766, după apariţia fulminantelor veşti ale lui John Byron, publicaţia franceză *Journal Encyclopedique*, sub semnătura lui Michel De La Condamine, dezvăluie că zgomotul (minciuna) în legătură cu interesele ştiinţifice din acea zonă îndepărtată acoperea interesele economice legate de descoperirea unor mine în Argentina, iar navigatorii englezi voiau să camufleze sursa de îmbogăţire. Minciuna legată de aşa-zisa rasă a oamenilor cu picioare lungi a fost spulberată definitiv în 1773, când o nouă expediţie a lui John Byron nu a mai găsit nici picior de patagonez, ci doar triburi de tehuelci, o etnie amerindiană de talie înaltă, în medie de 1,90 metri.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**